

Akik szolgálatra szegődtek

Polgármester-portrék az Észak-Alföldi régióból

- Hajdú-Bihar megye

Akik szolgálatra szegődtek

Akik szolgálatra szegődtek

Polgármester-portrék az Észak-Alföldi régióból

- Hajdú-Bihar megye

DONO TE LIBRO

*Kárai Lajosnak,
aki úgy szereti közös szülővárosunkat, hogy azzal
ösztönözte ennek és minden olyan kiadványnak a
megírását, ami lenyomata a jelennek, mert abból
lesz a múlt, a „rég”, ami mindkettőnk számára
meghatározó, és amire visszatekinthetnek
az utánunk érkezők.*

AJÁNLÓ

Szólláth Tibor

Hajdúnánás város polgármestere

„...minden emberi háládatosság között Hazánknek, Nemzetünknek tartozunk mindenk felett több jóval...”

Bocskai István erdélyi fejedelem intelme a ma nemzedékének is szól, s érdemes szavain elgondolkodni. Nem szabad elfelejtkeznünk arról, hogy a mi jelenünkben elődeink élete, munkája van benne, akik nemzetünkért, hazánkért fáradoztak.

Ahogy egy város életében, úgy egy család életében is vannak nehéz helyzetek, vannak örömek, bánatok, vannak konfliktusok, vannak súrlódások. De van egy közös pont, egy közös kapocs, amely erős és szétválaszthatatlan. Ez a kapocs az összetartozás ereje. A mai rohanó, olykor nehéz világunkban – véleményem szerint – az egyik legfontosabb érték közösségeink megtartó ereje. Ez az erő, ez az összetartó kapocs csak úgy maradhat erős, intenzív, ha mi magunk figyelünk rá, gondozzuk, ápoljuk, sok-sok időt és törődést szánunk rá.

Minden összetartó közösséget egy ilyen erő tart össze. Mindegy, hogy honnan jövünk: lehetünk pékek, pedagógusok, autószerelők, könyvelők, vezetők, eladók, ami a legfontosabb, ha nehéz helyzetbe kerülünk: tudunk-e összetartani? Tudunk-e egymásért tenni?

Tudunk-e a nehéz pillanatokban nagy lépéseket tenni, melyek lehetnek merészek, lehetnek vakmerőek, de tudjuk, hogy a jövőnek, a következő generációnak építünk? Képesek vagyunk-e arra, képesek-e hazánk települései, közösségei arra, hogy egy olyan örökséget hagyjanak utódainkra, akik azt mondhatják majd, hogy: „Igen, tettek értünk!”

Azt gondolom, hogy hol kisebb, hol nagyobb lépésekkel is, de szerte az országban közösségeink minden egyes tagja tesz azért, hogy egy élhetőbb, egy szebb településen éljenek a ma és a jövő nemzedékei. Hiszem, hogy minden egyes pillanatban a községek, a falvak, a városok polgármesterei folyamatosan keresik az új utakat és lehetőségeket közösségeik gyarapítása és építése érdekében, hiszen így tud egy család is tovább menni, haladni.

Tiszta szívből merem ajánlani ezt a kötetet mindazoknak, akik mélyebben szeretnék magukat beleásni a településvezetők életébe, mindennapjaiba. Ez a kötet is jó példája az összefogásnak, annak, hogy a közösségek vezetői mi mindent tesznek napról-napra településeikért, a közösségeik jövőjéért. Minden egyes lépést, minden egyes megkezdett utat a ma és a jövő generációjáért tesznek.

Kedves Olvasó!

Kívánom, hogy forgassa sok sikerrel és haszonnal a kiadványt.

AJÁNLO

Fehér Miklós

igazgató

Országos Széchényi Könyvtár – Könyvtári Intézet

Tudsz-e szeretni? S hogyan?

Ezt a két kérdést mostanában gyakran teszem fel magamnak. Ahogy idősödöm, érzem, hogy változik a szeretetem. Nem erősebb lesz, hiszen ki szerethetne erősebben a kicsiny gyermeknél, aki boldog akarattal fogja magához a búra mosolyt hozó jótündér babát, a huszoneves fiatalnál, amikor megismeri a szerelmet, a harmincas éveiben járó fiatal apukánál, amikor kézben tartja gyermekét, az ötvenes éveit taposó felnőttél, akit szülei búcsúztatása foglalkoztat, miközben gondoskodik mindennapi ellátásukról. Ma sem tudok erősebben szeretni, mint ahogyan ezt hatévesen tettem. A szeretet ereje születésünk pillanatától kezdve állandó.

A mélysége azonban változik. Az idő múltával ragaszkodóbban, féltőbben, talán mondhatom, felelősebben szeretünk. Pontosabban meg tudjuk határozni, hogy kire, mire irányul a szeretetünk. S a rangsor átalakul. A család mindig is elől kapott helyet, de most legelől az unokák vannak. És ami fiatalabb koromban csak tudatom mélyén rögzült, az most egyre szélesebben ölel át, a táj, a környezet, a lakóterem, a közösségeim, a nyelv, a magyarság, a nemzet szeretete.

A mindössze 34 évet élt költő talán legszebb üzenete, melyben a szeretet cselekvésre ösztönzésként jelenik meg: Büszkén hirdesd mindenkinek magyar voltod, halálig! Ha baj, bánat ér, akkor legerősebben családunkba és nemzetünkbe kapaszkodhatunk, ha tenni kell, megint csak e két hívószó az, ami leginkább tette sarkall.

*Szeretni ezt a szép hazát
Korán kezd, sose végezd.
Szeretni mint szülő anyád',
Első rendeltetésed.*

*Óh, áldd meg minden porszemét
A drága honi földnek,
Melyen bölcsődet rengeték
S a melylyel majd befödnek.*

*Karod, föld, tetterőd, szived
Honod' szolgálja váltig.
Büszkén hirdesd mindenkinek
Magyar voltod' halálíg.
/Reviczky Gyula: Szeresd hazádat! részlet/*

Ajánlom ezt a kötetet magunknak, olvasóknak a mai, hitet, bizalmat alig-alig megélt világunkban éppen a bizalomépítés okán. A kötet példa arra, hogy a közösségi vezetők mi mindent tesznek, tehetnek nemzetünkért, magyarságunkért, a földért, szülőföldünkért, a jövőért, a szeretett unokáinkért. Kérem, bizalommal és szeretettel forgassák a könyvet. Aki bizalmat kap, bizalmat tükröz vissza, hiszen „amilyen a fa, olyan a gyümölcse”. Nyissunk hát kaput – ez a kiadvány maga is az –, és merjünk szeretni.

Ezt üzeni a könyv, és ezt üzenem én is Mindenkinék! És ajánlom a kötetet a könyvtárosoknak is, akik pontosan tudják, hogy mit is jelent, ha egy kiadványra rámondhatjuk: forrásanyag, melyből bárki bármennyit meríthet, gazdagsága nem csökken, sőt. Az idő múltával rájövünk, hogy a ma kódolt üzenetek dekódolása számtalan új összefüggést is láttatni enged, hála a kötetet előállítóknak.

Kelt Karcagon, napisten vagy másképpen Szent Iván havának második napján.

ELŐSZÓ

Sári Andrea

szerkesztő

Akik szolgálatra szegődnek, a legnehezebb kihívást vállalják.

Mások elégedettségéért, egy egész közösség sorsáért vállalnak feladatot, hoznak áldozatot, és csak ritkán látható, hogy mindezt odaadással teszik, jóval túl a kötelezőn.

Életük a nyilvánosság előtt zajlik. Ha hibáznak, rájuk mutatunk, de ha az ellenkezője történik, csak ritkán vagy talán soha nem köszönjük meg, mondván: ezt vállalták, erre szegődtek, ez a kötelességük.

Vezetőként állni egy település élén éppen ilyen.

Úgy hozta az élet, a munkám, hogy számos polgármesterrel dolgozhattam, és dolgozhatok ma is együtt. Látom mindennapos küzdelmüket és csodálom az alázatukat. Hogy türelemmel hallgatják mindenki problémáját úgy, hogy többnyire megoldást is nekik kell találni rá.

Hogy ha kell, polgárőr mellényben járőröznek a jobb közbiztonságért, ha kell, traktorra ülnek, és maguk mennek ki az önkormányzati földre szántani, éjszaka pályázatokat írnak, nappal megvalósítanak, terveznek, szerveznek, hogy TSZ elnökök, pszichológusok, és közösségfejlesztők egyben, és csak utolsó sorban polgármesterek.

Vagy talán épp mindettől azok.

De milyen indíttatás kell ahhoz, hogy valaki egy településközösség élére álljon?

Szerkesztőként bízom benne, hogy végiglapozva és olvasva a kiadványt, a kérdés nem marad megválaszolatlan, mivel úgy érzem, fontos, hogy legyen kézzelfogható információ a jövő birtokában arról, hogy éltek, mit gondoltak, mit akartak, mit tettek és milyen hitvallással azok, akik alakítói, formálói voltak tágabb környezetünk, településeink életének.

Hosszú időn át végzett kommunikációs, televízió és újság főszerkesztő munkám során több alkalommal szembesültem azzal a ténnyel, hogy ha szakdolgozat-írás kapcsán főiskolai, egyetemi hallgató a segítségemet kérte, és helytörténeti anyagot kerestünk, nem találtunk a településvezetők személyére vonatkozó adatot, leírást, gondolatokat arról, milyennek látták, álmodták városukat, községüket.

Ezért született meg az elképzelés, majd elhatározás: létrehozni egy adatbázist, ahol elhelyezzük a magyar településvezetők portréit.

Aztán tovább gondolva és dolgozva, nyomtatott kiadvány lett belőle. Maradandó.

Könyv, amit ha valaki majd levesz a helyi könyvtár polcáról, vagy megkeres az Országos Széchényi Könyvtár állományában, akkor elolvashatja egy-egy településvezető gondolatait a munkájáról, s információkat kaphat a személyéről.

Ez a kötet Hajdú-Bihar megyei települések polgármestereinek portréit jeleníti meg. Köszönet azoknak, akik vállalták, hogy általa közreadják gondolataikat. Nem volt könnyű, hiszen kivétel nélkül mindenki úgy érezte, szerénytelenség, ha magáról beszél.

Nos, szerkesztőként úgy érzem: nem az. Valójában kordokumentum, lenyomata a jelennek és információ a jövőnek.

Karcolatok, melyek megmaradnak.

Bagamér Hajdú-Bihar megye északkeleti részén, Debrecentől 31 km-re, két kisváros – Vámospércs és Létavértes – között fekszik a magyar-román határ mellett.

A települést közúton lehet megközelíteni; a 4809-es számú útról Létavértes felől vagy a 4806-os útról Vámospércs irányából. A település természeti kincsekben igen gazdag, mely a turizmus alapjául szolgálhat a jövőben. A látnivalók közül kiemelkedő jelentősége van Bagamér két templomának és egy imaházának. Csodálatos látványt nyújt a községbe érkezőnek a református templom, mely egy dombszerű magaslaton áll.

Bagamér történelme több mint 700 évre nyúlik vissza. A települést a Gutkeled nemzetség telepítette. Az első írásos említése 1281-ből származik Bagomer néven. A váradi káptalan 1292-ben kelt határjáró oklevelében rögzítette a település nevét és határait a szomszédos falvak Álmosd, Serénd (Érselind) és a mára eltűnt Györgyegyháza irányába.

Orvos Mihály

(1945) polgármester

„Megfelelő akarattal mindent el lehet érni.”

Bagaméron született s mindig itt élt. Hűséges maradt a szülőfalujához a legnehezebb időkben is. Itt éltek a szülei, nagyszülei, akiktől azt tanulta, hogy környezetünket, ahol élünk, tisztán, rendbe kell tartani. A lakás előtti területet az utca közepéig fel kellett takarítani, a járdát mindennap fel kellett seperni. Elődeink, akik többségében szegény paraszt emberek voltak, kényesen vigyáztak saját lakókörnyezetük tisztaságára.

- Úgy éreztem, hogy valamit tenni kell azért, hogy fejlődjön ez a település. Nagyon sok megvalósításra váró ötlet, elképzelés fogalmazódott meg bennem – mondja.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Nem voltak szilárd burkolatú utak, a járdákon nem lehetett járni, a művelődési ház úgy nézett ki, mint egy birkahodály, tornateremnek használták, a 100 éves régi iskola épületében tanultak a gyerekek. Az orvosi rendelő egy régi lakóházban működött. Volt tehát motiváció, hogy valamit tenni kell. Úgy éreztem, ha elnyerem az emberek bizalmát, és polgármester leszek, nagyon sokat tudok tenni, hogy szebb, élhetőbb legyen Bagamér.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

A feladatok sokrétűek voltak, és azok mai napig, melyeknek megoldása szinte teljes mértékben sikerült. Járdákat építettünk csaknem 4 km hosszan, ez a fajta munka folyamatosan zajlik a községben. Szépen felújítottuk a művelődési házat, rekonstruáltuk és a mai kornak megfelelő technikai eszközökkel szereltük fel iskolánkat a diákok megelégedésére. Szilárd burkolatú utakat építettünk, valamint egy minden igényt kielégítő orvosi rendelőt hoztunk létre. Ivóvíz-minőségjavító beruházást valósítottunk meg, és megoldódott a település szennyvízelvezetése, a

közeljövőben felújításra kerülnek a belvízelvezető sáncok is. Összességében mintegy 2,5 milliárd forint Európai Unió és hazai forrás érkezett az elmúlt 16 esztendőben a településre. Ezt Bagamér Község saját erőből soha nem tudta volna megvalósítani. Minden pályázati lehetőséget igyekeztünk kihasználni, ami az esetek többségében sikerrel is járt. Sikertelen olyan csapatot összehozni, akikkel a terveket meg is tudtam valósítani. Egy kiválóan működő konyhámk van, az ott dolgozók 600 főre főznek mindennap. A zöldség-szükségletet, a burgonyát, hagymát, sárgarépat megtermeljük a startmunka keretében. Ez takarékoságot jelent, azon kívül saját erdőből kitermelt fából oldottuk meg a fűtést télen a középületeink egy részénél. Komoly beruházást jelentett még a világításkorszerűsítés, ami több millió forintos megtakarítást jelent évente. Napelemek felszerelésén is gondolkozunk az energiatakarékosság érdekében. Jelenleg is van egy jelentős pályázatunk, ami a polgármesteri hivatal, illetve az iskola energetikai korszerűsítését célozza meg.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

2002 óta minden polgármesteri választást megnyertem. Ez nem elbizakodottságot jelent, hanem azt, hogy az emberek megértették, mit akarok, és értékelték az eredményeket. Kapcsolatom a település lakosságával közvetlen, az esetek többségében barátinak mondható. Bízta és bíznak bennem, szívesen keresnek egyéni problémáikkal. Igyekszem is segíteni legjobb tudásom szerint. Hagyományörző egyesületünk van, minden rendezvényüket támogatjuk. Tormafesztivál, burgonyafesztivál – ezeken nagyon sokan részt vesznek a lakosság köréből, és jól is érzik magukat. A falunapot minden évben megtartjuk, ami összehozza Bagamér apraját-nagyját, a legszívesebben azonban a határtalálkozó volt, azon több ezer ember részt vett.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Az eddig eltelt négy választási ciklusban olyan képviselő-testülettel dolgoztam, akik megértették, mit akarok, és mit kell tennünk, hogy fejlődjön ez a község. Falunapokat, határtalálkozókat és számos fesztivált szerveztünk a lakosság érdekeit szem előtt tartva. A vezetés valamelyest művészet, de mindenképpen csapatmunka. 16 év alatt talán kétféle vagy három esetben fordult elő, hogy volt tartózkodó is egy-egy képviselő-testületi határozat esetében. A csapat egységes volt és, most is az.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Életem egyik legemlékezetesebb pillanata volt a 2005-ben megszervezett határtalálkozó a magyar-román határon. Testvértelepülésünk, a romániai Érsemjén polgármesterével, Balazsi Józseffel elhatároztuk, hogy megszervezünk egy közös programot a két település határán, a határ nyomvonalán. Hosszas előkészületek után aztán megszereztük a szükséges engedélyeket. A siker pedig nem maradt el, közel 2500-3000 ember könnyes szemmel köszöntötte az évtizedekre elszakított testvérét, rokonát, barátját. Ez az emlék felejthetetlen marad mindenki számára.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

Munkám minden pillanata emlékezetes volt, amikor elkészült beruházásokról, sikeres pályázatokról számolhattam be egy-egy fórumon, közmeghallgatáson.

- Mi munkája legrosszabb emléke?

Több mint másfél évtizedes munkám legrosszabb emléke, hogy nem sikerült a település óvodáját felújítani, pedig az épület egy része az 1800-as évek végén, 1896-ban épült. Sokszor pályáztunk rá, de eddig nem jártunk sikerrel. Az óvodába csaknem 100 gyermek jár, ők és az ott dolgozó óvodapedagógusok is igazán megérdemelnének egy korszerűbb épületet.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Sok emlékezetes történet volt az elmúlt években az önkormányzati munkámban. A számtalan megnyert pályázat, ami élhetőbbé tette a települést. A rendezvények, a fórumok egy egységes emlékképben maradnak fenn. Megérte tenni az emberekért, ezért a településért.

- Mi jelenti a háttérét az Ön számára ebben a munkában?

Annak ellenére, hogy a lakosság aránya jelentősen eltolódott a hátrányos helyzetű népesség irányába, azt hiszem, hogy mindenkivel jó kapcsolatomban van. Mindenki elfogad, mindenki szívesen kérdez, megkérdezik, hogy fogok-e újra indulni. Úgy érzem, hogy elfogadtak minden tekintetben az emberek. Engem arra neveltek, hogy amíg az ember dolgozik, addig él. Szép, nagy családom van. Az, hogy a családom összetart, egy biztos, stabil háttérrel ad nekem, segít a munkámban.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Ez elsősorban az egészségi állapotomtól függ. Nehéz abbahagyni valamit, amit az ember már megszokott, amire van egy jól bevált mechanizmusa, s úgy értékeli, sikeresen végzett mindezidáig. Talán még egy ciklus erejéig folytatom. Ha nem, akkor sincs szívenkezdni valóm, hiszen magáért beszél az elmúlt 16 esztendő.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Ehhez a munkához szükség van egyfajta rátermettségre, vezető egyéniségre, hogy egységes legyen az akarat a községben. A hitvallásom az, hogy megfelelő akarattal mindent el lehet érni. Az embernek szimpátiáját is így lehet elnyerni, hogy ne ellenséget, hanem segítőkész partnert fedezzenek fel a másik félben.

BEREKBÖSZÖRMÉNY KÖZSÉG

Berekböszörmény egykor a vidék legnagyobb községe volt, 1396-ban a körösszegi várhoz tartozott.

Nagy- és Berekböszörmény egykor ikerközségek voltak, és a hagyományok szerint az itt levő Vernyike dűlő helyén állt valamikor Vernyike-Böszörmény község is. 1421-ben a korabeli oklevelek Berekböszörményt falunak, Nagyböszörményt pedig városnak írták le. 1554-es adólajstrom pedig külön Nagyböszörmény és külön Bereg helységet említett. 1520-ban a település birtokosai a Csákyak voltak.

Az ekkori vámösszeírásban Böszörmény néven mint vámszedőhely szerepel. A falu egykor vásáros hely volt, és az 1800-as évek elején serfőzdéje is volt.

A település fennmaradt régi helynevei közül említést érdemel Korhánydomb és a Budai halom, és a falu határán vonul át az ún. Ördögárok is. A 18. század végén a Csáky család itt szép úrilakot is épített.

Nagy Ernő

(1964) polgármester

2010 óta Berekböszörmény első embere Nagy Ernő, aki 1964.08.16-án született Berettyóújfaluban. Korábban pénzügyi vezetőként tevékenykedett a községben, s úgy gondolta, településvezetőként tudna segíteni a helyi embereken.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Az, hogy a korábbi polgármester nyugdíjba ment. Az elődöm 20 évig látta el a polgármesteri feladatokat, én pedig 21 évig voltam pénzügyi vezető és úgy éreztem, hogy tudok segíteni a falunak, az itt élő embereknek. Ezért vállaltam ezt a szolgálatot.

- Mi volt a legnagyobb kihívás amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívás az volt, hogy egy új helyzet elé kerültem. 21 évig ugyan az önkormányzatnál dolgoztam, de egy teljesen más területen. Egy polgármester vezető, de egyúttal politikus is. Az akkori hat tagú képviselő-testületből négyen újjak voltak, így együtt tanultuk a szakmát, a faluvezetést. A feladatok folyamatosan adottak voltak, elsőként azonban az intézményeinket korszerűsítettük és újakat építettünk. Illetve az utak karbantartása volt a másik fontos teendő. Mára a napközis konyha kivételével minden közintézményünk, korszerű, modern, felszerelt. Az épület teljeskörű felújítása azonban még várat magára.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Folytatván az előző testület és polgármester munkáját az intézményeink felújításra kerültek, a technikai felszerelésük megfelel a XXI. századi Európai Unió követelményeknek. Aszfaltozott, szilárd burkolatú utakkal ellátott utcák vannak Berekböszörményben. A járdáink jórésze a 60-as 70-es években épült, amelyek

felújítása időszerű lenne, illetve a község vízhálózatának korszerűsítése is előttünk álló feladat és folyamatosan keressük a pályázati lehetőségeket a volt határőr laktanya rekonstrukciójára. Az önkormányzat lendületes munkájának köszönhetően jelenleg is 5 pályázatunk van folyamatban, többek között egy Idősek Klubja építésére, a napközis konyha berendezéseinek cseréjére, a Családsegítő Szolgálat épületének felújítására, továbbá az óvoda energetikai korszerűsítésére és külterületi utak építésére.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Rendkívül közvetlen kapcsolatban vagyok a település lakosságával. A párommal már korán reggel megyünk a boltba, ami alkalmat ad a találkozásra, beszélgetésre. Ezt követően munka előtt minden nap 40 perces sétával kezdem a napot, járom a falut, s érdeklődöm, melyik részen milyen segítségre lenne szükség. Ezen túlmenően a község és a helyi rendezvények támogatására létrehoztuk a Berekböszörmény Felemelkedéséért Alapítványt, mely évről évre hozzájárul a Falunap lebonyolításához. Kiváló polgárőrségünk működik. Sajnos annak következményeképpen, hogy át kellett adni a 3000 lakos alatti települések önkormányzatainak az oktatási intézményeket a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ részére, a néptánc-és mazsorettcsoportunkat, valamint a honismereti szakkört nem tudtuk tovább működtetni. 2013-ban létrehoztunk egy Szociális Szövetkezetet is, hiszen községünkben működik egy vágóhid, egy sertéstelep, illetve egy, a feldolgozott húsarut értékesítő diszkont is a lakosság legnagyobb meglepésére. A Szociális Szövetkezet 2 éven belül teljesen nyereséges lesz.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Ebben is szerencsésnek mondhatom magam, hiszen településünk jegyzőjével együtt kezdtünk 29 éve egy április 1-jei napon. Éppen a tavalyi évben ment nyugdíjba három kolléganőnk, akik helyére három huszonéves szakképzett fiatal tudunk felvenni. Én már az idősebb generációhoz tartozom, de örömmel veszem tudomásul, hogy igenis van utánpótlás és át tudjuk adni tudásunkat, tapasztalatainkat számukra, ők pedig vevők rá és szorgalmasan, kitartóan dolgoznak a faluért.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Emlékezetes volt, amikor 2010-ben abból a csapatból, akivel együtt indultunk a hat tagú képviselő-testületből négyen bejutottak. Ebben az évben és négy évvel később is 60%-os aránnyal nyertem meg a választást. De a legemlékezetesebb talán az volt, amikor a 2014-ben nyertem, és több százan vártak a Polgármesteri Hivatal előtt, a vállukra vettek és dobálni kezdtek, majd skandálták a nevem. Hihetetlen élmény volt, én csupán nagyobb sporteseményeken tapasztaltam ilyet.

- Munkája legszebb pillanata?

Tavaly karácsonykor a fogyatékos gyerekeknek vittünk ajándécsomagot, akik rendkívül meghatódtak a gondoskodás láttán. Nem titkolt szándékunk volt örömet szerezni nekik, ők pedig szüleikkel együtt könnyekkel küszködve mondtak hálát nekünk.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Volt egy hajléktalan Berekböszörményben néhány éve, rosszul sikerült a házassága, elvált. Megleptük egy 15 ezer forintos ajándécsomaggal, amitől könnyekig hatódott. Azt mondta, ez élete legszebb ajándéka és pillanata egyszerre. Sajnos egy betegség miatt azóta elhunyt. Nekem mindig a megható pillanatok maradnak meg az emlékeimben.

- Mi jelenti a hátszágot az Ön számára ebben a munkában?

A hátszágot a családom jelenti számomra. 20 éve élek élettársi kapcsolatban, s megbeszéltük, hogy közös gyermekünk nem lehet, mert párom nagyon nehezen szült. Már az első pillanattól elfogadtam a fiát, mintha a saját gyermekem lenne. Ők adják nekem a biztos hátteret. Vár az otthon melege, a család, a meleg vacsora és a frissen vasalt ruha.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen. 2019 októberében jár le a ciklus, még akkor is 54 éves leszek. Erőm teljében vagyok, az egészségi állapotom megvan hozzá. Lelkileg és testileg is folyamatosan edzésben tartom magam. Nem szeretnék félbehagyni egy elkezdett folyamatot, a laktanyát mindenképpen rendbe kell tenni. Továbbá szeretném, ha intézmények, később lakóházak fűtésére tudnánk hasznosítani a termásvíz hőjét. Kialakítanék egy kertészetet, illetve egy két országot összekötő Nagyvárad utat is elképzelttem már. A határ túloldalán van IV. Kun László Király várának maradványa, melynek felújítására több településsel együtt próbálunk pályázatot benyújtani.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A Jóisten végtelen szeretettel áldott meg engem. Ez a legfontosabb pozitív tulajdonságom, amit magaménak érzek. Én ezt a szeretetet feltétel nélkül megpróbálom az embereknek tovább adni, kortól, nemtől, pártállástól függetlenül. Emberségesnek kell lenni és segíteni, ahol lehet.

BERETTYÓÚJFALU VÁROS

A környék az ókor óta lakott, a késő bronzkortól kezdve találtak tömegesen leleteket a város területén, ami az Alföld első kultúráját, a Körös-kultúra népét jelzi. A vaskorban a szkíták, szarmaták, majd a kelták, utána a hunok hódították meg. A honfoglalás után több kisebb település állt a területen, ahol félnomád gazdálkodás zajlott. Vonzáskörzete ma is nagy, fontos gazdasági és kulturális centrum. Öt középiskolája miatt igazi diákváros, területi kórháza pedig jelentős egészségügyi központ. Féltett műemléke a herpályi Csonkatorony. Az már csak kuriózum, hogy az 1817-ben újjáépített református templom orgonáján egykor Liszt Ferenc is játszott.

Az 1950-es megyerendezés során Bihar megye beolvadt az ekkor létrehozott Hajdú-Bihar megyébe, ezzel Berettyóújfalu megyeszékhely szerepe is megszűnt. 1970-ben hozzácsatolták a Berettyó másik oldalán lévő Berettyószentmártont, és 1978-ban városi rangot kapott.

Muraközi István

(1965) polgármester

„Azokból a kövekből, amelyek utunkba kerülnek, egy kis ügyességgel lépcsőt építhetünk.” (Széchenyi)

2010-ben lett a Bihar központja, Berettyóújfalu polgármestere. Mint mondja, mindig is nyitott volt a köz ügyei iránt. Már általános iskolás korban az osztály közösség nyomására örsvezető lett, később középiskolában osztálytitkári teendőket látott el. Már itt sokan fordultak hozzá, kisebb-nagyobb ügyekkel, hogy annak megoldásában segítsen nekik. Így egyenes út vezetett ahhoz, hogy felnőtt fejjel – teljes mellszélességgel – beleálljon városa ügyeinek intézésébe. A végső lökést néhai nagyon kedves barátja – a fiatalon elhunyt európai parlamenti képviselő –, Pálfi István adta, akinek hívó szavára elindult a helyhatósági választáson a körzeti képviselőségért. Az önkormányzat munkájába – a pénzügyi bizottság külsős tagjaként – 1998-tól vett részt. 2002-ben listán bejutott a képviselő-testületbe, ahol az ifjúsági és sportbizottságot vezette, valamint tanácsnokként részt vett a polgárörtség újjászervezésében.

2006-ban egyéni képviselői mandátumot szerzett, és alpolgármestere lett szülővárosának.

Ezt az időszakot felhasználta arra, hogy minél több rutint, tapasztalatot szerezzen városvezetői munkájához. Ez pedig 2010-ben vált valóra, amikor is a választók többségének akaratából Berettyóújfalu polgármestere lett. Nagyon sokat dolgozott azért, hogy végigjárjon minden lépcsőfokot, ami idáig vezetett.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívás egyértelműen a város pénzügyi helyzete volt. Sokan nem sok jövőt jósoltak nekem arra, hogy úrrá tudunk lenni a kialakult helyzeten. Mindezt előidézte a szocialista-szabaddemokrata koalíció önkormányzatokat ellehetetlenítő politikája, amely több százmilliós forráshiányt okozott a város működésében. Azonban – hozzá kell tenni – hozzájárult ehhez az is, hogy az önkormányzat nem merete meglépni a szükséges kiigazító lépéseket, ugyanakkor rengeteg hitelt vett fel fejlesztéseinek megvalósításához. Mindez azt eredményezte, hogy 2010-re csödközeli helyzetbe kerültünk. Több mint 4 milliárd forint volt a hitelállományunk, melynek nagy része devizaalapú volt. A bajt tetézte, hogy folyamatos volt a szállítói tartozásunk, amely meghaladta az 1 milliárd forintot. Volt olyan beszállítónk, akinek több mint egy éve nem fizettünk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Amikor elkezdtem a munkát, rengeteg elképzelésem volt, de mindet meg kellett, hogy előzze a város anyagi helyzetének stabilizálása. Ehhez szükséges volt egy adósságrendezési terv elkészítése, és egy másik, mely egyrészt a kiadásaink drasztikus csökkentését, másrészt a bevételeink növelését tűzte ki célul. Szükség volt még a felálló Orbán-kormány segítségére, mely kihúzta az önkormányzatokat a fojtogató adósságcsapdából, valamint köszönet illeti Dr. Vitányi Istvánt is – országgyűlési képviselőnk –, aki fáradságot nem kímélve segítette Berettyóújfalut abban, hogy eredményesen pályázzunk működési célú forrásokra. Mindezek eredményeként rendkívül büszke vagyok arra, hogy 2014-re stabilizáltuk az önkormányzat pénzügyi helyzetét. Mi sem jelzi ezt jobban, mint hogy évek óta nincs a városnak 60 napon túl lejárt szállítói tartozása. Újra helyreállt a bizalom a város és szállítói között.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Azt gondolom, hogy a legfontosabb a kapocs megléte a választott vezető és a lakosság között. Ezért minden alkalmat megragadok, hogy a lehető legtöbb rendezvényen ott legyek. Ahová csak meghívnak, és időm engedi, elmegyek, hisz ezek a találkozások remek alkalmak arra, hogy a lakosok megfogalmazzák javaslataikat, észrevételeiket, kritikáikat. Ezen kívül minden hónapban tartok polgármesteri fogadóórát, minden évben közmeghallgatáson beszámolok az elvégzett munkáról, lakossági fórumokat, tájékoztatókat tartok a legkülönbözőbb témákban. Nem utolsósorban a közösségi médiában is jelen vagyok, ahol a fiatalabb korosztály is el tud érni. A kapcsolatom a választókkal tehát igen aktív és változatos, amire szükség is van, hisz elképzeléseimet, céljaimat így tudom legjobban eljuttatni a választók széles köreihez, ugyanakkor a visszajelzések miatt is fontos, hogy én is első kézből értesüljek az embereket érintő fontos dolgokról. Kisvárosban élünk, ahol a polgármester ugyanúgy része a város szövetének, mint bármelyik állampolgár,

találkozunk a piacon, az üzletekben, a sportpályán, a fürdőben. Nekem, nekünk ez teljesen természetes, hisz itt születtem, itt élek.

- *A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?*

Mivel fiatal koromban versenyszerűen sportoltam, sok mindent megtanultam általa. Az eredmények csak akkor jönnek, ha mindent megteszünk a sikerért. Csak az elvégzett munka számít. A másik, hogy a pályára csak a győzelem reményében lépünk fel. Ha csak „túl akarjuk élni”, ha csak le akarjuk tudni a feladatot, abból nem sok jó származik. A harmadik, hogy a pálya túloldalán ellenfél van, sosem ellenség, és a küzdelem végén – függetlenül attól, hogy nyertem vagy veszítettem – az ellenfelemmel kezét rázok, és ezzel ismét szent a béke. A negyedik pedig, hogy csak csapatban lehet és kell is gondolkozni. *„Egynék minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen”* – írja Széchenyi. És valóban, munkám során hamar rájöttem, hogy csak csapatban érdemes dolgozni, hisz ha egyedül vagyok, sokkal kevesebbet tudok elérni, ha pedig csapatban, sokkal többre jutunk. Ezért is fontos számomra, hogy olyanokkal vegyem magam körül, akik ugyanúgy tudnak lelkesedni az elvégzendő feladatokért, mint én. Fontos még, hogy folyamatosan inspiráljuk, lelkesítsük egymást. A döntéshozatal során a képviselő-testület is csapatként funkcionál. Minden ciklus elején – a választói döntés alapján – kialakul a „csapat” – a testület –, akikkel 5 évig együtt kell „focizni”. Hamar kialakul, ki az, akinek a város a fontos, és ki az, akinek az egyéni szereplés, esetleg a politikailag motivált ellenségeskedés. Ehhez alkalmazkodni kell. Ki kell alakítani a megfelelő taktikát, mert egy valami nem sérülhet, mégpedig a város érdekében meghozandó fontos döntések. Egy fontos fejlesztés, egy jónak gondolt ügy nem szenvedhet csorbát csak azért, mert „más színekben indultunk a választásokon”. A képviselő-testület munkájából – és erre büszke vagyok – kizárom a politikai csatározást. Túl kicsik vagyunk, túl kevés az időnk és túl sok a feladat, hogy felesleges vitákkal terheljük Berettyóújfalut.

- *Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?*

Talán a legemlékezetesebb, amikor Fónagy János államtitkár úrtól megkaptuk azt a levelet, melyben Orbán Viktor miniszterelnök arról tájékoztatott, hogy a magyar állam mentesítette Berettyóújfalut a korábban felvett hitelek visszafizetése alól. Felejthetetlen pillanat volt. Akkor éreztem azt először, hogy van remény arra, hogy túléljük, és hogy a valódi feladatainkra tudjunk koncentrálni.

- *Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?*

Nagyon sok szép pillanat volt. Szép az, amikor látom, hogy valakin segíteni tudunk. Amikor valaki beköltözhet egy önkormányzati lakásba, amikor átadhatjuk elismerésünket a kitüntetetteknek a város napján, amikor a legjobb tanulóinkat köszönhetjük, amikor az időseket köszönhetem vagy a hölgyeket, vagy amikor átadunk egy szépen felújított épületet, mint legutóbb a Felnőtt Háziorvosi Rendelőt. Azok a pillanatok felejthetetlenek, és nagyon sok mindenért kárpótolnak. Utoljára hagytam a legfrissebbet. Amikor a

március 19-i Magyar Közlönyben megjelent a 1130/2018. sz. Kormányhatározat, miszerint a Magyar Állam 1 072 769 143 forint támogatást nyújt a berettyóújfalui strand, uszoda és gyógyvizes fürdő fejlesztéséhez, akkor elérékenyültem. Amiért annyit küzdöttünk Vitányi képviselő úrral egyetemben.

Ebben nagyon sok mindenkinek az áldozatos munkája van, rengeteg befektetett munka, rengeteg terv, ötlet, és most úgy tűnik, ez is valóra válhat. Úgy érzem, ezekért a pillanatokért érdemes élni.

- *Mi volt munkája legrosszabb emléke?*

Amikor 2010 novemberében 3 héttel a megválasztásom után az akkori számlavezető pénzügyi vezetői magukhoz rendelték és előtárták, hogy az önkormányzat tulajdonképpen csödközeli helyzetben van. Decemberben pedig – 23-án, épp a 45. születésnapomon – be kellett mutatnom azt az egyensúlyi tervet, amelyben többek között kollégium-bezárás, parkolási díj bevezetése, bércsökkentés szerepelt. Szörnyű volt, mintha „élve boncoláson” lettem volna. Sosem fogom elfelejteni azt a napot.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Rendszeres vendége vagyok a Berettyóparti Nyugdíjasok Egyesülete rendezvényeinek. Nőnap, anyák napja, karácsony, nyugdíjas ki mit tud. Évről évre beszámolok nekik is a város előtt álló feladatokról, az elért eredményeinkről, gondjainkról. Elmondhatom, imádok közéjük elmenni, mert tényleg érzi az ember, hogy őszinte szeretet veszi körül. Amikor megválasztottak polgármesternek, akkor még ismerkedtünk egymással. Anyák napi rendezvény volt, és elmondtam a köszöntőmben, hogy mivel régóta csak a temetőbe tudom a szeretet virágát kivinni édesanyám sírjához, fogadjanak tiszteletbeli fiukká, unokájukká. Azóta számtalan ismerősöm kérdezi, hogy tényleg ez vagy az a néni az édesanyám, illetve nagymamám. Ekkor mindig jó szívvel gondolok rájuk, hogy komolyan vették kérésemet, amit minden anyák napján felemlgetünk, én pedig virággal tudom megköszönni jószágukat. Természetesen én is mindig kapok tőlük egy csokrot, hogy a temetőbe ki tudjam vinni édesanyám sírjához.

- *Mi jelenti a háttérzást az Ön számára ebben a munkában?*

Azt gondolom, hogy bármilyen munkát végezzem is az ember felelősségteljesen, rendkívül fontos a stabil háttérzást. Legyen egy biztos pont, ahová visszahúzódhatunk, ahol megpihenhetünk, ahol feltöltődhetünk. Nincs ez más- ként az én esetemben sem. Feleséggel, Ildikóval tavaly – 2017-ben – ünnepeltük házasságkötésünk 25 éves jubileumát. Feleségem több mint 20 éve a szépségiparban dolgozik, egy kozmetikai szalont vezet. Két lánygyermekünk van, Dorottya és Kamilla. Mindketten egyetemisták. Dorottya idén államvizsgázik a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán, Kamilla pedig 3. éves hallgató a Debreceni Egyetem Gyógyszerészeti Karán. Bár a lányok már kirepültek a családi fészekből, amikor hétvégenként itthon vannak, étellel telik meg a ház, és boldogan osztjuk meg egymással a héten történeteket.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

A mi munkánk esetében csak a múlt a biztos. A választókat pedig értelemszerűen a jövő érdekli. A múlt eredményeiből erőt meríthetünk, de világos elképzelések nélkül hiába is várjuk a választók bizalmát. A jelenlegi ciklus 2019 őszéig tart. A vállalt feladatainkat tisztességgel elvégezzük addig. Az én esetemben a jelölés folyamata a következő. A Fidesz helyi csoportja jelöl egy személyt, a megyei választmány pedig dönt a jelölt személyéről. Az biztos, hogy amennyiben megkapom a bizalmat, szeretném magam megmértetni a választáson. Immár két ciklussal a hátam mögött, kellő tapasztalattal szeretném tovább építeni Berettyóújfalut. Az első ciklus – ahogy korábban említettem – eltelt a konszolidációval, válságkezeléssel, valamint a kifutó uniós pályázati ciklus befejezésével. A 2014-től kezdődő időszakban már sokkal inkább tudtunk vállalt feladatainkra fókuszálni. A költségvetésünk évről évre nagyobb mozgásteret nyújt önként vállalt feladataink teljesítéséhez, többet tudunk adni a rászorulóknak, illetve többet tudunk – saját forrásból – lakókörnyezetünk, városunk szépítésére, csinosítására fordítani. Emellett tudatosan fel tudtunk készülni a 2014–2020-as uniós pályázati ciklusra. Elő tudtuk készíteni projektjeinket, ötleteinket, és ennek eredményeképpen kész tervekkel tudtunk pályázni, aminek meg is lett az eredménye, hisz Berettyóújfalu közel 5 milliárd forint értékben rendelkezik megnyert pályázattal. Ha ehhez hozzávesszük a gyorsforgalmi úthálózat építését, az állami és egyházi intézményfenntartók pályázatait, a kórház folyamatos fejlesztéseit, a fürdőnk gyógyászati fejlesztését, a rendszerváltás óta eltelt időszak legdinamikusabb, legsikeresebb időszakát éljük meg. Ez most még rengeteg felfordulással jár, de jövő év végére minden elkészül, a kirakós játék minden kockája a helyére kerül. Addig is kérjük az itt lakók türelmét, megértését. Bízva abban, hogy a város képe 2 év múlva kárpótol mindannyiunkat az addigi időszak kényelmetlenségeiért.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A hitvallásomat leginkább gróf Széchenyi István idézetével tudnám jellemezni „azokból a kövekből, amelyek utunkba kerülnek, egy kis ügyességgel lépcsőt építhetünk.” Hiszem azt, hogy csak kellő megpróbáltatások árán érhetünk el eredményt. A mi életünkben megadatott mindkettő. Megértük a legnehezebb időszakot, amikor tényleg a túlélésért küzdöttünk, és megérhettük a sikert is, látva városunk fejlődését. A munkám során sokat gondoltam elődeimre – nem véletlenül díszíti irodám falát a Trianont követő időszak városépítő munkájának eredményeit megörökítő fotósorozat –, mert ők abban a történelmi időszakban, egy vesztes világháború után, határcsonkolás ellenére újjáépítették, mi több, megyeszékhellyé varázsolták Berettyóújfalut. Ez nekem a példa. És ahogy elődeink, én is nyomot szeretnék hagyni szülővárosom történelemkönyvének lapjain.

BIHARDANCSHÁZA KÖZSÉG

Bihardancsháza a Sárréti Kistérség legkisebb, Hajdú-Bihar megye második legkisebb települése. A megye délnyugati részén fekszik Berettyóújfalutól és Püspökladánytól körülbelül azonos távolságra. A lakosság lélekszáma 202 fő. A települést ősidők óta lakták, amit a határból előkerült korai rézkori régészeti leletek és honfoglalás kori sírok is igazolnak.

Névadója a XIV. században élt Dancs nevű rábéli birtokos volt. A település legnagyobb lélekszámát 1851-ben regisztrálták (800 fő), ez azóta folyamatosan csökken, a rendszerváltáskor már csak 235 fő volt. 1990-től ismét önálló önkormányzat irányítja, a képviselő-testület létszáma 5 fő. A település minden lakott utcája szilárd burkolatú, közművesített /víz, gáz, elektromos áram,/ valamint folyamatban van a szennyvízkezelés megoldása is.

Major József

(1971) polgármester

„Azt hiszem, hogy mindenkinek ott van dolga a világban, ahova született.”

2007 októbere óta látja el a polgármesteri feladatokat a megye egyik legkisebb lélekszámú bihari településén. Bihartordán él feleségével és gyermekeivel, nem vágyott el innen soha, a települést az egyetlen megtartó erőként tartja számon, ami valóban fontos az ember életében. A polgármesteri munka irányába az a törekvés terelte, hogy megmaradjon az apró falu, javuljon a megtartó erő, és tehessen, tegyen az itt élő emberekért, szolgálja a közösséget, melyet egy nagy családnak tekint.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívás talán az volt számomra, hogy a választási kampány során az ellenem kampányolók által rólam kialakított képet megváltoztassam, és bebizonyítsam, hogy csak saját döntéseim vannak, és senki nem irányít a háttérből. (Úgy gondolom, a tisztségben eltöltött több mint 10 év bizonyítja, hogy sikerült ezt a téves megítélést megváltoztatnom.) Egy olyan önkormányzatot volt szerencsém átvenni, melynek ugyan volt némi (nem jelentős) adóssága, de stabil volt a gazdálkodása. A lakott utcák közművesítettek és szilárd burkolattal ellátottak voltak, viszont a fő utca és a tér felújításra szorult. Szintén felújításra szorultak a meghatározó épületek is. Ezek felújítására feltétlen szükség volt. Nem volt egy közösségi tér, ahol egy települési rendezvényt (falunapot) megfelelő színvonalon megszervezhettünk volna. A fő utca vízvezetője sem volt alkalmas a csapadékvíz elvezetésére. Ezeket sorolnám a legfontosabb feladatok közé.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Mára sikerült felújítani az önkormányzat épületét, valamint a volt iskolát. Kialakítottunk egy nagyon hangulatos és szép játszóteret és sportpályát, melyen a nagyobb rendezvényeket, falunapokat bonyolítjuk. Civil szervezet bevonásával ugyan, de megépült egy Integrált Közösségi Szolgáltató Tér, melyben a települési rendezvényeinket a mai kornak megfelelő körülmények között és színvonalon tudjuk megszervezni és lebonyolítani. Folyamatban van a fő utca és a tér felújítása, valamint a TOP pályázat keretében a szociális alapellátást nyújtó intézmény épületének felújítása. A Református Egyházközség jóvoltából pedig a településen lévő református templom újul meg hamarosan.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Úgy érzem, hogy alapvetően közvetlen, jó a kapcsolatom. Megpróbálom a lehető legtöbb igényt és elvárást figyelembe venni, és mindenkihez úgy viszonyulni, mint egy családtaghoz. Hisz ez a mi kis közösségünk olyan, mint egy nagy család, amit úgy is kell kezelni.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Egy kis településen a lakosság lélekszámából adódóan kevés az az ember, akire lehet számítani. Szerencsés vagyok, hogy a képviselő-testület tagjai reálisan gondolkodó emberek, így jól együtt tudunk dolgozni. Valamint a közös önkormányzati hivatal dolgozói is rendkívül segítőkész, nagy tudással és akarással rendelkező emberek, akik nagyon jól végzik a munkájukat.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Egy sajnálatos eseményhez kötődik, de volt szerencsém – még ha egy kézfogás erejéig is – Püspök-ladányban találkozni Orbán Viktor miniszterelnök úrral.

- Munkája legszebb pillanata?

Az első alkalommal megrendezett Bihardancsházáról elszármazottak találkozójához köthető. Felejthetetlen élmény volt látni a könnyekig meghatódott embereket, akik évtizedeken át nem látták egymást, és akkor újra találkoztak.

- Munkája legrosszabb emléke?

Borzasztóan bánt, és nem szívesen emlékszem azokra a megnyilvánulásokra, mikor alaptalanul vádoltak és rágalmaztak engem és a családomat is.

- Mi jelenti a háttérpályát az Ön számára ebben a munkában?

Mindenkinek szüksége van a munkájához támogatásra, biztatásra. Én a családomtól nagyon sok támogatást kaptam és kapok a mai napig, akik közül ki kell emelnem a feleségemet. Nélküle nem tudnám ezt a feladatot ellátni, ezt a szolgálatot teljesíteni.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Amennyiben az itt élő emberek úgy gondolják, hogy szükségük van továbbra is a munkámra, a szolgálatomra, akkor szívesen folytatom.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

„Menjél utadon nevetve vagy sírva, ami a sorsod az úgy is meg van írva.” Azt hiszem, hogy mindenkinek ott van dolga a világban, ahova született. Én egy átlagos vidéki, református vallású, magyar családapa vagyok, aki nem akar mást, csak azt a kis közösséget, szeretett szülőfaluját szolgálni, amit tágabb családjának tekint.

Bihartorda 1000 fős kistelepülés a Sárrét szélén. Az itt élő emberek zömének a megélhetési lehetőség a térségre jellemzően a földművelés és állattenyésztés.

A településnek önálló polgármesteri hivatala, nyolcosztályos általános iskolája, óvodája, idősek nappali ellátó rendszere, önálló háziorvosa, védőnői szolgálata, református lelkésze és fiókgyógyszertára van. A településen közel húsz a vállalkozások száma, zömében szolgáltatók. Infrastrukturális ellátottsága a szennyvízcsatornázás kivételével 100 %-os.

Első említése 1221-ben történt. A bihari vár várjobbágyai lakták. A középkor legnagyobb részében Szabolcs megyéhez tartozott, birtokosai a XIV-XV. században jómódú köznemesek, közülük kiemelkedett a Tordai család. A falu a török pusztítás után települt a mai helyére. Lakossága református.

Im memoriam Módos Imre

(1955-2018)

Bihartorda polgármestere

Módos Imre 1955. február 23. napján született Berettyóújfaluban, Módos Ambrus és Karalyos Margit szülei első gyermekeként, földműves családba. Édesapja gépszerelő volt, édesanyja háztartásbeli. 1957-ben megszületett testvére, Károly. Gyerekkoruk csínytevésekkel teli volt, vidáman telt a falubeli barátokkal, osztálytársakkal. Testvérelével mindig szerették, támogatták egymást. Óvodai és az általános iskolai tanulmányait Bihartordán végezte. Az elemi iskola befejezése után Berettyóújfaluban általános lakatos szakmát tanult. Iskolai évei alatt testvérelével rendszeresen segített nagypjának és édesapjának a mezőgazdasági munkák végzésében. A lakatos szakma megszerzését követően a budapesti Láng Gépgyárban helyezkedett el 1972 nyarán. 1973 őszétől a Debreceni Tejüzemben vállalt munkát műszerészként, majd 1975-ben áthelyezték a Berettyóújfalui Tejporgyárba, ahol szintén műszerészként dolgozott.

A tejporgyári évek alatt ismerte meg feleségét, Harsányi Rózát, akivel 1978. március 11-én kötöttek házasságot. A rövid nászutat követően behívták katonának, s 1978-1980 között az országos határőrség kiváló katonája volt. Már szolgálati évei alatt is foglalkozott háztáji gazdálkodással, koca és hízó neveléssel, melyben felesége, Rózsika és édesapja voltak segítségére. Mindeközben 1983-ban érettségit szerzett a Derecskei Tótfalusi Sándor Gimnáziumban.

1984-ben munkahelyet váltott, hogy az otthoni gazdálkodással jobban tudjon foglalkozni, s a Nagyrábéi Tsz-nél egy éven keresztül háztáji sertés felvásárló volt. 1985-től a rendszerváltásig a Hajdú-Bihar Megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat Püspökladányi Kirendeltségére került állatfelvásárlói munkakörbe. Ezen munka mellett folyamatosan növelte háztáji sertésállományát. Kezdetben bérhízlalással foglalkozott, majd az állattenyésztői vállalat szakemberei ösztönzésére tenyésztésbe kezdett, melynek eredményeként 1986-ban Magyar Lapály Sertés Törzstenyészetként jegyezték be állományát.

A rendszerváltás fordulatot hozott, mivel kárpótlás útján a családi földek visszakerültek a család tulajdonába. Kárpótlási jegyek vásárlásával pedig növelte földterületeit. 1994-ben megalapította a Módos Kft-t, amely első ízben takarmány és élőállat kereskedelemmel foglalkozott.

Rózsika segítségével, támogatása mellett növelte vállalkozását. Az állattartás és növénytermesztés mellett belevágott a gyümölcsstermesztésbe, bővítette sertésállományát, elkezdett szürkemarha és szarvasmarha tartással foglalkozni. Feleségével együttes erővel létrehozták a húsfeldolgozó üzemet, mely ellátja az általuk üzemeltetett húsboltok igényeit. Munkája, munkájuk eredményeként számos tenyésztési díjat, érdemet, kitüntetést kapott az évek során. 1995-ben és 2013-ban Aranykoszorú Gazda Díjjal ismerték el, majd 2015-ben az Év Tenyésztője lett. Egymás után négyszer nyert OMÉK Nagydíjat.

Életében nagy boldogságot jelentett, mikor hosszú várakozást követően, 1984-ben megszülettek iker lányai, Annamária és Nikoletta.

Szeretett édesanyját hosszú betegség után 1999-ben veszítette el. Pár évvel később, édesapja 2004-ben történt hirtelen bekövetkezett halála mélyen megrendítette.

Vállalkozása mellett aktív közszereplést vállalt, szíven viselte szülőfaluja sorsát. 2010-ben polgármesterré választották. Hivatala alatt felújította a középületeket, rendbe hozatta a köztemetőt, faluját rózsákkal ültetette be. Küzdött az iskola és faluja önállóságáért. Működése során a közösség javára végzett munkájáért számos elismerésben részesült. Álma és vágya volt, hogy a Bihartordai Református Templomot és gyülekezeti házat felújítsa, emiatt vállalta el gyülekezetének gondnoki tisztségét is. Többször hangoztatta a falu fejlődését, fejlesztését célzó terveit, melyek megvalósítására törekedett.

2010-ben a Civilek Támogatásáért Díjjal jutalmazta a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat közgyűlése.

2012-ben Helyi Önkormányzatokért Díjat kapott a helyi önkormányzatok érdekében huzamos időn keresztül végzett kimagasló közigazgatási munka és egyéb tevékenysége elismerésül Dr. Pintér Sándor belügyminisztertől.

2017-től a Bihartordai Református egyházköztség gondnoka, előtte évekig presbitériumi tag.

2006-ban Szász Jenő, Székelyudvarhely polgármestere Tiszteletbeli Székely címet adományozott neki.

2006-ban felvették a Magyar Vitézi Rend tagjai sorába.

MUNKÁSSÁGA:

Módos Imre 2010. október 4-től látta el a polgármesteri feladatokat Bihartorda településen. Az 1990-es évektől kezdve részt vett az önkormányzat életében, hisz 16 évig volt képviselő, és volt alpolgármester is. Ezek az évek Bihartorda település meghatározó időszakát jelentik. Mindig szíven viselte szülőfaluja sorsát. Minden bihartordai ember életének a része volt.

Polgármestersége alatt a település fejlesztése érdekében kifejtett munkájának eredményeként: Hivatalba lépését követően elsősorú feladata a településen az elhanyagolt ingatlanok rendbetétele volt. Dísznövények és rózsák beültetésével színesítette a települést, ezzel is szépítette Bihartorda arculatát. Számos hazai és uniós forrás lehívásával maradéktalanul megszépítette és felújította az önkormányzat épületét és intézményeit.

Szívén viselte az intézmények, az óvoda, iskola működését, egészségét sem kímélve haláláig harcolt azért, hogy Bihartorda településnek önálló bölcsődéje, óvodája, iskolája legyen, valamint mindvégig küzdött legnagyobb álmáért a Bihartordai Református Templom felújításáért.

Módos Imre, mint polgármester, az önkormányzat elsőszámú vezetője élvezte a lakosság bizalmát, közvetlen kapcsolata volt a gyermekekkel, felnőttekkel, idősekkel. Polgármesterként és magánemberként is mindenkinek segített, ahol csak tudott. Munkássága példaértékű lehet mindenki számára.

Alkotó életének tárgyiasult eredményei megmaradnak. Megmaradnak az utak, az épületek, és nem merülhet feledésbe az, aki erejét, idejét és gyakran egészségét áldozta azért, hogy építse szülőfaluját, amelynek szolgálatát vállalta.

1899. február 21-én alapították meg Bocskaikertet, mint hegyközséget. Ekkor szőlőt és gyümölcsöt termesztettek a területen.

Első tulajdonosai Poroszlay László debreceni bankigazgató, kormányfőtanácsos és néhány ismerőse voltak. Ezután sorra gyarapodott a tulajdonosok száma. Elsősorban Debrecen tehetősebb polgárai vették igénybe pihenés, nyaralás céljából. Elsőként a debreceni felsőosztály építtetett villákat és lakóházakat Bocskaikertben. 1988-ban vezették be a településen a vezetékes vízellátást, korábban ásott kutak biztosították a vizet.

1992. november 8-án Bocskaikert lakosai népszavazáson döntött arról, hogy saját települést szeretnének alakítani saját önkormányzattal. 2001 óta van nyilvántartva a magyar helységnevek között.

Szöllős Sándor

(1966) polgármester

„Szolgálni a közösséget, fejleszteni Bocskai kertet, és megmaradni embernek.”

- 2006... Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Mindig szerettem dolgozni a közösség érdekében. 1994 óta veszek részt Bocskai kertben, mint önkormányzati képviselő az önkormányzat munkájában, 1998-2006 között alpolgármestere voltam a településnek, 2006 óta polgármester.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívás az volt, hogyan tudom folytatni a településünk fejlesztését. Hogyan tudok megfelelni a lakosok elvárásainak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Sikerült bővítenünk az óvoda és az iskola épületét, szervizutat, kerékpárutat, játszóteret, kondiparkot, műfüves pályát építeni. Sikerült eredményesen pályázni bölcsőde, piac, idősok klubja, épület felújítására, külterületi út építésére. Ezeket a beruházásokat hamarosan megvalósítjuk.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A kapcsolat a választókkal és a lakossággal jó. Érezhető a többség támogatása, egyetértése a munkámat illetően. Értékelik és elmondják véleményüket a fejlesztésekkel kapcsolatban. Természetesen vannak olyan lakosok is, akik nem értik, hogy miért nem az általuk preferált dolgok fejlődnek a településen, ennek idő-

szakosan hangot is adnak. Az elégedetlenkedők véleménye is fontos számomra, de többségük sajnos elfogult, és nem kellően tájékozott az adott kérdésben, illetve néhányan kivetítik politikai nézeteiket is véleményük megformálásakor.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Az önkormányzat dolgozóinak, az intézmények vezetőinek és a képviselő-testület többségének a bizalmát és támogatását tudhatom magam mögött.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Minden sikeres pályázatunk, eredményes fejlesztésünk fontos és emlékezetes számomra.

- Munkája legszebb pillanata?

Amikor azt láthatom az emberek szemében, hogy elégedettek a munkámmal, és értékelik azt.

- Munkája legrosszabb emléke?

Amikor elfogult, tájékozatlan és kifejezetten ártó szándékú emberek, internetes közösségi oldalakon mondanak negatív véleményt a munkámról.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Több ilyen emlékezetes történet is van. Amikor nehéz helyzetbe került embernek sikerült segíteni.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Párom, Kolopi Andrea és lányunk, Petra jelenti számomra a hátországot. Természetesen édesanyám és iker lánytestvérem is mellettem áll.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, tervezem. Bocskaikert idén 25. éve önálló. Már régebben elkészítettük Bocskaikert közép és hosszú távú fejlesztési koncepcióját. Ebből még csak néhány elem valósult meg. Igaz, az alapokat már sikerült az önállóságunk elnyerése óta lerakni, de hosszú még a sor, van még mit tennünk és fejleszteniünk.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Szolgálni a közösséget, fejleszteni Bocskaikertet, és megmaradni embernek.

BOJT KÖZSÉG

Bojt a környék legrégebbi települései közé tartozik. Nevét elsőként a Váradi Regestrum említi 1208-ban. A váradi püspöki tizedjegyzék 1291-1294 között 7 kepe (kéve) tizedkötelezettséggel említi a községet. Az 1333-as pápai tizedlajstromban már egyházas helyként szerepel, a falu lelkésze 3 garas tizedet fizetett.

A XV-XVI. században a Boythy és Torday családok voltak a település földesurai. Az 1552. évi adóösszeírás szerint 10 népes portával rendelkezett. A török hódoltság idején lakossága sokat szenvedett, a XVII. század második felében többször is feldúlták a falut, amely mindig újraépült. A lakosság korán áttért a protestáns vallásra, templomuk az 1600-as évek elején épült.

A török kiűzésének évében, 1692-ben készült összeírás szerint 8 jobbágy-család élt a településen, a földeket a Tholdalaghy, Rákossy, Lányi és Dobozi családok birtokolták.

Bereginé Szegedi Hajnalka

(1974) polgármester

„Csak egymással békében, összhangban lehetünk eredményesek, és érezhetjük jól magunkat a helyen, ahol élünk.”

2016. június 19. óta vezeti a bihari település, Bojt önkormányzatát. Időközi választáson lett polgármester, s a kérdésre, hogy mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a szolgálatot, illetve a megmérettetést, válasza egyértelmű: a településen élő lakosság kérésére indult az időközi választáson, amit kis szavazati különbséggel nyert meg.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Számomra a legnagyobb kihívást az jelentette, hogy a lakosság egy része nem elfogadó a másikkal. Úgy alakítják a dolgokat, hogy mindig valamilyen probléma kerekedik belőle. Nem igazán jellemző rájuk a támogatás, de próbálom őket rávezetni arra, hogy ha összefognak, sokkal gyorsabban és hatékonyan tudják az előttük álló akadályokat áthidalni. Úgy érzem, nagyon fontos lenne a közösségépítés, egy olyan egészséges légkör kialakítása, ami ma sajnos a társadalmi változások miatt is igen nehéz.

Bojton sem érzékelhető már a klasszikus falusi értékrend, ahogy az életünk minden területén, ide is beopta magát az egymással szembeni el nem fogadás, és nincs olyan összetartás, mint valamikor, ami a legfontosabb lenne egy kistelepülési közösség számára. Fellazulnak a kisközösségi, baráti, munkahelyi, családi kapcsolatok, és ennek a nagyobb közösség látja kárát. Persze mindezzel együtt sem lehet általánosítani, Bojt a legkedvesebb számomra, de ha őszintén akarjuk ezt a kérdést megközelíteni, akkor a problémákról is említést kell tenni. A közösségmegtartás, -formálás, -építés a legnagyobb kihívás volt számomra, de azt hiszem, nem volt az eddigi munkám eredménytelen.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Az előbb említett közösségi szemléletformálás, hogy szeretettel, elfogadással és közös élmények megélésével sokkal boldogabbak vagyunk mi emberek, és a település egésze sikeres volt. Természetesen infrastrukturális fejlesztések is folyamatban vannak, folyamatosan írjuk a pályázatokat, sokat dolgozunk azon, hogy fejlődjön a település. Jelenleg, nincs két éve, hogy a falu vezetését elvállaltam, ez idő alatt a szélessávú internet kialakítása, ami jelenleg folyamatban van, az egyik legkomolyabb és a lakosság által igényelt beruházás. Továbbá, mióta betöltöttem ezt a posztot, sikerült több tanfolyamot indítani, és a képzésben résztvevők szép számban tettek eredményes vizsgát.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Mindenkit ismerek, aki a településen él, én is ennek a kis közösségnek több mint negyven éve tagja vagyok. Ezáltal szinte mindennapi kapcsolatban vagyok a lakosokkal. Próbálok mindenkivel jó kapcsolatot kialakítani és segíteni, ha bármilyen problémájuk van. De ez a pár év – mióta betöltöttem ezt a pozíciót – ráébresztett arra, hogy nem lehet mindenkinek megfelelni.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A képviselő-testület tagjaival jó kapcsolatot ápolok, minden problémát, feladatot és a faluval kapcsolatos teendőt együtt, megbeszélés után oldunk meg. A közművelődést ellátó munkatársammal is jól meg-
erjük egymást.

- Mi jelenti a háttérparátust az Ön számára ebben a munkában?

A család támogatása a legfontosabb számomra, választás előtt és most is támogatnak. Besegítenek a háztartás körüli dolgokba, hiszen anya és feleség is vagyok, ott is helyt kell állni és a munkámban is. Ha valamiben nem vagyok biztos, kikérem a véleményüket.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Jelen állás szerint nem tervezem a folytatást. Sok stresszel jár ez a feladat, és nem biztos, hogy településvezetőként tudok a legtöbbet tenni a falumért. Nagyon komolyan veszem a munkámat, Bojt mindig számíthat rám.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Megértés, szeretet, tisztelet, elfogadás. Ezek a legfontosabbak az életemben, erre neveltek a szüleim és én is a gyermekeimet. És ez az, ami a települést is előre viheti. Csak egymással békében, összhangban lehetünk eredményesek, és érezhetjük jól magunkat a helyen, ahol élünk.

A település nevét változatosan őrzik az idők és a középkori oklevelek. Szerepel Chuklev, Chekmeo és Chytmen alakban írva is, legrégebből való településrajzán pedig Zekmeny díszel. A szójhagyomány szerint a község legrégebbi épülete a községházával, illetve a mai polgármesteri hivattal szemben lévő épület, mintegy négyszáz esztendő, és négy évszázadon át vagy iskola volt, vagy iskola is volt benne. A régi iratok szerint azonban a templom épülete a legrégebbi, ami 1756-ban készült barokk épület. 1891-ben kapta végleges, mai formáját.

A török megszállás alatt elmenekült birtokosok utódai az 1700-as évek elején előkerültek, hogy ősi birtokaikat visszafoglalják. Ugyanakkor az egyház is megkezdte régi birtokainak visszavételét. Ez ügyben nagy perek zajlottak. Az 1700-as évek elejétől Nagyváradhoz tartozott Csökmő. A második bécsi döntés után ismét a magyaroké lett a régi Bihar Nagyvárad székhellyel, de 1945 után újra visszaállt az 1940 előtti állapot. A megmaradt Bihar megyét 1950-ben átszervezték, és Hajdú-Bihar néven Debrecen központtal élesztették fel.

Nagy Tibor

(1983) polgármester

„Hiszem, hogy ha lelkiismeretesen a faluért dolgozik az ember, akkor eléri a céljait.”

Meglehetősen fiatalon, mindössze 30 esztendősen foglalta el Csökmő polgármesteri székét 2014-ben Nagy Tibor. Az ifjú településvezető 1983-ban született Berettyóújfaluban, s igen határozott elképzelései voltak, s vannak a község jövőjét illetően.

Már az előző választáson is többen megkeresték a faluból, akkor azonban úgy gondolta, még nem áll készen erre a feladatra. Legutóbb nem indult a korábbi polgármester, így élt a lehetőséggel, megpróbálta. Közigazgatási szakirányon végezett, a jelenlegi ciklust megelőzően pedig Szeghalom Város Önkormányzatánál dolgozott 4 évig. A 2014-es választásokon nagy fölényrel, 503 szavazattal nyert.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Sajnos nagyon sok feladat hárult 2014-ben az önkormányzat vállára. A belterületi utak és járdák sürgős felújításra szorultak. A település közintézményei korszerűtlenek voltak, ahogyan a villamoshálózat is. Akkor én azt tűztem ki célul, hogy minden pályázati forrást meg fogok ragadni annak érdekében, hogy Csökmő egy pozitív képet mutató, élhető település legyen.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Polgármesterségem kezdetén mindössze 24 főt foglalkoztatott önkormányzatunk a közfoglalkoztatási program keretében. Egy évvel később azonban beindítottuk Start Munkaprogramot, amely már csaknem 160 fő számára jelentett megélhetést a településen. A mezőgazdasági, állattenyésztési ágazat mellett létrehoztunk egy asztalosüzemet, egy lakatosüzemet és egy varrodát is. Szükség szerint

utakat és járdákat építettünk. Mintegy 170 millió forintos pályázati forrásból egy új óvodát építünk Csökmőn a helyiek megaláztatására, az épület kivitelezése jelenleg is zajlik. Ezen kívül egy 5-7 férőhelyes mini bölcsődét is kialakítunk, mellyel egy olyan intézmény jön létre, amely igazodik a helyi kisgyermekes családok elvárásaihoz és igényeihez. Vidékfejlesztési programon is sikeresen pályáztunk, melynek köszönhetően a Családsegítő Szolgálat, valamint az Idősek Otthona épületét érinti majd jelentős energetikai korszerűsítés. Az általános iskola nyílászáróit is kicseréljük hozzávetőleg 116 millió forintból a Településfejlesztési Operatív Program pályázatának keretében. Néhány éve felújítottuk a több mint 300 férőhelyes főzőkonyhánkat 10 millió forintos belügyminisztériumi támogatásból. A helyi sportélet előrelendítése céljából kialakítottunk egy kézilabdapálya méretű rekortánborítású pályát. Ugyancsak belügyminisztériumi támogatásból pedig a Csökmőhöz tartozó különálló település, Kórósziget utcáit látjuk el zúzottkővel. Közel 30 millió forintos állami támogatásból kap hamarosan új aszfaltréteget a Pacsirta és a Cserepes utca. A helyi köztemetőben önerőből és helyi emberek összefogásából egy urnafalat hoztunk létre. Több pályázatunk vár elbírálásra jelenleg is, és önkormányzatunk céljai között szerepel többek között a piac fejlesztése is. A megfelelő szennyvízelvezetés ugyanakkor a mai napig nem megoldott Csökmőn, ennek kiaknázása önkormányzatunk jövőbeli feladata.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Én úgy gondolom, hogy jó a kapcsolatom a választókkal. Mielőtt ide kerültem is kiváló kapcsolatom volt a helyiekkel. Ebben a ciklusban próbálunk olyan rendezvényeket, programokat szervezni, melyek tematikája a település valamennyi lakosát megcélozza. Civil szervezeteket és magánembereket rendszerint bevonunk a rendezvények megvalósításába, a gyermeknap szervezése ezt kiválóan példázza. Csökmőn csaknem 11 aktív civil szervezet, egyesület működik, melyek szorosan együttműködnek az önkormányzattal.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Egy település lelke a polgármesteri hivatal, az itt folyó munkát jegyző asszony példásan irányítja. Az önkormányzati képviselőkkel is közös a cél, az akarat, az apró vitákon kívül általában egyetértünk a nagyobb döntésekben.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Eddig talán az a legemlékezetesebb, amikor sorra jöttek ki a nyertes pályázatok. Minden évben tartunk közmeghallgatást a községben, ahol beszámolok az elmúlt esztendő történéseiről. Egyik évben elmondtam a lakosságnak, hogy milyen projekteken dolgozunk, illetve melyek azok a pályázatok, amelyek beadásra kerültek. A következő esztendőben pedig óriási öröm volt tájékoztatni a megjelenteket, hogy valamennyi

pályázatunk pozitív elbírálásban részesült. A közmeghallgatásokon mindig megfogalmazódnak a problémák, hogy mikén kellene változtatni, szerencsére ennek a listája is egyre rövidebb.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

Amikor azt látom, hogy olyat tudunk tenni, ami valóban jó a falunak. Sok ilyen pillanat van, de amikor a lakosság elismeri az ember munkáját, értékeli, hogy értük dolgozunk, azok a legszebb pillanatok.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Számomra rendkívül rossz emlék, ha elveszítünk egy kollégát. Sajnos több esetben is előfordult már, amióta Csökmő polgármestere vagyok. Az eltelt évek során elkezdtem kötődni a munkatársakhoz, ami a hatékony munkához elengedhetetlen, s nagyon meg tud viselni egy haláleset, ha valamelyik kollégám eltávozik közülünk.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

2015-ben sikerült egy Trianoni emléktáblát avatnunk a községben. Felemelő és emlékezetes pillanat volt látni a megjelentek arcát, akik ezentúl méltóképpen emlékezhetnek meg az 1920. június 4-i eseményekről.

- Mi jelenti a háttérként az Ön számára ebben a munkában?

Nemrég nősültem, a feleségem mindenben támogat, ahogyan a szüleim is, ez rendkívül fontos számomra ebben a munkában. Ha egy településvezető lelkiismeretesen végzi a feladatát, kevés idő jut a családra. Rendezvények nem csak hétköznap vannak, amelyeken meg kell jelenni, néhány programra a párom is elkísér, illetve sokszor túlórázom is, de ilyen téren szerencsés vagyok, a hozzátartozóim elfogadják a munkám, s minden velejáráját.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, tervezem, hogy a következő választáson is elindulok. Bízom benne, hogy pozitív lesz az eredmény. Sok folyamatban lévő projekt van, amit mindenképpen szeretnék befejezni. Emellett szeretném az egész falut összerázni, egy összetartó közösséget kialakítani Csökmőn, illetve terveim között szerepel, hogy Csökmő a térség egyik központi településévé váljon.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Hiszem, hogy ha lelkiismeretesen a faluért dolgozik az ember, akkor eléri a céljait.

Ebes 4600 lelkes község az Észak-alföldi régióban, Hajdú-Bihar megye középső részén, Hajdúszoboszló és Debrecen között, a megyeszékhelytől 12 km-re, délnyugatra. A Debrecen környéki tanyavilágból 1952-ben alakult ki jelenlegi helyén a település.

A falu gyorsan növekedett, kiépült intézményhálózata, közműrendszere. A rendszerváltás előtt jellemzően mezőgazdasági jellegű falu napjainkra átalakult. A lakosság megélhetési forrása a mezőgazdaság mellett egyre inkább az ipar, a kereskedelem, szolgáltatás és az idegenforgalom. Az utóbbi évek látványos fejlődése nyomán megszépült a településközpont és intézményei. Az emberek szeretnek itt élni, mert Ebes egy tiszta és rendezett, egyben csendes és nyugodt település. Ebes az itt lakóknak és az idelátogatóknak a község nyugalját és a város komfortját kínálja.

Szabóné Karsai Mária

(1968) polgármester

„Példamutatás, elkötelezettség, az emberek tisztelete...”

2010. október 3-a óta vezeti a Debrecen szomszédságában lévő, dinamikusan fejlődő települést. 1994. február 1-je óta dolgozik az ebesi polgármesteri hivatalban. Kezdetben közigazgásként, pénzügyi területen, majd 2007 és 2010 között megbízott jegyzőként végezte feladatát. Időközben igazgató-szervező diplomát szerzett, s lassan 15 éve anyakönyvvezetői feladatokat is ellát. A polgármesterség irányába a településen élők biztatása indította el. 2010 tavaszán nagyon sok ebesi lakos kereste meg azzal, hogy mérethesse meg magát az önkormányzati választáson. Végigjárta a települési közigazgatás számos lépcsőfokát, és köztisztviselőként, majd jegyzőként is szolgálatnak tekintette a munkáját. Szereti a kihívásokat, és az emberek bizalma volt a legfőbb hajtóerő számára, hogy induljon a választáson.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A választásokat követően a legfontosabb feladat az önkormányzat pénzügyi egyensúlyának helyreállítása volt. Az első egy-két év nagyon nehéznek bizonyult. Jelentős összegű folyószámla hitellel és fizetési kötelezettséggel vettem át az önkormányzatot, és mindezek mellett folyamatban volt egy közel 600 millió forintos beruházás.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

A 2010-ben megfogalmazott célkitűzések folyamatosan teljesülnek, az összefogásnak és a közös munkának köszönhetően közintézményeink megújulnak, településünk folyamatosan fejlődik. Ipari parkunkban több vállalkozás is telephelyet vásárolt, illetve a korábban betelepült legnagyobb vállalkozás is bővítette

tevékenységét. Az önkormányzat gazdálkodása stabil, hitelmentes és takarékos. Ebes egyre vonzóbb, élhetőbb település, lakosság száma folyamatosan növekszik. Nekünk, akik itt vagyunk, sok közös értékünk van, büszkék vagyunk ebesi mivoltunkra.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Egy polgármesternek a legfontosabb dolga azon munkálkodni, hogy a településen lakók „otthon legyenek” saját településükön. Egy település fejlettsége nagymértékben az ott élők életminőségén, az emberek közötti kapcsolatrendszer gazdaságán, az együttműködni és együtt élni tudáson múlik. Nagyon fontosak a beruházások, fejlesztések, de nem a legfontosabbak. A legfontosabb a közösség, amelyet emberek alkotnak, a közös ténykedés, az együtt-tevés. Főleg igaz ez a kisebb településeken. Ebes a közel 5000 fős lélekszámával az a településméret, ahol még igazi, összetartó közösséget lehet összekovácsolni. Településünkön számos civil szervezet tevékenykedik aktívan, szoros kapcsolatban az önkormányzattal és intézményeivel. Önkormányzatunk számára – és számomra személyesen is – nagyon fontos a lakosság korrekt, rendszeres tájékoztatása, valamint az, hogy az önkormányzat, a lakosság és a civil szervezetek között párbeszéd alakuljon ki. Falugyűlést, közmeghallgatást, vállalkozói fórumot, civil kerekasztalt szervezünk. A civil szervezetekkel közösen minden év elején megjelentetünk egy rendezvénynapot.

Vallom, hogy a polgármesternek legyen közvetlen kapcsolata a helyi lakosokkal. Nekem nincs fogadóóráim, bármikor be lehet hozzám jönni a hivatal ügyfélfogadási idejében, megállíthatnak a lakosok ügyesbajos dolgaikkal az utcán, a boltban, bárhol. Meghatározónak tartom a vállalkozásokkal való kapcsolattartást is, és a sikerességükhöz szükséges körülmények biztosítását, hiszen a fejlődés kulcsa az erős helyi gazdaság, vállalkozóbarát helyi politika.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Településünk legfontosabb jellemzői az elért eredmények. A siker kulcsa egyértelműen a jó csapatmunka, az együttgondolkodás, együttműködés. Nélkülözhetetlen a mindenkori képviselő-testülettel való békés kapcsolat, mert eredményesen dolgozni csak békében lehet. Szerencsés helyzetben vagyok, mivel a képviselő-testület minden tagjának – pártállástól függetlenül – Ebes érdeke az első. Az emberi kapcsolatok végtelenül fontosak, mint ahogy a közösségépítésben, úgy a munkahelyen is, abban, hogy partnerként számíthassunk egymásra. Nagyon jól képzett, elhivatott csapat segíti a munkámat a polgármesteri hivatalban és az önkormányzati intézményekben egyaránt. Hiszem, hogy jó kollégák, a „csapat” nélkül nem tudnánk egyetlen polgármester sem kiteljesedni.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Nagyon sok emlékezetes pillanat volt eddig is a munkám során. Nagy élményt jelent egy-egy beruházás

elkészültével, az átadáskor látni az örömet az emberek arcán, a jó szándékú, jóindulatú kritikát elfogadni. De említhetnem az elismerő címek elnyerését is. Ebes az elmúlt egy-két évben több országos elismerésben, díjban is részesült. Elyertük az Idősbarát Önkormányzat Díjat, a Kerékpárosbarát Település címet, Polgárőr Község címet, Falumegújítási Díjban részesültünk. Ezek a díjak nagyon fontosak, hiszen ezáltal országos viszonylatban is megismerik Ebes nevét, és a sikerek további előrelépésre sarkallnak bennünket.

- *Munkája legszebb pillanata?*

A sok nehézség mellett nagyon sok szép pillanata is van ennek a munkának. Polgármesterként mindig beruházást egy kicsit „saját gyermekének érzi az ember. Jó érzéssel tölt el, ha Ebest járva látom a megújult középületeket, új utakat, a köztereket, és látom, hogy az itt lakók, gyerekek és felnőttek egyaránt jól érzik itt magukat. Rendkívül jó érzés, hogy közreműködhetek valami maradandó megalkotásában. Büszke vagyok rá, hogy ebesi vagyok, amikor a hozzám látogatók dicsérik Ebes rendezettségét, tisztaságát, a szép, modern épületeket vagy a gyönyörű virágokat a parkban.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

Úgy gondolom, minden munkának van kevésbé szép oldala is. Eleinte bántott, hogy minden igyekezet és maximális elhivatottság mellett is vannak elégedetlenkedők. Ma már tudom, nem lehet mindenkinek megfelelni.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Tavaly nyáron megjelent egy Pécs környékén lakó hölgy a hivatalunkban. Elmondta, hogy előző nap autóbuszsal átutazóban volt Ebesen, és annyira megérintette a település szépsége és rendezettsége, hogy másnap újra visszajött, hogy szétnézzen nálunk, és kifejezze elismerését. Az ilyen és hasonló visszajelzések miatt szép ez a munka!

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára?*

Magyarországon még mindig a férfias szakmák közé tartozik a polgármesterség. S hogy nőként nehezebb-e ez a hivatás, mint férfiként? Egy biztos, rugalmasan kell szervezni az életünket. Hisz a polgármesterség nem egyszerűen munka, hanem életforma is. Amikor az embertől mindennap 100 százalékos teljesítményt várnak, annak teljesítéséhez családi háttér kell. A férjem, családom türelmére, megértésére és segítségére mindig számíthatok, természetesen fogadják el hivatásomat, a kezdetektől fogva maximálisan támogatnak munkámban, és számomra ez nagyon fontos.

- *Tervezi -e folytatni a munkát?*

Bár még több mint egy év van hátra a következő helyi önkormányzati választásig, a válaszom, hatá-

rozott igen. 2010-ben elindultunk egy úton, kitűztünk számos, a település fejlődésének irányát meghatározó célt. Ezekből a célkitűzésekből már nagyon sok megvalósult, de még nagyon sok a tennivaló, és én szeretnék a jövőben is ennek részese lenni, amennyiben a lakosok, a választók is úgy gondolják.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Egy település vezetésére vállalkozni rendkívül felelősségteljes feladat. Meg kell felelni a helyi elvárásoknak, a lakosok nagy többségének, a fejlődés irányát meg kell mutatni. A munkához következetesség, határozottság, nagy türelem és empátia szükséges. A polgármesterséghez hozzá tartozik a példamutatás, elkötelezettség, az emberek tisztelete, a nyitottság, az új iránti fogékonyság, a helyi igények, problémák pontos ismerete. Fontos, hogy egy település ismerje fel értékeit, legyen jövőképe. Szüleim a kitartásra, a tisztességes, becsületes munkára neveltek. A becsület soha nem eladó. Bátran, a változó körülményekhez alkalmazkodva, a szükséges ütközéseket vállalva, a lakosság iránti elkötelezettséggel, becsülettel látni el a szolgálatot.

EGYEK NAGYKÖZSÉG

A Tisza árteréből kiemelkedő területen már az őskorban is laktak. A községről Priszkosz görög történész is beszámol. Írásos forrásokban viszonylag későn, 1322-ben bukkant fel, de ekkor már egészen bizonyosan régen létezett. Ezt jól mutatja, hogy első templomát Szent István tiszteletére építették a 12. század elején. A község a tatárjárásban elpusztult, csak a 13. században telepítették be újra.

A falu sokáig Szabolcs vármegyéhez tartozott, majd az 1876. XXXIII. törvénycikkkel megalakított Hajdú vármegyéhez került. Az első világháborúban 229 egyeki esett el, a másodikban még ennél is több. A káptalan birtokait 1945-ben felosztották.

A falut 1970. július 1-jével nagyközséggé nyilvánították, 1970 és 1990 között nagyközségi tanácsa volt.

Dr. Miluczky Attila

(1972) polgármester

„A legkönnyebb azokat a csatákat megnyerni, melyeket meg sem kell vívni!”

Második ciklusát tölti a település élén. 2010. október 3. óta tölti be a polgármesteri tisztséget Egyeken. Mindig is kereste a kihívásokat, szerette az egészséges versenyt, és miután 2005-ben – ahogy mondja – bemocskolták a nevét, fokozottan vágyott a köztisztelet után. Ezt kereste és kapta meg 2010-ben, amikor az ő kezébe tette bizalmát a lakosság.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A megörökölt 236 MFt-os fedezetlen adósság a fizetéseképtelenség rémével ijesztgetett. Azonnal megszorító intézkedések tömkelegét vezettük be. 3 év alatt 80 MFt-ra csökkent az adósság, aztán jött az állam, és konszolidált mindenkinek mindent.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Stabil a gazdálkodásunk, takarékos a működésünk, van folyamatos fejlődés. Az ipari parkunkkal reményt és jövőképet kaptunk.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Kapcsolatom a választókkal egyszerre közvetlen és távolságtartó. Kezdetben mindenkivel törekedtem a közvetlen, ügyfélbarát kapcsolatra, de az idő megmutatta, ennek az igyekezetnek sok a buktatója. Vannak, akikkel csak a távolságtartás az egyetlen helyes magatartás. Közösségünk egyszerre erősödik és bomlik. Meglévő civil szervezeteink működése stabilabbá vált, rengeteg szép eredményre

lehetünk büszkék. Ugyanakkor kb. évi 50 fővel csökken a lakosság száma, ez gyengít bennünket. Közösségünk építéséről csak szépen beszélhetek, de azt széppé nem tudom beszélni. A legjobb eredmények mellett is igazi áttörést csak a minőségi munkahelyek hozhatnak. Amíg az embereket egzisztenciális problémák kínozzák, nem a közösség építése jár az eszükben. Üres gyomrot nem igazán lehet közösségi örömködéssel megtölteni. Közösségi rendezvényeinken jó polgármesternek lenni. Talán a sok fejlődésnek, talán a törődésnek köszönhetően sok elismerést kapok. A legjobb az, amikor nem teszek semmit, csak érkezem, és máris megtapsolnak. Ez nagyon motiváló.

- *A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?*

Magányos "bozótharcosként" kezdtem, népszerűtlen döntéseket hoztam és kezdeményeztem, de mindig elmagyaráztam, mit miért teszek, és hagytam magam meggyőzni, más irányba terelni. Talán ennek is köszönhető, hogy egyre több lakos, képviselő, köztisztviselő és vállalkozó állt mellém, és támogat. Sokan szeretnek a mindenkori győztesek mellé állni. Ez a ciklus elején megkönnyíti a dolgokat, de nagyon sokat kell azért tenni, hogy pártolóinkat és segítőinket ne fújja el mellőlünk az első könnyed fuvallat. Mára úgy érzem, összecsiszolódtunk, szerintem többen úgy érezzük, az történik, amit mi akarunk, de valójában a kollektív bölcsesség érvényesül. A háttérapparátust nem lehet egy szóval jellemezni, mindenkinek vannak benne jó és rossz tulajdonságai. Próbálok úgy terelni mindennapjainkat, hogy mindenki a képességeinek legmegfelelőbb feladatot kapja, és így összességében stabil, erős és hatékony legyen a működésünk.

- *Munkája legemlékezetesebb pillanata?*

2012-ben nagy sikerként éltem meg képviselő-testületünk hosszadalmas előkészítéssel és szenvedélyes vitákkal meghozott döntését. Ekkor egyetlen oktatási intézményünk fenntartói feladatait rábíztuk a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Püspökségére.

- *Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?*

2014-es újraválasztásom egy igazi szép pillanat volt. Hat jelöltből egy visszalépett, és a végén 62 %-ot kaptam. Az eredményt különösen értékesnek éreztem, hiszen ez nem dacból, várakozásból született, mint ahogy a 2010-es első megválasztásom 30 %-a, hanem az elvégzett munka értékeléseként.

- *Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?*

A csapadékvíz- és belvízelvezető rendszer fejlesztésére nyert 320 MFt-ot elbuktuk, a projekt meghiúsult. Tőlünk független alvállalkozók által elkövetett emberi hibák egymásra épülő láncolata miatt kicsúsztunk a megvalósítási határidőből. Keserű tapasztalat volt.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Az egyházi fenntartót Bosák Nándor Püspök Atya és helynöke, Fodor András Atya képviselték. Kedves, jóindulatú, puritán emberek. Sokat segítettek, de nem igazán tudtam viszonzni. Aztán sikerült őket elhívnom a Főtér átadó ünnepségére, ahol jó ötletnek tartottam a szalagot helyi gyártású orvosi kézi műszerekkel, aranyozott ollókkal vágni. Hogy az ollókat megköszönjem, részleteztem kb. 10 mondatban azok műszaki paramétereit, speciális orvosi funkcióit és a 10 év törés elleni garanciát, illetve azt, hogy a szalagot vágók megtarthatják ezt a speciális ollóból átalakított kézi műszert. Az ünnepség végén a világi dolgok iránt kevés érdeklődést mutató, nagyon visszafogott Püspök Atya odaszólt a helynöknek: „Andráskám!” – majd kis szünet után bizonytalanul, mintha nem tudta volna, hogy kérdezze vagy sem, - „...ugye az ollót hozod?”. Gondoltam, végre! Valamiben a kedvében tudtam járni.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?*

Én, aki tősgyökeres egyekinek vallom magam, támaszkodhatom gyerekkori cimboráimra, felnőttként kötött barátságaimra, de leginkább helybéli rokonaimra és családomra. Úgy gondoltuk, hogy a komfortzónát és a harmóniát a 2005-ben kötött házasságunkkal és még abban az évben született lányunkkal biztosítjuk egymásnak. 2011-ben született fiam azonban megmutatta: tévedtünk. Nélküle csak valaminek a töredéke voltunk, megszületésével váltunk igazán egy kerek egészé.

- *Tervezi folytatni a munkát?*

Igen.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

A legkönnyebb azokat a csatákat megnyerni, melyeket meg sem kell vívni.

ESZTÁR KÖZSÉG

Esztár és környéke már ősidők óta lakott hely. Határában sok kőkori és római kori lelet került napvilágra. Tőle nyugatra halad el a szarmaták által 324 és 337 között épített, az Alföldet körbekerülő Csörsz-árok vagy más néven Ördögárok nyomvonal.

A település neve már 1215-ben szerepelt a Váradi Regestrum-ban Yztharij alakban. Esztár település a Czibak családdal rokon Sztári családősi névadó fészke volt.

1464-ben Esztár már vámszedő hely is volt. 1552-ben birtokosa volt Esztári Farkas és Toldy Mihály is. 1566-ban a Balassa család, 1732-ben a Boldvay család, 1760-ban pedig gróf Bethlen Sámuel is birtokos volt itt. Az 1800-as évek első felében pedig az Erdődy, Radványi, Dobozy, Hódosy és Szúnyogh családoknak volt itt birtoka. Esztárhoz tartoztak Virágoslapos, Csere, Körtvélyes és Kohár puszták is.

Szécsi Tamás

(1976) polgármester

„Mindörökké Esztár és mindörökké Bihar!”

2010 októbere óta mondhatja hivatásának a polgármesterséget Szécsi Tamás. Immár második ciklusát tölti a bihari település élén. Hogy vállalkozzon a feladatra – azt mondja –, két tényező motiválta. Az egyik, hogy „gyerekkori álma” volt, hogy egyszer szeretett falujában valami maradandót alkosson, a másik, hogy 8 éven keresztül képviselő volt az önkormányzati testületben és úgy érezte, hogy lehetne másképp is irányítani a községet. Azt mondja: nem szereti a tehetetlenséget, inkább a rugalmas megoldások híve. Ez volt az indíttatás arra, hogy megmérettesse magát 2010-ben.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Több ilyen volt, az egyik legfontosabb, hogy térképre kellett helyezni a települést, hogy a szó nemes értelmében is tudják, hogy hol van Esztár. Ki kellett jelölni az irányt, és egy csapatot kellett létrehozni. Közösségeket kellett szervezni az önkéntes feladatokra, és ezáltal építeni a közösség dolgozni és tenni akarására. Voltak megoldandó pénzügyi problémák is, ha csak az egyben fennálló 12 millió Ft-os gáztartozást említeni. Az intézmények helyzete sem volt egyszerű, de meg kellett oldani.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Azt gondolom, hogy ha nem is minden 100%-osan, de nagyon sok minden megvalósult eddig, illetve folyamatosan keressük a megújulás lehetőségét. Ehhez nagyban partner szerencsére a képviselő-testület minden tagja és a kollégáim.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Mivel tősgyökeres esztári vagyok, szinte mindenki ismer, és ez igaz fordítva is. A településen élőkkel fontos a mindennapi kapcsolat, a velük való beszélgetés. A község kicsi, tehát nem jelent gondot, hogy találkozzunk, ezért nem is működik hivatalos fogadóóra rendje, mivel állandóan keresnek vagy találkozom velük. Azt gondolom, hogy a közösségépítés fontos, hogy folyamatos és egyelőre sikeres. Ha csak arra gondolok, hogy több mint 200 fővel van önkéntes szerződés, közösségi és kulturális rendezvények segítségével, akkor ez sokat elmond. Közel egy éve ifjúsági klub indult el. Ez azért fontos, mert a fiatalokat nehéz egyhelyben tartani tartósabb időre. Mindenki, aki szeretne valahová tartozni, megtalálhatja a helyét. Amikor a zászlóshajó programunkra, a Lecsófesztiválra összegyűlnek az önkéntesek, tele van a művelődési ház, és mindenki izgatottan várja a fesztivált, na nem azért, hogy szórakozzon, hanem hogy jól kidolgozza magát.

- *A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?*

Mára elmondhatom, hogy a lehetőségeinkhez mérten sikerült egy ütöképes csapatot alkotni, mind a hivatalban jegyző asszony vezetésével mind az önkormányzatnál. Az önkormányzaton belül alpolgármester úr viszi a teljes közmunkaprogramot, nagyon sikeresen. A művelődési ház vezetőnk szervezi a település teljes kulturális életét. Létrejött egy településfejlesztéssel dolgozó iroda is 3 fővel, akik szintén sikeresen dolgoznak. Az oktatási, szociális, védőnői szolgálatoknál is kiváló vezetők és dolgozók vannak. Szinte minden intézményt, szervezetet fiatalok vezetnek, megfogadva az idősebbek tanácsát, és néhány kivételtől eltekintve nők vezetik az intézményeket nagyon sikeresen. Szóval ilyen az én csapatom.

- *Munkája eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?*

Ebből van több is. Nagy adósságunk a település múltjának kutatása és formába öntése. Ezt orvosolva 2015-ben, amikor a község fennállásának 800 éves évfordulóját ünnepeltük, jelent meg a község első könyve. Ezt kézbe venni, ízlelgetni, szagolgatni, olvasgatni – sohasem tudom elfelejteni. Azt, hogy megéltük a 800 éves évfordulót, önmagában ajándék volt. Az iskolánknak nem volt neve, csak annyi, hogy Általános Iskola Esztár, holott megannyi arra érdemes, neves esztári élt egykor. Éppen ezért örökké emlékezetes, hogy a neves esztári születésű történész professzorról, aki a Debreceni Egyetemen tanított, neveztük el az iskolát. Az első állampolgársági eskütétel is emlékezetes marad. A Lecsófesztiválon szombat este vidáman hömpölygő embertömeg látványa, és egymástól kérdezik a falubeliek, hogy ez nem álom, ez tényleg Esztárban van, ezek örökre a szívembe maradnak.

- *Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?*

Én adni szeretek a legjobban, nem kapni. A legszebb pillanat azonban, melynek részese voltam, egy pódiumbeszélgetés az általam nagyra becsült és tisztelt Huga Sanyi bácsival, aki esztári születésű, és országos hírű karnagy és zeneelmélet oktató. A tőle kapott idézet, amely a munkám legszebb pillanata.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Minden rossz, ami nem viszi előbbre a községet, ami hátrányos az itt élőknek.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Sok emlékezetes van, nem biztos, hogy igazságos lenne egyet kiragadni.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A biztos, nyugodt családi háttér nélkül nem lehetne így dolgozni. Hálás vagyok a feleségemnek, aki megteremt a nyugodt, családi alapot. Elismerem, hogy nélküle és a két gyerekem nélkül nem lehetne ilyen alázattal dolgoznom. Teszi ezt nem mellesleg munka mellett. Gyerekeim vidámsága pedig elfeledteti a gondokat.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Sok megkezdett fejlesztés zajlik vagy indul a településen, illetve vannak még elképzeléseim. Ha a község lakóinak zöme úgy ítéli meg, hogy folytassam, folytassuk a munkát, akkor meg kell fontolni a folytatást.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Embernek maradni, minden helyzetben és mindörökké Esztár és mindörökké Bihar.

FOLYÁS KÖZSÉG

Hajdú-Bihar megye északnyugati részén, a Tiszától mintegy 7 km-re, a Nyugati-főcsatorna mellett található a település. Közúton elérhető a 35-ös főútról Polgár közelében letérve. Vonattal megközelíthető volt az Ohat – Pusztakócs – Nyíregyháza vasútvonalon, amely ma már megszűnt.

Nevezetessége a romtemplom. A falu külterületén, a közút mentén található romtemplom a második világháború mementója. A történelemben a debreceni vagy hortobágyi tankcsata (1944. október 9.) néven ismert egyik legnagyobb hazai harci ütközete Folyás környékén zajlott le. Ennek áldozata lett az 1892-ben Pánthy Endre nagyprépost által építtetett kis templom is.

Magyar Sándor (1969) polgármester

„Hagyj jeleket magad után az úton!”

2011. január 10-én időközi választáson került a polgármesteri tisztségbe. 1992-től 1997-ig Németországban élt. Hazatérve azt látta, hogy a település, amely stratégiai szempontból kedvező tulajdonságokkal rendelkezik, sajnos alig fejlődik valamit. A meglévő fejlesztéseket átgondolatlanak látta, valamint nagy gondot jelentett a falu közbiztonsága és környezetének tisztasága, a közösség hiánya. A vállalkozása miatt abban az időben kezdett el országos gyermek lovas versenyeket szervezni, és kellemetlen volt számára, hogy az ország különböző részéből érkező lovasokat és kísérőiket egy rendezetlen, elhanyagolt kép fogadta. Azt a vállalkozói szemléletet, amelyet képviselt, a település akkori vezetése kifejezetten rosszul fogadta. Rossz néven vettek minden kezdeményezést, sőt még gyakran azt is, ha egy nagyszabású sporteseményt szerveztek a lovardában. Semmi figyelmet nem fordítottak a lakosság komfortérzetét javító dolgokra, illetve a közösségépítésre sem. A település rendezetlen volt, munkalehetőség nélkül. A fiatalok elköltöztek a településről, ezért sok idős lakó maradt egyedül a településen, mindennemű segítség nélkül. „Senki falva” – sokan így nevezték Folyást – mondja Magyar Sándor polgármester.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Munkába állásomkor nagyon sok, addig nem ismert problémával kellett szembesülnöm. Kihívás így akadt bőven. A legnagyobb problémát a település eladósodottsága jelentette, ami sajnos nem fejlesztési hitelekkel, hanem jobbára szállítói tartozásokból, illetve iparüzési adó túlfizetéséből keletkezett. Az adósság mértéke 49 M Ft körüli összegre rúgott. Egy 330 fős település esetében ez már kezelhetetlen méretű volt. A legnagyobb kihívást mégsem az adósság kezelése jelentette, hanem a települési közösség hiánya. A fiatalok és a közép korosztály egy-két

kivételtől eltekintve úgy élt egymás mellett, hogy szinte semmilyen kapcsolatuk nem volt egymással. További problémát jelentett a lakosság egy részének azon mentalitása, hogy sem önmagáért, sem lakókörnyezetéért tenni nem volt képes. Ebből következően a legfontosabb feladatunk az adósságállomány csökkentése mellett a közösségépítés, az idősekről való gondoskodás és a település környezetének rendben tartása, valamint a közbiztonság javítása volt. Ilyen nagymértékű adósságállománnyal ezek szinte megvalósíthatatlan feladatoknak látszottak. Szerencsére volt néhány hasonlóan gondolkodó ember a településen, így velük közösen, sokszor hétvégéken, sokszor késő éjszakába nyúló munkával változást tudtunk elérni. Ezután egyre több követőnk és segítők akadt.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Rengeteg tervvel láttunk neki a munkának. Egy hónap alatt kialakítottuk a házi segítségnyújtás rendszerét, így 36 idős lakónknak tudtunk azonnali segítséget nyújtani. Emellett nagy hangsúlyt kapott a közbiztonság javítása és a település utcáinak, tereinek rendben tartása. Elindítottuk az éjszakai polgárőrszolgálatot, és kialakítottunk egy telefonos riasztási láncot a lakosság biztonsága érdekében. Egy pár hónapon belül érezhetően javult a közbiztonság. Hétvégéken és délutánonként kézi kaszával és fűnyíró géppel jártuk a település utcáit és füvet vágunk. A gyerekek és a település aktív korú lakosságának bevonásával sikerült egy aktív szervező csapatot létrehoznunk, akiknek köszönhetően a lakosság minden rétegének sikerült közösségi programokat biztosítanunk. A Kolozs megyei Szentpál községgel testvér települési megállapodást kötöttünk, és még ebben az évben részt vettünk egymás rendezvényein is. 2011 novemberében a megye polgármestereinek meghívásával és a lakosság bevonásával a település központjában egy közel 2 hektáros parkot alakítottunk ki, melyben minden település fát ültethetett. Így jött létre nálunk a „megye parkja”. Ezen törekvéseinknek köszönhetően a munkanélküliek közül egyre több embernek tudtunk hasznos, értékteremtő munkát biztosítani.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A település lakóival igyekeztem mindig jó és közvetlen kapcsolatot kialakítani. Egy ilyen kis faluban nem is lehet ezt másként csinálni. Aktívan részt veszek minden közösségi rendezvény lebonyolításában, valamint a lakossággal és a dolgozókkal együtt ugyanúgy kiviszem a részem minden munkából. A közfoglalkoztatási programok keretén belül 2016-ban egy mintagazdaságot építettünk, melynek az építési munkáiban is aktívan részt vettem. Elindult egy újfajta, fejlesztés szempontú gondolkodásmód a településen, ennek ellenére azonban a mai napig van egy olyan szűk réteg, akik nem tudtak belenyugodni abba, hogy nem engedhetnek meg maguknak bármit, hogy elvárjuk tőlük a lakókörnyezet és az ahhoz tartozó közterület tisztántartását, illetve segélyek helyett inkább a munka világába való visszavezetéssel próbáltunk megoldást találni egyes szociális problémákra. Sajnos ezzel is szembesülnöm kellett az évek folyamán.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Mindig kell egy jó csapat, hiszen egyetlen ember elképzelései, erőfeszítései önmagában keveset érnek. Ezt a jó csapatot számomra a képviselő-testület tagjai, a hivatali dolgozók és a településen élő, hasonlóan gondolkodó emberek jelentik. Sokat dolgoztunk együtt az elmúlt években. Rendezvényeken vagy testületi ülésen sokat emlegetjük a kezdeti időszak eseményeit és nehézségeit, valamint néhány emlékezetes pillanatot ebből az időszakból. Nagyon sok bizalmat, segítséget és bátorítást kaptam tőlük a munkám során.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

2014 augusztusában értesítettek arról, hogy önkormányzatunk Idősbarát Önkormányzat díjat kapott. Hatalmas eredménynek éreztem, hogy a számtalan pályázó, a nagy települések, városok mellett a mi kis 330 fős falunk is kiérdemelte ezt az elismerést. Sokat tettünk a település idős lakóiért, így jó érzés volt, hogy az idős lakóink mellett a Belügyminisztérium elismerését is kiérdemelte a munkánk.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

Sok kedves és szép emléket hordozok magamban az elmúlt hét évből. Nehéz dolog ebből kiragadni egyet. Mégis van egy emlék, amelyre szívesen gondolok vissza. 92. születésnapján egy már ágyban fekvő idős asszonyt mentünk el felköszönteni. Mellé ültem az ágy szélére, és beszélgettünk. Mesélt a gyermekkoráról, a munkájáról, gyermekeiről. Halkan, erőtlenül, néha már alig érthetően beszélt. Mielőtt elbúcsúztunk, az idős asszony felült, megfogta és megszorította a kezem, majd annyit mondott: „mindent köszönök”. Ez az őszinte köszönet, amely lehet, hogy inkább már a sorsnak vagy a Jóistennek szólt, de mégis előttem, nekem mondta el, nagyon emlékezetes maradt számomra.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Munkám során szembesülnöm kellett rossz pillanatokkal is, de igazán emlékezetes történet nem maradt meg bennem.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

A választásokig még nagyon sok az idő. Még nem tudom eldönteni, hogy hogyan tervezzem a jövőm.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Szabadidőmben sokat olvasok és zenét hallgatok. Fiatalságom egyik meghatározó zenekara a Hobo Blues Band volt. Földes László a Csavargók tízparancsolata című albumán a Kilencedik parancsolatról szóló zeneszám címe a következő: „Hagyj jeleket magad után az úton!” Egész életemben igyekeztem ehhez tartani magam.

FÖLDES NAGYKÖZSÉG

Nevét már a korai időkben is művelhető földjeiről kapta. A község nyugati szélén a 42-es számú főút mellett, 1938-ban ásatások alkalmával talált kerámiaedények újkőkori lelőhelynek bizonyultak, s jelzik az itteni első emberi település nyomait. Egyházát 1438-ban említik először, mely Szent István néven lett felszentelve.

Földes beírta nevét a magyar művelődés történetébe azáltal, hogy több híres szülöttje és lakója volt. Legkiemelkedőbbek; XIX. századból a Magyar Tudós Társaság léteért harcoló Balásházy János; a XX. századból a tragikus sorsú Csáth Géza író és zenekritikus, Karácsony Sándor a neves filozófus és pedagógus, Karacs Imre 1930-as évek New York-a Magyar Színház igazgatója. Képzőművészeink közül kiemelkedőek Birizdó Gabriella festőművész szobrai és képei.

Jeneiné Dr. Egri Izabella

(1968) polgármester

„Mert jó döntéseket hozni csak körültekintéssel lehet, ahogy képviselni is csak igaz ügyet, tisztességes célokat.”

2006 októberében került női vezetőként Földes nagyközség élére. Igazgatósszervező és jogász végzettséggel rendelkezik. A közigazgatás iránti elhivatottsága érettségi után kezdődött, ugyanis helyhiány miatt nem vették fel a kívánt főiskolára, ezért Dávid Zoltánt, az akkori tanácselnököt megkeresve segítette bejutni a Hajdú-Bihar Megyei Tanács gyakornoki rendszerébe. 1987-ben felvétel nyert az Államigazgatási Főiskolára, 1990. szeptember 1-jétől a Földesi Önkormányzatnál kezdett el dolgozni, mint irodavezető, majd aljegyző. 1996-tól a szomszédos településen, Tetétlenen volt jegyző, de segítve több település jegyző hiányát helyettesített Sápon, Mikepércsen és Bárándon is. 2006 év elején megkeresték a földesi lakosok, hogy szeretnék, ha a polgármesteri tisztségért ringbe szállna. Sokat gondolkodott rajta, hogy mitévő legyen, a családdal, a barátokkal egyeztetve aztán vállalta a megmérettést. Tenni akart a településért, a faluért. Látott magában annyi ambíciót, kitartást, türelmet és alázatot, mely ebben a hivatásban szükséges. Látta a körülötte lévőket, hogy változtatást szeretnének, s ebben a változtatásban segítséget fognak nyújtani. Bízott abban, hogy együtt élhetőbbé tudják tenni Földest.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Kihívás számomra először az volt, hogy szakmai vezetőből politikai vezető lettem. Más gondolkodásmódot igényelt ez a feladat. A szakmai múltam segítség a problémák megoldásában, hiszen a jogszabályi feltételeket ismerem. A településen elvégzendő feladatok ismeretében igyekeztem először is felmérni az akkori helyzetet, majd a gazdasági program fejlesztési tervéhez igazodva pályázatok

benyújtását és Földes ismertebbé tételét tűztem ki célként. A fejlesztések mellett fontos a civil élet Földesen. Feladatként határoztam meg magamnak, hogy össze kell hangolni a civilek életét, egymást segítve kell működniük.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Amióta polgármester vagyok, sok fejlesztés érkezett településünkre. Az előző ciklusokban több mint 2 mdFt, ebben a ciklusban pedig 1,5 mdFt. Ezt az országgyűlési képviselők segítségével és jó szakmai csapattal tudtuk megoldani. Egészségház, piac, ravatalozó, szennyvíztelep, útépitések, energetikai korszerűsítések, akadálymentesítések, szociális intézmények, úszómedence és játszótér felújítása és építése, valamint sok pályázat segítette a tehetséges gyerekek tanulását, a rendezvények színvonalas megvalósítását. Sok fejlesztés készült el, de még több várat magára. Ezek mindig újabb kihívások, melyeket meg kell valósítani. Igyekszem jó diplomáciai kapcsolatot építeni a többi településsel, gazdasági szereplőkkel. A civil élet nagyon pezsgő településünkön. Sikerült összehangolni a működésüket.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Itt élek Földesen. Mindennap találkozom választóimmal, a boltban, a pékségben, a piacon, az utcán és a strandfürdőnkben. Sokan kérdéseiket, problémáikat itt mondják el, nem pedig a fogadóórán. Ez szerintem egy 4000 fős településen elfogadott, hiszen ismerünk mindenkit. Civil szervezeteink rendezvényein mindig részt veszek. Óvodai és iskolai ünnepségeken állandó meghívott vagyok. A közösségi rendezvényeken túl fontos számomra, amikor családi ünnepségeken jelen lehetek. Nagy megtiszteltetés, amikor ifjú párt eskethetek. De nagy öröm, amikor 50. és 60. házassági évfordulósokat köszönhetek. A szépkorúakról sem szabad megfeledkezni, hiszen a kilencven éveseket és kilencvenöt éveseket és – lehetőségem adódott, hogy – 100 évest is köszönhettem. Nagy büszkeség, amikor védőnőinkkel meglátogatom az újszülötteket, köszönve őket, mint Földes legújabb lakóit.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Nagy helyzeti előnyt jelent a közigazgatási gyakorlatom, hiszen 1990 óta dolgozom önkormányzatnál. Az apparátus tagjait már megválasztásom előtt is ismertem. Fontos a jó szakmai vezető, a jegyző, aki a polgármesteri hivatalt vezeti. Jó munkamegosztású hivatalban dolgozom. A kollégák, mint minden köztisztviselő, nagy teherbírásúak, sokat dolgoznak. A képviselő-testület elgondolásait, a célokat közösen megfogalmazzuk, a megvalósítás pedig a polgármester és a hivatali apparátus feladata.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Sok-sok emlékezetes pillanat történt velem 2006 óta. Sok emberrel ismerkedtem meg, akik munkámat

segítik, illetve segítették. Közjogi méltóságok, miniszterek és államtitkárok látogattak településünkre. Fontos gazdasági társaságok vezetőivel találkozhattam. Emlékezetes pillanat a polgármesteri eskü letétele, hiszen ezzel kezdődik mindig egy újabb szolgálat Földesért.

- *Mi volt eddigi munkája legjobb és legrosszabb emléke?*

Ez nagyon nehéz kérdés, legjobb emléket nem tudok kiragadni, hiszen minden történés, mely a települést előrébb viszi, egy-egy fejlesztés átadása, egy-egy rendezvény megnyitása fontos része az életemnek. Legrosszabb emlék, amikor valamilyen rendkívüli dolog történik a településen. Mire is gondolok? Vis maior helyzetek, esőzések, tüzesetek. Bár egyre jobban próbáljuk megelőzni ezeket, de a természet erőivel szemben védtelenek vagyunk.

- *Van-e emlékezetes történetet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?*

2014 februárjában törött bokával és fekvő gipsszel jártam dolgozni. Egy befektető kért tőlem időpontot. Amikor megérkezett, elnézést kértem tőle, hogy ülve fogadom, de eltört a bokám. A tárgyalás megtörtént, az információkat átadtam. A beszélgetés végén tájékoztatott, hogy több településsel is tárgyal. Alig telt el 1-2 hónap, a vállalkozó Földes mellett döntött, és itt kíván megvalósítani egy munkahelyteremtő beruházást. A vállalkozó személyében egy nagyon nagy szakmai tudású és nagyon emberséges férfit ismertem meg, a munkája és a családja iránt elhivatott embert. Ez az ember Dr. Losó József, a Mirelit Mirsa Zrt. ügyvezetője.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

A hátország a család. Ezt a munkát, nem lehet 8 órás munkaidőben végezni, ez kötetlen munkaidős hivatás. Ehhez azonban kell egy olyan férj és gyerekek, akik ezt tolerálják. Igyekszem a „pihenő időmet” maximálisan a családdal tölteni. Nagyon szeretünk együtt moziba járni. Feltöltődésképpen olvasok és kertészkedek.

- *Tervezi-e a munka folytatását?*

Szeretném munkámat tovább folytatni, hiszen még rengeteg feladat vár megoldásra. Sok terv és álom megvalósítása áll még előttem. Bízom abban, hogy a földesi lakosok látnak még bennem annyi alázatot és kitartást, hogy bizalmat szavaznak nekem.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

„Ne azt kérdezd, hogy mit adhat neked a hazád, hanem azt, hogy te mit tehetsz érte.”(Kennedy) A magyar hagyomány szerint az eskütételnek három feltétele van: belátással, csak igaz dologban és igazmondással történjék. Belátással: azaz körültekintéssel, okossággal, megfontoltan és tisztelettel. Igaz dologban: azaz az

eskü igaz, megengedett és tisztességes dologra vonatkozzék. Igazmondással: azaz mindenben egyezzenek a valósággal. Az eskü tehát nem formáság. A magyar jog intézménye azért őrizte meg, mert ezzel a jog az esküt tevők személyes, lelkiismereti meggyőződésére, a közhivatalt betöltők, a közfeladatot ellátók erkölcsi minőségére épít. Valóban, polgármesterként sohasem feledkezhetünk meg arról, hogy az erkölcsi minőség a bizalom alapja. Azé a bizalomé, amely bennünket a közügy vitelére, képviselétére felhatalmaz, és amellyel a választópolgárok bennünket a településünk érdekében történő döntéshozatal jogával felruháztak. Az eskü hármassága – miszerint belátással, igaz dologban és igazmondással állja meg csak a helyét – nemcsak az ünnep pillanataiban kell, hogy hasson, hanem a hétköznapokon is. És különösen igaz a polgármester munkájára.

Mert jó döntéseket hozni csak körültekintéssel lehet, ahogy képviselni is csak igaz ügyet, tisztességes célokat. Mindezt pedig kizárólag igazmondással: úgy, hogy a szavak és tettek mindenben egyezzenek az igazsággal.

Fülöp Hajdú-Bihar megye északkeleti részében helyezkedik el, 35 km-re Debrecentől. A középkorban Szatmár megyéhez tartozó település első írásos említése 1325-ből való a Balogsemjén nemzetség Kállai ágának birtokaként. A XIV. század elején épült templomának alapjait a Brumi-tanya lelőhelyen 1952-ben tárták fel.

A település elnéptelenedése 1476 előtt kezdődött el, később évszázadokon át puszta helyként, illetőleg a legújabb korokban Nyírábrány külterületi lakott helyeként ismert. 1946. április 1-jén alakult, és lett önálló település, Nagyfülöp ideiglenes elnevezéssel. 1948-tól már Fülöp név alakban szereplő település, az 1950. évi közigazgatási átszervezés után immár Hajdú-Bihar megyéhez tartozó önálló tanácsú község. 1978-ban elveszítve önállóságát, nagyközségi közös tanácsú társközségi jogállást kapott, közigazgatásilag ismét Nyírábrány irányítása alá került. Függetlenségét hosszas huzavona után 1988-ban kapta vissza.

Hutóczki Péter

(1970) polgármester

„Múltunkra alapozva, összefogással, szeretetben építeni a jövőt.”

2010 óta Fülöp község polgármestere. A települést vezető polgármester (akivel 1990 óta dolgozott együtt) nyugdíjba vonulását követően vállalta a polgármesteri munkát. Elődje és a településhez való ragaszkodása, a település iránti szeretete indította a feladatra.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A település lakossága több szempontból is megosztott volt. Az egyirányba húzó közösséggé alakítás volt a legfontosabb elvégzendő feladat polgármesterségem kezdetén. Az a legfontosabb, hogy legyen egy összetartó közösség, ahol az ember él, mert csak együttes erővel lehet eredményeket elérni, és csak úgy érezheti magát jól az ember tágabb környezetében, ha elfogadó és befogadó, nyugodt, kiegyensúlyozott légkör van.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Összetartó, a településért kompromisszumra kész, alázattal és szeretettel dolgozó közösség alakult ki, mely az élet minden területén a szomszéd települések által is elismerést vívott ki.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Független politikusként minden politikai csoportosulással jól együtt dolgozom. A településen működő civil szervezetekkel, egyházakkal, vállalkozásokkal, informális közösségekkel jó együttműködést alakítottunk ki, az önkormányzat lehetőségeihez mérten működésüket támogatja.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Jó, a település érdekét előtérbe helyező képviselő-testület, önkormányzat és önkormányzati intézmények apparátusa a civilekkel, egyházakkal és önkéntesekkel együtt alkotja azt a csapatot, aki a munkámat segíti.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

A település egyetlen általános iskolájának egyházi fenntartásba adása, az átadási ünnepség.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

Azok a rendezvények, amelyek széles lakossági összefogással valósultak meg, az itt élők meglegedésére. A helyi sportpálya helyi vállalkozók térítésmentes munkájával történő felújítása.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Azon lakosoktól történő végső búcsú, akik településünkért az elmúlt időszakban sokat tettek.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

A helyi sportpálya felújítása során a szükséges talajcseréhez három napon keresztül tizenhat mezőgazdasági vontató szállította a termőföldet egyetlen forint ellenszolgáltatása nélkül. Emlékezetes a sportpálya átadási ünnepsége.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Feleségem és három gyermekem minden feltételt biztosítanak ahhoz, hogy a lehető legtöbb energiát munkámra és a településre fordíthassam. A település életéből aktívan kiveszik részüket.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Lehetőség szerint igen.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Múltunkra alapozva, összefogással, szeretetben építeni a jövőt.

GÁBORJÁN KÖZSÉG

Gáborján település ősi monostoros hely, amely már a tatárjárás előtt is fennállt, akkori neve Gáborján monostora (Geberján-monostora) volt. Nevét a 15. században említették először a korabeli oklevelek. Bihar, Békés és Szabolcs vármegyék határai a XV-XVI. században át- és visszacsatolásokkal többször módosultak, de ez Gáborjánt, a falut nem érintette. A falu népes település volt már a XVI. század első felében. 1831-ben, 1855-ben, 1873-ban igen nagy kolera-járványok tizedelték meg a lakosságot.

A településen élők nagy számban vettek részt a világháborúban, sokan közülük soha nem térhettek vissza, hőseink emlékét őrzi a rendszerváltás után emelt emlékmű a református templom előtti téren. Gáborján 1938-ban 1782 főnyi lakossága szín magyar anyanyelvű. Foglalkozási tekintetben, döntő többségben őstermelők.

Mező Gyula
(1971) polgármester

„Polgármesteri hitvallásom a kötelességem. Minden korosztálynak élhetővé kell tenni a települést.”

2014 októberében vette át elődjétől a polgármesteri munkát. Ezt megelőzően a kereskedelemben dolgozott. Ahogy mondja: ez megtanította az emberek közötti kapcsolatok kialakítására. Szereti a társasági életet, az emberekkel beszélgetni, és örömmel tölti el, ha másoknak segíteni tud. Az önkormányzatnál három cikluson át, tizenkét évig volt önkormányzati képviselő. Ismeri a községben élő emberek gondjait, problémáit, belelátott a hivatali életbe. Mint gáborjáni lakos pedig szeretett volna többet tenni, dolgozni a település jövőjéért. Amikor munkába állt, a legfontosabb feladat volt a házi orvosi alapellátás újbóli beindítása, mivel nem volt házi orvos és ápoló sem. Majd következő lépés a közmunka program elindítása volt.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Legfontosabb feladatul tűztem ki a munkahelyteremtést. A Start munkaprogramban 140 közfoglalkoztatott kezdte meg a munkáját 2015 márciusában, ami idén is tart. Aki munkaképes és dolgozni akar, mindenki kapott munkát a faluban. Hatféle programban dolgoznak. Rongyszőnyeg-szövő, seprűkötő, ill. tésztaüzemben, vesszőkosár fonóban, valamint földútkarbantartó és mezőgazdasági munkában dolgoznak. Működik még a fácán nevelde is, ahol 2017-ben 2200 db fácánt sikerült felnevelni. A baromfiudvar gondoskodik a tésztaüzem tojásellátásáról, melyen 250 db tyúk található. A tésztaüzemben 8-10 tojásos száraztésztaikat gyártanak. Levesbe valókat, köztük csigát, melyet kézzel készítenek, metélteket és pörkölttésztaának valót is, mely utóbbit géppel csinálnak. A seprűüzemben az ingatlanokon megtermelt cirokból készülnek a különböző méretű seprűk. A szőnyegszövés kilenc szövőszéken történik. Különböző méretű, színű rongyszőnyegek készülnek. A kertekben amerikai vesszőültetvény is van, amely kosarak alap-

anyagát szolgálják. A szép és dekoratív kosarak készítéséhez szoktunk színes vesszőket is vásárolni. A betonozó csapat folyamatosan javítja az utcákban a rossz állapotban lévő járdákat. A lakosságtól bérelt telkeken még hagymát, paprikát, paradicsomot, káposztát és burgonyát is termelünk. Minden előállított terméket önköltségi áron értékesítjük a település lakosainak. Örülök, hogy a faluban sikerült csökkenteni a munkanélküliséget, javult a közbiztonság körzeti megbízott által, a bűncselekmények száma is jelentősen csökkent. Viszont nőtt a fiatalok körében a házasságkötések száma. Bízom benne, hogy ezek által csökken az elvándorlás, és több lesz a településen a letelepedők száma.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Nagyon jó a kapcsolatom a település lakosságával, és ami fontos, a pedagógusokkal, óvónőkkel egyaránt, hiszen ők nevelik a jövő generációját. Megválasztásom előtt nem volt érezhető a kulturális élet, nem voltak rendezvények, olyan közösségek, akik összefogják az embereket. Igyekszem mindent megtenni annak érdekében, hogy felpezsdüljön az élet a faluban. Érezzék az emberek az összefogást, mert ha ez megvan, akkor tudunk előre haladni közösen. A rendezvényekbe igyekszünk bevonni minden korosztályt, óvodásokat, iskolásokat, fiatalokat, idősebbeket egyaránt. A képviselő-testület és magam is támogatom az ilyenfajta ötletek kezdeményezését, és megvalósítását. Partnerek vagyunk mindenben, és minden olyan szervezettel, ami a falu kulturális életét, közösségét, színvonalát emeli. Támogatjuk továbbá a községünkben működő Gáborjáni Hagyományörző Népzenei Együttest, akik citeráznak, ápolják a hagyományt, és viszik a településünk hírnevét.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A kezdéshez a háttérapparátus a rendelkezésemre állt négy tapasztalt köztisztviselő személyében.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

A legemlékezetesebb pillanatom a közmunkaprogram beindítása, melynek hatására a településen megszűnt a munkanélküliség.

- Munkája legszebb pillanata?

A legszebb pillanatom, amikor segíthetek a gáborjáni embereknek, és visszajelzést kapok arról, hogy mennyire örülnek és hálásak érte.

- Munkája legrosszabb emléke?

Polgármesterségem elején szembesültem vele, hogy a házi orvosi szolgálat nem működött, és az emberek tőlem várták a segítséget.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Az első hagyományt teremtő falukarácsony, amikor a falu apraja-nagyja összegyűlt a főtéren, és együtt díszítettük fel a fenyőfát, és gyújtottuk meg közösen az első adventi gyertyát. Látni az emberek szemében az összetartozás örömét.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A mindenben támogató családom. A feleségem és két gyermekem támogatása, akik türelmesek és megértők velem, hiszen a polgármesteri munkám miatt néha bizony háttérbe szorulnak, és kevesebb időt tudok velük tölteni, mint amit szeretnék. Munkám során segítenek a képviselő testület tagjai, az önkormányzat dolgozói és a térség országgyűlési képviselője, valamint a falu lakosságának nagy része.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen. Szeretném befejezni, amit elkezdtem, hiszen ez a munka nem öt évre szól.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Polgármesteri hitvallásom, a kötelességem. Minden korosztálynak élhetővé kell tenni a települést, az emberek boldogulását látni, és részt venni ezek megvalósításában.

GÖRBEHÁZA KÖZSÉG

Görbeháza eredeti neve Görbeház-pusztá. A falu története a szomszédos településsel, Polgárral fonódott össze, területe az egri káptalan polgári birtoktestéből szakadt ki. Az 1910-es népszámlálás szerint Görbeház-pusztá lakott hely 165 lélekkel. A földreform értelmében Görbeház-pusztán 1924-ben új telepes község jött létre. A falu ténylegesen 1925 és 1929 között épült fel, tervszerű mérnöki kiosztásban, melyhez az építők állami hiteleket kaptak. Népessége gyorsan növekedett, hiszen 1939-1940-ben az országos birtokpolitikai intézkedések következtében újabb telkeket osztottak ki. Ekkor önállósodása már nem volt kétséges, de erre formálisan csak 1945-ben került sor, ekkor lakóinak száma 1638 fő volt.

A község egyik érdekessége a nagyságához viszonyított rendkívüli hosszúsága, amely a falun átvezető 35-ös számú főúton végighaladva jól érzékelhető.

Giricz Béla Lászlóné

(1959) polgármester

„A legjobbat add a világnak, amid csak van!”

Második polgármesteri ciklusát tölti a megye egyik hajdúsági községének élén Giricz Béláné. A közösségért végzett feladat azonban nem csupán az elmúlt nyolc évre korlátozódik, hiszen előtte is aktív részese, alakítója volt Görbeháza életének, fejlődésének. Alpolgármesterként segítette az akkori településvezető munkáját. 2010-ben pedig a falu lakossága neki szavazott bizalmat, bár azt mondja, soha nem voltak ilyen ambíciói.

- Amikor alpolgármester voltam, abban a ciklusban egy fiatal hölgyet, Dr. Pusztai Adélt segítettem a munkájában, aki a ciklus végén úgy döntött, hogy máshol szeretné folytatni a pályafutását. Az akkori testület néhány tagja és Adél kapacitált arra, hogy az együtt végzett munkánkat folytatni kell. Így született meg a döntés, hogy részt veszek a megmérettetésben. Azt gondolom, hogy én ugyan olyan ember vagyok, mint az összes többi választópolgár, legfeljebb a bátorságom volt nagyobb a többiekénél, hogy fel merem vállalni egy ilyen feladatot. Ugyanakkor nagyon szeretem az itt élő embereket, és azt akartam, hogy amit csak lehet, megtegyek értük – mondja.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívás az volt, hogy egy más pozícióban találtam magam, ami rengeteg feladatot adott. Ezt a feladatkört én szolgálatnak tekintettem, nem pedig hatalomnak. A mai napig ebben a szellemben végzem a munkám. Egy másfajta minőségben működik tovább az ember, amihez a hozzám közel állóknak is nehézséget okozott idomulni, hozzászokni. De a legnagyobb dicséret mégiscsak az, hogy az idős hölgy nem azt mondja, hogy polgármester asszony, hanem azt, hogy kislányom.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Görbeháza egy 1924-ben mesterségesen létrehozott település. Még nem vagyunk 100 évesek, még nincs olyan impozáns múltunk, mint a többszáz évvel ezelőtt létrehozott településeknek, de pontosan azért, mert ez egy újonnan létrehozott település, sok hiányossággal bír. Szennyvíz, belvízelvezetés, úthálózat, intézményi struktúra. Nagyon sok fejlesztést kell még végrehajtani, de még nem jutottunk a feladataink végére. Elmondhatom, hogy a ciklus befejeztével minden közintézményünk fel lesz újítva. 18,6 km az úthálózatunk, ebből 6,2 km aszfaltos út, tehát e tekintetben is bőven van még feladatunk, de minden évben – amennyire az önkormányzat költségvetése engedi – egy kisebb szakaszt leaszfaltozunk. Nagyon büszke vagyok arra, hogy Görbeházán ebben az évben 100%-os lefedettséggel megvalósul a szennyvízelvezetés, ez egy régi adóssága a településnek. Lezajlott egy ivóvízminőség-javító program, melynek köszönhetően egészséges ivóvizünk van, több ízben felújítottuk az óvodánkat, ahol hamarosan egy sósobát is kialakítunk. Tavaly decemberben adtuk át impozáns, új konyhánkat, s hamarosan éttermet hozunk létre, amely szolgálja majd a gyermekek mindennapi étkezését, ugyanakkor rendezvényteremként is funkcionál. Görbeházán két házi orvos és egy fogorvos rendel, illetve védőnői szolgálat is működik egy nemrég teljeskörűen felújított rendelőben. Ez egy nagyon élhető település, hiszen itt minden közszolgáltatás megtalálható. II. világháborús emlékművet avattunk, a helyi sportélet fellendítése érdekében – a civilek összefogásával – műfüves pályát hoztunk létre, felújítottuk a sportépületet, illetve színpadot építettünk, amelyek együttes harmóniájából egy kellemes közösségi tér, zöld övezet alakult ki a községben. Egy polgármester életében ezek a legszebb pillanatok, amikor valamilyen beruházás végén átadhatjuk az épületet, amit felújítottunk. A könyvtár épülete életveszélyes volt, 15 évig zárt ajtók fogadták az olvasni szeretőket. Egy pályázatnak köszönhetően azonban újranyitottuk, jelenleg itt dolgozik a hivatal, hiszen az önkormányzat épületét is rekonstruáljuk. A kultúrház megnyitása rendkívül fontos volt a 13 civil szervezetünk számára. Közlekedési infrastruktúra fejlesztésként korszerű és modern buszmegállók épültek. Nagyon sok pályázatot írunk, minden egyes pályázat – legyen az nyertes vagy éppen nem nyertes – rengeteg munkát kíván. Abban az esetben, ha megvalósításra kerül a sor, azt valamennyi munkatársam nagy elkötelezettséggel végzi. Nagyon büszke vagyok rájuk, ugyanis érzik annak a súlyát, hogy ezzel az áldozatos munkával településünk lakóinak teszünk jót. Településünk különlegessége, hogy az egyik legnagyobb gólyapopuláció Görbeházán van. Tavaly 54 gólyafészekben volt család, emiatt tervezzük, hogy európai gólyafalu legyünk. A szlovákiai Buzita község már elnyerte ezt a címet, s bízom benne, hogy néhány év múlva Görbeháza is e büszke cím tulajdonosa lesz.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Jó a kapcsolatom a választóimmal. Úgy gondolom, hogy ha nem is tudok segíteni mindenkin, mert olyan problémával fordulnak hozzám, azt mindenképpen megteszem, hogy meghallgatom őket, mert néha

egy beszélgetés is sokat tud jelenteni a másik számára. Ezt nagyon fontosnak tartom. A lakosság összefogása számos területen megmutatkozik, de szép számmal vannak civil szervezeteink is. Minden civil szervezetet támogatunk, nem csak a működésük fenntartása miatt, hanem elsősorban azért, mert segítik az önkormányzat munkáját, s lehetővé teszik a közösségi élet színesítését. Nemrég volt egy háromnapos nemzetközi rendezvényünk, melynek az volt az érdekessége, hogy ezt tavaly októberben kellett volna megvalósítani. 1956 köré épült a pályázat, de akkor a brüsszeli partnereink egyike sem ért rá. Elhalasztottuk márciusra, amikor is leesett a hó, az utolsó dátumunk április 13-14-15. volt. Nagyon sikeres programon vagyunk túl. Először éreztem azt a fajta kohéziót, amire mindig is törekedtem. Most éreztem igazán, hogy Görbeházán egy ölelő, szerető közösség működik.

- *A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?*

Jelenleg 2434-en laknak Görbeházán, tehát a méretünk lehetővé teszi, hogy önállóak legyünk, nem kell közös hivatalban működnünk más településsel. A mi apparátusunk egy jól bejáratott, magas szakmai színvonalon munkát végző gárda. Bár mindig vannak kritikák kívülről, de úgy vélem, hogy összességében ez egy nagyon jó csapat. Mindig, mindenben számíthatok rájuk, és ez kölcsönös, mert ha szükségük van rám, a segítségükre sietek.

- *Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?*

2013-ban pályáztunk "Idősbarát Önkormányzat" címre, amelyet el is nyertünk. Rendkívül meghatódtam, amikor a Parlament pulpitusáról beszélhettem a szülőfalumról. Ez volt életem talán legszebb pillanata, mert soha nem gondoltam volna, hogy egyszer az Országházban beszélhetek majd az én szeretett települesemről.

- *Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?*

Nagyon sok szép pillanat volt. A legérzelemgazdagabb pillanat azonban a II. világháborús emlékmű avatásán történt. Azok az idős emberek, akiknek hozzátartozói elestek 1939 és 1945 között, eljöttek és méltóképpen búcsúztak el szeretteiktől. Az ünnepséget követően könnyes szemmel köszönték meg, hogy ezt sikerült létrehozni. Talán ez volt számomra a legnagyobb érzelmi töltetű esemény.

- *Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?*

A legrosszabb emlékem 2010 decemberében volt, akkor veszítettem el az édesanyámat. A lánnyommal akkor karácsonykor nem akartunk itthon lenni, hiszen túl közeli volt a veszteség a családban. Elutaztunk, és jött a telefon, hogy gond van, a magas belvíz miatt védekezni kell. Természetesen hazajöttünk, és karácsonykor kellett szivattyúzni, mert voltak veszélyben lévő házak.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Emlékezetes történet volt a kultúrház átadása. Szeretem, ha a dolgokban mindig van egy plusz csavar. Ha egy épületet átadunk, az mindig öröm, rendeztünk egy szép ünnepséget is ebből az alkalomból. Van két házi orvosunk, akik régóta szolgálatot teljesítenek nálunk. A csavar az volt, hogy az átadó ünnepségen főorvosi címet adományoztunk mindkét gyógyítónak az eddigi munkájukért. Nagyon meghatódtak, ami persze kölcsönös volt.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Egyedül élek már hosszú ideje, a páromat elég fiatalon elvesztettük. A lányom, illetve az édesanyám jelentette a hátországot, ma már édesanyám sincs közöttünk, de lélekben egészen biztos, hogy velem van. A lányom Sopronban él, elég messze került az otthonától. Így tehát a hátországot saját magam jelentem, ami néha nem kis kihívás. Ugyanakkor nem érzem magányosnak magam, hiszen mindig közösségben vagyok.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, úgy gondolom, hogy még egy ciklusra maradt energiám. Tegyük hozzá, hogy ez egy 24 órás készség, de én ezt szeretettel teszem. Van, amikor nagyon nehéz, ha finanszírozási kérdésekről, vagy megoldandó emberi sorsokról kell dönteni. Ezeket a döntéseket pedig kizárólag jó kollégákkal és kiváló képviselő-testülettel együtt tudom meghozni. Természetesen vannak viták, de látok olyan településeket, ahol a politikai nézetkülönbségek inkább akadályozzák a település haladását. Görbeházán nagyon szerencsés a testület összetétele, itt mindenkinek az a célja, hogy a község előre haladjon.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Minden embernek van példaképe, nekem is van, Teréz anya. Az ő imája minden alakuló ülésen elhangzik a képviselő-testületben. Számítalan olyan gondolat van benne, ami engem lélekben is megérint. Úgy is mondhatnám, hogy ez az én hitvallásom:

Az emberek szertelenek, következetlenek és magukba fordulnak, mégis szeresd őket!

Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedeteidet, mégis tégy jót! Ha sikeres vagy, hamis barátokat és igazi ellenségeket szerzel, mégis érdemes célt!

A jó, amit ma teszel, holnap már feledésbe megy, mégis tedd a jót!

A becsületesség s őszinteség sebezhetővé tesz, mégis légy becsületes és nyílt!

Amit évek alatt felépítesz, lerombolhatják egy nap alatt, mégis építs!

Az embereknek szükségük van segítségedre, de ha segítesz, támadás érhet, mégis segíts!

A legjobbat add a világnak, amid csak van, s ha verést kapsz cserébe, mégis a legjobbat add a világnak, amid csak van!

A település már a tatárjárás előtt létezett. Írott formában először 1214-ben Bogus néven szerepel. A tatárjárás után a vidék legnagyobb települése lett. Bagos nevét először 1291-94-ben a váradi püspök tizedjegyzékében találjuk. Hajdúbagos Magyarország öt nagy tájegysége közül az Alföldön, a Nyírség délnyugati peremén fekszik. A település jelenlegi főutcája az egykori észak-déli fő kereskedelmi út nyomvonalára, amelyre a falu rátelepült.

A Debrecen-Létavértes összekötő úttól mintegy 1400 m-re található a falu református temploma, mely országos védelem alatt áll, védettsége: műemlék jellegű. A templom közvetlen környezete a település történelmi központja. A templom körüli 1-1,2 km hosszú területen az ősi természetes vonalvezetésű kisebb szabálytalan tömböket létrehozó utcaserkezet a jellemző. E területre koncentrálódik a közintézmények nagy része. A településen az alapfokú intézmény típusok találhatóak meg. A településen van az ország egyetlen földikutya rezervátuma. Az erdők többsége a Hajdúsági Tájvédelmi körzet része.

Szabó Lukács

(1949) polgármester

„Azt az „adósságot”, ami a szülőfalumnak jár, letörlesztettem.”

Közgazdász diplomát szerzett külker-marketing szakon 1973-ban, majd csődmenedzseri és erdész oklevelet a rendszerváltást követő években. Az 1968-as csehszlovákiai invázió bírálata miatt munkát 1990-ig nem kapott, ezért gazdálkodni kezdett szülőfalujában, Hajdúbagason. 2010 óta Hajdúbagason polgármestere. A közéletben 1988 óta vesz részt. Akkor lett tagja az első ellenzéki pártnak, az MDF-nek. A kommunizmus idején az egész kiterjedt családja ellenzékinéknak számított. A nemzeti elkötelezettséget már egészen kisgyermekkorától kezdve a szülői házban megkapta. Ezért teljesen természetes volt számára, hogy az első demokrata pártnak – amely a diktatúra felszámolását tűzte ki célul – tagja lesz.

Még az első szabad választás előtt fő szervezője volt a debreceni szovjet katonai repülőtér bezárásáért indított „harcnak”, amely még 1989-ben eredményes is lett. Ugyanakkor nevéhez fűződik a debreceni Lenin-szobor és az 1919-es kommunista emlékmű felállítása, illetve a középületeken található vörös csillagok eltávolítása. Meghívásának tett eleget Habsburg Ottó, a Páneurópai Unió elnöke. A tiszteletére rendezett díszvacsorán született meg a Páneurópai Piknik ötlete, amely megrendezésének a nyugat-európai és erdélyi szervezője volt. Tőkés László felkérésének tett eleget, amikor a nagy visszhangot kiváltott kiáltványát megírta. Résztvevője volt a romániai és a Milosevics megdöntését célzó jugoszláviai forradalomnak.

A magyar országgyűlésnek két cikluson keresztül volt tagja, másod ízben mint a pártja alelnöke. 2002-ben a közélet képviselétől visszavonult, és a családi gazdaságukat vezette. Időközben 8 évig debreceni, illetve hajdúbihari képviselővé is választották, ahol gazdasági, illetve az egészségügyi és szociális bizottságokat vezette.

A 2010-es önkormányzati választás előtt kiderült, hogy a szülőfaluja, Hajdúbagosa a vezetőik (jegyző és polgármester) sokszoros törvénysértése miatt igen nehéz helyzetbe került, csaknem 300 milliós adósságot halmoztak

fel – monda. Gyakorlatilag csődben volt. Ezért merült fel benne az a gondolat, hogy felajánlja szolgálatait a település lakosságának. El is indult a választáson, és a kormánypárti jelölttel szemben több mint 2/3-dal meg is választották.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Csődmenedzseri ismereteimet is felhasználva kezdtem a munkához. Két év alatt sikerült az adósságot felére csökkenteni úgy, hogy nem kellett sem külső segítséget, sem törlesztés átütemezést kérni. Úgy gondoltam, hogy ez a szolgálat jár a szülőfalumnak, amely engem felnevelt, ahol minden őshonos családot és minden „fűszálat” ismerek. A 2012-es kormányzati hitel-átvállaláskor már csak 150 millióval tartoztunk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

A legfontosabb célomnak azt tekintem, hogy megvalósítsunk minden olyan beruházást – akár saját erőből is –, ami településünket élhetőbbé teszi és versenyképessé a környező falvak fejlettségéhez is viszonyítva. Jelmondatom lett a „Jót, jól!” Ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy ha már építünk valamit, az ne egy típusépítmény legyen, hanem viselje magán a helyben még fellelhető népi építészet jellegzetességeit is. Még megválasztásom előtt kezdtem építeni a falu régi életének tárgyi emlékeit befogadó tájházat (amit mára már sikerült múzeummá fejleszteni). Nem volt sem piac, sem sportpálya, sem ravatalozó. Az önkormányzat épülete is egy 140 éves roskadozó vályogház volt. Aszfaltozott utunk a főutca kivételével alig volt, játszótér úgyszintén. Elképzeléseim megvalósításában mindvégig segítségemre volt a képviselő-testület. Megjegyezni kívánom, hogy az első ciklusomban még volt 2 képviselő, akik egy párt színeiben kerültek be a testületbe, de ők is a falu érdekének megfelelően és nem pártutasítás szerint foglaltak állást. A második ciklusomban már csak független képviselők kerültek a testületbe. A faluban ugyanis egy emberre szavaznak a választás idején és nem pártra, mert ott a család tekintélye, a jelölt sok évtizedes tevékenysége meghatározóbb, mint egy esetleges párttámogatás. A fent vázolt nagyszabású tervek eléréséhez fel sem merült bennünk a pályázat lehetősége, mivel ilyen pályázatokat ki sem írtak. Ezért valamilyen módon pénzt kellett teremtenünk. Ezért a gázfűtést fafűtésre alakítottuk át minden intézményünkben. A gallyfához pedig ingyen jutunk hozzá a környék erdeiből. Elhatároztuk, hogy amit a konyhánkban felhasználunk, azt meg is termeljük. Később pedig nemcsak termeltünk, hanem tartósítottunk is. Ennek is megteremtettük a lehetőségét hűtőház építésével és hőkezeléssel. Minden szükséges épületet megépítettünk saját tervezésünkkel és a közmunka segítségével saját kivitelezésben is. Önálló asztalos műhelyet is üzemeltetünk, ahol mindent magunk gyártunk le (ajtó, ablak, bútor, játszótér stb.). A megépült új ravatalozó teret ad a nemzeti emlékezetnek is, méltó helyül szolgál történelmünk számos szomorú évfordulója

alkalmából a megemlékezésnek is. Nagyságánál (400-an is beférnek) és megjelenésénél fogva (kívülről a falura jellemző népi építészet elemeit jeleníti meg, belülről pedig Makovecz Imre szellemét idézi) méltó helyeül szolgál kegyeleti alkalmaknak is. Az új önkormányzat a falu ékköve. A régi, használaton kívüli épületet is felhasználva, mintegy 600 négyzetméterrel bővítettük azt. Az önkormányzat működéséhez szükséges irodákon túl magában foglalja az új kultúrházat, házasságkötő termet, egy reprezentatív klubot, gyermekjátsszóházat és bowling pályát is. Saját erőből tudtunk építeni több mint 6000 méter hosszú aszfaltozott utat, ezzel megháromszoroztuk az eddigieket, és csaknem az összes utca új burkolatot kapott. Állami, illetve uniós támogatással csatornáztuk a falut, folyamatban van az ivóvízjavítás, illetve az óvodafelújítás. 2014-ben következett az addigi munkánk megmértetése az újabb választáson. Ekkor az addigi 2/3-dal szemben 4/5-öt kaptam és ezzel együtt olyan képviselő-testületet, akik tettekben és elgondolásokban is igen komoly segítséget jelentenek. A fentebb vázolt feladatokon túlmenően együtt tudtunk új néptáncsoportot, hagyományőrző egyesületet létrehozni, illetve új életet adni a sportegyesületnek és a falut segítő közalapítványnak. A kultúra terén legbüszkébbek vagyunk arra a nemzetközi szavalóversenyre, amelyen részt vesznek csaknem valamennyi elcsatolt területeinken élő gyermekek képviselői. Ezek győzteseit külföldi utakkal jutalmazzuk.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

A család általában is és esetemben is komoly segítséget nyújt a mindennapi feladatok ellátásához. Hat gyermekem és kilenc unokám felnevelése nem kevés figyelmet és törődést igényel(t). De ez olyan, mint a szeretet, minél többet adsz, annál több marad neked. Így a családom által nyújtott öröm kihat a közösségi életre is.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

A 9 év polgármesterség után nem tartom valószínűnek, hogy újra indulnék. Azt az „adósságot”, ami a szülőfalumnak jár, letörlesztettem. A települést nem úgy adom át, ahogy azt átvettem. Az igen jó működéshez szükséges feltételeket a képviselő-testülettel, a köztisztviselőkkel és a közmunkásokkal együtt megteremtjük. Az utódaimnak ezeket működtetni kell, illetve megfelelni a kor újabb és újabb kihívásainak. Visszavonulást a közélettől azért nem tervezek. A tájházra az van kiírva, hogy „Élő Tájház”. Ezt szeretném megvalósítani. Ahol a gyerekek szüleikkel együtt ismerkedhetnek meg (akár bentlakással) az őshonos állatokkal, növényekkel, a paraszti életformával, s az ősi szerszámokkal gyakorolhatják is a különböző nép mestersegeket. Úgy gondolom, hogy jelenlegi világunkban hasznos lehet visszatekinteni, s talán vissza is térni a régi vidéki nyugodt életünkhöz.

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY VÁROS

Hajdúböszörmény a Hajdúság legnagyobb városa. A terület az őskor óta lakott. A város a nevét a hajdúkról és a böszörményekről kapta. A böszörmények muzulmán vallású bolgár-török nép, akik a honfoglalókkal együtt érkeztek a vidékre. Az Árpád-korban a böszörmények kereskedelemmel foglalkoztak, de a tatárjáráskor kipusztultak.

Magát a települést 1248-ban említik először, Nagyböszörmény néven. A hajdú előtagot a város a hajdúkról kapta, akik támogatták Bocskai István szabadságharcát. Bocskai nekik adományozta Kálló várost, ahol azonban nem tudtak letelepedni. A város a mai napig őrzi a középkori gyűrűs településszerkezetet. A külső gyűrű, az árokkal és palánkkal megerősített kertség védte, a városközpontban az erődített templom állt. A 18. századra a kertségek lakónegyedekké váltak. A 19. századbeli városrendezéskor alakult ki a mai főtér, melyet a közelmúltban újított és épített át a városvezetés.

Kiss Attila

(1968) polgármester

„A legapróbb sikereknek is örülni tudok, ha egy szegény, rászoruló emberen vagy családon segíteni tudok, s látom, boldogulnak, az felemelő érzés.”

2006 óta áll a legnagyobb Hajdúváros élén. Mint mondja, mindig is aktív életet élt, középiskolás korában és a későbbi időszakokban is. A '90-es évek elején jó néhányan szűkössnek érezték a város kulturális szórakozási lehetőségeit, ezért megalakították a Hajdú You Do Ifjúsági Klubot, amely rövidesen országos hírnévre tett szert, elindították a KOTTA Fesztivált, filmklubokat, koncerteket szerveztek. 1998-ban aztán alpolgármester lett, majd 2002-ben országgyűlési képviselő. Akkoriban érintette meg először a közéleti – politikai munka szele – emlékszik vissza.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

2006-ra az MSZP-SZDSZ kormányok válságba sodorták az országot, minden korábbinál nagyobb megszorításokat alkalmaztak. A demográfiai viszonyok tovább rontották a helyzetet, városunkban – ahogy sok más településen – az óriási költségvetési hiány miatt iskolát kellett bezárni, illetve több pontból álló takarékosági intézkedést indítottunk el: csökkentettük a képviselői tiszteletdíjakat, összevontuk az óvodákat stb.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Szerénytelenység nélkül állíthatom, hatalmas munkát végeztünk az elmúlt 12 évben. Megalapoztuk a város biztonságos gazdálkodását, országosan is egyedülálló rendezvénynaportárt alakítottunk ki, mára szinte valamennyi önkormányzati intézményünket felújítottuk mind energiahatékonysági mind szakmai szempontból. Közel 100%-os a csatornázottság és az aszfaltozott utak aránya.

„Mini” üzemeket hoztunk létre: zöldségfeldolgozót, vágóhidat és húsfeldolgozót működtetünk, amelyek a saját gazdaságunkban megtermelt zöldséget, illetve jószágokat készítik el konyháink számára. Összességében elmondható, hogy Hajdúböszörmény ismét a térség központjává vált.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Napi kapcsolatban vagyok a lakosokkal, hiszen Böszörményben élünk, s a boltban, az iskolában, bárhol a városban találkozom a helyiekkel. Természetesen szervezett formája is van a találkozásoknak, heti rendszerességgel fogadóórát tartunk a hivatalban. Több helyi egyesületnek, szervezetnek vagyok a tagja régóta.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Mindig is csapatjátékos voltam, s ma is ebben hiszek. Már az említett klubunkat vagy a későbbi Keleti Főcsatorna Rádiót is közösségi szellemben működtettük. A kilencvenes években az eredeti tőkefelhalmozás korát éltük. A legtöbben a pénzért, piaci előnyökért hajtottak, mi klubot, egyesületet alapítottunk, ott töltöttük életünk nagy részét. A mai munka nyilván más, de a módszer, a szellemiség hasonló. Most is sok emberrel vagyok körülvéve, akikkel jó munkakapcsolatban vagyok, számítok a szakma véleményére, de a döntést én hozom meg, vezető társaimmal.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Sok ilyen van, illetve volt eddig is. Kiemelni nem nagyon tudnék semmit. Az ünnepélyes pillanatok, az átadások, a hajdútelepítés évfordulója, mind maradandóak.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

Rengeteg öröm és pozitív visszajelzés ér. Nyilván nem mindenki nézi jó szemmel a munkámat, de az irigyek, állandó áskálódók nem befolyásolnak, sőt visszajelzéseik megerősítenek, tudom, jó úton haladunk. Ugyanakkor a legapróbb sikereknek is örülni tudok, ha egy szegény, rászoruló emberen vagy családon segíteni tudok, s látom, boldogulnak, az felemelő érzés.

- Mi volt munkája legrosszabb emléke?

Ezzel nem adnék segítséget az ellenfeleimnek.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Több volt, de az egyikén még manapság is nagyokat nevetünk. Egy késő éjszaka zajló testületi ülésen a bizottsági véleményt ismertette az egyik elnök, amely így hangzott: „Bizottságunk 2 igen, 3 nem szavazat-

tal támogatta az előterjesztést.” Már mindenki iszonyúan fáradt volt, én furcsán néztem a kollégámra, de ő intett, hogy hagyjam. Az ellenzéki képviselők egy része már relaxált, közülük egy vette észre a turpisságot, de ő is intett, hogy mehet tovább, haladjunk.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

A legfontosabb számomra mindig is a család volt. Amikor elfogadtuk a parlamentben az összeférhetlenségi törvényt, számomra egyértelmű volt, hogy itthon folytatom a munkát. A lányaink és a feleségem azt kívánták, hogy legyek velük többet, ez számomra többet jelentett mindennél, ezért egyértelmű volt, hogy a polgármesterséget választom a képviselőséggel szemben. Amíg országgyűlési képviselő és polgármester voltam egyszerre, nagyon sokat voltam távol. Mára több időm van, hála istennek sokat vagyunk együtt. Ahogy nőnek a lányaink, egyre többet utazunk közösen, rengeteg élménnyel gazdagodunk.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Igen, amennyiben a lakosság és a közösség is így akarja.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Az még nincs, illetve sok gondolat van a fejemben, ez még nem tisztult le bennem.

Ezen a területen már a csiszoltkő-korszakban (i. e. 4500-2500), a rézkorban (i. e. 2500-1900), valamint a bronzkorban (i. e. 1900-900) is éltek különböző népcsoportok az itt talált leletek tanúsága szerint. A város határában megtalálhatóak a Csörsz árok maradványai, amely a kutatások szerint a szarmatákat védte a germán törzsek ellen. A 4. század második felétől gepidák, hunok és avarok váltották itt egymást.

Nánást először a Váradi Regestrum említi, ahol később Nánásmonostora néven bukkan fel, tehát templomos község volt. 1301-es adatok szerint a tájárjárás következtében teljesen elnéptelenedett. A hajdúvárosok egyikeként 1606-ban kapott városi jogot. (1605. december 12.) Bocskai mozgalma nyomán mintegy 1800-2000 hajdú települt le a nemesi szabadságjogok birtokába került mezővárosban. A lakosság a törökök elől többször menekülni kényszerült és sokat szenvedett a kuruc háborúk idején is.

Szólláth Tibor

(1969) polgármester

Soli Deo Gloria!

Egyedül Istené a dicsőség!

Gazdálkodó család gyermekeként született, így természetes számára a természet, a mezőgazdaság szeretete. Szüleitől örökölte a föld iránti tiszteletet, de nem ezen a pályán indult el fiatalon az élete. Először Budapestre, majd Németországba került, ahol a kilencvenes években gépészként dolgozott. Az ott szerzett tapasztalatok alapján fogalmazódott meg benne a gondolat, hogy gazdálkodni szeretne, és amikor hazajött, szülei a saját tulajdonukból adtak át néhány hektárt, hogy nekivághasson feleségével a termelésnek. 1998-ban a városhoz közel egy tanyaúra költöztek, ahol azóta is biogazdálkodást folytatnak, gabonafélék és zöldségnövények termesztésével foglalkoznak. Amikor Szólláth Tibor diplomát szerzett a Debreceni Agártudományi Egyetemen, nem gondolt arra, hogy valaha is politikus lesz. A sikeres biogazda ma szülővárosa, Hajdúnánás polgármestere 2010 októbere óta.

A 2002. évi választások hatására kezdett el politikával foglalkozni. Ezen év április 21-ének éjszakája sodorta a politikába. „Előtte nem foglalkoztam pártpolitikával” – emlékezik a sokkoló éjszakára, amikor a jobboldal választási vereségét megtapasztalva rájön: valami nem jó irányba megy ebben az országban. A választási év ősze már a politikai küzdőtéren találja: a Hajdúnánási Polgári Kör választási listáján bejut a helyi képviselő-testületbe. Ekkor még az Okkal – Más-Okkal Ifjúsági Egyesület elnöke. Meggyőződése, hogy szükség van a civil gondolkodásra, amivel segíthet városán. Önkormányzati szerepvállalása miatt támadások érik az ifjúsági egyesületet is, ezért lemond egyesület elnöki posztjáról. 2003 nyarán újjáalakítja a Fidesz városi szervezetét, 2006-ban már a párt színeiben indul az önkormányzati választáson a Polgári Összefogás polgármesterjelöltjeként, egyéni választókerületben szerez képviselői mandátumot. Kis különbséggel ugyan, de nem szerzi meg a polgármesteri tisztséget, azonban többséget szereztek a testületben, s küzdelmes négy év után átvette a város irányítását.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Közel húsz évvel ezelőtt egy ifjúsági civil szervezet elnökeként kerültem a közéletbe. Akkoriban az egyesület tagjaival meggyőződésünk volt, hogy alternatívákat kell nyújtanunk a nánási fiataloknak, hogy ne csak egy cél lebegjen előttük – ebből a városból el kell menni. Az akkori városvezetés nem nézte jó szemmel a mi tevékenységünket, és próbálták mindenféle módon ellehetetleníteni működésünket. 2003 nyarán újjáalakítottuk a Fidesz városi szervezetét, 2006-ban az önkormányzati választáson egyéni választókerületben szereztem képviselői mandátumot. A cél akkor sem változott: ha változtatni akarunk közösségünk mindennapjain, nekünk kell tennünk érte, nekünk kell meghozni közösen ezeket a lépéseket, döntéseket, mert más nem fogja helyettünk.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Komoly munkanélküliség volt a városban – ebből adódóan pedig szegénység. Hajdúnánás egy mezőváros, de sajnos nálunk is egyre jellemzőbb az a tendencia, hogy napjainkban jóval kevesebben élnek mezőgazdaságból, és mindez a '90-es évek második felétől még nagyobb méreteket öltött, hiszen addig a hajdúnánási családok mindennapjaihoz tartozott a háztáji gazdálkodás. Ma a kertek nagy részét nem művelik, inkább parkosítják, az állattartó épületek pedig jellemzően üresen állnak. Polgármesterségem elején, amikor fogadóórán bejött hozzám egy-egy lakos azzal a problémával, hogy nincs mit tennie a család asztalára, megkérdeztem tőle, tartanak-e jószágokat, van-e veteményeskert. A válasz sok esetben az volt, hogy mi ehhez már nem értünk. Az egyik fő cél volt, hogy ezen a helyzeten változtassunk, és a családokat visszavezessük a háztáji gazdálkodáshoz. Minél többen gazdálkodjanak, hogy a legfőbb élelmiszereket elő tudják állítani, ami a család megélhetésének alapfeltétele. Így vezettük be 2011-ben a szociális földprogramunkat, amely az elmúlt években több száz hajdúnánási családnak tudott segíteni. A program elindításakor nem elsősorban a pénzen volt a hangsúly, hanem akarat, és hozzáállás kérdése volt, hiszen aktív szerepvállalást kértünk és kérünk azoktól, akik segítséget kérnek és kapnak az önkormányzattól. Eddig sem és ezután sem hagyunk cserben senkit, aki valóban akar segíteni a családján. Mindezt a számok nyelvére lefordítva: akik a programunkban részt vesznek 100-150 ezer forint közti értéket – köztük a téli tartós élelmiszert – állítanak elő. Így megtizenötszöröztük a segély értékét.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Azokra a kihívásokra, melyekkel találkoztunk, igyekeztünk egy komplex választ adni. Azon logika mentén haladtunk, hogy ne másoktól várjuk a segítséget, ne mások oldják meg helyettünk a problémáinkat, hanem azt a mozgásteret, ami a rendelkezésünkre áll, használjuk ki, s a mozgásteret bővítve próbáljunk meg egy minél élhetőbb, minél vonzóbb települési feltételrendszert kialakítani. Fontos célkitűzésünk,

hogy Hajdúnánáson élni ne hátrány, hanem lehetőség legyen. Több gazdaságélénkítő eszközt is bevezettünk az elmúlt években Hajdúnánáson. Elsősorban a Bocskai Koronát és a Nánási Portékát említeném meg. Ez utóbbi a városunk első helyi márkája, melyet 2013-ban azzal a céllal hoztunk létre, hogy saját termelőinket támogassuk a multinacionális élelmiszerláncokkal szemben. Hasonló a célja a Bocskai Koronának, Hajdúnánás helyi pénzének. Városunk közössége elfogadta, megértette, és ma már nap mint nap használja, hiszen így azon erőforrások egy része, amely eddig Hajdúnánásról kiáramlott, helyben marad, ezáltal erősíti a város és az itt élő emberek gazdasági helyzetét. Mindemellett még egy sor olyan fejlesztés valósult meg az elmúlt években, ami hozzájárult a város gazdaságának fejlődéséhez. A Kenderes-kertben komoly kertészeti tevékenység és egyre jelentősebb állattartás valósul meg. A Hajdúnánási Tartósító és Építő Szociális Szövetkezet jelentős feldolgozó tevékenységet végez, melynek eredményeként magas minőségű növényi és állati eredetű termékeket hoznak létre.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Hiszem, hogy egy polgármesternek együtt kell élnie, együtt kell lélegeznie a város polgáraival. Igyekszem minden meghívásnak eleget tenni, legyen szó városi rendezvényről vagy akár egy civil szervezet programjáról. Fontosak a visszajelzések, a visszacsatolások, ezért is tartom szükségesnek a hetenkénti fogadóórákat, azt, hogy szerdánként vagy szombatonként ellátogassak a városi piacra, és beszélgessek közösségünk tagjaival. Nagy hangsúlyt fektetünk az egészséges életmód, a sport, a kultúra vagy az önszerveződő közösségekre. Magas színvonalú kézilabda, kajak-kenu, birkózó szakosztály működik, ebben az évben negyedik alkalommal került megrendezésre a Megyei Röplabda Szövetség által szervezett Nemzetközi Eötvös Strandröplabda Torna, illetve hazánkban először Hajdúnánáson rendezték meg a Nemzetközi Heki Taikai Íjász Világversenyt három alkalommal is, mely jól mutatja az itt élő közösség befogadó és az újdonságra, más kultúrára nyitott szellemiségét.

Hajdúnánás szülötte, a többszörös világrekorder íjász Mónus József a föld számos pontján emeli fel a győztes jogán Magyarország és városunk címeres zászlaját. Fontosnak tartom kiemelni, hogy az idei évtől mi is helyet kaptunk hazánk gyógyhely-térképén. Ez egyben új feladatokat, kihívásokat és lehetőségeket hordoz magában. Az az út, amely előttünk áll, nem könnyű, de örömmel nézünk szembe vele, hiszen ezt a rangos címet nem osztogatják könnyen hazánkban. Nem szerencse kérdése volt az elismerés, sok-sok nánási ember munkája, egy jól átgondolt koncepció és közös összefogás kellett ahhoz, hogy az elmúlt évek folyamatos fejlesztéseivel, megújulásával megkaphassuk ezt a címet. Ez a siker, mely büszkeségre és ünneplésre ad okot, közösségünket, fürdönket és városunkat igazolja. Hajdúnánáson szinte egész évben pezsgő kulturális és művészeti élet van. Ezt bizonyítja a minden évben megrendezett többnapos program-sorozat, a Hajdúk Világtalálkozója, nemzetközi képzőművészeti alkotótábor, az ifjúsági alkotótábor, hagyományörző programok, állandó és időszakos kiállítások, színházi előadások, könnyű-és komolyzenei

koncertek, különféle szórakoztató rendezvények várják a szórakozás szerelmeseit. Fontos szerepet tölt be a város kulturális életében a közel húsz esztendeje alakult amatőr színjátszó társulat, a Naná Színház – melynek jómagam is tagja vagyok – számos határon innen és túli fellépéseket tudhatunk maguk mögött. A kultúra terén kiemelkedő szerep hárul a népitánc-oktatásra is – jól mutatja ez a közel 400 néptáncos gyermek. A pezsgő kulturális életet és a közösségek szerveződését bizonyítja a közel 100 bejegyzett alapítvány és egyesület működése a településen.

- *A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus áll Ön mögött?*

Elsősorban a képviselő-testületem tagjai, a hivatal képzett szakemberei, s mindemellett az intézmények vezetői, munkatársai azok, akikre számíthatok. Emellett, ha van egy kezdeményezés, egy közös cél, amelyért ki kell állni, azért egyként teszi oda magát a város közössége, melyet az elmúlt időszakban többször be is bizonyított, s ilyenkor ez a mag kiegészül a lakossággal, a civil szervezetekkel, helyi vállalkozókkal.

- *Munkája legemlékezetesebb pillanata?*

Nagyon sok emlékezetes pillanat volt az elmúlt évek során. Ezek közé tartozik többek között az idén átadott fecskéház, amelybe 16 fiatal hajdúnánási pár költözhetett be, s az ünnepségen, amikor láttam szemükben az örömet, a jövőbe való tervezést – az a pillanat mindent megért. Mindemellett a szépkorúak köszöntése, gyermekeink sikerei egy-egy versenyen, amikor hírnevet szereznek tehetségükkel, s öregbítik városunk hírnevét – ezek azok a momentumok, amik mellett nem lehet elsiklani.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

Sajnos a közösségen belül vannak olyan személyek, akik nem az előrehaladást, az együttműködést szorgalmazzák, sokkal inkább a széthúzáson, az igazságok elferdítésén dolgoznak. A pálya széléről bekiabálni, botrányt gerjeszteni mindig egyszerűbb volt, mint tenni a dolgokért, még az is lehetséges, hogy van rá néhány ember részéről fogadókészség, de egy biztos, a közösségünknek, a városunknak ez árt. Igyekszem ezeket a kilengéseket helyén kezelni – rombolni könnyebb, mint építeni.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Rengeteg emlékezetes történet, pillanat maradt meg az elmúlt évekből, de hogyha ki kellene ragadni egyet, akkor az a kihajtási, behajtási ünnepség lenne. Feledhetetlen élmény volt, amikor a hamvaiból felébresztett Kenderes-kertben – amely évtizedeken keresztül az enyészeté volt – megünnepelhettük hosszú idő után ezt az ősi hagyományt. Az elmúlt években nagyszabású felújítások és gazdálkodás kialakítása kezdődött a már szinte feledésbe merült telepen. Mára már ismét virágzó állattartás, mezőgazdálkodás folyik, mindez ökológiai gazdálkodás keretében, karöltve egy látogató központ kialakításával.

- *Mi jelenti a háttérét az Ön számára ebben a munkában?*

Életemben a legtöbbet a családomtól, szüleimtől, feleségemtől, gyermekeimtől kaptam, ők azok, akikre mindig támaszkodhatom. Ők adják nekem azt a többletenergiát, amely szükséges a mindennapokhoz. Mindig is zsinórmérték volt számomra hagyományaink ápolása, s mindemellett az új utak keresése. Az aktív közösségi szerepvállalásom egész életemet végig kísérte. Azok a tisztségek, melyeket az elmúlt évtizedekben betölthettem – vagy amelyeket mai napig betöltök –, mind-mind a szűkebb vagy tágabb közösségeinkért való tenni akarásért, fejlődésért tettem, s teszem. Ehhez rengeteg energiát, biztatást és türelmet kaptam a családomtól. Hálát adok Istennek, hogy az életemben ők azok, akikre egy biztos pontként tekinthetek. Nap mint nap ők adnak energiát a folytatáshoz.

- *Tervezi –e folytatni a munkát?*

Igen.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

HAJDÚSÁMSON VÁROS

Hajdúsámson az ország térszerkezetében az Alföld határ közeli térségében, Hajdú-Bihar megye északkeleti részén, a megyeszékhelytől, Debrecen-től 10 km-re helyezkedik el. A város és környéke már a bronzkorban is lakott hely volt, melyet az itt 1907-ben előkerült, i. e. 2. évezredből származó leletek is bizonyítanak. Árpád-kori település, nevét már 1213-ban említették a Váradi Regestrumban. A 17. század elején megoszlott a bajomi és a diószegi uradalom között. Debrecen városa a 17. században a tudatos terjeszkedés révén jóformán az egész falu birtokosa lett. Jövedelme a református kollégium fenntartására szolgált. Az addig Bihar megyéhez tartozó község 1876-ban az akkor szervezett Hajdú megye része lett, majd 1950-től Hajdú-Bihar megye Debreceni járásához tartozott. A település 2004-ben városi rangot kapott.

Antal Szabolcs

(1978) polgármester

„Fontos, hogy az ember megmaradjon embernek, mert ezt a felhatalmazást azért kapja egy polgármester, hogy éljen vele, sem pedig hogy visszaéljen.”

2014-ben a választói bizalom emelte az agilis fiatalembert szülővárosa polgármesteri székébe. A választáson a település lakossága az ő kezébe adta a lehetőséget, hogy a Debrecen közeli város fejlődését előlendítse. Mint mondja, látta a szomszédos és környező települések fejlődését s városa lemaradását, ezért indíttatást érzett, hogy Hajdúsámson is a hozzá méltó módon tudjon elindulni a fejlődés útján.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Alapvető hiányosságok jelentették a legnagyobb kihívást. Elsősorban az utak állapota és a közösségszervezés. A település lakosság számának növekedésével párhuzamosan fejleszteni azokat az alapvető funkciókat, melyek elengedhetetlenek egy város életében.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Több tíz kilométer utat láttunk el szilárd útburkolattal, járdafelújítást végeztünk, önkormányzati épületeket korszerűsítettünk. Folyamatos látogatottsági rekordokat megdöntő rendezvényeket szerveztünk. Településünk jó hírnevét próbáltuk a megyében öregbíteni. A közmunkaprogramban többször miniszteri elismerést kaptunk a kertészeti terveinkben végzett kiváló teljesítmény miatt. Fejlesztés és infrastruktúra területen ez idáig beadásra került pályázatainkat mind megnyertük.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Lakossággal való kapcsolatomban interaktív és nagyon jónak mondható. Kulturális területen sikerült eddig legjobban a választókkal való kapcsolatépítés. A településen részt vevő civil szervezetek mindennapi életben, tevékenységében is aktívan részt veszek, így kapcsolatomban ezekkel a szervezetekkel is kiváló.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A legfontosabb a csapatmunka. Jó csapat nélkül egy jó településvezető is félkarú óriás. Nagyon remek és aktív kollektívát, stábot tudhatok magam mögött, akik nélkül az eddig elért sikereink sem biztos, hogy megvalósultak volna.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Hivatalba lépésem első napja.

- Munkája legszebb pillanata?

Nem lehet egyet kiragadni, valamennyi sikerélmény az. Az átadóünnepségek, avatások, az első állampolgársági eskütétel. Ha valami maradandót tudunk létrehozni, nem csak épített, hanem hozzáadott érték szempontjából is, mert fontosak a beruházások, de helyi közösség építése legalább ennyire fontos számomra. Hogy a hajdúsámsoni emberek szeressék ezt a várost, jól érezzék magukat itt és egymás társaságában. A kohéziós erő a legfontosabb egy helyi társadalomban. Összetartás, közös élmények.

- Munkája legrosszabb emléke?

Olyan élethelyzetek, melyekben egy polgármester nem tud sajnos segíteni, mert nincs hatásköre. Egy devizahiteles család esetében fellépő tehetetlenség például, mellyel szembe kell nézni.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Az elmúlt években minden karácsony alkalmával ajándécsomagot tudtunk biztosítani a településünkön élő nyugdíjasoknak. Tavalyelőtt személyesen is részt vettem az ajándécsomagok átadásában. Nagyon jó érzéssel töltött el, hogy az ilyen szegény és rossz körülmények között élő nyugdíjasoknak milyen nagy örömet tudtunk ezzel szerezni, hiszen a csomagok olyan finomságokat tartalmaztak, melyek megvásárlását ők nem engedhették meg maguknak. Feledhetetlen az a hála és köszönet, amit kaptam azért, hogy gondoltam rájuk karácsony előtt.

- Mi jelenti a háttérmozgást az Ön számára ebben a munkában?

Megfelelő háttérmozgás és család nélkül azt gondolom, nem lehetnék ennyire terhelhető, mint amennyire

ezt ez a munka megkívánja. Egy munkát csak úgy lehet száz százalékosan végezni – legyen szó bármilyen munkáról is –, ha a magánélete rendben van az embernek. Tudjuk, hogy ez a munka mekkora leterheléssel, megpróbáltatásokkal is jár, de ezt szeretteink és a család nélkül lehetetlen lenne véghezvinni.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Igen, mindenféleképpen. Van még elég tennivaló a településen.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Fontos, hogy az ember megmaradjon embernek, mert ezt a felhatalmazást azért kapja egy polgármester, hogy éljen vele, sem pedig hogy visszaéljen.

HAJDÚSZOVÁT KÖZSÉG

A Hajdúság, a Sárrét és a történelmi Bihar megye találkozásánál, Debrecentől 20 km-re délnyugati irányban, Hajdúszoboszlótól 9 km-re délkeletre fekszik. Szovátról az első biztos adat az 1332-37. évi pápai tizedjegyzékből ismert, amikor egyházas faluként szerepelt. 1898-ban vette fel a Hajdúszovát nevet. A település határában több feltáratlan kunhalom található.

Nevezetességei: XVII. században épített 10 lőréses bástyafal, az 1785-87 között épült klasszicista református templom 39 méter magas neobarokk toronnyal, az 1794-ben épített parókia; ma falumúzeum, csőszház (1848 előtt). Templomkertje Hajdú-Bihar megye védett természeti értékeinek részét képezi.

Váradi Jenő

(1955) polgármester

***Csak az tudja, hogy meddig mentünk,
Aki azt látta, hogy honnan indultunk el.”
(Jókai Mór)***

2014 októberében került Hajdúszovát élére. Az önkormányzatban 20 éven át (öt ciklusban) volt önkormányzati képviselő, ebből 12 évig alpolgármester, így nem volt ismeretlen számára az önkormányzati munka, az önkormányzati feladatok. Hajdúszovát „szülötte”, itt született, itt lakik születése óta. Sosem élt máshol, a tanulmányai elvégzésének idejét kivéve. Az eltelt öt évtized alatt az élete összefonódott a településsel, az itt lakók életével, mindennapjaival. Mindig is szerette Hajdúszovátot a maga egyszerűségében, de mégis nagyszerűségében, szerette az itt élő embereket, örömet okozott, ha segíthetett rajtuk, megoldhatta a problémájukat akár magánemberként, akár képviselőként vagy település vezetőként. 2014-ben a község lakói közül többen kérték, hogy jelöltesse magát polgármesternek. Jóleső érzés volt, hogy bíztak bennem az emberek – mondja -, hogy képesnek találták arra, hogy vezessem a települést. Motiválta még az is, hogy polgármesterként többet tehet a községért és az itt lakó emberekért, talán egy kicsit jobbat teheti a mindennapjaikat. Szociális érzékenysége miatt mindig arra törekedett, hogy a problémájukkal hozzá forduló embereket lehetőségeihez mérten segítse, támogassa.

***- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült,
melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?***

2010 őszén indult Hajdúszovát községben a szennyvízelvezető rendszer és tisztítótelep építése pályázati támogatással. Több akadály, probléma felmerülése folytán a tényleges megvalósítás, a vízi-közmű rendszer kiépítése áthúzódott a 2014-2019. évi önkormányzati ciklus elejére, tehát 2014 évre, amikor is a település

lakói a település élére állítottak. Számomra ez volt a legnagyobb kihívás, hisz községünk életében eddig ezt volt a legnagyobb beruházás. 1,2 milliárd forintból valósult meg, és a csatornahálózat kiépítése a település teljes belterületén megtörtént, minden lakosnak rendelkezésre állt a rákötés lehetősége a rendszerre. A projekt tényleges kivitelezése mellett fő feladatomban tekintettem a beruházás önjelentésének finanszírozására támogatás elnyerését, így csökkentve a lakosság terheit, arra törekedtem, hogy minimálisra tudjam csökkenteni a lakosság által fizetendő érdekeltségi hozzájárulás összegét. Ez sikerrel járt, hisz a pályázati támogatást 85%-ról hazai támogatással 100%-ra tudtuk növelni, így a beruházás teljes egészében pályázati támogatásból valósulhatott meg. Legfontosabb feladatomban tartom, hogy az önkormányzat és intézményei stabil működését folyamatosan biztosítani tudjuk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Arra törekedtem, törekszem, hogy Hajdúszovát község Debrecen és Hajdúszoboszló vonzáskörzetében folyamatosan épüljön, szépüljön. Célom az itt lakók számára élhetőbbé tenni a települést, ahol jól érzik magukat, ahol szeretnek lakni, ahol a fiatalok otthont építenek, és nem költöznek el. Sikerült megépíteni és üzembe helyezni a szennyvízcsatorna-hálózatot és tisztítótelepet önerő nélkül, támogatásból. Így az ingatlanok komfortosabbá váltak, erősödött a környezettudatosság. Egy évvel később elkezdődött, majd következő évben befejeződött a község háza teljes körű külső, belső felújítása. A község lakosai a kor követelményeinek megfelelően kialakított, új épületben intézhetik ügyeiket, az ügyintézők is szép, új környezetben szolgálhatják ki a lakosságot. További célom a településen a közszolgáltatások ellátását szolgáló önkormányzati épületek felújítása, újjáépítése, a községfejlesztés. 2017-ben a település 8 utcájában a meglévő aszfalt útburkolatok felújítása megtörtént. Elmondhatom, hogy Hajdúszováton minden utca aszfalt burkolattal van ellátva már évek óta, azok felújítása a feladat. Az önkormányzat részére kedvező elbírálásban részesült a legtöbb beadott TOP-os pályázata. Így megvalósulhatnak az elképzeléseim, ebben az évben egy új egészségügyi centrum kialakítása, melyben helyet kap a két háziorvos, fogorvos és a két védőnő. Egy új épület falai között vehetik igénybe a lakosok az egészségügyi alapellátásokat. Ez évben elkezdődött még az új szociális épület építése, ahol helyet kap a Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgálat.

Folyamatban van továbbá 5 utcában beton medrű, csapadékvíz-elvezető csatornarendszer kiépítése, folyamatban van a község 4 utcájában az új járdák építése. Ez évben felújításra kerül támogatásból a község központjában lévő I. világháborús emlékmű, mely helyi védettséget élvez, és egyediességet kölcsönöz az emlékműnek a rajta elhelyezkedő turulmadár. Ezek a beruházások, fejlesztések mind-mind a lakosság komfortérzetét növelik. Az önkormányzat központi konyhájában a hűtőkamrák megépítése megtörtént. A közfoglalkoztatottak 3 db fóliasátort építettek, ezzel egyrészt értékteremtő munkát tudunk adni a közfoglalkoztatottaknak, hisz a fóliasátrokban a növénytermesztést is a közfoglalkoztatottak végzik. Másrészt a szociális és gyermekétkeztetést is ellátó önkormányzati központi konyhára magunk termeljük meg a szükséges zöldségeket.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A hét munkanapból négy nap, a délelőtti órákban fogadóórát tartok a lakosság számára. Ez a hivatalos ügyfélfogadásom, de tudják a lakosok és élnek is vele, hogy napközben, este is bárhol, bármikor fordulhatnak hozzám a panaszaikkal, én mindig meghallgatom őket, és mindent megpróbálok, hogy segíthessek. Több civil szervezet van a településen, ezek közül többen állandó résztvevői a település, az önkormányzat rendezvényeinek, és a környező települések lakosait is megmozgató rendezvényeket szerveznek már évek óta. A civil kezdeményezéseket minden alkalommal támogatja az önkormányzat. 1994 óta minden évben megrendezésre kerül a „Szováti Napok”, mely több mint egy hónapos rendezvénysorozatot jelent. Örömmel szolgál, hogy alakosság egyre nagyobb tömegét sikerül e rendezvényekbe bevonni, megmozdítani. Sikerült újrászervezni a Hajdúszováti Tűzoltó Egyesületet. Céлом még a több évtizedes múltra visszatekintő Kodály Énekkar újraélesztése, mely szintén nem kis kihívást jelent napjainkban.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Számomra fontos a munkatársakkal való jó munkakapcsolat kialakítása, így a rám háruló feladatokat könnyebben tudom megoldani. Szerencsés helyzetben vagyok, hisz egy jól képzett, munkája iránt elhivatott hivatali apparátus áll mögöttem, akikre mindig, minden helyzetben számíthatok, legyen szó hatósági munkáról, közösségépítésről, községi rendezvényekről.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Mélyen emlékezetembe vésődött az a nap, amikor polgármesterként először léptem be az önkormányzat épületébe, és tettem le az esküt az alakuló ülésen. Munkám legemlékezetesebb pillanata volt, amikor új polgármesterként, első kihívásként megépítettem a szennyvízcsatorna-hálózatot és tisztítótelepet, és én adhattam át a község lakosainak.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

A legszebb pillanatom volt a felújított, közel 870 m² területű községháza ünnepélyes átadása. Ma már elmondhatom, hogy az épületet örömmel és meglelégedéssel vették birtokukba a dolgozók és a lakosság egyaránt.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb pillanata?

A legrosszabb pillanatom a beadott új óvoda építésére vonatkozó pályázat elutasítása volt. Legfontosabbnak tartom a település népességmegtartó erejének növelését, a fiatal generáció helyben maradását, a gyermek, a jövő nemzedék érdekeinek a képviselését, az igényeik kielégítését. Községünkben az óvodás korú gyermekek elhelyezésére több mint 120 éve ugyanabban az épületben kerül sor, három telephelyen.

Égetően fontos lenne a település életében egy korszerű, új óvoda építése, ahol egy helyen valósulna meg a 6 csoport elhelyezése. Emiatt volt nehéz tudomásul venni, hogy sajnos nem tudunk pályázati pénzt elnyerni a megvalósítására. E célkitűzésemet, hogy új óvoda épüljön a településünkön, nem adom fel, e tisztség betöltése alatt mindig keresni fogom a megvalósítás lehetőségét.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A hitvallásom a település lakóinak szolgálata. E szolgálat eredményeként elérni, hogy élhetőbb település legyen Hajdúszovát minden lakója számára, de főként a fiatalok számára. A közszolgáltatásokat úgy megszervezni, hogy javuljon a fiatalok komfortérzete, a településen alapítsanak családot, ne vándoroljanak el a településről, ne hagyják el végleg a települést. Ennek érdekében az elmúlt 4 évben mindent megtettünk, hogy a fiatalokat helyben tartsuk. Ez évben megszervezzük és beindítjuk a mini bölcsödét, hogy a szülő minél előbb munkába tudjon állni, a gyermekfelügyelet meg legyen oldva. Beindítjuk a Biztos Kezdet Gyerekházat, ahol a hátrányokkal küzdő gyermekek egészséges fejlődésének biztosítását támogató, fejlődési lemaradását kompenzáló, a szülői kompetenciákat erősítő, társadalmi felzárkózást segítő prevenciószolgáltatás biztosítása a célunk. Céljaim között elsődleges az óvoda intézményi körülményeinek javítása, a várva vár új óvoda megépítésének elérése.

*Mottóm: „Csak az tudja, hogy meddig mentünk,
Aki azt látta, hogy honnan indultunk el.”
(Jókai Mór)*

HOSSZÚPÁLYI NAGYKÖZSÉG

A község írott forrásban először 1219-ben jelenik meg. A Váradi Regestrum említi, mint az Ákos nemzetségbeli Erdő úr birtokát. A 13. század végén a község területe az ő leszármazottai és azok osztályos társai: Salamon és Dénes kezében oszlott meg.

Egy 1415-ben íródott oklevél alapján Hosszúpályi az Álmosdi Chyre család birtokába került. 1621-ben már Ödönfy Zsigmondot említik tulajdonosként a források. A török pusztítás következtében majdnem teljesen elnéptelenedett, mindössze hat család maradt. Ismételt benépesülése csak a 18. században indult meg. 1732-ben gr. Dietrichstein, Dráveczky, Horváth, Simonyi, Miskolczy és Csomaközi voltak a község területének birtokosai. A római katolikus egyház 1734-ben szerveződött újjá, az egyházi anyakönyvezések 1744-től állnak rendelkezésre.

Berényi András

(1950) polgármester

„Isten, haza, család!”

Hosszúpályiban született, s 2002 óta vezeti a települést. Hogy mi indította el a polgármesterség irányába, válasza: az alulról jövő kezdeményezés, az a felkérés, amely a Hosszúpályiban élő emberek részéről megfogalmazódott. Ez pedig több dologra vezethető vissza.

- Én itt, Hosszúpályiban születtem. Szülőfalumban jártam óvodába és általános iskolába. Már 14 évesen a hosszúpályi felnőtt labdarúgó csapatban játszottam. Szüleim és így én is a Hosszúpályi Református Egyháznak vagyunk tagjai. Itt konfirmáltam. 25 éves koromtól vagyok a presbitere, 13. éve gondnok helyettese az egyháznak. 1993. évben elnöke lettem a helyi KDNP-nek, majd 1997-től megyei alelnöke a pártnak. 1999-től napjainkig a FIDESZ helyi csoportjának elnöke és megyei választmányi küldötte vagyok. Megjegyezni kívánom, hogy a KDNP és a FIDESZ Alapszabálya engedélyezi a kettős párttagságot. Polgármesterségem előtt egyetlen munkahelyem volt. Debrecenben tanítottam, a Beregszászi Pál Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézetben, mint műszaki szakoktató. Büszkén mondhatom, hogy nagyon sok hosszúpályi szülő gyermekét segítettem abban, hogy sikeres szakmunkás vizsgát tegyen, és szerezzon szakmunkás bizonyítványt. 2002 októberében volt az önkormányzati választás megrendezve. Abban az időben egy polgármesterjelöltnek 120 db kopogtató-cédulát kellett összegyűjteni. Akkor ért a meglepetés, amikor néhány lakos 550 db kopogtató-cédulával megjelent a lakásomon, és kérték, hogy induljak polgármesterjelöltként. Két lehetőség közül kellett választanom. Vagy eleget teszek a felkérésnek, vagy vállalom azt a családottságot és megvetést tükröző szemkontaktust, amellyel találkozni fogok az utcán szembe jövő emberek részéről. Egy mondatban összefoglalva, hogy mi indított el a polgármesterség irányába? Az emberek megtisztelő megalozelő bizalma, a környezetemben élő emberek tisztelete és a mindennapi életkörülményeiknek javítása, a település egészének a sokoldalú fejlesztése –mondja Berényi András.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívás munkába állásakor több tényezőtől állt. A legelső feladatomból az volt, hogy elfogadjanak azok is, akik nem rám szavaztak. Megfogalmaztam azt, hogy én mind az 5800 hosszúpályi lakos érdekében szeretnék dolgozni, szolgálni. Egy-egy lakossági fórumon elhangzott igényeket felmérve és összesítve kiderült, hogy szerény becslésekre támaszkodva is kb. 5-6 év alatt lehetne kivitelezni a felsorolt igényként jelentkező fejlesztéseket. Hozzá kell tenni, hogyha a szükséges forrás rendelkezésünkre állna. Meg kell hogy jegyezzem, a legnagyobb kihívást a prioritás felállítása adta. A legfontosabb feladat volt egy új 50 férőhelyes idősok otthonának megépítése. A régi 13 férőhelyes épületben történő ellátást (amelyben már 19 fő volt elhelyezve) megszüntetni. Ezt sikerült 2003. december 10-én átadni. Másik nagy kihívás volt a piacter kialakítása. Az Európai Unióhoz való csatlakozás, felzárkóztató pályázatának támogatásával és önkormányzati saját erő hozzáadásával megépítettük a zárt piac és vásárcsarnok elárúsító helyet.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Amikor ezeket a sorokat írom, 4. ciklusomat töltöm, 16. éve vagyok polgármestere Hosszúpályi nagyközségnek. A teljesség igénye nélkül, időrendi sorrendbe szedve megpróbálom egy rövid összefoglalót adni az eltelt 16 év fejlesztéseiből. A már az előzőekben említett két fejlesztést nem kívánom megismételni. Sikerült önkormányzati saját erőből egy új orvosi rendelőt építeni a két házi orvosnak. Sikerült új helyen megépíteni egy 21. századi elvárásoknak mindenben megfelelő sportcentrumot. Magyarország EU-s csatlakozása után több lehetőség adódott a fejlesztésekre. Így sikerült megvalósítani a következő beruházásokat: a Zichy kastély külső épület felújítása, az ún. Vadász ház melléképületének felújítása, és bővítése, játszótér építése, központi pihenőpark kivitelezése, 2,5 km gyalogos járda felújítása, központi rendezvényter kialakítása, új polgármesteri hivatali hely kialakítása épület átalakítással, a település két főutcájában kerékpárút építése, 12 db buszmegálló (fedett buszváró és buszöböl) kialakítása, mini KRESZ pálya építése az óvodások számára, óvodai tornaterem építése, a település ivóvízbázisának védelme (5 db szondakút), a település ivóvízminőség-javítása, szennyvízelvezetés és -tisztítás műszaki kivitelezése az egész településen, 10 utcában új gyalogos járda építése, 12 utca felújítása, újraaszfaltozása, 8 utcában útalap készítése, központi kegyeleti emlékhely rendezése (térburkolása, padok kihelyezése, fásítása), iskola-óvoda udvarának térburkolattal való ellátása, iskola-óvoda konyhák felújítása, köztemetőben lévő utak aszfaltozása, 12 utcában csapadékvíz elvezető árkok beton elemekkel történő kialakítása, közmunka programban 2 db traktor + pótkocsi, 1 db kisteherautó, 2 db személygépkocsi, faaprítékoló és brikettáló gép beszerzése, térköburkolatelemek gyártó gép beszerzése, fóliasátrak és tartozékaik megvásárlása, telkek vásárlása fejlesztésekhez, roma nemzetiségi óvoda teljes felújítása, csapadékvíz elvezető rendszer kiépítése, bormúzeum kialakítása, családsegítő és gyermekjóléti intézmény új épület kivitelezése, műemlék védett épület (magtár) visszavásárlása és felújítása, a 2005. május 18-i viharkár okozta károk helyreállítása.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A településünk lélekszáma elérte a 6000 főt. A roma kisebbséghez tartozók száma kb. 1500-1600 fő. Szinte minden embert személyesen ismerek. Az eltelt 16 évben nem volt olyan rendezvény, amelyiken nem vettem volna részt. Ezt nagyon fontosnak tartottam. Nagy hangsúlyt fektettem a nyilvánosság biztosítására. Például: évente több alkalommal megjelenő helyi Kisbíró Újság, videó felvétel minden képviselő-testületi ülésen (amely több alkalommal lejátsszásra kerül a helyi kábel tv-ben), lakossági fórumok, farsangi bálók (politikai pártok, vadásztársaság, galambász egyesület, önkormányzat), 13 egyesület, alapítvány működését támogatjuk, (közte a Hosszúpályi Sportegyesületet, amely 27. éve a megyei I. osztályú labdarúgó bajnokságban szerepel, a Hosszúpályi Polgárőr Egyesületet, a Margaréta Néptáncsoportot, a Mazsorett csoportot, a Hosszúpályi Nyugdíjas Egyesületet, a Vadrózsák Néptáncsoportot, a Hosszúpályi Életfa Művészeti Egyesületet, a Hosszúpályiért Közalapítványt stb. A helyi lakosokkal való kapcsolattartás legfontosabb eseményei közé tartoznak az egyházi és nemzeti ünnepeken való részvétel. Ilyenek a húsvét, a pünkösd, a karácsony, az ökumenikus imahét, a katolikus templom búcsú. Vagy a magyar kultúra napja ünnepség, a március 15-i ünnep, a június 4-i trianoni megemlékezés, az augusztus 20-i ünnepünk, az október 23-i nemzeti ünnepünk. A lakossággal való kapcsolattartás fontos eseményei még a nőnap ünnepség, az anyák napi ünnepség, az óvodai és iskolai tanévnyitók, tanévzárók és ballagások, a mikulásnap rendezvények, a falukarácsonyi ünnepségek. Közös nagyszabású rendezvényeken is ápolni lehet a lakossággal a jó kapcsolatot. Ilyenek: a télkergető busójárás, a falunapi rendezvények, a sportnapok, a szüreti mulatságok, a nyugdíjasok találkozója - fesztiválja.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A polgármester, ahogyan mondani szokták, a település első embere. Ez csakis akkor igaz, ha fel van vértezve minden olyan adottsággal és képességgel, amely a településen élő emberek, a realitás talaján megfogalmazott elvárásainak megfelel. Az, hogy egy polgármester önmagából, a munkája során a legjobbat ki tudja hozni, annak több feltétele van. A legelső az, hogy kell egy jó kiegyensúlyozott családi háttér. Nagyon fontos, hogy legyen egy hasonló beállítottságú helyettese (alpolgármester) és egy kiemelkedő tudással bíró jegyző. Nem lehet egy polgármester sem eredményes, ha nincsen mellette egy jó adottságokkal rendelkező képviselő-testület, melynek tagjai építő jellegű kritikákat fogalmaznak meg, ha szükséges. Akik hozzászólásokkal, javaslataikkal segítik a polgármester munkáját. Nagyon fontos a polgármesteri hivatal dolgozóinak szakmai felkészültsége és precíz, pontos munkája. Nem elhanyagolható az önkormányzat által fenntartott és működtetett intézmények vezetőinek szakmai rátermettsége és vezetői megbízatásának szakszerű ellátása. Mindaz, amit eddig felsoroltam, semmit sem ér, ha nincsenek az intézményekben olyan szakmai elhivatottsággal rendelkező dolgozók, akik tudásuk legjavát nyújtva végzik a mindennapi munkájukat. Ha mindez együtt van, akkor lehet beszélni csapatmunkáról, közösen elért sikerekről és ered-

ményekről. Nyilván nem lehet hátrány az, ha polgármesternek megvannak a jó kapcsolatai, a közös feladatellátásban résztvevő önkormányzatok vezetőivel, polgármestereivel. Ha jó kapcsolatot alakít ki a kistérségi társulásban résztvevőkkel, a járási hivatal vezetőjével és munkatársaival, a megyei önkormányzattal, a megyei kormányhivatallal, az országgyűlési képviselőjével és egyéb állami szervekkel.

- *Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?*

A munkám legemlékezetesebb pillanata az volt, amikor mint a Hosszúpályi és Környéke Víziközmű Beruházási Önkormányzati Társulás elnöke aláírtam azt a Támogatási Szerződést, amelynek támogatási összege nettó 3,4 milliárd forint volt. Ez volt az az EU-s pályázat, amely biztosította Hosszúpályi, Monostorpályi és Hajdúbagos településeken élő, valamivel több mint 10 ezer állampolgár által kezeltetett, szennyvíz elvezetését és tisztítását szolgáló rendszer kiépítését.

- *Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?*

A munkám legszebb pillanata az volt, amikor 2003. december 10-én Orbán Viktor miniszterelnökkel ünnepélyes keretek között, együtt átadtuk az 50 férőhelyes bentlakásos Szociális Szolgáltató Központ új épületét.

- *Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?*

Ez az emlék 2005. május 18-i időponthoz köthető. Ekkor pusztított Hosszúpályiban és a környező településeken az az orkán erejű szél, amelynek sebessége elérte a 160-170 km/h sebességet. Településünk egy fél óra leforgása alatt úgy nézett ki, mint egy háború sújtotta település. A településünkön lévő mintegy 1800 lakó- és melléképületekből 1650 súlyosan megsérült. Közel 1000 kémény dőlt le, és okozott nagy kárt az épületek tetőszerkezetében. Az utcákon és közterületeken lévő fák 90 %-a kidőlt. A köztemetőben a felállított síremlékek kb. ¼-e leborult és megsérült. Az utcai villanyvezetékek leszakadtak és a földön heverték. A helyi lakosok összefogásával, a helyi és a megyei önkormányzat, valamint a belügyminisztérium segítségével több mint fél éves munkálatokkal sikerült helyreállítani a károkat.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára?*

Mindenekelőtt a család. Ez a munka egy kiegyensúlyozott, boldog családi háttér nélkül nem megoldható. Az én esetemben kellett hozzá egy szerető, megértő és a lakosság irányában nyújtott szolgálatomat támogató, segítő feleség. Aki megértette, hogy ebben a munkakörben kötetlen a munkaidő, ha úgy kívánja a helyzet, nincsen hétvége, és az éves szabadságot is csak részben tudja kivenni az ember. Kellett hozzá a két lányomnak és vejeimnek, valamint 5 unokámnak is a megértése, hogy rájuk kevesebb időt tudtam fordítani, mint azt joggal elvárták volna. A hátországot alkotta az a 6000 lakos is, akik segítettek a munkámat ötletekkel, véleménynyilvánítással, javaslatokkal, vagy ha kellett építő jellegű kritikák megfogalmazásával.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Ez matematikai példával élve, nagyban hasonlít egy többismeretes egyenlet megoldásához. Nézzük a tényeket. Negyedik ciklusban vagyok polgármestere a településnek. A jelenlegi ciklus végén közel 70 éves leszek (zárójelben jegyzem meg, hogy ekkor már közel 8 éve nyugdíjas lehetnék), ekkor már 51 év ledolgozott munkaviszonnal rendelkezem. A következő önkormányzati választás 2019 októberében lesz. Ez még több mint egy év. A majdani döntésemet mely tényezők befolyásolhatják? A legfontosabb az, hogy lesz-e az embernek egészsége. Az, hogy a családtagjaim együttes akarata, valamint a választópolgárok akarata (elvárása) egy mérleg serpenyőjébe helyezve, melyik bizonyul fajsúlyosabbnak, ez igen meghatározó tényező fog lenni.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

„Isten, haza, család!” Valamint „Hit, remény, szeretet!” Református keresztény ember vagyok. Vallom azt, hogy Isten segítségével és gondviselő szeretete nélkül nem tudtam volna kitartóan végezni az emberek számára nyújtott, segítségben megvalósuló szolgálatomat. Életem hátralévő részében éppúgy, mint eddig is, elfogadom az Úr Isten velem kapcsolatos tervét. Bibliai idézettel zárva. „Uram, legyen meg a Te akaratod”.

KABA VÁROS

Kaba Árpád-kori település. Először a Váradi Regestrum említi Kabai Cseke és Mád nevével kapcsolatban. Nevével 1527-ben, a török adózással kapcsolatban találkozhatunk újra, amikor a község 41 családfőjét sorolják fel. 1594-ben a falut a tatárok égetik fel, lakosait is kardélre hányva. A török hódoltság idején már jelentős település volt.

Bocskai István erdélyi fejedelemtől a település hajdúszabadságot nyert, mert a fejedelem ide akarta áttelepíteni a kállói hajdúk egy részét. A telepítés elmaradt, Kabát megfosztották hajdúkiváltságaitól.

1660-ban a törökök bosszúhadjárata Kabát sem kímélte: Szeidi Ahmed budai pasa és serege felégette, elpusztította a települést, a lakosságot pedig elüldözte. Tudománytörténeti érdekességként feltétlenül meg kell említeni, hogy 1857. április 15-én Kaba határában meteorkő hullott le, amely arról volt nevezetes, hogy benne szerves anyagokat találtak.

Szegi Emma
(1966) polgármester

„Egy polgármester az emberek bizalmának és a Jóistennek köszönheti, hogy pozícióba kerül, melyet csak alázattal lehet végezni.”

Kaba város jelenlegi polgármestere, Szegi Emma a város közéletében 2002 óta van aktívan jelen. Kezdetben önkormányzati képviselőként tevékenykedett, majd 2006 októberében a település első emberének választották. Önkormányzati képviselőként úgy érezte, nem megfelelő irányba haladtak a település ügyei, amivel az akkori képviselő-testület is egyetértett. Váltásra volt szükség, s többen arra biztatták, hogy induljon el, és sikerrel járt.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihíváson nem kell gondolkodni, miután 2006. október 1-jén polgármester lettem, október 2-án pedig bejelentették a Cukorgyár megszűnését, ami évi 200 millió forint iparűzési adókiesést jelentett, ez az akkori költségvetésünk ötöde volt. Ennek következményeképpen teljesen át kellett strukturálni a költségvetésünket, a működésünket, áttértünk egy feladatellátás alapú finanszírozásra, amire rá is kényszerültünk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Közel a harmadik ciklus végén járunk, nagyon nehéz összegezni a történéseket. A feladat nagyon összetett volt, pályázatok terén sikeresen szerepelt Kaba. Úgy vélem, hogy az uniós forrásokból megvalósuló beruházások óriási változást hoztak a település életébe. Jelentős beruházásaink voltak, azt kell mondjam, hogy büszke vagyok arra, hogy alapvetően a településképzünk is megváltozott, és elindultunk egy városiasabb település kialakítása felé. Teljeskörű átalakításon esett át a Főtér, felújítottuk a középületeinket, illetve az elmúlt három ciklusban csaknem 15 utcánk kapott szilárd burkolatú utat. Óriási előrelépés volt a szennyvízelvezé-

tés megoldása Kaba-Báránd-Tetétlen településeken mintegy 3,4 milliárd forint értékben. Sok fejlesztést sikerült véghezvinni, ami meg is látszik a településen, az infrastruktúra teljes mértékben kiépített Kabán.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Polgármesteri pályafutásom kezdetén egy nagyon mozgékony, nyüzsgő civil életet örököltem. Kabán a civil szervezetek működése példamutató. Jómagam is aktívan részt veszek a helyi civil közösségekben, hiszen a Sportegyesület elnökeként tevékenykedem, tagja vagyok a Polgárőrségnek, a Nyári Színház darabjainak rendszeres szereplője vagyok, de valamennyi civil szervezettel kitűnő a kapcsolatom. Ebből kifolyólag elmondhatom, hogy a lakossággal is rendszeres, jó kapcsolatot ápolok. Az első választást kivéve – ami nagyon szoros versenyt jelentett – a 70%-os választási eredmény feljogosít arra, hogy kijelenthetem, jó viszonyban vagyok az itt élő emberekkel. Együtt éljük a mindennapokat, hiszen aki vezetői pozícióba kerül, annak soha nem szabad elfelejtenie, honnan indult. A polgármesterség egy nagyon nehéz hivatás, ha valaki elkötelezi erre magát, az napi 24 órás készséget jelent.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Szerencsés helyzetben vagyok, mert egy nagyon jól működő hivatallal dolgozom együtt. Felkészült szakemberek segítik a munkámat és kiváló intézményvezetők. A hivatalunk egy jelentős váltáson megy keresztül a közeljövőben, több munkatársunk is nyugdíjba vonul a következő három esztendőben. A gárda kétharmada kicserélődik, s egyértelműen arra törekszünk, hogy ha van rá mód és lehetőség, elsősorban helyi fiatalokat vonjunk be a közszférába és a hivatali munkába. A mai fiatalok egy különleges szemlélettel rendelkeznek, kreatívak, képesek a megújulásra. Sajnos előfordul az is, hogy Kabán nincs alkalmas jelentkező, ez esetben a legközelebbi településekről igyekszünk a kollégákat pótolni.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Minden pillanatnak megvan a maga szépsége. Még azoknak is, amiket kudarcként élünk meg. Azokból tanulhatunk, levonhatjuk a következtetéseket, és tudjuk, mi az, amit másképpen kell csinálnunk.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

A legszebb pillanat még várat magára a munkámban. A legszebb pillanat az lenne az életemben, ha egy cukorgyár újra megépülhetne a településen, ezen dolgozunk egy jó ideje. Ez a legnagyobb vágyam, amit célként kitűztem magam elé. Az Evonik Agroferm Kft., a pillanatnyilag legnagyobb adófizető cégünk a város közigazgatási területén bezárja kapuit. Ha találunk olyan szakmai befektetőt, aki átveszi a céget, és más terméket állítana elő, az is egy gyönyörű pillanat lesz. Azt látom, hogy az ott dolgozó emberek bizalmat szavaztak nekem, s pontosan tudják, hogy az utolsó erőmig mindent meg fogok érteni tenni ez ügyben.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

A legrosszabb emlék egyértelműen a cukorgyár bezárása volt. Azt nem csak a város, hanem az egész régió nehezen viselte gazdaságilag. Nekem ez mai napig óriási szívfájdalmam, nem tudom azóta sem feldolgozni, pedig közel 12 év telt el. Mindennap látom a maradványait, és ahányszor ránézek a kéményre, rossz érzés tölt el.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Az egyik legemlékezetesebb történet számomra a kabai állami földek sorsának a rendezése volt. Óriási harcot vívtunk a kabai állami földért, hogy az helyi gazdálkodók kezébe kerüljön. Hosszú folyamat volt, de úgy gondolom, hogy az egy valódi sikertörténet városunk életében.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Az édesanyám, aki szent és sérthetetlen, folyamatosan aggódik értem. A testvérem és családja, illetve van egy nevelt fiam is, akit kiskorától kezdve én neveltem fel. Van egy párom, akinek van egy kislánya. Számomra rendkívül fontos a család. Nem múlik el nap, hogy ne látogassam meg édesanyámat, de úgy sem, hogy megpillantsam a templomtornyot. Ragaszkodom a városomhoz, akkor érzem jól magam, ha itt-hon, Kabán tartózkodom. Akik ismernek, tudják, hogy egy igen karakteres személyiség vagyok. Ha bármi történik, meg kell mondjam az általam igazságnak vélt tényt. Ez nem mindig egy hálás szokás. De én nyitottság és őszinteség nélkül nem tudok élni. Nem biztos, hogy mindig igazam van, de az általam igaznak vélt történésekért a tűzbe tudok menni. Ugyanakkor belül időnként rendkívül sebezhető vagyok. Nehezen élem meg az igazságtalan helyzeteket.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Természetesen. Azt gondolom, hogy a bihari-sárréti térség egy méltatlan helyzetbe került. Egyik oldalon Debrecen, másik oldalon pedig Karcag, a két város között található települések egy légtüres térben mozognak. Éppen ezért elsődleges feladatunk, hogy a régióban legyen ipar, ezzel együtt munkahelyek, amelyek megkönnyítenék az itt élő emberek sorsát.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Az eltelt 12 év alatt mindig szem előtt tartottam azt, hogy ne felejtsem el, honnan jöttem. A becsületesség, tisztesség, hitelesség alappillérei voltak a munkámnak. Ha a választópolgárok megtisztelnak bizalmukkal, továbbra is ebben a szellemben végzem majd a munkám. Egy polgármester az emberek bizalmának és a Jóistennek köszönheti, hogy pozícióba kerül, melyet csak alázattal lehet végezni.

KOMÁDI VÁROS

Komádit, mint magyar települést 1091-ben említik először, majd 1214-ben a Várad Regestrumba. A tatárjárás idején a falut a tatárok, kifosztották, felégették, a népet elűldözték. A lakosok a közeli mocsárvidékbe menekültek. 1351-ben már nagy faluként van nyilvántartva. 1715-ben a falu szinte teljesen lakatlanná válik, mivel az előző időkben aszály volt a vidéken, sőt ellenséges csapatok is támadták. A lakosság az 1800-as években sem nyugodhatott meg, hiszen akkor kolerajárvány volt, ami még háromszor ismétlődött meg. Az 1848–49-es forradalom és szabadságharcban mintegy 50 fő vett részt a faluból. A kiegyezés után megindították a Kótpusztá-Nagyvárad vasútvonal építését.

A második világháborúban a község körül súlyos harcok folytak, 1944. március végén a németek megszállták a falut. Az oroszok nem szállták meg a települést, mivel a németek üldözése volt a fontosabb feladatuk. 1956-ban csak a falun belül voltak szerveződések, azonban harcra nem került sor. 2001 július 1-jétől Komádi városi rangot kapott.

Tóth Ferenc (1962) polgármester

„Munkával, tisztességgel, komádiakkal Komádiért”

2010 óta vezeti a bihari várost. Ebben az évben kérték fel az indulásra, amit rövid gondolkodás után elfogadott. Sok mindenben másként gondolkodott, mint az elődje. Célul tűzte ki, hogy a város folyamatos fejlődése mellett, egészséges lokálpatriótizmus alakuljon ki a településen.

Egyben a dél-bihari körzet második legnagyobb településeként jó kapcsolatot alakítson ki a környező településekkel, ideértve Észak- Békés községeit is, velük közösen dolgozzanak a térségben élők boldogulásáért.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

2010-ben a gazdasági válság hatásai, „üres” kassza, félben lévő beruházások és a fizetőképtelenség rémítő valósága fenyegette a várost. Először stabilizáltuk a város költségvetését, közben arra is figyeltünk, hogy a munkahelyek megmaradjanak, és folyamatosan szépüljön a település. A pályázatokat befejezzük, néha nem kis kockázatot vállalva a források szűkössége miatt.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Sok tekintetben előre léptünk, megújultak az intézményeink, utak, járdák épültek, több ezer fát ültettünk. Az új ciklusban is töretlen a fejlődése Komádinak, miközben az ipari park megvalósítása új távlatokat nyithat a város előtt. Civil szervezeteink megerősödtek, és sok felé viszik jó hírünket határainkon innen és túl.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A településünkön működő egyesületek rendezvényein rendszeresen részt vesznek, az önkormányzatunk sokat segíti a különböző klubok, szakkörök munkáját,

ezek a helyszínek egyben találkozási lehetőséget biztosítanak az itt élőkkel. Mivel Komádi kis város, sok mindenkire ismernek, és sokan ismernek.

- *A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?*

Nagyban támaszkodhatok országgyűlési képviselőnkre, Dr. Vitányi Istvánra, aki az országos politikában képvisel bennünket. Bulcsu László a megyei közgyűlés alelnökévé segít. De nagyon sokan állnak mellettem a kampányok során a szimpatizánsok közül is. A hétköznapiakban nagy segítséget kapok a képviselő-testület tagjaitól, munkatársaimtól, az önkormányzat és a hivatal dolgozóitól, élükön Dr. Illés-Tóth Zoltán jegyzőtől. De valamennyi intézményünkben a vezetők és az ott dolgozó munkavállalók is segítik a munkámat. A jó ügyekért megmozduló vállalkozók, az itt élők vagy elszármazottak is aktív részesei a városért tenni akarókkal együtt Komádi fejlődéséért. Az összefogás széles köre lehet a jövő biztosítója, záloga.

- *Munkája legemlékezetesebb pillanata?*

Sok emlékezetes pillanata volt az elmúlt közel nyolc évnek. A sikeres rendezvények, a komádiak fellépése Erdély távoli részén, vagy Budapesten a Bazilika előtt a turisták gyűrűjében. Szívszorító az állampolgársági eskükön résztvenni, ugyanakkor nagyszerű érzés volt a több mint 700 fő esküjének részese lenni.

- *Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?*

Nem tudnék kiemelni, sok volt.

- *Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?*

Legnehezebb pillanata volt az eltelt közel nyolc évnek 2011 januárjában azzal szembesülni, hogy nem lesz fizetése több száz dolgozónak, mert üres a kassza. Végül lett, ma már csak ijesztő emlék, de egyben olyan mementó, ami nem ismétlődhet meg a város életében.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Egy állampolgári eskü alkalmával az esküttevő visszahonosított néni az esküszöveg elmondása után felkiáltott: Éljen Magyarország! A mellette álló válasza: Éljen a haza! Mindezt spontán, az eset egyszerűségében rejlett a pillanat nagyszerűsége.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

Minden nehéz feladatot ellátó férfi mögött áll egy nő. Nálam is így van, feleségem a családi vállalkozás üzemeltetése mellett mindenben segít. Részes és biztos támasza immár 40 éve az életemnek.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Még vannak feladatok, amiket el szeretnék végezni, amennyiben bizalmat kapok, folytatom a munkámat.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Munkával, tisztességgel, komádiakkal Komádiért.

KÖRÖSSZAKÁL KÖZSÉG

A település történelméről keveset tudni. Mai határain belül több középkori község is létezett, például Petlend és Csehi. A falu újabb kori történetében nagy szerepet játszottak a Mártonffy grófi család tagjai, akik egészen a 20. század közepéig birtokoltak itt kisebb-nagyobb területeket. A település ma hivatalosan is kétnyelvű: magyar és román. Bár felekezeti megoszlás szerint mindig is az ortodox vallásúak voltak többségben, az 1930-as népszámlálás jelentős magyar többséget regisztrált. Az ortodox és református vallás mellett jelen van a baptista is. Körösszakál érintetlen természeti környezetben, a Sebes-Körös jobb partján terül el. A folyó, valamint a homokbánya-tavak révén kiváló horgászási lehetőségek várják az idelátogatókat.

Pálfi Tamás
(1984) polgármester

„A kevesebb néha több...”

2014. október 12-e óta vezeti a bihari települést. Tósgyökeres körösszakáli. Eddigi élete során mindig meghatározó szerepet töltek be azok a közösségek, melyeknek aktív tagja, esetekben vezetője is volt. Leginkább a kulturális vonalon találta meg azokat a számára szimpatikus fakultatív tevékenységeket, melyek igen nagy hatással voltak a későbbi társadalmi szerepvállalásokban. Ilyenek voltak az általános iskolai irodalmi, illetve román néptánc szakkörökben való aktív részvétel, a gimnáziumi évek alatt a kollégiumi diákönkormányzat vezetőségi tagjaként, később vezetőjeként végzett munka. A legnagyobb személyiségformáló hatást pedig a 2002-ben helyben alakult ifjúsági egyesületnek köszönheti – mondja, melynek alapító tagjaként és az egyesületen belül működő néptáncgyüttes vezetőjeként számtalan közösségépítő és fejlesztő programot valósítottak meg. Mindezek segíthettek abban, hogy felismerhető legyen számára, mikor fejlődik egy közösség pozitív vagy negatív irányba. Ezek járultak hozzá ahhoz, hogy a felsőoktatásban töltött évek után számos helyi, köztisztviselőként álló ember kereste meg, hogy mi lenne, ha...

Eleinte messze elhatárolódott a feladattól, de a helyhatósági választások közeledtével több és több felkérést, ösztönzést kapott, minek után a 2010-es helyi önkormányzati választásokon elindult polgármester- és képviselőjelöltként is. Bár az akkor elért eredmény (41,68 %) nem volt elég a településvezetői mandátum megszerzéséhez, a képviselő-testület tagja lehetett a 2010-2014-es ciklusban.

A 2014-es választáson pedig 4 jelölt közül 50,78 %-os támogatottság mellett a község polgármesterévé választották.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Egy helyi önkormányzati választás mindig felpezsdíti egy kistelepülés hétköznapijait. Természetesen a kampány után a legfontosabb feladat visszaállítani a nyugalmat, tisztázni az esetleges fél- vagy téves információkat, és hiteles képet kell adni a település aktuális helyzetéről. A legfontosabb feladatom a község pénzügyi stabilitásának megteremtése volt. Ezen felül mihamarabb ki kellett alakítani a kulcsfontosságú munkakört betöltő kollégákkal azt az összhangot, amely elengedhetetlen a település fenntartható működése érdekében.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Szerencsére nem vállaltam túl magam, így lépésről lépésre igyekszem megvalósítani az elképzeléseimet. Persze mindent azonnal kellene megcsinálni, ami ugye lehetetlen, már csak azért is, mert számos olyan tennivaló van, ami nem csak azon múlik, hogy egy gondolat vagy megoldási javaslat jó-e. Az első két év teljes egészében ráment, de sikerült egy olyan gazdasági környezetet kialakítani, melyben teljesen tehermentesítettük az önkormányzatot, és megteremtettük annak a lehetőségét, hogy tudjunk saját erőt felmutatni a hirtelen felmerülő kiadásokhoz vagy az önrészes pályázatok benyújtásához hitelkeret nélkül. Bár a közfoglalkoztatást, amely jelen esetben közvetlenül a lakosság kb. 15%-át érinti, egy szükséges, de rossz megoldásnak tartom, mégis kimagasló eredményeket értünk el benne. A közbiztonság érdekében jelentős fejlesztés valósítottunk meg, mivel egy pályázati forrásból megvalósult kamerarendszert saját erőből kibővítettünk a mellékutcaink csomópontjaira. Ezáltal a település szinte teljes egészében megfigyelés alatt van, mely nagyban segíti a rendőrség munkáját az esetleges bűncselekmények felderítésekor. Infrastrukturális fejlesztéseket hajtottunk végre, mely magába foglalja a mellékutcák közvilágításának korszerűsítését, valamint a kátyúmentesítést. Persze számtalan megoldásra váró feladatunk van még mind közterületeken, mind a középületek karbantartásának vonatkozásában.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Nem fordul elő egyetlen alkalommal sem, hogy ne hallgatnám meg bárkinek a gondját-baját, függetlenül attól, hogy tudok-e megoldást találni rá, vagy sem. Természetesen, ha sikerül megoldani egy adott problémát, az észrevehetően nagyobb szimpátiát gerjeszt, de sok esetben, még ha nehezemre esik is, „nem”-et kell mondani, vagy éppen nem túl népszerű intézkedést kell hozni, ami szintén meglátszik a pillanatnyi megítélésen. Nagy örömmel tölt el, hogy még kis település lévén is vannak önszerveződő csoportok, civil szervezetek, melyeknek igyekszünk minden támogatást, feltételt megadni a működésükhöz. Ezenfelül egyre több olyan programot valósítunk meg vagy elevenítünk fel, amelyekben kortól függetlenül mindenki megtalálhatja a maga elfoglaltságát.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A hivatali munka során mindig a legnagyobb támaszom a régebb óta közszolgálatban lévő dolgozók tapasztalata és munkamorálja. Emellett elsődlegesen igyekszem olyan fiatalokat „felépíteni”, bevonni a község mindennapi munkájába, akik nem csupán munkahelyként tekintenek a falura, hanem a saját értékrendemet is követve kicsit sajátjuknak is érzik azt. Persze hamar kiderül, hogy valaki alkalmas-e vezetőnek, vagy inkább egy nagyon jó munkaerő, vagy talán egyik sem. Ez egy hosszú távú befektetés a településre nézve, de határozott véleményem, hogy a generációváltást ahol szükséges, csak stabil alapokkal lehet megvalósítani.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

A sikerélmények és kudarcok, valamint az újabbnál újabb feladatok gyors egymásutánisága miatt nem tudok kiemelni egyetlen különleges eseményt sem. Akár szép pillanatok, akár rossz emlékek, minden napnak megvannak a maga eseményei.

- Mi jelenti a háttérpályát az Ön számára?

Közszereplőnek lenni az egyik, ha nem a legtöbb impresszióval bíró munka, melyben a háttérpályám minden kétséget kizáróan a családom. A család, az otthon az a hely, ahonnan erőt lehet meríteni, ahonnan őszinte kritikát, őszinte tanácsot és őszinte elismerést lehet kapni.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Van még néhány nagyon fontos dolog, amit mindenképpen szeretnék ebben a ciklusban megvalósítani. Amennyiben sikerül, kétségtelenül folytatni szeretném a munkát.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Határozott álláspontom, hogy „a kevesebb néha több”. Ez minden egyes alkalommal bebizonyosodik. Leginkább a biztonságos, fenntartható megoldásokat szeretem messze elkerülve a hazardírozást, ezért igyekszem következetes döntéseket hozni, ügyelve arra, hogy a későbbiekben annak milyen hatásai várhatók.

KÖRÖSSZEGAPÁTI NAGYKÖZSÉG

Körösszegapáti Hajdú-Bihar megye délkeleti részén, Berettyóújfalutól 25 km-re, a Sebes-Körös és a román határ közelében fekszik. A község történetét végignézve elmondhatjuk, hogy gazdag történelmet mondhat magáénak. A község története szorosan összefonódott Körösszeggel és a Csáky családdal. Első említése 1214-ből való. Nevét a tordai apátságról kapta, előnevét pedig a körösszegi várról.

A községben a 2006-os évi adatok alapján 1054 lakos él. A lakások száma 450, ebből 50 ház lakó nélküli. Külterületei: Belec, Bereczkitanya, Erdőkördülő, Herkány, Homokhátdülő. A községnek van önálló polgármesteri hivatala, iskolája, óvodája, orvosi rendelője. Három lelkész szolgál és három orvos (körzeti-, fog- és állatorvos) látja el feladatait.

Közigazgatásilag Körmösdpuszta a községhez tartozik.

Tarsoly Attila

(1980) polgármester

„Számomra a legfontosabb az, hogy boldognak lássam ennek a falunak a lakóit.”

Nem akarta elhagyni szülőfaluját, ide járt óvodába, iskolába, életének legmeghatározóbb élményei ide kötik. Ezért már gyerekként úgy érezte, dolga van itt. Tenni kell, tenni fog Körösszegapátiért, bár a közép- és főiskolai évek elszólították a településről, de tudta: minden azért történik, hogy egyszer a falu szolgálatába állhasson. 2006-ban aztán igen fiatalon a bihari település lakói az ő kezébe helyezték a bizalmat. Megnyerte az önkormányzati választást, s azóta immár harmadik ciklusát tölti polgármesterként. Hogy mi motiválta, a kérdésre egyértelmű a válasza: családját és őt is mindenki ismeri, megkeresték, hogy induljon el, mivel tudták, hogy agilis és ragaszkodik Apátihoz. Ekkor ő még fiatalnak érezte magát a feladatra, ennek ellenére mégis belevágott. Példát akart mutatni a saját generációjának azzal, hogy itt maradt.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Egyértelműen a forráshiány volt a legnagyobb baj. Tetemes hitel, adósság halmozódott fel a szocialista országirányítás ideje alatt Apátiban is, hiszen a rendszer alulfinanszírozott volt, a feladatokat kapták az önkormányzatok, de nem volt hozzá megfelelő forrás rendelkezésre, ezért sem az alapfeladatok ellátására, sem a fejlesztésre nem volt lehetőség. Emellett az akkori vezetés gazdálkodása sem volt átgondolt. Egy pénzügyi és infrastrukturális helyzetét tekintve egyaránt összeomló állapotban vettem át a település irányítását. Az intézmények állapota borzalmas volt, az iskola, óvoda évtizedek óta nem volt fejlesztve, minden épp hogy csak működött.

- *Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?*

Az első lépés az óvoda és az iskola nyílászáróinak cseréje volt. Később sor került a teljes felújításra is. 2 km járda épült rögtön az első ciklusban, megújítottuk az önkormányzat épületét, a ravatalozót, energetikai beruházásokat valósítottunk meg, és építettünk egy Szociális Szolgáltató Központot is, ami most lesz átadva. Minden kisebb-nagyobb pályázatot megragadtunk, közel 2,5 milliárd forinttal sikerült gyarapítani a község vagyonát az idehozott beruházások, pályázati források révén a három ciklusban. A legfontosabb a működőképesség helyreállítása volt természetesen, melyhez elengedhetetlen volt az Orbán-kormány adósság-konzolidációs intézkedése, ekkor tudott a mi önkormányzatunk is fellelegezni. Polgármesterként fontos eredménynek tartom, hogy a település lélekszámát meg tudtuk tartani. Ez a beruházásainknak és a rendezett környezetnek köszönhető, annak, hogy helyben mindent megkapnak, ami egy élhető kistelepülésen szükséges. Ezért nincs komolyabb elvándorlás, sőt az elmúlt 10 esztendőben 40-50 ingatlan cserélt gazdát. Mivel a román határ szélén fekszünk, többen vásároltak ingatlant Körösszegapátiban és költöztek ide. Hasznos tagjaivá váltak a településnek ezek a családok, és megtalálták a számításukat, hiszen korábban is 15 % felett volt a román ajkú lakosság aránya, nemzetiségi település vagyunk, nemzetiségi oktatással.

- *Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?*

Közvetlen a kapcsolatom a lakossággal, mindenki ismer. Nálam nincs olyan kifejezés, hogy fogadóóra, az én ajtóm tényleg mindig nyitva áll mindenki előtt. Engem bármilyen problémával kereshetnek, mindenben próbálok segíteni. Többségében nem olyan jellegű esetek, ami egy polgármester feladatkörébe tartozik, de küldetésemnek érzem, hogy megoldjam azokat a problémákat, amihez kapcsolatrendszer, ismeretség kell. Közösségeink jól működnek, az aktív korosztállyal az oktatási intézményeken keresztül tartjuk a kapcsolatot a gyerekek, unokák révén, az idősebb generáció pedig az alapszolgáltatáson keresztül érhető el. Az egyházakkal is kiváló a kapcsolatom, református, baptista és román ortodox felekezet működik Apátiban, aktívak, és egymással is nagyon jó kapcsolatot ápolnak. Közös rendezvényeink vannak, példás az együttélés.

- *A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?*

Csak csapattal lehet fejlődni és eredményesen dolgozni. Elmondhatom, hogy ilyen munkatársakkal dolgozom. Jó szakemberek vannak körülöttem, elvárom tőlük, hogy ne csak bólogassanak, hanem mondják el mindig őszintén a véleményüket, és ne csak kritizáljanak, hanem azt is fogalmazzák meg a kritikával együtt, hogy egy adott helyzetet hogyan lehet jobban kezelni, valamit hogy lehet eredményesebben csinálni.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Nincs ilyen. Minden nap emlékezetes valamiért, ha tudok segíteni. Számomra ez az abszolút siker. Azt vallom, hogy fontos az, hogy egy településen legyen rendben az intézményi háttér, legyen esztétikus, élhető a környezet, de ha ennek az interjúnak az a lényege, hogy karakteremre kíváncsi, akkor azt mondhatom, hogy nekem a legfontosabb az, hogy boldognak lássam ennek a falunak a lakóit. A legjobb érzés számomra a nap végén, ha bejött hozzám valaki egy vagy sok problémával, gondterhelten és mosolyogva, megkönnyebbülten, kétségbeesés nélkül ment ki, mert megoldottuk. Engem ez éltet, a mindennapos tenni akarás. Hozzáteszem, és ez is fontos: mi segélyt nem adunk, csak munkát az embereknek, segíteni elindulni – ez az elvem. Emlékezetes pillanat tehát nincs, de a 2007-ben indult Kun László fesztiválunk mindig kedves számomra, hiszen egy kis falu erejét mutatja. 1075-en élünk itt, és nyaranta a két – most már háromnapos – fesztiválra 10 ezer ember jön el augusztusban.

- Van-e emlékezetes története a munkájából, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Igen, nemrég történt. Egy körösszegapáti férfit a testvére helyett elhunytak nyilvánítottak. Megszűnt minden személyi irata, nem látta el az orvos, nem kapta meg a nyugdíját, megszűnt az adó-, tb-száma, mindene. És igazolni sem tudta a hivatalban, hogy ő ki, hogy a testvére halt meg. Teljes kétségbeesésben jött hozzám, és még nekem sem volt egyszerű intézkedni az ügyében, de megoldottuk. Mások számára nagy, számomra kicsi és természetes dolgok ezek.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Egyértelműen a családom. Az otthonról hozott szülői érzelmi támogatás, neveltetés, amit szeretnék a gyermekeimnek is tovább adni majd. Anna lányom 5, Alízia pedig 2 éves. Amennyi időm csak van, azt igyekszem velük tölteni.

- Tervezi-e a munka folytatását?

Igen, vannak még terveim, és a segíteni akarás sosem szűnik meg.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Úgy érzem, az emberek ma a felszínt kapargatva harcolnak egymással, mutogatják a másik hibáit ahelyett, hogy néhány morális, szeretetre épülő törvényt tisztelve és betartva járnánk együtt az „élni, élni hagyni, és segíteni” utat. Én hinni akarok a jóban. Akkor is, amikor kilátástalannak látom a szélmalom-harcot. Amikor azt élem meg, hogy azt figyelik, aki hangos, és nem azt, aki példájával békét akar hozni a világba. Hosszú távon viszont csak ez térül meg.

LÉTAVÉRTES VÁROS

Létavértes Magyarország keleti peremén, Hajdú-Bihar megyében, közvetlenül a román államhatár mellett, szép erdős-ligetes környezetben fekvő alföldi kisváros. A település 1970. július 1-jén jött létre Nagyléta és Vértes községek egyesítésével, 1996. július 1-jén kapott városi rangot. Nagylétát 1291-ben említik először. A török hódoltság idején a szolnoki szandzsákhöz tartozott. 1689-ben elnéptelenedett, de hamarosan újra benépesült. Vértest, a másik települést már az 1333-as pápai tizedjegyzékben, mint egyházas helyet tartották számon. 1435-ben templomát is említik. Vértes két temploma közül a református templom 1815-től 1861-ig épült, a görög katolikus templom 1870-ben készült el. A trianoni döntéssel a határ jelentős része (40%-a) Romániához került.

Menyhárt Károly

(1964) polgármester

„A város az első, te csak a huszonötödik lehetsz!”

2006-ban került Létavértes polgármesteri székébe, több évtizednyi közszférában betöltött munka után, hiszen 1986 augusztusában került a polgármesteri hivatal állományába a településen. Az eltelt évtizedek alatt a hivatal és az önkormányzat rendszerét, feladatait sikerült teljesen megismernie, hiszen az építési-településrendezési ügyek mellett a katonai-polgári védelem feladatain túl az ipari, vállalkozói- és kereskedelmi igazgatás egy része is a munkakörébe tartozott. Folyamatos szakmai megújulása érdekében 1996-ban diplomát szerzett az Államigazgatási Főiskola igazgatás-szervező szakán.

Ettől az időtől számítható a vezetői gyakorlata. Előbb aljegyzőként, majd jegyzőként végezte Létavértes és a működési terület közigazgatásának irányítását. Jelenleg polgármesterként a harmadik ciklusát teljesíti. Ahogy fogalmaz: munkája során igyekezett összehangolni a jogszabályi lehetőségeket a lakossági érdekekkel, az ügyfeleket partnernek tekintve. Úgy gondolja, hogy a polgármesteri tisztség ellátásához nemcsak a szakmai feltételek fontosak, hanem az emberi tulajdonságok is, mint a becsület, tisztesség, szavahihetőség, a korrektség, a mások megbecsülése és tisztelete.

Motiváció volt számára, hogy az előtte levő időszakban jegyzőként és aljegyzőként időnként meg kellett tapasztalni, hogy egy település életében nem nagy „kézügyesség” kell ahhoz, hogy a döntések, a változtatások, az emberek kezelése és partnernek tekintése kizökkenjen a rendes mederből. Vezetőként ezzel szembesülve a megfogalmazott véleménye nem mindig úgy érte el a célját, ahogy azt szeretne volna. Ezért gondolta úgy, hogy amennyiben támogatást nyer, onnantól már csak rajta múlik, hogy semmi ilyen csonkaság ne fordulhasson elő – fogalmaz.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívás a polgármesteri tisztség ellátásában a függetlenség, illetve a szabad véleménynyilvánítás megtartása úgy, hogy azt el is fogadhassa mindenki. Úgy gondolom, hogy eddig ez sikerült, hiszen az emberi és munkakapcsolatok során olyan partneri viszonyokat mindig ki lehet alakítani, amiből a város töretlen fejlődése várható. Meggyőződésem, hogy a mindenkori kormányzat képviselői látják azt a meglehetősen sok munkát, amit ez a település elvégez, és nagy számban van az elképzeléseinkhez támogatás. Bár nem lettünk járási székhely, de van kormányablakunk, ahol a feladatellátás a hivatalok megalakulásával töretlen maradt, ezért a szolgáltatásaink mégis az elvárások szerint alakultak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzelésiből?

Sok olyan elképzelésünk volt és van, amit sikerült egyrészt megvalósítani, másrészt előkészíteni. Ezek közül talán a legjelentősebb – bár forrás tekintetében ez nem a legdrágább – a kistérségi járóbetegszakrendelő, ahol a város és még hét település lakosságának egészségére vigyáznak. Az intézmény már 2011 óta töretlenül végzi a szolgáltatását 23-25 orvos szakmai és 5-6 más egyéb (fizioterápia, gyógytorna stb.) egészségmegőrző tevékenységgel. Az is nagy fegyvertény, hogy a korábbi állam által tett átvételi javaslat ellenére a részvénytársaság megtartotta a működtetési struktúráját. Most már több településről is igénybe veszik mindezt, időnként még Debrecenből is.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A választókkal való kapcsolattartás folyamatos, hiszen a jelenleg itt élő 7486 fő túlnyomó részét korábbi feladataim során megismertem. Mindig azon dolgozunk, hogy azok a közösségek, akik korábban alakultak, megmaradjanak. Azokat a szerveződések, akik folyamatosan próbálnak valamilyen feladat vagy tevékenység során összetartani, mindenben segítjük. Ilyenek a Szőlősgazdák Egyesülete, az Érmelléki Vadásztársaság, a hagyományőrző csoportok – néptánc, népzene -, sportegyesületek és mindenki mást, aki valamilyen közösségépítő ötlettel áll elő vagy ilyen rendezvényt szervez.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Ebből a szempontból nekem könnyű volt a helyzetem, hiszen azokkal dolgozok, akikkel vagy együtt kezdtem az önkormányzati munkát, vagy folyamatosan kerültek be a rendszerbe. Az aljegyzői, jegyzői feladatokkal a különböző választások, népszavazások alkalmával végzett feladatokkal még jobban sikerült megerősíteni a munkakapcsolatot. Olyan megbízható kollegiális és partneri háttér van, amire mindig lehet számítani, és ez rendkívül szerencsés és megnyugtató. Ismerjük egymás gondolatait, véleményét, és a feladatok tekintetében ez oda-vissza kölcsönösen nyilvánulhat meg, és ugyanúgy válhat elfogadottá is.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Munkám legemlékezetesebb pillanata és ezzel együtt a legfelemelőbb, amikor 2006-ban nagyon bizonytalan választási hangulatban mindenféle politikai és más ellenféllel szemben nagy arányban támogatott a város. Így belegondolva egyébként minden választásnál ugyanolyan felemelő volt.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

A legszebb pillanat az volt, amikor 2016-ban a képviselőtársaim – egyikük előterjesztésében – egyhangúlag döntöttek arról, hogy a város napján, konkrétan a 20 éves évfordulón díszpolgári címet kapjak.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Talán a legrosszabb emlékem az volt, amikor a 46 éves korában elhunyt alpolgármesterem koporsójánál kellett búcsúztatót mondani.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb története?

Talán az volt a legemlékezetesebb történet, amikor 2012-ben a Létavértesen rendezett német és belga testvérvárosi delegáció tagjai a visszautazáskor a magyar vasutasok sztrájkjával szembesültek. Így kockázatosá vált a megérkezés időben a reptérre. Ezért gyorsan sikerült elérnem egy ismerősömet, aki a szerencsének köszönhetően pilótaként akkor érkezett vissza Ferihegyre Athénból. Megkértem, hogy várja meg a delegációt, akik erős hóesésben a pályán is összefüggő hótakarón egy 110 km/h tempóval mentek végig. A szokásos két óra helyett tizenöt perc alatt mentek át az útlevélvizsgálaton, és mindkét gépet elérték. Azóta is emlegetik, ha találkozunk.

- Mi jelenti az Ön számára a hátországot a munkában?

Nem tudnék így teljesíteni és ennyit megjeleníteni mindig, amikor meghívnak, ha nem lenne jó, stabil és szerető családi háttér. Mert az elfoglaltságom okán nem volt mindig türelmem, nem voltam ott, mikor ott kellett volna lennem, és késtem, amikor időre kellett volna mennem. Bár tudja a feleségem és a gyerekeim, hogy ez a munkám, mindig tudták tolerálni is, mert nekik volt türelmük.

- Tervezi-e a megkezdett munka folytatását?

Szeretnék még feladatot vállalni, mert vannak elképzeléseim, illetve vannak olyan előkészített pályázati tervezeteink, amiket mindenképpen úgy szeretnék látni a városban, ahogy azt megálmodtuk.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Szabó Magda a Kiálts város című darabjában írt nagyszerű gondolatai szerint próbálok munkát végezni, amely azt mondja: „A város az első, te csak a huszonötödik lehetsz!”

MAGYARHOMOROG KÖZSÉG

Magyarhomorog Árpád-kori település. Nevét Humuroc alakban írva már 1214-ben említette a Váradi Regestrum egy perrel kapcsolatban. A 16. században esperességi székhely volt, melyhez két alesperesség és harminckét plébánia tartozott. 1406-ban Csáky-birtok volt, ekkor Kényes-Homorog néven említették. 1553-ban Kis-Homorog néven a Literaty, a Vémen és a Csáky családok birtoka volt. 1612-ben Buchy Benedek kapta adományba Bethlen Gábor fejedelemtől. 1732-ben a Buday, a Tarsoly, a Kiss, a Szász és a Szabó családok birtoka, az 1800-as évek második felében pedig Buday Anna, Rettegi Zsigmond és György, Fehér Sándor, valamint a Balogh és a Nemes családok birtoka volt. Az 1900-as évek elején a Csáky családnak és a Farkas-örökösöknek volt itt birtoka.

A 20. század elején Bihar vármegye Biharkeresztesi járásához tartozott.

Barabás Károlyné

(1965) polgármester

„Odaállni az emberek mellé, és példát mutatni, segíteni őket. ...”

2010 óta látja el a településvezetői feladatot Magyarhomorogon Barabás Károlyné. Korábban a község alpolgármestereként tevékenykedett, támogatva ezzel az akkori polgármester munkáját. Mindig közösségi ember volt és lokálpatrióta, aki nem csak szereti faluját, de arra törekszik, hogy a megtartó erő is javuljon.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

2006-ban képviselőjelöltként indultam, ebben az esztendőben alpolgármesternek választottak, és nagyon sokat segítettem az akkori polgármesternek, hogy minél több anyagi forrást tudjunk a településre hozni. Mielőtt nyugdíjba ment, tudatosan készítettem fel a vezetői feladatra, mindenhova magával vitt, és gyakorlatilag bevont ebbe a munkába. Azt mondta, hogy ezt nekem kell tovább csinálnom. Alpolgármesterként nem volt rajtam annyi felelősség, teher, ugyanakkor a körülöttem lévők buzdítottak, hogy igenis képes vagyok rá, az eddig kialakult folytonosságot követni kell Magyarhomorogon. Belevágtam. Nem volt egyszerű, mert az ellenfelem – mert én nem ellenségnek tartottam – Kertész Béla volt, a Tóth Árpád Gimnázium egykori iskolaigazgatója. Egyetlen szavazattal nyertem 2010-ben. Az első négy évben arra törekedtem, hogy bebizonyítsam a lakosságnak, hogy érdemes volt rám voksolni. A következő ciklusban már nem volt ennyire szoros az eredmény.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A Március telep rendbetétele – ami régen TSZ telep volt, és az önkormányzat

megvásárolta, egy hulladékválogató üzemként működött – égető problémát jelentett. Mindemellett 2010-ben 54 személyt foglalkoztatott az önkormányzat közmunkaprogram keretében, akiknek ha közös meg-egyezőssel nem szűnt volna meg a munkaviszonya, akkor az romba döntötte volna a polgármesteri hiva-talt. Csaknem 20 millió Ft-os kiadást jelentett volna az önkormányzatnak. Amikor oda kellett állni az 54 ember elé és elmondani nekik, hogy meg kell szüntetni a munkaviszonyukat, és nem tudjuk, hogyan lesz tovább, azt a pillanatot nem felejttem el soha. Életem legborzasztóbb napja volt látni az 54 ember arcát, és közölni velük a tényt. Utána szerencsére először 4, 6, később pedig már 8 órában dolgoztak, jelenleg ott tartunk, hogy igen sikeres mintaprogramokat tudtunk indítani.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Elmondhatom, hogy amit akartam vagy szerettem volna, annak nagy részét meg is tudtam valósítani. A Március telepen lévő mostoha körülményeket megszüntettük, s ma már valódi, értékteremtő munka-folyamatnak ad helyet, hiszen a közfoglalkoztatás keretein belül egy olyan savanyító üzem működik ben-ne, melynek produktuma két alkalommal is termék nagydíjas lett a Bihari Számadó Napokon. Savanyúsá-gunkat megyszerte ismerik. Sikerült megvásárolni a Piremontól a régi varroda épületét is, ahol közfoglal-koztatásban ugyan, de ma már jól működő varroda üzemel. Nagyon ügyesek és kreatívak az ott dolgozó asszonyok. Megoldódott a belvízprobléma, a település kritikus részein kiépült egy csatornahálózat. Bel- és külterületi utakat javítottunk. Felépült a Szociális Szolgáltató Központ, ahol nappali klub működik. Ez szá-momra külön öröm, hiszen polgármesterségem előtt az alapszolgáltatás vezetése volt a munkaköröm a községben. Akinek nincs szüksége házi segítségnyújtásra, kellemesen el tudják itt tölteni az időt. Akinek nincsenek meg a megfelelő tisztálkodási körülményei, az mehet fürödni, sőt, a ruhájukat is kimossák az intézmény dolgozói, ha éppen arra van szükség. Ez a központja a házigondozásnak, a családsegítésnek és a gyermekjólétnek is. Egy nagyon szép, modern épületet sikerült kialakítani. A mai napig szociálisan rend-kívül érzékeny vagyok, így ahol tudok, ott szeretek, próbálok segíteni. Aztán sikerült szintén a közfog-lalkoztatás keretében egy régi boltépületet vásárolnunk, amit felújítást követően szeretnék megnyitni, hogy a helyiek tisztességes árréssel tudjanak élelmiszerhez jutni. Elképzeléseim között szerepel még, hogy ahogyan eddig, továbbra is működjön iskola Magyarhomorogon. Önerőből tudott vásárolni önkormány-zatunk egy buszt, amivel a diákokat szállítjuk a környező településekről a községbe. Az Idősek Otthona is gondtalanul működik, tehát azt gondolom, hogy intézményeinket sikerült megtartani, s valamennyinek az állagát, színvonalát is javítottuk. Ennek eredményeképpen a közeljövőben a polgármesteri hivatal épülete is egy jelentős energetikai korszerűsítésen esik át. A kultúrházat nyitottá tettük, majdnem úgy működik, mint egy kulcsosház, amit a helyi csoportok szabadon használhatnak. Igyekszem elvinni őket minden-hová, fogadunk is mindenkit szeretettel, minden segítséget megadunk nekik, hogy szint vigyenek a település életébe. Maximálisan kihasználtuk a pályázati lehetőségeinket is. Szeretném a községben tartani a fiatalokat, és úgy vélem, hogy ezt csak megfelelő munkalehetőségek létrehozásával lehet elérni.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Településünkön a civil szervezetek igen aktívak. Polgárőrségünk működik, kiváló a kapcsolatom a néptánccsoporttal, ahová csak lehet, elkísérem őket. A Nyugdíjas Egyesületünk munkáját is mindenben segítjük, támogatjuk rendezvényeiket, és több valódi tehetségből álló énekkarunk van. Az iskolában – a mindennapos testnevelés hatására – egy 43 fős néptáncegyüttes jött létre, melynek tagjai az eltelt évek során már egy rendkívüli elismerést, rubincipőt kaptak. Minden elképzelésükben támogatjuk őket. Önkormányzatunk továbbá hozzájárul a gyermekek versenyeztetéséhez is. Kölcsönösen segítjük civil szervezeteink rendezvényeinek megvalósulását, elmondhatom, hogy pezseg az élet Magyarhomorogon.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A polgármesteri hivatalban csupán néhányan dolgoznak, de ők a megfelelő elkötelezettséggel, elszánt-sággal és szakértelemmel végzik a munkájukat. A tapasztalatok azt mutatják, hogy önkormányzatunknak a népszerűségmegtartó erő növelésére kellene fektetnie a hangsúlyt. Természetesen a hivatal létszáma is korlátozott, a közfoglalkoztatás is példaértékűen működik, a szakképzett munkaerő pedig el tud helyezkedni az elsődleges munkaerő piacon. Vannak gazdálkodók, kisebb vállalkozások, akik néhány embernek adnak munkát, azonban a legnagyobb foglalkoztató az önkormányzat.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Az nagyon emlékezetes volt, amikor Dr. Czomba Sándor foglalkoztatáspolitikáért felelős államtitkár úr eljött Magyarhomorogra. Odaállt a közfoglalkoztatottak elé – akik akkor még nagyon sokan voltak, hiszen akkor indult a mintaprogram –, és elismerően beszélt a munkánkról. Az egy óriási elismerés volt számomra.

- Munkája legszebb pillanata?

A legszebb pillanatom, amikor megépülhetett a Szolgáltató Központ. Egy több mint 100 millió forintos beruházást valósítottunk meg ezen a kis településen, ami rendkívüli eredmény. Ünnepléses keretek között adtuk át az elkészült épületet 2014-ben, amivel 14 munkahelyet hoztunk létre.

- Munkája legrosszabb emléke?

A legrosszabb emlékeim a 2010-2011-es évekből valók. Eleve óriási nyomás nehezedett a vállamra, hogy bizonyítanom kell. A választást követően napokig csak esett az eső. Hatalmas belvíz árasztotta el a települést, amit a falun belül lévő csatornába, illetve a külterületi csatornába sem tudtunk kivezetni, hiszen azok nem voltak megfelelő, erre alkalmas állapotban. A katasztrófavédelemmel és a vízügyesekkel közösen homokzsákoltuk a házakat, a csatornapartokat, próbáltuk menteni a portákat, borzalmas volt. Nem

több tízmillió forintos ingatlanokról volt ugyan szó, de aki veszélyben volt, annak egy élete munkája forgott kockán.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Nagyon szép egy-egy iskolai rendezvény. Amikor kiállnak a gyerekek a színpadra, és a családjuk, pedagógusaik előtt szerepelnek. Ilyen alkalmakkor szem nem marad szárazon. Mindig belegondolok, ha nem lenne iskolánk, megfosztanánk a helyieket ezektől az élményektől. Nekem a két egymástól távoli korosztály, a gyerekek és az idősek a szívügyeim. Ha valami jót tehetek a gyerekekkel, legyen az a fellépőruhájuk megvarrása, számomra boldogság. De ugyanígy az idősek sorsa, a róluk való gondoskodás is kifejezetten fontos számomra.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Nem könnyű anyaként és nőként polgármesternek lenni. Egy férfit otthon vélhetően meleg vacsora, illetve vasalt ruha vár. Nekem ezeket gyakorlatilag egyedül kell megoldanom. A lányaim felnőttek, de gyakran hazajönnek hozzám, ami nagyszerű dolog. A fiam még velem él, de nagyon türelmesek, ha későn érek haza, vagy éppen nem tudok időigényes vacsorát főzni, abból sincs probléma. A családom maximálisan elfogadta azt, hogy ilyen a munkám, valamint hogy ez mekkora lekötöttséggel jár. Annak idején Illés-Tóth József címzetes főjegyző úr azt mondta, amikor egyetlen szavazattal megnyertem a választást, hogy "Te nyertél, de a családod veszített". Sokszor eszembe jut, és a gyerekek is gyakran mondják, ugyanakkor próbálok megtalálni az arany középutat a család és a munka között.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, azt hiszem, hogy talán még egy ciklus befér. Szeretném látni, hogy minden kerek, egész. Vannak céljaim a varrodával, a savanyítóüzemmel, de az előbb említett boltot is szeretném beindítani Magyarhomorogon. Van még néhány utolsó simítás, amit ha elvégzek, azt mondhatom, amit én gondoltam, azt letettem az asztalra. Számomra a második választás egy csalódás volt, hiszen csaknem 200 millió forinttal gyarapítottam a település vagyonát 4 év alatt, és még mindig csak 60 szavazattal nyertem, pedig bőségesen adott munkát az első 4 esztendő. Úgy éreztem, hogy hiába dolgoztam. Rájöttem arra, hogy a lakosság nem feltétlenül az elvégzett munkát, hanem az embert értékeli. A 2019-es választáshoz bizakodóan állok.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Segíteni ott, ahol lehet és annak, aki tudja, mit akar. Az bizonyos, hogy ez az egyetlen dolog, amit eddigi munkám során alkalmaztam. Odaállni az emberek mellé, és példát mutatni, segíteni őket.

Mezőpeterd község neve valószínűleg a község védőszentje, Péter nevéből és a –d névképzőből származik, mező előneve pedig sík területű fekvéséből, hogy meg tudják különböztetni a megyében lévő Pusztá Peterd nevű helytől. Mezőpeterd egyház hely volt, temploma Szt. Háromság tiszteletére lett felszentelve, melynek romjai 1743-ban még láthatók voltak. 1552. évi adó összeírásban tíz és fél portával tartották nyilván, Bocskai István birtokaként. Várad török kézre kerülése, illetve II. Rákóczi György bukása után a falu átmenetileg elnéptelenedett. Az 1665 évi török összeírás szerint Mezőpeterd lakatlan hely volt. Várad visszafoglaláskor készült összeírás is néptelen birtokként említi. Jelenlegi helyén 1733 körül épült újjá a falu.

Az 1743-as vármegyei összeírás 29 családdal említi és a Gázsí család birtokaként. Újranépesítése tehát 1728 és 1743 között történt, túlnyomórészt görögkeleti és római katolikus vallású lakossággal.

Pap Miklós

(1960) polgármester

„Én hálás vagyok, hogy itt élhetek. Azt szeretném, ha a helyiek látnák azt, ha gondjuk van, mindig van, hova menniük.”

Csaknem 20 éve irányítja Mezőpeterdet. Végzettségét tekintve erdésztechnikus. 1998 óta édesapja nyomdokaiba lépve lett polgármester. Ahogy mondja, az erdészeti szakmai gyönyörű hivatás. Abban kezdett el dolgozni, de kikapcsolódást a környékbeli erdőket, és feladat nélkül maradt. Ezzel egyszerre kérték fel, hogy vállalja a polgármesteri szolgálatot, mert bíztak benne. Vállalta a megmérettetést. Édesapja az első ciklusban volt polgármester, 1994-től más vezette a községet, 1998-tól pedig sikerült elnyerni a posztot, és azóta a bizalom töretlen személye és munkája iránt.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Volt egy leamortizálódott egészségközpontunk, ami alig kapta meg az ANTSZ engedélyeket. A kulturális központ sem volt megfelelő az akkori elvárásoknak, ezeket elsődleges feladatommak tekintettem. Nem volt könnyű dolog, mert egy kis település nehezen tud labdába rúgni nagyobb beruházásoknál, de összeraktuk. Annak ellenére, hogy minden középületünk rendben van, most is vannak céljaink. Jelen pillanatban is három intézményünk energetikai korszerűsítésén dolgozunk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Gyakorlatilag minden utcánk aszfaltozott, egészen a temetőig visz szilárd burkolatú út. Az épületeinket felújítottuk, létrehoztunk egy minden igényt kielégítő szabadidőparkot, ami azóta számos rendezvénynek adott otthont. Mezőpeterden halad át a 42-es számú főút, a jelentős forgalom miatt önkormányzatunk mindig igyekszik kijavítani a Petőfi utcán keletkezett úthibákat. Megalakítottuk a polgárőrséget, melynek következtében javult a közbiztonság, elmondható, hogy évek óta egy betörés sem volt Mezőpeterden. Kiváló a közbiztonság a községben.

A közmunkaprogram az utóbbi években országos szinten támogatott, Mezőpeterden az önkormányzat a legnagyobb munkáltató, jelenleg is 35 ember végez valódi, értékteremtő munkát.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Az elején nehéz volt, hiszen amikor az ember elkezd, még nem tud eredményeket felmutatni. Létrejött a Búzavirág népdalkör, ami országos sikereket ért el, de kitűnően szerepel a kispályás labdarúgó csapatunk is. Eredményes a polgárőrségünk, létrehoztuk a Mezőpeterd Fejlődéséért Alapítványt, ami ugyancsak segíti a településen élők lehetőségeit. Ezek mind összefogják a civil szférát, és sok feladatot levesznek az önkormányzat válláról. A választóimmal jó kapcsolatot ápolok, a legutóbbi választáson is egyedül indultam, ez véleményem szerint azt jelenti, hogy elfogadnak, és bíznak bennem. Mindenkit igyekszem támogatni, valamint segíteni a rászorulókon. A rendezvények terén is jelentősen fejlődik községünk, idén benyolítjuk le hatodik alkalommal a Burgonyafesztiválunkat, ami évente több mint 1500 látogatót vonz, s a program részeként ez évben egy Peterdek találkozóját is szervezünk hagyományteremtő szándékkal.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Elmondhatom, hogy több ciklus óta kiváló a testület összetétele. Jól tudunk együtt dolgozni, megvan a megfelelő egyensúly, kontroll, és nyugodt körülmények között végezzük a munkánkat.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Az, amikor pályázatot nyertünk az egészségközpontunk korszerűsítésére. Éveken keresztül próbáltunk megoldást találni rá, de amikor pozitívan bírálták el a pályázatunkat, az óriási öröm volt számomra a kezdetekkor, 2000-ben. Erre a beruházásra mai napig büszke vagyok. De ugyanakkor a faluház felújítása is egy mérföldkő volt településünk életében, illetve a park létrehozása is.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

Mindig arra törekszem, hogy az önkormányzat dolgozóival, a fiatalokkal, a civil szervezetekkel jó kapcsolatot ápoljak. Éppen ezért minden évben elmegyünk valahová közösen kirándulni. Itt nem messze a Bihar-hegységben, a határon túl immár 16. alkalommal táborozunk minden nyáron. Ezek a kikapcsolódások pedig felejthetetlen élményeket nyújtanak az embereknek. Ilyenkor kerülünk közelebb egymáshoz, és ha van súrlódás vagy személyes ellentét, ezeken a közösségépítő tréningeken valamennyi megoldódik. Mindamelllett páratlan élményekkel térnek haza. Úgy vélem, hogy ez gyümölcsöző lehet a mindennapi munkában s az itt élő emberek lelkében is. Számomra ezek a legszebb pillanatok.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

A hétköznapok során az ember mindig szembesül olyan problémákkal, melyekkel eddig élete során még nem találkozott. Lehet, hogy éppen ezért ilyen szép ez a szakma, mert nem unalmas, és mindig vannak olyan gondok, melyekre megoldást kell találni. Nem tudok kiemelni rosszat. Lehet, hogy csak a jóra emlékszem, de én azt mondom, hogy az eltelt évtizedek alatt nem volt rossz emlékem.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Volt egy érdekes történet a helyi lelkészről annak idején, amikor átadtuk az orvosi rendelőt. A rendezvényre valamennyi egyház képviselője hivatalos volt, Mezőpeterden római katolikus, református és görögkeleti egyház is működik. Olyan volumenű ünnepséget szerveztünk, hogy számos vendéget hívtam, köztük az ANTSZ képviselőjét is, aki az átadáson ismerkedett meg a helyi tiszteletes asszonnyal. A találkozás pillanatát azóta is mindig emlegetik, ha találkozunk a hétköznapok során, ugyanis idestova 18 éve egy párt alkotnak.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Sajnos volt egy válásom, ami összefüggésbe hozható a polgármesterséggel, hiszen sokszor hétvégeken is távol voltam. Ebből a kapcsolatból három fiam született. A második házasságomból is van egy fiam. Az egyik fiam Debrecenben informatikus, a másik itt helyben dolgozik, a harmadik pedig külföldön, hogy itt, Magyarországon a másoddiplomáját finanszírozni tudja. De én azt gondolom, hogy országunkat kellene, hogy erősítsük ezekkel az értékes emberekkel. Számomra kis hazánk, Magyarország jelent mindent. Ennek ellenére szeretek utazni, ismeretlen tájakat felfedezni a családommal.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Ha úgy érzem, hogy a bizalom továbbra is meglesz, egy ciklust még vállalok. Utána nem tudni, hogy milyen világot élünk majd. Van még pár olyan lényeges dolog, amit be kell fejeznünk, meg kell oldanunk itt a településen. Most a ravatalozó is megújul, illetve a görögkeleti templomunk igen elhanyagolt állapotban van. Ha a román kisebbség felvállalná az épület korszerűsítését, önkormányzatunk támogatná a kezdeményezést. Ezen kívül Biharkeresztesen induló nagy projektekbe keresnek most munkavállalókat, s én azt szeretném, ha minden mezőpeterdinek lenne munkája, amivel a közmunka is a háttérbe szorulna.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Mindenkivel olyan kapcsolatot kialakítani, olyan hangnemben beszélni, a mindennapi élet nehézségeit úgy megoldani, hogy az itt élő emberek otthon érezzék magukat Mezőpeterden. Én hálás vagyok, hogy itt élhetek. Azt szeretném, ha a helyiek látnák azt, ha gondjuk van, mindig van, hova menniük, van, aki meghallgatja őket, megoldást talál, hogy a sorsuk jobbá váljon. Azt vallom, ha az ember ezt alkalmazza a mindennapokban, akkor nem is kell kampányolni a választásokon.

Az első írásos emlék a faluról 1213-ból való. A nagyváradi levéltárban fellelhető oklevél adatai szerint Sás néven szerepelt. Mezősas község a bihari térség szívében, Berettyóújfalutól 10 km-re található. A község földrajzi elhelyezkedése kiváló, hiszen Hajdú-Bihar megye jelentősebb települései könnyen megközelíthetők innen közúton. Debrecen mindössze 50 kilométerre van, de a régió két nagy fürdővárosa, Hajdúszoboszló és Gyula szintén 50 kilométeren belül vannak. A települést övező térség természetvédelmi terület, a Hortobágyi Nemzeti Park felügyeli az itteni értékeket, a szürke-marhákat, a tűzokfészkeket. A községben majdnem minden út szilárd burkolatú, vezetékes gáz van, és telefon is rendelkezésre áll. Lehet internetet is igénybe venni. A falu lakosainak létszáma az évek alatt jelentősen csökkent, ma alig 740 fő, de a mai lakosok egy olyan faluban élnek, amely akarja a fejlődést és képes a fejlődésre.

Somi László

(1983) polgármester

„Kerülhetünk bármennyire kilátástalan helyzetbe, mindig van megoldás, ezért nem szabad soha feladni.”

Születése óta Mezősason él a családjával együtt. Általános és középiskolás tanulmányait Berettyóújfaluban végezte. 15 éves kora óta tagja a Mezősasi Sportegyesületnek, ahol aktívan tevékenykedik a fűnyírástól kezdve a pályázatok lebonyolításáig mindenben. A tanulmányai és eddigi munkahelyei során mindig jellemző volt, hogy ő kapta meg a legkomplexebb feladatokat, melyeket rendre sikerült megoldania. Ezen időszak alatt sokat tanult és sok tapasztalatot szerzett. 2014-ben többen megkeresték a községből, hogy gondolkozzon el a polgármesterként való induláson, mivel sokan támogatnák ebben. Számos elmélkedésen túl arra az elhatározásra jutott, hogy nekivág a megmérettetésnek. Tapasztalata volt az önkormányzatok működésével kapcsolatban, hiszen 2007-től 2010-ig a pénzügyi osztályon dolgozott, és belátást nyert a működési rendszerbe. 2014-ben pedig a választók többségének akaratából Mezősas polgármestere lett.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívás egyértelműen a község pénzügyi helyzete volt. Ennek tudatában nagyon elkeseredtem, és helyzetemet kilátástalannak véltem. Sajnálatos módon minden addigi elképzelést félre kellett tenni. Úgy gondolom, minden község, város fejlődésének az alapja a biztos anyagi háttér. Az önkormányzat egyéves költségvetését tette ki a 2014 év végi tartozásunk, mely adódott hitelből, szállítói és társulási tartozásból, valamint kezességvállalásból. Különösen nehezen fért a fejembe az, hogy 2012-ben a magyar állam konszolidálta az önkormányzatokat, és gyakorlatilag másfél év alatt halmozódott fel az adósságállomány. Nem volt más választásunk, mint megszorító, népszerűtlen döntéseket hozni annak érdekében, hogy a likviditásunkat meg tudjuk őrizni, és ne menjünk csődbe.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Az elképzeléseimet az élet átrendezte, mivel a község anyagi helyzetének stabilitását kellett megteremteni elsődlegesen. Kedvezőtlen döntést is kellett a képviselő-testületünknek hozni, mivel kommunális és iparüzési adó növelést hajtottunk végre az első évben, valamint a kiadásokat minimalizálni kellett a lehető legnagyobb mértékben. Hatalmas köszönet illeti ebben az időszakban az önkormányzatnál dolgozókat, mivel ebben a nehéz időszakban is alázatosan végezték a munkájukat, valamint külön köszönet illeti dr. Vitányi István országgyűlési képviselő urat a segítségéért. Mára már a hitelállományunk több mint felére csökkent és a szállítói tartozásunk is, illetve nincs kezességvállalásunk. Ennek eredményeként sikerült az eltelt idő alatt sikeresen pályáznunk, és kialakítanunk egy közösségi teret, mely otthont adhat a megújult könyvtárunknak és teleházunknak. Szintén fontos mérföldkő, hogy közel 50 millió Ft-ot sikerült elnyernünk a mezősasi református templom felújítására, melynek munkálataira rövidesen sor kerül.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A településen – legyen bármilyen – rendezvény, szinte mindig próbálok ott lenni és aktívan segíteni a lebonyolításban, ahol lehetőség adódik beszélgetni a lakosokkal, hogy elmondhassák panaszait, meglátásaikat. Ezen kívül fogadóórám heti két alkalommal van, amiken bármikor kereshetnek az itt élők. Számos olyan eset is előfordult, hogy fogadóórán kívül beszéltük meg a problémákat, vagy az utcán. A polgármesteri évek során sikerült a Mezősasi Sportegyesületet magasabb eszközellátottsággal segíteni, illetve még két civil szervezet is létrejött a településen.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Nagyon sokat köszönhetek elsősorban az irodai dolgozóknak, hiszen az ő munkájuk nélkül nem valósulhat meg semmi a településen. Próbálunk egymásnak segíteni, megbeszélni mindent. Az itt dolgozók sajtó bőrükön tapasztalják, hogy mennyi mindennek kell megfelelni a mindennapos munkánk során, így legalább annyira tudják értékelni az elért eredményeket, mint én. Köszönet illeti még a képviselő-testületet, hiszen ha voltak is ellentétek az üléseken, ezeket mindig sikerült félre tenni, és meghozni a község számára a lehető legjobb döntéseket.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Ebben a munkában úgy gondolom, hogy minden nap egy küzdelem, hol ilyen, hol olyan problémákat kell megoldani, kezelni. Meglátásom szerint nagy eredmény az is, hogy sikerült pályázatokat nyernünk, lassan de biztosan kilábalunk az anyagi gödörből, ami nem megy seholy sem egy-két nap alatt, de számomra a legnagyobb siker.

- *Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?*

Több szép pillanatot is fel tudok idézni az elmúlt évek során. Ilyenek voltak, mikor a beadott pályázatainkra támogatott státuszt kaptunk. Falunapok alkalmával köszönetet kap vagy csak egy-két jó szót az önkormányzat a megszervezésért, lebonyolításáért. Ezek a pillanatok kicsit bizakodóvá teszik az embert, hogy volt értelme a sok munkát befektetni az adott célért.

- *Mi volt munkája legrosszabb emléke?*

Amikor 2014 októberében tudomásomra jutott az önkormányzat anyagi helyzete. Számos szakemberrel beszéltem, megmutattam a kialakult helyzetet, és azt a választ kaptam, ha ezt 5 év alatt rendbe hozom, akkor már jól dolgoztam. Ami hatalmas kihívás és munka, de ott van a másik oldal, hogy ez nagyon kevés lesz az itt élő embereknek. Tehát mondhatni, kilátástalan volt a helyzet.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Talán a legemlékezetesebb történés az volt, amikor 2015 őszén először rendeztük meg Mezősason a Csülök fesztivált, mely akkor és mostanra is a település legnagyobb rendezvénye. Számomra nagyon jó volt látni azt, hogy mennyi ember részt vett a rendezvényen, és kulturáltan tudtak szórakozni. Különösen jól esett az, amikor több ember is köszönetét fejezte ki a szervezésért és a kivitelezésért.

- *Mi jelenti a hátszínét az Ön számára ebben a munkában?*

Azt vallom, hogy bármilyen munkát végezzon is az ember felelősségteljesen, rendkívül fontos a stabil hátszín. Legyen egy biztos pont, ahová visszahúzódhatunk, ahol megpihenhetünk, ahol feltöltődhetünk. Nincs ez másként az én esetemben sem. Ezen a településen élek, éltem, és remélhetőleg élni is fogok. Szeretem a kis települések csendjét, különösen ott, ahol lakásom van, kicsit közel vagyok a természethez is. Persze ez egy kicsit üres lenne a párom és a családom nélkül. Hétfévente, ha tehetjük, találkozunk egy ebéd vagy egy vacsora mellett, és elbeszélgetünk a történekekről. Ezzel feltöltődve a következő hét fáradalmaira. Tehát a hátszínét az otthon és a család jelenti.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Jelenleg a 2019 ősziig vállalt feladataimra koncentrálok, ezt szeretném minél sikeresebben befejezni. A folytatásról 2019 nyarán fogom a döntést meghozni.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

A hitvallásomat leginkább úgy tudnám megfogalmazni, hogy kerülhetünk bármennyire kilátástalan helyzetbe, mindig van megoldás, ezért nem szabad soha feladni.

A településtől keletre halad el a szarmaták által 324 és 337 között épített, az Alföldet körbekerülő Csörsz-árok vagy más néven Ördögárok nyomvonalára. Nevét 1270-ben említette először oklevél Peerch néven, majd később: 1291-ben Belperch, 1318-ban Perch, 1322-ben Peeryrch, 1332-ben Perch alakban fordult elő.

Napjainkban Debrecen közelsége meghatározó, hiszen annak agglomerációs vonzáskörzetében található. A településen áthaladó 47-es főút hatalmas forgalmat bonyolít le, könnyen megközelíthetővé teszi a néphagyományokban és egyedülálló kulturális értékekben gazdag települést. Jelentős kulturális értékkel bír a „mikepércsi csárdás”, melyet évekig nem táncoltak, de az utóbbi években ismét felelevenítették ezt az értékes népi hagyományt, amely vitathatatlanul „hungarikum”.

Tímár Zoltán

(1974) polgármester

„Közös célokkal, közös megvalósítással egy élhetőbb településért.”

Negyedik ciklusát tölti a Debrecen mellett lévő, mind lélekszámában, mind infrastruktúrájában egyre fejlődő Mikepércs község élén. Megválasztásakor 2002-ben a legfiatalabb polgármester volt Hajdú-Bihar megyében, de már komoly közigazgatásban szerzett tapasztalattal. 2002 előtt Budapesten dolgozott az első Orbán kormány alatt, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma politikai államtitkárának kabinetfőnökeként. Az ott eltöltött időben közelről láthatta, hogyan, milyen hozzáállással fejlődhet az ország, egy település. Látható eredményeket tapasztalhatott, de mégis, amikor hétvégenként otthon, Mikepércsen járt, azt tapasztalta, mintha megállt volna az idő. Semmi nem változott, a település nem került bele a fejlődés vérkeringésébe. Így, amikor lehetősége volt rá, hogy ezen változtasson, nem gondolkodott sokat, természetes volt, hogy az addig megszerzett tudását, tapasztalatát a települése javára fogja fordítani.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Megválasztásomkor egyszerre kellett megoldani jó néhány sürgető feladatot, mint például az étkező-konyha megépítése, hogy a gyerekeknek ne az iskola folyosóján kelljen ebédelniük, fel kellett újítani az életveszélyessé vált régi óvoda épületét, meg kellett tisztítani az átláthatatlan növényzettől elhanyagolt főtérét, segíteni kellett a közösségek létrejöttét, hogy elkezdődhessen a komoly tervező munka a település jövőjét illetően.

- Mi az, amit mára, az eltelt időszak alatt sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Messziről indultunk, a kezdeti gyors tűzoltáson már szerencsére rég túl

vagyunk. Évek óta szükséges és tervezett beruházásokat hajt végre önkormányzatunk, megújultak az intézményeink, újak is létrejöttek, szebbé, élhetőbbé tettük a településünket, közösségi terek jöttek létre, ahol rendezvényeket, versenyeket tarthatunk. Minden területen fejlődött a település, de nem csak a vagyonelemek száma nőtt, a településen élők hozzáállása is sokat változott, hiszen igénylik a közösségi programokat, igényesebbekké váltak a környezetükre, akarnak és tudnak is beleszólni a település fejlődésébe, sokan adománnyal is támogatják az intézményeket vagy éppen a településen, akár a térségben élő rászorulókat is. A településsel kapcsolatos elképzelések egy állandó interakció során válnak valósággá, de mindig újabb tervek születnek, ez nem egy véges folyamat, mindent megteszünk, de soha nem lehetünk elégedettek.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A terveink bemutatása, azok véleményezése, a közös gondolkodás a település jövőjéről mindig is fontos szerepet játszott a mindennapok szervezésében. Különös figyelmet fordítunk a településen élők minőségi tájékoztatására, ennek érdekében havi rendszerességgel adunk ki önkormányzati újságot, van saját Tv-csatornánk, ahol tájékoztatunk, van Facebook oldalunk, ahol pedig lehetőség van a vélemények megformálására, interakcióra is. Ezekben a csatornákon mutatkoznak be azok a civil szervezetek is, akik valamilyen közösségi, kulturális vagy sport tevékenységet végeznek. Egyre többen vannak, a lehetőségeinkhez mértén anyagilag, eszközökkel, jogi tanácsokkal is támogatjuk őket, hiszen fontos szerepet töltenek be a településünk életében.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Polgármesteri feladat akár több tíz évre előre látni, milyen kihívásoknak kell megfelelnie a településnek, miközben reagálnia kell az azonnal felmerülő problémákra, igényekre. E tervezés és problémamegoldás soha nem egyemberes feladat, kellene hozzá olyan szakemberek, akik speciális ismeretekkel rendelkeznek. Számomra a legfontosabb segítőtársak az elmúlt években a jogszerűséget biztosító jegyző, a pénzügyi stabilitást őrző gazdasági vezető és természetesen az alpolgármesterek, akik polgári foglalkozása is sokszor volt már hasznos a településnek. Kiemelten fontos szerepe van a képviselő-testületnek, az intézményeink vezetőinek, akik nélkül elképzelhetetlen a településért végzett munka eredményessége.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

A település vagyonának gyarapítása, az intézmények fejlesztése mellett az egyik legfontosabb feladatnak tekintetem a település kulturális hagyományainak megőrzését, az elveszett kultúrkinccs újra élővé, hagyománnyá válásának segítségét. Így fedeztük fel magunknak újra a Béres András által megőrzött Mikepércsi Csárdást, és kezdtük el a művészeti oktatásban megtanítani a gyerekekkel, délutánonként a

feelnőttekkel. E táncot, mellyel Magyarország világbajnokságot is nyert, ma már minden mikepércsi polgár ismeri és kedveli, büszkeséggel tölt el bennünket, ha a rendezvényeinken újabb és újabb korosztályok előadásában láthatjuk. A legemlékezetesebb pillanat is ehhez a tánchoz kötődik, hiszen 2009-ben 634 táncos táncolta egyszerre Mikepércsen a Mikepércsi Csárdást, ami egyszerre volt felemelő és szívet melengető érzés mindnyájunknak.

- *Munkája legszebb pillanata?*

Szerencsére azok közé a polgármesterek közé tartozom, akik az elmúl több mint egy évtized alatt számtalan szép és emlékezetes pillanatot élhetett meg, rengeteg olyan problémát oldottunk meg, amely minőségi változást hozott a településen élő családok életében, ilyen volt, amikor végre, hosszú előkészítő munka után megépülhetett az új óvoda épülete, vagy amikor a bölcsőde mint intézmény létrejöhett a településen, ilyen élmény az első Nyári Fesztivál lebonyolítása, amelyhez hasonló soha nem volt a településen. Minden esetben öröm volt látni az elégedettségtől és büszkeségtől sugárzó arcokat, a hálás tekinteteket. Jó érzés, hogy új intézményeinkkel segíthetjük a családok mindennapjait és az is, hogy igénybe veszik és szeretik a regenerációt, pihenést, kikapcsolódást jelentő programjainkat, Debrecen közelsége ellenére is.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

Több választást is megértem már, olyat is, amikor ugyan egymásnak feszültek az eltérő elképzelések, de mindvégig normális mederben tudtuk azt tartani, tisztelve egymás emberi mivoltát, értékeit, az elvégzett munkát. A legutóbbi választáson azonban olyan kampányban kellett megmérgettnem, amelyben messziről jött emberek rohanták le azokat, akik több mint 10 éve dolgoznak már a településért, az itt élőkért, akik nem kímélték a családjainkat sem, minősíthetetlen hazugság és mocsok áradatot zúdítottak ránk. Helyettük is szégyelltem magam, csak reménykedni tudok, hogy tanultak csúfos vereségükből, és a közelgő választáson, ha újra hadba kelnek, tisztességesebb módszereket választanak a választók meggyőzésére.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Szerencsére sok emlékezetes pillanatban volt és van részem, de talán ezek között is a legemlékezetesebb az volt, amikor az új óvodánk és a bölcsődénk ünnepélyes átadását megelőzően szerveztünk egy koncertekkel és színházzal, népi játékokkal színesített egész napos átadót a gyerekeknek és a családoknak, ahol az intézmények kulcsait a gyerekeknek adhattam át, és ők azonnal birtokba is vették az intézményeinket. Másnap természetesen megtartottuk a hivatalos átadót is, államtitkárostól, környékbeli hivatalosságokkal, beszédekkel, sajtóval, ahogy kell.

- *Mi jelenti a háttérrel az Ön számára ebben a munkában?*

A támogató családi háttér nagyon fontos tényező, amely alapvetően meghatározza egy polgármester

sikerességét. Ugyanakkor minden tisztelet a családtagoké, akik elviselik a nyilvánosságot, amely ezzel a hivatással jár, és a nemtelen és igazságtalan támadásokat is a helyén tudják kezelni.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Mikepércs fejlődése töretlen, de természetesen vannak még fejlesztendő területek. Azon leszek, hogy a mikepércsiek ismételt felhatalmazásával folytatódjon a már megkezdett munka egy élhetőbb településért, a családok boldogulásáért.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Közös célokkal, közös megvalósítással egy élhetőbb településért.

MONOSTORPÁLYI KÖZSÉG

Monostorpályi és a szomszédos Hosszúpályi eredettörténete közös töről fakad. Régészeti leletek azt bizonyítják, hogy már a neolitikumban élt itt egy népcsoport. 1923-33-as gazdasági válság Monostorpályiban is nagyban éreztette hatását. A 2. világháború előtt a községben két nagybirtokos volt: Kövesdy Imre és a Gorove család. 1944 év nyarán a faluban élő 27 zsidót összehurcolták, és Nagyváradra hurcolták. Monostorpályiba 1944. október 17-én érkeztek meg az orosz csapatok. Amit meghagytak a németek, azt mind elpusztították. A Földosztó Bizottságtól Monostorpályiban 525 család kapott földterületet. 1960-ban két termelészövetkezet is alakult: a Búzakalász, és az Alkotmány TSZ.

A községet 1982-ben közös tanácsi irányítás alá vonták Hosszúpályival. A szétválásra 1990-ben került sor. Azóta tehát helyi irányítás van a jelenleg több mint kétezer főt számláló faluban.

Szabó József

(1972) polgármester

„Monostorpályiért, az itt élőkért a végsőkig, néha még talán azon is túl elmegyek, minden külső vagy belső nehézség ellenére.”

Mind az óvodát, mind az általános iskolát szülőfalujában, Monostorpályiban járta. A középiskolát Debrecenben, a Szent Anna utcán, az akkori Csokonai Vitéz Mihály Gimnáziumban végezte. Az általános és a középiskolában is osztálytitkár volt, így a közösségi életbe, annak is a vezetési és szervezési részébe már ekkor belecsöppent. Majd jelentkezett Nyíregyházára a mezőgazdasági főiskolára repülő üzemmérnöknek, de egy orvosi vizsgálaton kiszűrtek, hogy szemüveges, így erre egy életpályát nem lehetett építeni. A gépész üzemmérnöki szak nem érdekelte, ahová átirányították, ezért szakmát tanult, elektronikai műszerészként, majd biztonságtechnikai szerelőként dolgozott Debrecenben, később egy biztonságtechnikai eszközöket gyártó és forgalmazó amerikai cég kelet-magyarországi képviselője lett. Közben elvégezte a Debreceni Egyetem Műszaki Főiskolai Karán a műszaki menedzser ipari szakirányú szakot. 2002-ben indult először Monostorpályiban a helyi képviselő választáson, 2006-ban pedig polgármesternek és képviselőnek is jelentkezett. Az elképzeléseire így már jobban rá tudta irányítani a figyelmet, ennek köszönhetően polgármesternek ugyan még nem, de képviselőnek már megválasztották a lakosok. Nagyon jó tanuló négy év volt, abból a szempontból, hogy igazolást nyert az, amit addig csak sejtett, hogy hogyan nem szabad működnie egy önkormányzatnak, mit kell benne megváltoztatni, átalakítani, valamint a valamikori „élfaluból” hogyan lehetett egy utolsó utáni, mindenki által lesajnált településsé válni!

Ezen akart változtatni, és az emberek is így gondolták, mert 2010 őszén polgármesterükké választották.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Sok apró dolog volt, nehéz ebből egyet is kiválasztani, azt mondanám, hogy úgy egyben az egész adta a kihívást. Meg kellett barátkoznom azzal a gondolattal, hogy azok, akik tegnap megválasztottak, mátol egy kalap alá vettek a korrup, tolvaj politikusokkal. A napi operatív munkában igyekeztem tisztázni, azokat a választás alatt az ellenfelem és sleppje által terjesztett pletykákat, hogy én majd mindenkit ki fogok rúgni. Minden intézménybe ellátogattam, elmondtam az elképzeléseimet a településre vonatkozóan, és azon belül részletesen az adott intézményre is. Sajnos olyan dolgok nehezítették a dolgomat, hogy az év nyarán részben felújították az óvodát, de a fűtéshez a gázóra még októberben nem volt beszerelve, és a korán jött hideg miatt a hónap közepétől már a gyerekek miatt kellett volna a fűtés. Két hét alatt a gázszolgáltatóval sikerült megoldani a helyzetet. Örököltem egy olyan jegyzőt, aki már képviselőségem idején a szemembe hazudott, így nem volt bizalmam felé, különösen, hogy ő sem mutatott semmilyen megbánást emiatt. Szintén megörököltem egy olyan intézményvezetőt, aki a dolgozóival az idők helyett aláíratott dokumentumokat, tehát aláírást hamisított. Bár fejlesztések, pályázatok nem igazán voltak, de ami volt (pl. a szennyvíz beruházás), gazdátlanul állt a mi részünkről, mert a szomszéd település gesztorságával létrejött társulásra bízott mindent az elődöm. Nekem maradt az önerő kérdése, mely akkor még közel 150 millió Ft-ot jelentett, valamint decemberben ki kellett fizetni több mint 10 millió Ft-ot az előkészítésbe, mely szintén nem volt meg a kasszában. Átszervezésekkel, átcsoportosításokkal sikerült december végére mindent, az önerő kivételével, melyre még nem volt szükség, kifizetni, és hitelfelvétel nélkül kezdtük a 2011-es évet.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Nagyon sokat, de mégis keveset, rajtunk kívül álló okok miatt. A 2010-2012-es évek még javában a válság ideje volt, tehát a legfontosabb feladat, hogy az embereknek, családoknak minél több segítséget tudjunk adni. Ezért az addigi közfoglalkoztatási programokat átdolgoztuk, és volt olyan időszak, hogy 200 embernek adtunk munkát ilyen módon. Régi, romos épületeket újítottunk fel, így lett KMB és polgárőr irodánk, pusztulásra ítélt régi iskola épületet tettünk rendbe, ahol egy ideig töltött káposzta üzem működött, belvízelvezető árkokat tettünk rendbe, betonelemekkel béleltük ki, járdákat építettünk, önerőből kerékpárutat, a gyerekek biztonságosabb közlekedéséért, gépeket, eszközöket vásároltunk, mert addig csak néhány kerékpár és 2-3 kiszolgált fűkaszája volt az önkormányzatnak. A családok terheit, hogy csökkeneni tudjuk, átdolgoztuk a segélyezési rendszerünket is, így nálunk már akkor megvalósult az, amit az állam még most sem tud teljes körűen biztosítani, hogy valamennyi monostori bölcsődés, óvodás és iskolás ingyenesen étkezik. Pályázatokkal és nagyon sok önerővel felújítottuk és bővítettük az óvodát és a konyhánkat is. Megépítettük az ország első tisztán önkormányzati tulajdonú napelem-parkját, mely évente több mint 10 millió Ft-ot termel. Elkészült a csatorna beruházásunk is, melyhez a szükséges önerőt az önkormányzat az állammal közösen biztosította, a lakosoknak az addig befizetett hozzájárulásokat maradéktalanul visszafizettük. Most van folyamatban az akkori projektből kimaradt utcák és utca részek csatornázása, és így Monostorpályi belterülete a környékben egyedülálló módon, 100%-os csatornázottságú lesz!

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Itt van komoly hiányérzetem, mert az a rengeteg munka, amit elvégeztünk, a családtól és a közösségektől, civilszervezetektől vette el az időmet. Ha tudok, részt veszek mindenkinek a rendezvényén, legyen szó néptánc bemutatóról, a sportegyesület gyűléséről, gyermeknapi, farsangi, nőnapi, idősök napi rendezvényekről, iskolai, óvodai tanévnnyitó, záró eseményről. De nagyon sokszor hiába igyekszünk a szervezőkkel az időbeosztásomhoz igazítani a rendezvényeket, nem mindig sikerül. A polgárőrségnek ma is aktív, szolgálatot adó tagja vagyok. A civil szervezeteknek munkájuk segítésére, két pályázaton összesen 6 db kilenc személyes kisbuszt pályáztunk és nyertünk, valamint a költségekhez mindenki kapott 500 ezer Ft-ot.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Sajnos sokszor éreztem a „hosszútávfutó magányosságát”, mert bár a képviselő testület tagjai soha nem gátoltak az elképzeléseim megvalósításában, de nem is segítettek a munkát javaslatokkal, ötletekkel, kivétel ez alól Basa Attila alpolgármester úr, akivel naponta, folyamatosan egyeztetünk, ötletelünk, hogyan tudnánk javítani, fejleszteni a települést. Alpolgármester úr és a kormánypárt által delegált képviselők szinte mindig jelen voltak a gyűléseinken, a többiek csak felében, harmadában. Nagyon sok segítséget kaptam a polgármesteri hivatal dolgozóitól, az intézményeink vezetőitől. A pályázati munkát eleinte a jegyzővel ketten vittük, majd 2012-ben megalakítottuk az önkormányzat non-profit kft-jét, így házon belül tudtuk tartani azokat a pénzeket, amelyeket addig külsős cégeknek kifizettünk pályázatírás, projekt menedzselés, PR kommunikációs munkákra.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Több ilyen van, hiszen valamennyi épület felújítás, járdaépítés, mindaz, amivel a településünket szebbé, az itt élők életét könnyebbé, komfortosabbá tudtuk tenni, mind-mind emlékezetes azzal együtt, hogy odajönnek a lakosok, vagy telefonon felhívnak, és megköszönik, amit értük teszünk. Ha választanék, talán a naperőmű átadása, ahol a lakosság is szép számmal megjelent, országgyűlési képviselő, megyei közgyűlési elnök, államtitkár urak jelenlétében.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

Ebből is több van, de ha itt is választani kellene egyet, akkor a felújított Tubus magtárak előtti téren, a Rozmaring Néptánc Egyesület által szervezett Trianon megemlékezés, melynek keretében Erdélyből ide, Monostorpályiba települt lakosunknak tartottuk meg az ünnepélyes állampolgársági eskütételét.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Nem jó, amikor igazságtalanul bántják az embert, és még a családját is belekeverik.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Minden olyan pillanat megmarad bennem, amikor valakinek segíteni tudtunk és azt megköszönik. Ilyen volt az is, amikor a hivatali kollégáknak születésnapjukra tortát, a hölgyeknek névnapjukra virágot, az uraknak egy üveg italt ajándékoztam. Évente legalább egyszer 2-4 napra közösen elmentünk kirándulni, év végén vacsorázni. Ezt minden évben megtettem, gondolván, hogy ezt biztosan eddig is így csinálták. Eltelt 3-4 év, és akkor mondták a kollégák, hogy ez milyen jól esik nekik, mert eddig ilyenben nem volt részük. Sajnos a hivatali köztisztviselők sokszor a saját lakosainktól sem kapták meg a kellő tiszteletet, az államról nem is beszélve. Az egyiken úgy érzem, sikerült egy kicsit változtatni, a másik nem rajtam múlik.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Természetesen a családom, feleségemmel és a négy gyönyörű gyermekünkkel. Feleségem, mikor az élelmezésvezető elment egy év táppénzre, vállalta, hogy besegít az önkormányzatnak, pedig tudtuk, hogy erre rámehet a vállalkozásunk, ami sajnos be is következett. Ő látja el a bölcsőde, óvoda, iskola, a gondozási központunk, valamint a szociális étkezőknek az élelmezését. A gyerekeink közül a lányok már nagyok, a kisfiunk, Joci most szeptemberben kezdi az általános iskolát itt, Monostorpályiban.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

2019-ben lesz a választás, addig még sok minden történhet, de vannak még dolgok, amiket szeretnék megvalósítani, tehát valószínűleg indulni fogok a választáson.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Mindig az jut ilyenkor az eszembe, hogy mindenki komoly, ismert vagy kevésbé ismert idézetek mögé bújva próbálja megfogalmazni azt, amit szeretne elérni, vagy amilyen szeretne lenni. Ezt a szolgálatot, ha valaki tisztességesen, őszintén és teljes odaadással csinálja, akkor azt látják, és nem kell megmagyarázni. Én azt mondom, hogy talán ahhoz tudnám magam leginkább hasonlítani, amit még tizenévesen olvastam Borisz Polevojtól az Egy igaz ember című regényében. A könyv egy orosz repülősről, Alekszej Mereszjev-ről szól, akit miután lelőttek a németek, hetekig sebesülten kúszva-mászva igyekezett az övéihez visszajutni, hogy ismét repülőbe üljön, és harcolhasson. Ezen idő alatt lábai olyan károsodást szenvedett, hogy amputálni kellett őket. Az orosz pilóta agyon sanyargatja magát a rehabilitációkkal, ahol azt mondják neki, hogy annak is örüljön, hogy túlélte, és legalább bottal megtanul járni. De ő ettől többet akar, ő ismét vadászrepülőn akar repülni, harcolni akar a hazájáért és a népéért. Akkor is, ha ez neki fájdalommal, szenvedéssel, lemondásokkal jár. Ismét megtanul repülni, harcolni, és az egyik legjobb pilóta lesz belőle. Ez az a történet, ami talán a leginkább példázza azt, hogy milyen emberré kell, hogy váljon az, aki ilyen közszolgálatra adja a fejét. Én nagyon remélem, hogy ilyennek látnak és ismernek, hiszen Monostorpályiért, az itt élőkért a végsőkig, néha még talán azon is túl elmegyek, minden külső vagy belső nehézség ellenére.

A kora Árpád-korban több településnek helyet adott a Pece folyó által szabdalt dombhát. I. István korában Hegyes is templomos hellyé vált. 1067-ben, a Százdi apátság alapítólevelében, első írásos említésében Hegyesházás néven szerepel. A tatárjárás óriási pusztítása után a Pece mellett települt újra a falu. A török hódoltság idején teljesen elnéptelenedik, a túlélő lakói Debrecenbe menekültek.

1950-ben megindult a középületek megépítése, 1952. január 4-én, a községi tanács alakuló ülésén Nagyhegyes néven iktatták jegyzőkönyvbe a falut. A tanyavilág fokozatosan szűnt meg, 1975-ben az utolsó tanyasi iskolát is felszámolták. A talajfelszín alatt igen gazdag földgázmező van, melynek kitermelése az 1960-as évek óta folyik.

Bajusz Istvánné Czaga Éva Mária

(1950) polgármester

„Sosem felejttem el, hogy a lakosság bizalmából vagyok polgármester, a munkámat egy életre szóló szolgálatnak tekintem”

1990 óta vezeti Nagyhegyes önkormányzatát. Ezt megelőzően a művelődési ház igazgatója volt, a község kulturális életét szervezte közel 19 évig. Háromszor volt „Az év népművelője”, miniszteri kitüntetést kapott, amikor 1987-ben felkérték, hogy vállalja el a tanácselnöki tisztséget. Fél évig vívódott, tartott a teljesen új, más jellegű feladattól, míg 1987. június 23-án megválasztották, így július 1-jétől már a közigazgatásban folytatta a munkát. A rendszerváltáskor a lakosság nem kérdezett, hanem „parancsolta”, hogy eszébe ne jusson nem elindulni a választáson – mondja. Akkor 87%-os támogatással nyert, azóta minden választáson a szavazatok legalább 70 %-át ő kapta.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A település felemelkedését, a fejlődést vállaltam. Még a tanácselnökség alatt a tartalék 500.000 Ft-ról 3.000.000 Ft-ra nőtt a „kassza”. Az orvosi rendelő épületének alapja volt kész, karácsonyra átadtuk rendeltetésének, fogászattal is bővítve. Elkezdtük az utakat kiépíteni. A főutca volt aszfaltos mindössze. 6 év alatt 85%-ban aszfaltoztuk az utcákat, mára mind szilárd burkolattal van ellátva. A lakosság partner volt mindenben. Hét közben, hétvégén, munka után jöttek társadalmi munkában dolgozni.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Gyakorlatilag mindent, néhány kivételtől eltekintve. A művelődési ház és a vendégház felújítását eddig nem sikerült megvalósítanunk, mert mindig volt fontosabb. Önerőből építettük az utakat, új 150 fős óvodát, 16 tantermes szaktantermekekkel ellátott iskolát. Ahogy megjelentek a pályázatok, amire csak

tudtunk, mindenre pályáztunk. Így épült 2x6 lakásos társasház, idősek otthona, szabadidőpark a település közepén található kiserdőben, a Rickl-kúriát felújítottuk eredeti állapotára, a könyvtár került ide, ebbe a csodálatos környezetbe, átépítettük az orvosi rendelőt egészségügyi centrummá (2 háziorvos, 1 fogorvos, 1 védőnő, havi szakrendelések). Elkészült a szennyvíztisztító és csatornahálózat, Hajdúszoboszló, Balmazújváros kerékpárút hálózat a mi kezdeményezésünkre. (Már folyamatban van Debrecennel közösen a folytatás). Sikerült visszaszerezni a gázkitérés „emlékét”, a Kráter-tavat, amit azóta horgásztóvá alakítottunk. Az országban egyedülállóan horgásztó ipari emlékhellyel. Kedvelt kiránduló hely bárkinek a 3,5 ha terület.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Kezdetektől jó a kapcsolatom a lakossággal. Bármikor jöhetnek, az ajtóm nyitva áll. Kerékpárral és gyalog közlekedek a községben, itthon vásárolok a boltokban, bármikor bárhol megállítanak, segítek, beszélgetek az emberekkel. Sok kis közösség alakult: egyesületek, művészeti csoportok, szakkörök. Polgárőr Egyesület, Íjász Egyesület, Szabadidős és Lovassport Egyesület, nyugdíjas klub, népdalkör és citerazenekar, hagyományőrző csoport, mazsorett csoportok, Nagyi-Mazsi stb. Alapítástól tartom velük a kapcsolatot, fontos rendezvényeikre eljárók. A csipkeverő-kézimunka szakkörnek tagja is vagyok. Ez a hobbi kikapcsol, feltölt, mindenhová magammal viszem az éppen készülő kötést, horgolást, csipkét stb. Közben gondolkodom, mit, hogyan lehetne még jobban csinálni, mi a következő feladat.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A hatékony önkormányzati működés lényege a csapatmunka, magányos „harcosként” nem lehet jó eredményeket elérni. Egy-egy választás után mindig a képviselő-testület összetétele határozza meg, mennyi idő alatt találjuk meg a közös hangot. Voltak nehéz évek, de összességében elmondhatom: mindig közös nevezőre jutottunk, ha sokszor szócsaták árán is. Ebben nagy segítségemre volt és van a tiszteletdíjas alpolgármester, aki két évvel korábban kezdte a közigazgatási munkát. Az országos politikát sosem engedtem be az ülésekre, ha ilyet tapasztaltam, azonnal megvontam a szót. Kis település vagyunk, nincsenek titkok, 1992 óta a testületi üléseket felvesszük, és vágatlanul közvetítjük a kép- és hanganyagot, hét éve a bizottsági üléseket is. Kiváló csapat állt és áll mögöttem. A hivatali dolgozók többsége hosszú évek óta itt dolgozik, becsülettel végzik a munkájukat. Jó segítőtársak, felkészült szakemberek, elhivatottsággal, megfelelő empátiával. Amikor idekerültem, azt kértem: mindig udvariasan, segítőkészen álljanak a feladathoz, „ha fát hasogatnak a hátamon”, akkor is. Követték a hitvallásomat: „A becsületes nem eladó” – ennek szellemében dolgozik mindenki.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Sok felemelő szép élményt megéltem, nehéz választani. A mai egészségügyi centrum elődjének átadása – melyet féléves közös társadalmi munka előzött meg –, az önkéntesség, az emberek önzetlensége szinte mindenkinek könnyeket csalt a szemébe. Ennél nagyobb lakossági összefogás azóta sem volt. Egy idős bácsit 10 éve a gyerekei magukhoz költöztették 150 km-re, bejött az irodába elbúcsúzni, megköszönte 1 szál rózsával a munkámat, gratulált: csak így tovább, pedig nem bízott bennem, nem szavazott rám, de látta az évek során, hogy a község fejlődését tartom a legfontosabbnak, és nem felejték el embernek maradni.

- *Mi volt eddigi munkája legjobb és legrosszabb emléke?*

Legjobb emlékeim az óvoda területének megszerzése (csak az udvar közel 1hektár), a csodálatos adottságú óvoda építése, átadása. Nem kell többé gyerekekkel átjárni az országúton. A szabadidőpark mellett idilli környezet, egy csodás mesevilág várja a kicsiket mindennap. Az önerőből épített új általános iskola átadása, a szülők, gyerekek csillogó szeme és hitetlenkedése, hogy nálunk is minden jóval ellátott, korszerű, csodaszép épületben tanulhatnak a gyerekek (szaktantermek, nyelvi labor, tornatermek, iskolai könyvtár stb.).

Legrosszabb emlékem: a mai napig nem sikerült a „szívem csücskét”, a művelődési házat felújítani, nincs pályázat, a testület halogatott, vagy többségi döntéssel be sem tudtuk adni. Nem adom fel, remélem, sikerül egyszer ezt az álmot is megvalósítani.

- *Van-e emlékezetes történetet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?*

Sok ilyen van, de az 1852-56 között épült Rickl-kúriát pályázati támogatással felújítottuk. Az elszámolásnál a hatóság kifogásokat emelt, mert nem egyeztek a kódszámok. Volt közbeszerzetés, műszaki ellenőr, projektmenedzser, mégis elvontak 13,5 millió Ft-ot, a testület engem okolt, bírósági ügy lett, és másodfokon 300 Ft kivételével visszakaptuk a pénzt. A történet vége sikerélmény lett, de addig sok bosszúsággal járt.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

A hátországom: a hivatali kollegák és a családom. A férjem, aki 48 éve segítő társam, a két fiam, két menyem és egyelőre 3 unokám. A velük töltött idő feltölt, a gyerekekkel, majd az unokákkal is bejártuk az országot. Kicsi korokban mindennaposak voltak nálunk, ma már távol élnek, de minden hónapban találkozunk. Igyekszem jó anya, anyós, nagymama lenni. Nélkülük nem tudtam volna sem a művelődési ház igazgatói, sem pedig a jelenlegi tisztségemet ellátni. A mindenkori képviselő-testület is a hátországhoz tartozik, hiszen a végén mindig közös nevezőre jutottunk a település fejlesztése, fejlődése érdekében, amit mindenkinél a jobbítás szándéka vezérelt és vezérel a mai napig.

- *Tervezi-e a munka folytatását?*

Amennyiben a lakosság biztat, kéri, igen. Jövőre 32 éve lesz, hogy átjöttem a művelődési házból. Nem volt egyszerű, de a lakosság bizalmat szavazott, mindig 70-100% közötti eredménnyel nyertem, ez felemelő érzés, és kötelez a még jobb, intenzívebb munkára. Meglátjuk.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Tisztességgel, becsülettel és a legnagyobb alázattal viselkedni a tisztség iránt. Soha nem kell megalakodni, de a cél érdekében a szükséges kompromisszumokat meg kell kötni. Sosem felejttem el, hogy a lakosság bizalmából vagyok polgármester, a munkámat egy életre szóló szolgálatnak tekintem, igyekszem megbecsülni, megérteni és segíteni az embereket.

NAGYKEREKI KÖZSÉG

A falu Árpád-kori megtelepedését régészeti leletek bizonyítják. Eredeti neve Kereki volt. Megtelepítői a későbbi Ártándy család ősei. A 16. század elején országos szerepre emelkedett a család tizenegy faluból álló uradalmának központja.

A trianoni békeszerződést követően a Romániához csatolt Bors település Magyarországnál maradt Nagyzomlinpuszta nevű részét (275 magyar lakossal) Nagykerekihez csatolták. A község megközelíthető vasúton: Debrecen felől (a Debrecen–Sáránd–Nagykereki-vasútvonal végállomása.), illetve közúton; Biharkeresztes felől, Bedő irányából, valamint Berettyóújfalu felől, Hencida irányából és Debrecen felől, Kismarja irányából.

Zilahi Károly

(1963) polgármester

„Ha az ember a saját egyéniségét hozzáadja az egészhez, ha tesz valamit a köz érdekében, akkor nem élt hiába.” ...”

Nagykereki, a román határ menti kistelepülés híres Bocskai kastélyáról, történelmi múltja van. Büszkék rá a helyiek, a település, élén Zilahi Károly polgármesterrel, aki 2006 óta vezeti a falut. Ezt megelőzően nyolc évig volt tagja a helyi önkormányzatnak mint képviselő, így már akkor megismerte a hivatali státusszal járó kötelezettségeket és kihívásokat. A polgármesteri tisztség előtt helyi vállalkozást működtetett, amely jó alkalom volt arra, hogy közvetlenül találkozzon a helyi lakosokkal. Így nemcsak hogy közöt-tük élt, de ismerte is a problémáikat, örömeiket is. Úgy érezte, hogy ezeknek a falubelieknek akár többet is tudna segíteni. Nagyon sok kezdeti támogatást, motivációt kapott ehhez a lakosoktól.

A tisztség elvállalásakor még nem tudta, hogy az mennyi kihívással, feladattal jár, de úgy érzi, hogy az elmúlt évek sikere igazolja: jó úton halad a település fejlődése, a közösség megerősítése. Egyik legnagyobb kihívásnak az elmaradt feladatok elvégzése és korrigálása jelentette számára – mondja. Úgy, hogy alkalmazkodnia kellett egy akkor még társadalmilag megosztott közösséghez.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Sikerült településünket helyes, fejlődő irányba állítani. Például: megújult a házi orvosi rendelő, az óvoda épülete, iskolánk belső terei felújításra kerültek, a műemléki védeltséget élvező történelmi jelentőségű Bocskai Várkastélyunk mint közösségi színtér is megújult. Községünk utcái megszépültek, az utakat leaszfaltoztuk. Az egészségügyi szolgáltatások terén nagy hiányosságok voltak, betöltetlen volt a házi orvosi praxis, de végül, immár hat éve sikerült betölteni megfelelő szakemberrel.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A választókkal, a település lakosságával sikerült egy olyan közvetlen kapcsolatot kialakítani, hogy bármikor bizalommal fordulhatnak hozzám, a hivatalunkhoz, a képviselő-testülethez, hiszen egy településen élünk, egy a múltunk, ugyanazokkal a problémákkal küzdünk nap mint nap, ugyanaz a jelenünk, hiszen együtt örülünk minden sikernek, és ugyanaz a jövőnk is, a céljaink a település fejlődésében.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Szerencsének mondhatom, hogy mindig olyan munkatársakkal dolgozhattam együtt, akik maguk is felelősségteljesen végezték és végzik el munkájukat, és sokszor időt nem sajnálva foglalkoznak a köz érdekével. A hivatali feladatok elvégzését, nem lehet egyszerűen csak munkának tekinteni, hanem egyfajta hivatásként kell gondolni rá. Úgy érzem, hogy csak lelkiismeretes és kitartó munkával tudunk eredményeket elérni, és célokat megvalósítani.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Sokszor elgondolkoztam már azon, hogy eddigi munkásságom során mi is volt a legemlékezetesebb pillanatom. Szinte lehetetlen erre választ adni. Vegyünk például egy idősek napi nosztalgikus délutánt, amikor az idősebb generáció számára szervezhetünk egy olyan eseményt, ahol emlékeztetjük magunkat arra, hogy mennyit köszönhetünk településünk időseinek, és ilyenkor még ha csak néhány órára is, de felidézhetjük közös emlékeinket, és tiszteletünket tehetjük nekik. A szüreti hagyományokra is büszkén emlékezünk, egy-egy szüreti felvonulással, amikor láthatjuk a felnövekvő korosztály tehetségeit is, óvodásainkat és iskolásainkat is egy – egy népi játék vagy néptánc előadásával, és ilyenkor nemcsak a szülők, de a település lakosai is büszkék lehetnek a jövő nemzedékére. Ebben a pillanatban is számtalan olyan emléket idéztem fel magamban, amelyre jó érzéssel gondolok vissza, de lehetetlen egyetlen élményt a legemlékezetesebbnek tekinteni.

- Munkája legszebb pillanata?

Ahogy már említettem is, több olyan emlékem van, amelyekre örömmel tekintek vissza a múltba. Talán az egyik legemlékezetesebb pillanat volt számomra, amikor polgármester lettem, hiszen a település ismerte a személyemet, látta az akaratomat, azonosulni tudott a céljaimmal, hitt a kitartásomban és megbízott bennem. 1998-ban éreztem először azt, hogy munkásságommal én is hozzáegíthetek szülőfalum továbbfejlődésében, és 2006 óta még erősebben hiszem azt, hogy céljaim eggyé válnak településünk terveivel.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Munkám során nagyon sokat számíthatok a családom támogatására, hiszen sokszor egy-egy megterhelő nap után is türelemmel fordulnak hozzám. Fontosnak tartom a családok közösségét, ezért településünk is csatlakozott a 2018. évi Családok évéhez különböző programokkal.

- Tervezi folytatni a munkát?

A válaszom erre határozottan igen, hiszen elmondhatom, hogy eddigi munkám során hatékonyan és eredményesen láttam el a település vezetésével járó feladatokat, és igyekszem legjobb belátásom szerint a jövőben is tapasztalataimat és ismereteimet felhasználva ezt az utat folytatni.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Hitvallásomat legjobban egy idézettel tudnám a legjobban kifejezni: „Én azt hiszem, hogy az ember akkor teljesítette a küldetését, ha mindazokat a képességeket, amelyek benne rejtőznek, felszínre hozza és átadja a többi embernek. Ehhez nem kell semmiféle különleges tehetség. Sokkal inkább szükség van elszántságra és kitartó erőre. Ha az ember a saját egyéniségét hozzáadja az egészhez, ha tesz valamit a köz érdekében, akkor nem élt hiába.”

NAGYRÁBÉ KÖZSÉG

Nagyrábé a Nagysárréthez tartozó község. A régészeti leletek tanúsága szerint a község helyén már Kr. e. 2500-2300-ban település létezett. A nádasokból és mocsarokból kiemelkedő gerinceket, földhátakat a honfoglaló magyarok is alkalmasnak találták lakóhelyül.

Nagyrábét először a Váradi Regestrum említette 1215-ben, Rábé néven. A helyi hagyomány szerint az első Nagyrábé a Berettyó szigetén épült. A község sokáig a Rábéi család birtoka volt, később rövid ideig itt volt birtokos Werbőczy István is, a 16. században pedig a Bajoniak voltak a birtokosok. A törökök kétszer is elpusztították Rábét templomával együtt, de újjáépült. A népesség létszáma – a törökdúlást leszámítva – a XX. század közepéig folyamatosan nőtt (az 1938-ban kiadott monográfia adatai szerint: 3334 lakosa van, ebből 736 a tanyákon él). Ma is használt temploma 1809-ben épült.

Tiszai Károly (1970) polgármester

„Ha a három gyermekemből legalább az egyik és legalább minden harmadik nagyrábéi gyerek megtalálja itthon az életcélját, akkor megérte polgármesterként dolgozni.”

2014-ben kapott bizalmat a település választóitól a polgármesterséghez. 2006-tól önkormányzati képviselő és egyben alpolgármester volt nyolc évig. Már az akkori indulása oka is az volt, hogy olyan dolgokat tegyen, amelyek elősegítik szülőfaluja fejlődését. Legfőképp a népességmegtartást, az előre-gedés megállítását tűzte ki célul. Ennek személyes motivációja is volt –mint mondja, hiszen itt él családjával, s olyan települést szeretne, ahol jó élni, jó családot alapítani, jó magyarnak lenni!

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Talán az, hogy „szemléletet kellett váltani” – én ezt már a 2006-os alpolgármesteri hivatásom kezdetétől vallom. Egy megelőző (21 éves település-irányítói) szemlélet megváltoztatása. Fiatalként még a 2000-es évek elején az akkori polgármestertől azt a választ kaptam a „mi lesz a jövőnkkel” kérdésemre, hogy „el kell innen a fiataloknak menni”... Ezzel én nem értettem egyet, ezért elhatároztam, bebizonyítom, hogy ez nem így van... Hiszen ha a fiataloknak el kellene innen menni, akkor a település elöregszik, életképtelenné, élhetetlenné válik, onnan tovább pedig nincs jövő. Nehéz volt az elején. Szerencsére a 2006-os évtől az új polgármester már nem osztotta elődje szemléletét, így könnyebb volt hozzálátni a feladathoz. 2014-től pedig teljes erőmmel ezen dolgozom.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Úgy gondolom, sok olyan dolog, ami élhetőbbé teszi a települést. Megújult az orvosi rendelőnk, van két háziorvosunk, önálló védőnői szolgálatunk és önálló fogorvosunk is. Felújítottuk az iskolát: minden évfolyam 20-25 tanulóval műkö-

dik, 1-8. évfolyamon. A legkorszerűbb tanulást segítő eszközökkel is felszereltük. Felújítottuk az óvodát, kialakítottuk a bölcsődét is. Megújítottuk az idősek nappali otthonát, működtetjük a gondozói szolgálatot. Építettünk, felújítottunk több utcát, több mint 10 km járda is épült az elmúlt 2-3 évben. Megújult az iskolai konyha és ebédlő, épült tornacsarnok is településünkön. Közvilágítás megújítása. A sportkort működtetjük 4 szakosztállyal, felújított sportöltözővel, lelátóval, pályavilágítással. Megszépült a temetőnk is. Több lépcsőben újul művelődési házunk – sok kulturális eseményt rendezünk meg évente. Közmunka-programunk is sikeres (országos hírű a kézműves-programunk), közel 200 embernek tudunk valamilyen megélhetési forrást nyújtani. Az élet minden területén sikerült előrelépni, ez rögtön azzal is járt, hogy 2015-től már nem csökkent a népesség, hanem lassú növekedés kezdődött!

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Rengeteg támogatást kapok a mindennapi munkámhoz, úgy érzem, az emberek bíznak bennem. Ez jó érzés, de nagy feladat is, mert a bizalmat nehéz kiérdemelni – de megtartani még nehezebb. Mivel itt élek születésem óta, szinte mindenkit ismerek. Bárkinek nyitva áll az ajtó. Sikerült összetartani közösségi csoportjainkat: az ifjúsági csoportok, a nyugdíjas klub, a baráti kör, a sport és a horgász egyesület tagjai szinte családi közösségeket alkotnak – de az „átjárás”, a közvetlen kapcsolat is adott ezek között.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Van egy szűk csapat, akire számíthatok. Elsősorban a hivatal dolgozói és intézményeink munkatársai közül. Ez fontos. Mindenképpen el kell mondanom azért azt is, hogy minden intézményünk (hivatal, óvoda, művelődési ház, idősek otthona és az iskola) dolgozói felkészült emberek, és nagy részük pozitívan áll hozzá munkájához is, így segítve munkámat is.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Polgármesteri megválasztásom utáni „családi beszélgetés”: hogy lesz most tovább? Mi lesz a családi életünkkel? Jut ránk időd apa? Nem volt egyszerű válaszolni, azóta sem egyszerű.

- Munkája legszebb pillanata?

Minden olyan esemény, amikor valamit elérünk, valami elkészül. Legyen az egy utcán az új járda vagy egy nagy tornaterem. Ez mind megerősítés és biztatás, így minden ilyen szép pillanat.

- Munkája legrosszabb emléke?

Szerencsére nehéz kérdés. Talán egy testületi döntés, amely érintett egy másik települést, de még alpolgármesterként, és nem ebben a kormányzati ciklusban. Szerencsére a végén minden jóra fordult.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Az egyik legnagyobb beruházásunk története: 2016 áprilisában az „alapköletétel” napján az űrkutatás történetnek egyik híres mondását említettem, ... Neil Armstrong első emberként a holdra lépett a következőket mondta: „Kis lépés egy embernek, de hatalmas ugrás az emberiségnek.” A beruházás Magyarország fejlődésében egy kis lépés, ám hatalmas lépés településünk, Nagyrábé fejlődésében és legfőképpen jövőjében! A nemzeti köznevelési infrastruktúra fejlesztési program keretében megvalósuló tornaterem, 16 hónap alatt készült el 100 százalékos állami támogatással, közel 250 millió forintból. 2016 májusában megkezdődött az alapozással az építkezés – igaz ezzel együtt egy hosszú küldetés, küzdelmes, néha nagyon nehéz időszaka. Ha már említettem az űrkutatás történetnek egyik híres mondását, meg kell említeni a másikat is, amely az építkezés időszakában nem is egyszer aktuálissá is vált. Ezt 1970-ben az Apollo 13 parancsnoka mondta a floridai űrközpontnak (Houston, we have a problem.) „Houston, baj van!” Akkor abban a küldetésben, a cél eléréséről – a Holdra szállásról – a mondat elhangzását követően már szó sem lehetett, azonban a három űrhajós végül „Houston segítségével” hazatérhetett. Nálunk szerencsére ez másképp történt. Igaz, az építkezés során többször bizony nekünk is jeleznünk kellett: „központ baj van”! A központ vette az adást, és megoldották a problémákat A minisztérium, az NSK, BMSK, a kivitelezők, mi is rengeteget dolgoztunk. Ennek eredményeként egy korszerű, mai kor igényeit mindenben kielégítő, nagyon szép tornatermet vehetünk birtokba. Mindez azonban nem egyszerűen csak tornaterem Nagyrábén, hanem ahogy már említettem hatalmas lépés Nagyrábé fejlődésében és legfőképpen jövőjében.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Mindenképpen a család. Feleségem Judit, aki kormányhivatali dolgozó, naponta 50 km-t ingázva is összetartja a családot. Három gyermekünk: Bence 18, Máté 15 és Danika 6 éves. Biztonságot adnak, a jövőképet erősítik. Látva növekedésüket, fejlődésüket nap mint nap, megerősítenek abban, hogy érdemes a családjáért dolgozni. Továbbá van néhány igaz barát és baráti család, akikre bármikor számíthatok.

- Tervezi –e folytatni a munkát?

Mindenképpen, az elkövetkező években olyan meghatározó beruházások lesznek Nagyrábén, amiért nagyon sokat dolgoztunk, ezeket szeretném befejezni /szennyvízhálózat és tisztítótelep, teljes főút felújítás, „temető út” felújítás, hivatal energetika, műfüves sportpálya, kondipark, mellékutcák javítása/.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Az első perctől ezt vallom és úgy gondolom, ez összefoglal mindent, mert ha ez megvalósul, akkor mindent sikerült jobbra fordítani hiszen : ha a három gyermekemből legalább az egyik, ezzel együtt minden három nagyrábéi gyermekből legalább egy megtalálja számítását, életcélját Nagyrábén, akkor megérte polgármesterként dolgozni.

NYÍRACSÁD KÖZSÉG

A régészeti leletek bizonyítják, hogy e tájon az avarok és a magyar honfoglalók is megtelepedtek. A település legkorábbi birtokosa a Gutkeled nemzetség. A 17. században Vécsey-birtok, később a gróf Bethlen és a Nemes családok tulajdona, közvetlenül a jobbágyfelszabadítás előtt pedig több köznemesi família birtokolja. A 17. és 18. században jelentős ortodox népesség települt a faluba, Bihar vármegye és Szabolcs vármegye 1827-ben egyezett meg az eddig az előbbihez tartozó Acsád község és Érmihályfalva külterületnek cseréjéről. Acsád ettől az évtől szabolcsi község. A település egyházi építészeti emlékeiről híres, ezek közül kiemelkedik az egyhajós, zömök támfalakkal megerősített műemlék református templom, amely kora gótikus stílusban épült a 13-14. században. A 12-13. században betelepült ortodox népesség saját templomot is épített.

Dr. Nagy János
(1966) polgármester

„Jót kell tenni az emberekkel, és hiszem, hogy a jó cselekedetek túlélnek az embert, és gyümölcsöző példaként élnek tovább a holnapokban az itt maradtak emlékezetében.”

2010 óta vezeti a községet. Mint mondja: mindig akkor volt magas Nyíracsa lélekszáma, amikor az emberek megélhetése helyben biztosítva volt. Sajnos a mezőgazdasági falvak mára elvesztették azt, amire hivatottak, például a nyersanyag megtermelését. Szükséges ezért a háztáji gazdálkodás segítése, élénkítése, mert ha ez hatékony termeléssel párosul, akkor az képes lesz újra lehetőségeket biztosítani az itt élőknek. Legfontosabb feladat a településen szunnyadó lehetőségek megtalálása és kiaknázása. Rengeteg terv van, de szeretnek a realitás talaján maradni. Bármily kedvező a feltétel, nem akarnak olyan pályázatokat benyújtani, amelyeknek nincs hozadéka. Kiváló a levegő, amivel nem büszkélkedhet minden település. Még a kedve is derüesebb az embernek, ha egészséges környezetben élhet. A csodálatos Gúthi erdő vadállománya lehetőséget kínál a helyieknek, iskolásoknak és az ide látogatóknak a turisztikai adottságok megismerésére. Dr. Nagy János polgármesterként arra törekszik, hogy Nyíracsa kertvárosias jelleget öltson magára, ahol a szolgáltatások színvonala városi, érzelmi és emberi kapcsolatait terén pedig falusias. Rang legyen Nyíracsaon élni. A polgármesteri munkával kapcsolatosan két érdekes fogalmat kell tisztázni: az egyik a szolgátság, a másik a szolgálat. Szolgátság esetében mások veszik el a szabadságomat, míg szolgálat esetén önként mondom le róla. A szolgálatban mindig van alázat, jó szándék és felelősség.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Korábban a településen dolgoztam, mint pedagógus és görög katolikus kántor. Az oktatás területén a gyerekek szüleivel olyan szintű kapcsolatot sikerült kiépí-

tenem, mely a kölcsönös bizalmon alapult, hiszen a szülők legféltebb és legdrágább kincsüket, gyermekeiket bízták rám. Másrészt, mint éneklész az egyházi cselekmények során olyan élethelyzetekkel kerültem kapcsolatba, amely szinte minden családot érint. Gondolok itt keresztelésre, házasságkötésre, temetésre stb. Ez a mindennapi életben való jelenlétem teremtette meg azt az alapot, hogy felkérjenek, hogy ez után már az egész települést szolgáljam, az egész településért dolgozzam. Amikor munkába álltam, az önkormányzat eladósodása volt a legnagyobb gond. Ezt a kormány segítségével, az úgynevezett konszolidációval sikerült megoldani. A másik dolog pedig az intézményeknek az átalakítása volt. Hosszas előkészületi munkálatok után az általános iskolát a görög katolikus egyház fenntartásába, működtetésébe adtuk át. Ez jelentős anyagi megtakarítást jelentett, illetve lehetséges volt a munkahelyek számának megőrzése.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A választókkal szinte naponta találkozom, fogadóórákon, intézmények látogatása során, ünnepek alkalmával, falugyűlés, illetve közmeghallgatás során. Mind e mellett meg kell említeni az Acsádi Krónika helyi közéleti lapot és a település honlapját, illetve az Acsádi Képes Krónikát, mely friss információkkal tájékoztatja a lakosságot az önkormányzati munkákról.

-A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Munkámat segítik a képviselő-testület tagjai, az intézményvezetők és az a munkacsoport, amely az önkormányzatnál dolgozik, akiknek nyitottsága, új dolgokra való fogékonysága, szaktudásuk, emberi magatartásuk, kollegális szellemiségük mindenképpen dicsérendő.

Hogy hogyan kapcsolódhat ki egy polgármester? Nem könnyű erre felelni. Hiszen egy polgármesternek együtt kell lélegeznie a településsel szinte a nap 24 órájában. De néha nekünk is szükségünk van egy kis levegőváltásra. Szívesen járok Esztergomba, ahol az ember akár pár óra alatt is feltöltődhet. Szívesen olvasok főleg verseket, és ha megfogalmazódik bennem egy-két gondolat, akkor azt papírra is vetem. Egy kis ízelítőt szívesen megosztok az olvasókkal. A polgármesteri munka egy nagyon összetett, szerteágazó feladatokkal, alázatosságot és szolgálatot igénylő munkakör. Sokszor nem is ügyeket kell intézni, hanem csak meghallgatni, beszélgetni olyan emberekkel, akik ezt igénylik. Jót kell tenni az emberekkel, és hiszem, hogy a jó cselekedetek túlélnek az embert, és gyümölcsöző példaként élnek tovább.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Úgy gondolom, addig érdemes folytatni ezt a munkát, amíg az ember érzi, hogy van még benne tűz, akarat, szándék, erő, melyet a település javára tud fordítani. Még vannak feladatok, elvégzendő munkák, melyekért érdemes vállalni a megmérettetést, és megválasztás esetén folytatni a munkát.

A mai Nyírábrányt alkotó településrészek eredete visszanyúlik az Árpád-korba, egészen a tatárjárás előtti időkbe. Településrészeit 1320 előtt az adonyi monostornak adják, s ekkor már elnéptelenedő falu volt. 1340 körül újraterelődött a falu, amelybe 1355-ben beolvadt a szomszédos Kisbátor. A jobbágyfelszabadítást megelőzően a kortársak előtt jeles gazdálkodásáról ismert Ábrányi Lajos volt a falu földesura. A község 1901-ben egyesült a szomszédos Budaábránnyal, s ekkor vette fel a Nyírábrány nevet. 1901-ben Budaábrány kisközség és Szentgyörgyábrány nagyközség egyesüléséből alakult meg Nyírábrány. 1933-tól a Szabolcs és Ung vármegyéhez tartozott. A település sorsát és közigazgatási helyzetét befolyásoló további jelentős változásokat az 1945-ös esztendő hozta. A megyerendezés során Fülöp, Nyírábrány és Nyírmártonfalva községeket Szabolcs megyétől Hajdú-Bihar megyéhez csatolták. Nyírábrány 1946. április 1-jén került át Hajdú-Bihar megyéhez.

Nyíri Béla

(1962) polgármester

„Jót s jól! Ebben áll a nagy titok. Ezt, ha nem érted, szánts és vess, s hagyjad másnak az áldozatot!”

A csaknem 4000 fős Nyírábrány település polgármestere 1962-ben született Mátészalkán. Nyíri Béla határozott vezetőegyeniség, aki 2010-ben foglalta el Nyírábrány Község Önkormányzatának polgármesteri székét, azonban előtte is évekig közigazgatási területen végezte munkáját. A közigazgatásban dolgozott ezelőtt is, többek között helyben, Nyírábrányban a polgármesteri hivatalban. A polgármestersége előtt Bagamérban volt jegyző, és a lakosság felkérésére indult el a polgármesteri címért.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A település “Csipkerózsika-álmot” aludt, ebből az állapotából kellett kimozdítani a községet, ezért is kerestek és hívtak a lakosok, mert a 2010 előtti időszakban rendkívül kevés fejlesztés valósult meg Nyírábrányban. A környező településekhez képest különösen le volt maradva a falu, egy teljesen új pályára kellett állítani, ez volt a legnagyobb kihívás, ami jelenleg is tart, de a tervek szerint a jelenlegi ciklus végére ennek teljesen meg tudunk felelni. Ez számos infrastrukturális fejlesztést jelent a község számára, de volt megannyi közösségépítést célzó program is, valamint intézmények vonatkozásában is sikerült fejlődünk. A közösségépítés és annak fejlesztése óriási feladat Nyírábrányban, hiszen ez nem csak a településvezetőn múlik, hanem az itt élők hozzáállása is nagyban meghatározza, hogy ezen a téren mennyit tudunk fejlődni.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Amikor a lakosság bizalmat szavazott nekem, nem csupán egy gazdasági programot alkottam meg, de felvázoltam a polgármesteri elképzeléseimet is.

Mindenekelőtt tájékoztam a helyi igényekről, és ennek megfelelően kampányoltunk. A kezdetekben a legfontosabb feladat az általános iskola felújítása volt, egy pályázat segítségével egy komplex energetikai korszerűsítést valósítottunk meg az intézményben, melynek köszönhetően garantált volt a költséghatékony működés. A rekonstrukciót követően sajnos át kellett adnunk az oktatási intézményt a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnak üzemeltetésre. Örökségül kaptam egy orvosi rendelő felújítást, amit maradéktalanul elvégeztünk, jelentős eszközbeszerzéssel párosítva. Napjainkra szinte valamennyi intézményünk korszerű, modern, és minden igényt kielégít. Nyírábrányban jelentősen nőtt a szilárd burkolattal ellátott utcák száma, a beruházás a Hajnal utcán kezdődött, ahol járdát is építettünk, biztonságossá téve a község közlekedési csomópontját, a buszközpontot. 2001-ben létrehoztunk egy bentlakásos idősek otthonát a lakosság legnagyobb meglepésére. Nyírábrányban munkalehetőség az önkormányzaton kívül a helyi gazdálkodóknál, vállalkozóknál van, a lakosság nagy része eljár dolgozni Debrecenbe és a környező településekre. 2010-ben az aktív korú munkanélküliek száma a 450 főt is elérte, éppen ezért önkormányzatunk a megélhetési problémákat a Startmunka Program beindításával próbálta csökkenteni. 2011 óta évről évre csaknem 100 főt foglalkoztat községünk. A mezőgazdasági program mellett elkezdtük a beton- és elemek gyártását. Mederlapokat és járólapokat készítenek a foglalkoztatottak, ennek eredményeképpen több utcát teljes hosszában sikerült járdával ellátnunk. Emellett a Start Munkaprogram keretében tartjuk rendben a külterületi útjainkat is, és közel 10 Ha területen telepítettünk akácerdőt, valamint 1,5 Ha területen nyárfát, amelyet aprítékolást követően az óvoda fűtésére használunk fel. Még az első ciklusban rekultiváltuk a személtlerakó helyet, s mára korszerű géppark áll az önkormányzat rendelkezésére. A helyi sportélet fellendítése érdekében önkormányzatunk felújította a sportpályát, játszótereket alakítottunk ki, az őstermelők ösztönzésére pedig a piacot is teljeskörűen újjáépítettük. A Nyírábrány egykori iskolájából lett fogorvosi rendelőt is néhány éve rekonstruáltuk. Jelenlegi fejlesztéseink közül az óvoda épületét emelném ki, csaknem 20 éve próbálkozunk egy új intézmény kialakításával, mert a jelenlegi épület rendkívül elavult. Egy TOP-os pályázatnak köszönhetően azonban nagy örömeinkre idén lehetőség nyílik a meglévő épületet bővíteni. Energetikai és fűtéskorszerűsítést eszközölünk öt intézményünkön, a polgármesteri hivatal, az orvosi rendelő, az idősek otthona, a családsegítő szolgálat épületén, továbbá modernizáljuk a közösségi teret. Továbbfejlesztjük a piacunkat, és egy civilek házára is pályáztunk. A közeljövőben az eddiginél sokkal rugalmasabb lesz a kisgyermek napközbeni ellátásának rendszere Nyírábrányban. Egy újabb sikeres pályázatnak köszönhetően ugyanis egy mini bölcsődét hoz létre a település önkormányzata. Ezen kívül könyvtári fejlesztés, különböző tematikájú, tanulást segítő képzések valósulnak meg. Településünk híres szülöttei Ábrányi Kornél zenepedagógus és Ábrányi Emil, éppen ezért szeretnénk újra színvonalas zenei oktatást indítani községünkben. Nem utolsó sorban szeretnénk fellendíteni a helyi turizmust az Eördögh-kastély és az erdei kilátó korszerűsítésével. A közbiztonság javítása és a lopások visszaszorítása érdekében térfigyelő kamerarendszert alakítottunk ki Nyírábrány közterületein. Lefutott a településen az ivóvízminőség-javító beruházás, és korszerűsödött a közvilágítás is.

2017-ben pedig lelepleztünk egy 1956-os emlékművet az októberi ünnepség alkalmával. A rendezői elv a biztonságos működés mellett olyan fejlesztések megvalósítása, illetve kedvező lehetőségek megragadása, amelyek csökkentik a működési költségeket.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Mindig azt mondom, hogy aki dolgozik, az marad, aki nem dolgozik, az megy. Ez szült ellentéteket, de úgy érzem – és ez a visszaigazolás is –, hogy engem az emberek itt elfogadtak, ugyanakkor azok, akik kiszorultak, nem tudják elfogadni a kialakult helyzetet. Mindenkiel jó kapcsolatra törekszem, igyekszem ott segíteni, ahol lehet. Polgármesterként most is az a fő célom, hogy a közösségen, azon belül is az egyéneken segítsék. Azt gondolom, a választóim nem csalódtak bennem.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Nagy küzdelem volt. Az volt a szerencsém, hogy ebben a hivatali szervezetben korábban már dolgoztam, hiszen 1997-től 2000-ig pályázatíróként tevékenykedtem Nyírábrányban. Az első ciklusom kezdetén a régi testületből bekerült négy ember, a három új ember pedig az alpolgármester, valamint a pénzügyi bizottság elnöke mellett jómagam voltam. Ebben az időszakban minden olyan fontos döntést meghoztunk, amit később már nem lehetett megmásítani. Az a testület mindent megtett azért, hogy engem ellehetlenítsen, ne tudjam elérni a céljaimat, ne válasszanak meg újra. A jegyzői múltamnak köszönhetően azonban a hivatali apparátus nem tudott megvezetni. Volt annyi közigazgatási tapasztalatom, hogy az akkori jegyzőt leváltottam, az idősek pedig azóta nyugdíjba vonultak. Az évek során a hivatali szervezet fejlődött, fiatalodott és mára jó úton halad.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Egyszer csomagot osztottunk minden háztartásba decemberben, a szeretet ünnepe közeledtével. Egy idős hölgy annyira meghatódott, hogy telefonon hívott fel, hogy megköszönje, hálája jeléül pedig egy verset is mondott. Azt hiszem, ennél nem is kell őszintébb elismerés. Ez ad erőt az ember munkája során.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

Minden pillanat, amikor a lakosság visszaigazolja, hogy jól végzem a munkám. Enélkül nagyon nehéz lenne. Ez ad erőt az ember munkája során.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Én olyan típusú ember vagyok, hogy a rossz dolgokat is elfelejtem, túlteszem magam rajtuk. Természetesen ha velem valaki úgy viselkedik, nem felejttem el. Megjegyzem, de nem vagyok bosszúálló.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Állampolgársági eskütétel helyszíne Nyírábrány, mintegy 10.000 ember tett már esküt településünkön. Ennek eredményeképpen néhány éve elismerték munkámat a Magyar Helytállásért Díjjal. A kitüntetést minden évben kiosztják a felvidéki magyar közösség egy-egy olyan jelentős személyiségének vagy szervezetének, akik kiállásukkal, a magyar közösség számára példamutató viselkedésükkel kiérdemelték azt. A díj átvételekor azt mondtam: „Csak azt tettem, amit tennem kellett.” Óriási elismerés volt ez számomra.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A családom, mely teljes mértékben támogat. Ezt másképpen nem lehet csinálni.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Be akarom fejezni, amit elkezdtem. A java még csak most jön. Az eddig megvalósult fejlesztésekkel csak szintre értünk, de nekünk erre építkezve tovább kell lépnünk. A munkahelyteremtés okán jó lenne, ha megtalálnának minket nagyobb ipari vállalkozások. Ahhoz, hogy ránk találjanak, a feltételeket biztosítani fogjuk. Rendbe kell hozni a kastélyt, fordulni kell az idegenforgalom felé, az erdő- és vadgazdálkodásnak pedig van jövője. Mindenképpen tervezem folytatni a munkát, ha a lakosság újra bizalmat szavaz számomra.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Két hitvallásom is van:

„Jót s jót! Ebben áll a nagy titok. Ezt, ha nem érted, szánts és vess, s hagyjad másnak az áldozatot.”

/Kazinczy Ferenc/

„És érezzék egy kézfogásról rólad, hogy jót akarsz, és te is tiszta jó vagy...” /Váci Mihály/

POCSAJ KÖZSÉG

Pocsaj az álmosdi Chyre család pocsaji ágának ősi fészke volt. 1415-ben Pocsaji Péter és László, valamint Álmosdi János és László birtoka volt, mely utóbbi Zsigmond király engedélyével itt kastélyt is építtetett. A 16-17. század során Pocsaj az Erdélyi Fejedelemséghez és a Török Birodalomhoz tartozott. Ekkoriban már vegyes lakosságú faluként van említve, a református magyarság mellett jelentős számú ortodox románság is élt itt. A 18. század elején gróf Steinberg Ádám és gróf Zichy Ferenc volt birtokosa. A 20. század elején pedig gróf Zichy Ágoston és a nagyváradi római katolikus egyházmegye volt itt a nagyobb birtokos.

A 20. század, és kifejezetten Trianon után a kisebbségi iskola megszűntetésével a pocsaji románság teljesen asszimilálódott, ma már főleg csak a görög katolikus templom, családnevek és helyi hagyományok emlékeztetnek a román eredetre.

Kecskés Gyula

(1956) polgármester

„Pocsaj nem a világvége, hanem az én szülőfalum, amiért érdemes őszinte szándékkal tenni ...”

Kecskés Gyula 2002 októbere óta látja el Pocsaj községben a településvezetői feladatokat, jelenleg 4. ciklusát tölti. 1991-1994-ig önkormányzati képviselőként tevékenykedett szülőfalujában. Az akkori elképzeléseimet csak polgármesterként tudtam végrehajtani, melyeket többé-kevésbé sikerült is kivitelezni.

2002-től 2010-ig a Gyurcsány, illetve a Medgyessy-kormány működése alatt nem volt egy leányálom dolgozni, de ott is sikerült eredményeket elérnünk – emlékszik vissza Kecskés Gyula.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legfontosabb feladat a családok életében a biztonság megteremtése volt. Ha a lakosság biztonságban tudhatja magát, valamint az ingóságait is, akkor a problémák eltűnnek. Éppen ezért a polgárőrség megalakítása volt az egyik elsődleges feladat. 2003. január 26-án a cigány kisebbséggel közösen alakítottuk ki a polgárőrséget akkor 130 fővel, jelentősen javítva ezzel Pocsaj közbiztonságát.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

2002-ben, a kezdetekkor megfogalmaztam polgármesteri elképzeléseim. Átlátható közéletet, falugazdaság rendbetételét, takarékos gazdálkodást ígértem. Közel 40%-os volt a munkanélküliség, amit közmunkaprogrammal és munkahelyteremtéssel jelentősen csökkentettünk. Napjainkban településünk foglalkoztatja a legtöbb, 205 közmunkást. A polgárőrség hatékony működtetésével és újjászervezésével – szorosan karöltve a rendfenntartó erővel – megszilárdult a település közbiztonsága. Új alapokra helyeztük az orvosi ügyelet üzemeltetését. Tesvérfalvainkkal, Budaházával és Tomestivel újra felvettük a kapcsolatot, és kiaknáztuk az

ebben rejlő lehetőségeket. Együttműködünk a falu oktatási intézményeivel, mindkét egyházzal szoros kapcsolatot alakítottunk ki, de a civil szervezetekkel és a sportegyesülettel is kiváló kapcsolatot ápol önkormányzatunk. Létrehoztuk a Teleházat, illetve megalakítottuk a nyugdíjas klubot. Maximálisan kihasználtuk a pályázati lehetőségeket is. Megoldódott Pocsajban a szennyvízelvezetés, szilárd burkolatú utakat hoztunk létre, korszerűsítettük a buszközlekedést, illetve javítottuk és arzénmentesítettük az ivóvíz minőségét.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Nap mint nap közvetlen kapcsolatban vagyok a lakossággal. Bejárok a közfoglalkoztatottak közé az eligazításokra, de rendezvényeinken is mindig ott vagyok, aktívan részt veszek valamennyi közösségi programon, s nem csak látogatóként. Ami talán komolyabb civil szerveződés, az a sportkör, amelyben aktívan részt vesz a település.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Egy nagyon jó csapatnak vagyok a tagja, akikkel mindent meg lehet oldani, meg lehet beszélni. Van egy történet, amely úgy terjedt el a közhiedelemben, hogy vannak Pocsajban megoldhatatlan feladatok. Akkor jött ez a csapat, aki nem tudott erről, hozzáfogott, és pozitív hozzáállással megoldotta a rárótt feladatokat. Ezek az emberek különböző munkaterületen dolgoznak, akik számára nincs lehetetlen, korosztályt tekintve pedig fiatalok és idősek egyaránt részt vesznek benne.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

A legemlékezetesebb pillanat a polgárőrség megalakítása volt az IKSZT egykori épületében, ami azelőtt rendőrségként működött. Annyian voltunk, hogy ki kellett nyitni az ablakokat, hogy a kívül lévő emberek is hallják azt, ami odabent történik. 130 fővel alakult meg a polgárőrség, s azt mondták a megyei polgárőrség vezetők, hogy ez a létszám úgyis csökkenni fog. Nem csökkent. Olyan csodálatosan éreztük magukat, minden pillanatát érdemes volt megélni.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

A legszebb pillanat talán az első falukarácsony volt 2002-ben. Nagyon meghitt volt, sokan összegyűltek ünnepelni, azt éreztem, hogy igazán együtt van a falu. Faji megkülönböztetés, vallási hovatartozás nélkül mindenkit átjárt a szeretet, a meghitt hangulat. Egy emberként fogott össze a falu a szervezésben és a szereplésben is. A görög katolikus és a református tisztelendő úr is részt vett az előkészületekben. Kórusok alakultak, akik szívből, tiszta szívvel énekeltek.

- *Mi volt munkája legrosszabb emléke?*

Úgy esett, hogy a szociális gondoskodás közepette egy családból a gyerekeket ki kellett emelni. Nyíracsdán helyezték el őket gondozásra. 9 gyerek szakadt el a családjától, amiben nekem is részt kellett vennem. Nagyon fáj látni, ahogyan a szülő éppúgy sír, mint a gyermek, de a gyámhatósági eljárás szerint muszáj volt elszakítani őket egymástól. Azóta nem veszek részt ilyen és hasonló tragédiákon. A gyerekeknek családban a helye, még ha az a legrosszabb család is.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

2002. október 20-án lettem polgármester. Még akkor novemberben ment a Népdalkör Nyíradonyba, egy osztályozó versenyre. Engem is meghívtak, hogy kísérem el őket. Amikor megérkeztünk, már zajlott a verseny, és amikor a mieink következtek, a konferanszié megszólított engem. Még a lábam is remegett, hiszen be kellett mutatkozzak, fel kellett mennem az idősek közé, és együtt énekeltünk a színpadon, ami nagyon emlékezetes volt számomra.

- *Mi jelenti a háttérrel az Ön számára ebben a munkában?*

A család. Egy ilyen feladathoz jó családi körülmények szükségesek, és megfelelő gazdasági háttérrel is kell rendelkezni. Nekem két vegyes kereskedésem van, melyek biztosítják a gazdasági háttérrel. Feleségem és két gyermekem van, akik maximálisan támogatnak ebben a munkában. Kizárólag ilyen biztos háttérrel lehet ezt a feladatot elvégezni.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Még egy ciklust mindenféleképpen megpróbálok. Pontosabban ezt véghez kell vinni, és utána átadom a stafétabotot valakinek. Most is hozzáfogtunk egy szegregációs pályázathoz, ami még három évig tart. Ezt végig kell csinálni, mert úgy gondolom, hogy a kisebbség megérdemli azt, hogy behatóan foglalkozunk velük.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Pocsaj nem a világvége, hanem az én szülőfalum, amiért érdemes őszinte szándékkal tenni. Ezért indultam el újra a polgármesteri választáson. Terveimet pedig csak a választóim segítségével valósíthatom meg.

SÁRÁND KÖZSÉG

A település nevének első megemlítése még Sarang formájában 1219-ből való, majd a váradi egyházmegye évkönyvei szerint a XIII. század végén a faluban már szervezett egyház és templom volt. A település a hajdú kiváltságokat a XVII. század elején kapta meg, az azonban biztos, hogy az erdélyi törvénytár (Approbata Constitutiones) 1626-ban már a hajdúvárosok sorában említi.

A település címere az egykori hajdúvárosi móltra utal. A címerpajzsban egy támadó-vívó állásban elhelyezkedő, jellegzetes hajdúsüveget viselő, kardot tartó hajdú vitéz képe látható, címersisakként pedig három pántos vitézi nyílt sisakot jelenítenek meg. A sisakdísz – a szokásostól eltérően – nem a címerképet ismétli meg, hanem a kor jellegzetes fecskefarkú hadilobogóját.

Szántó József

(1961) polgármester

„Becsület, kitartás, következetesség, szociális érzékenység.”

2014 óta Sáránd község polgármestere. Gyermekként került Hajdú-Bihar megyébe szüleivel együtt, igaz Sárántól egy kicsit távolabbra, Magyar-homorogra. Ott töltött néhány évet gyermekként, majd azt követően került Debrecenbe.

Sáránd településsel először 1979-ben került kapcsolatba, akkor járt itt először. Azután itt alapított családot. 1984 óta sárándi lakos, akkor költöztek ide. Mindig szeretett tevékeny részese lenni a községnek, olyan munkát vállalni, ami a közös- séget is előre viszi. A munka mellett a 90-es években képviselőként is részt vett a település életében. A polgármesteri munka – ez az elképzelés már 1998-ban megfogalmazódott benne. 2002-ben indult a választáson, akkor kevésnek bizonyult az a támogatottság, amit maga mögött tudhatott. Folytatta a munkáját, és 2014-ben volt ismét, amikor többek biztatására elindult, s megnyerte a választást.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült?

Talán amivel szembesülnöm kellett az első napokban az volt, hogy ez nem egy hagyományos vállalkozás, mert én vállalkozóként tevékenykedtem a munka világában, ahol azért kicsit másképp kell gondolkodni attól függetlenül, hogy az ott szerzett tapasztalatok most is a település javát szolgálják. Nehéz volt átállni, hogy más dolgokra is oda kell figyelni. A munkatársakkal, munkavállalókkal nem okozott gondot a kapcsolattartás, a polgármesterség előtt is voltam munkáltató és munkavállaló is, egy 160 fős cégnél dolgoztam vezető beosztásban. Voltak persze nehézségek, néhányan nem tudták elfogadni, hogy változás történt. Ezzel ugyan akkor a mai napig meg kell küzdeni. A feladatot, amit elsősorban magam elé állítottam, a település számára közreadtam, hiszen volt egy választási program, melyből polgármesteri program lett, amit a képviselő-testület is elfogadott.

- Melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Nem volt teljesen ismeretlen számomra az önkormányzati munka, hiszen az előző ciklusban részt vettem az önkormányzat munkájában, mint külsős bizottsági tag, a pénzügyi bizottságnak voltam a tagja. Rendszeresen részt vettem a testületi üléseken, és figyelemmel kísértem a hivatali munkát, hiszen mikor kihagy az ember több mint 10 évet, ez idő alatt sok változás történik, hiszen jelenleg is napról napra változnak a törvények. Különösképpen nehézséget nem okozott a feladat, hiszen a munkabíró képességem elég magas. Maximalista vagyok, és szerencsére ezzel nincs gond addig, amíg az ember mellett ott állnak a segítők és a munkatársak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

A hivatali munkától a településen történő fejlesztéseken keresztül a programok szervezéséig elég összetett a feladat. Nem vagyok teljesen elégedett, hiszen mindig többet szeretnék. A település infrastruktúrája viszonylag jól kiépített volt, nem kellett a csatorna vagy vízhálózat kiépítésével, telefon bekötésével foglalkozni. Kevés település tudja azt elmondani, hogy nincsen olyan utcája, amely legalább útalappal ne rendelkezne. Ez részben az elődömnek is köszönhető, mert ő is nagy energiát fektetett abba, hogy a belterületi utak rendben legyenek. Ezt mi továbbfejlesztettük, hiszen jelenleg is van élő pályázatunk, amely a külterületi utak fejlesztését célozza meg. Emellett folyamatosan fejlesztjük a járdáinkat, jelenleg a Bagosi utcán épül gyalogút csaknem 1 km hosszan. Ezen kívül hűtőház épül, amely munkahelyteremtő beruházás lesz Sárándon, illetve az óvoda épülete is egy 60 millió forintos energetikai korszerűsítésen esik át. De megemlíteném a konyhát, amit teljesszörűen felújítottunk, vendégházat szeretnénk kialakítani a Holló László utcán. Önkormányzatunk vagyona is jelentősen nőtt, hiszen több ingatlant sikerült megvásárolnunk, amelyek a későbbiekben ugyancsak a település javát fogják szolgálni. Jelentős beruházás lesz a sportpálya és környékének rendbetétele, ahol gyermektáborokat szervezünk, létrehozunk egy lovastanyát, de nem feledkezünk meg más területekről sem, hiszen egy 100%-ban önkormányzati tulajdonú szövetkezettel beindítottuk a sárándi pékséget is, ami helyben készült pékáruval látja el a helyieket, s mellyel 8 munkahelyet is teremtettünk.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Azokat az eredményeket, amelyeket az elmúlt három évben végeztünk, a lakosság jó része látja, értékeli. Persze vannak mindig elégedetlenek, olyanok, akik még többet szeretnének, illetve vannak olyanok is, akik másképp képzelik ezt el. Én azt gondolom, hogy a képviselő-testület és az önkormányzat céljait megvalósítottuk. Az ajtóm mindenki előtt nyitva áll. Ha éppen nem találunk itt, az azért van, mert a sok munka mellett nem tölthetem itt az időm jó részét, de ott segítek, ahol tudok. A lakosság nagy része pozitívan ítéli meg az itt végzett munkát.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Mögöttem tudhatom a képviselő-testületet, mögöttem tudhatom a hivatalt, a kollégákat, az intézményeket, akik folyamatosan részt vesznek a napi munkában. De mögöttem van a lakosság jó része is, akikkel tartom a kapcsolatot, valamint a civil szervezetek is. Sok önkéntes támogató munka van az eredmények mögött. Olyanok személyében, akik látják a megvalósítás lehetőségét. Persze ismételten meg kell fogalmazni, hogy vannak, akik számára ez kevés, de azt gondolom, többféle nézetből és szemléletből lehet csak kihozni közös eredményt.

- Mi volt munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

A 3 év alatt minden elért eredmény, cél, pályázati siker, minden rendezvény nagyon emlékezetes. Nagyon nehéz kiemelni ezekből bármelyiket. Hasonló lehet, ha valakit megkérdezzük, akinek több gyermeke van – nekem is van négy –, hogy melyiket szereted a legjobban. Olyan kérdést tett fel, amire nem tudok válaszolni, hiszen mind-mind nagy előrelépés. Amikor benyújtunk egy pályázatot, megnyerjük, megvalósítjuk, vagy amikor egy rendezvényt megszervezünk, és látjuk a sok mosolygós arcot, az elégedett résztvevőket. De az eredmények közé sorolható az is, hogy volt olyan év, hogy a közfoglalkoztatásban közel 150 főnek biztosítottunk munkát.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Számomra az a legrosszabb emlék, amikor két képviselőtársam lemondott, cserbenhagyva ezzel a település vezetését és a választópolgárokat is. Együtt foglalmaztuk meg 2014-ben a közös célokat, persze voltak dolgok, amiben nem értettünk egyet, de a képviselők is azért vannak, azért vagyunk többen, hogy többféle látásmóddal vigyük előre a települést.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Amíg élek, emlékezni fogok arra, amikor testvértelepülési megállapodást kötöttünk Etéd községgel. 2015. március 15-én ünnepi beszédet mondhattam az erdélyi községben, és az volt az a pillanat, amikor polgármesterként, magyarként, emlékezhettem meg a határon túli magyarokkal közösen '48 hőseire. Ott állni a település lakossága előtt számomra örök emlék marad. Ha nem vagyok polgármester, nem élhettem volna át ezt a felemelő pillanatot.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Elsősorban a családomat és barátokat tudom említeni, hiszen ők töretlenül mögöttem állnak. Fontos ebben a pozícióban a nyugodt háttér, így teljes erővel tudok az általam vállalt munkára koncentrálni.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

A tervek egy részét már megvalósítottuk, de a munka továbbra sem állhat meg. Az elmúlt négy esztendő egy hosszú folyamat része volt csak, és szeretném, ha elképzeléseim hosszú távon Sáránd javát szolgálnák. Sok még a teendő, a lakosság és a képviselő-testület által megfogalmazott terv, tehát mindenképpen szeretném folytatni a munkát.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Becsület, kitartás, következetesség, szociális érzékenység.

A régészeti leletek arról tanúskodnak, hogy a község területén már i. e. 5000 évvel is éltek emberek. Itt hagyták jellegzetes temetkezési helyeiket a rézkor végén (i. e. 2000) élő pásztornépek is. Udvari régi templomának nyomai alapján feltételezhető, hogy már a 11. század második felében állt. A sírokban pogány és keresztény szokás meglétét fedezték fel.

Az 1514-es Dózsa-felkeléshez az udvariak is csatlakoztak, és együtt dúlták fel a bajomi parasztokkal a Bajoni család udvarházát, égették el irataikat. A török magyarországi terjeszkedésének következtében 1555-ben Udvari 47 portával török uralom alá került, majd 1556-ban az erdélyi fejedelmi kincstár rendelkezett felette, az un. Partiumhoz (Részekhez) tartozott. Ez azt jelentette, hogy mindhárom magyarországi főhatalomnak (királyi, fejedelmi és török uralom) kiszolgáltatottjává vált.

A falu 1785-ben még kétutcás, szalagtelkes település volt. Az 1848–49-es forradalom és szabadságharcban udvari önkéntesek is harcoltak.

Kiss Tibor

(1966) polgármester

„Polgármesterként felelősek vagyunk mindenkéért és mindenért!”

2011. május 8-én időközi választáson nyerte el a polgármesteri tisztséget. A településen azért kellett választást tartani, mert az akkor regnáló polgármestert megválasztották a Hajdú-Bihar Megyei közgyűlés elnökének, aminek következtében le kellett mondani összeférhetetlenség miatt a Sárrétudvariban betöltött polgármesteri feladatairól. Ebben a helyzetben merült fel Kiss Tibor neve, aki a FIDESZ támogatásával elindul a polgármester választáson. Kiss Tibor 2002 óta volt a település önkormányzati képviselője, foglalkozását nézve pedagógus, illetve a helyi általános iskola igazgatóhelyettese volt 1998-tól. A közéletben elfoglalt helye, az általános iskolában betöltött tisztsége, illetve személyiségéből adódó aktív közösségi élete játszott szerepet abban, hogy az időközi választáson a település polgármesterévé választották.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Igazgatóhelyettesi munkakörömnél fogva az oktatásügy feladatait jól ismerem. Iskolánkban nagyon jó oktató-nevelő munka folyt, egy igazán tartalmas életemet vivő művészeti iskolával. Emellett iskolánk dolgozói egy igazán kiváló közösséget is alkottak, ami mind az iskola életében, mind az iskolának a településen betöltött szerepében is megmutatott. Az igazi kihívást abban éreztem, hogy azt a szakmai munkát, amit az iskolában kialakítottunk, illetve az iskolai közösségben betöltött aktív szerepemet tovább tudjam kamatoztatni a település egészért. Önkormányzati képviselőként természetesen ismertem az aktuális települési feladatokat, de teljes mélységben kellett megismerni az önkormányzati munkát s az önkormányzat előtt álló feladatokat. Számomra részleteiben tanulandó volt például a szociális ellátások rendszere, vagy a műszaki területen is kellett bizonyos ismereteket szerezni a pályázatok kezelése tekintetében. Ráadásul több pályázati kiírás

is folyamatban volt polgármesterségem első időszakában, s ezek átgondolása, megtervezése, pályázati beadásai jelentették az első elvégzendő feladatokat. Emellett 2011-ben indultak az első közmunkaprogramok, melyeknek felépítése, rendszerének kidolgozása is feladataim közé tartoztak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

2018-ban Sárrétudvari egy nyugodt, együttműködő közhangulatot árasztó, fejlődő település. Sikerült egy kölcsönös bizalomra épülő kapcsolatot kiépíteni mindazokkal, akik Sárrétudvariért kívánnak tenni. Számomra idetartozik a polgármesteri hivatal, az intézmények vezetői, a különböző civilszervezetek és alapítványok, a település gazdasági szereplői. Ha arról kell beszélnem, mit sikerült megvalósítani elképzeléseim közül, megemlíthetem, hogy néhány hónapja kezembe került a 2011-es választási kampány-papírom. Örömmel láttam, hogy egy kivételével szinte mindent meg tudtam valósítani. Ami még nem sikerült, az egy bentlakásos szociális otthon. Ha a fejlesztéseinket nézzük, akkor több mint 3.5 milliárd forinttal lettünk gazdagabbak. Megújultak intézményeink: felújítás történt a két külső iskolában, felújítottuk az emeletes iskola tornatermét és a község konyháját. Az emeletes iskola tetőterére napelemek kerültek, és folyamatban van az emeletes iskola nagyszabású energetikai megújítása. A település központi részére új tornaterem épült, közösségi funkciókat betöltő kondi parkkal, illetve megújult a játszótér. Az év építkezési feladata az idősek klubjának és az óvoda épületeinek bővítése és felújítása. Megtörtént a művelődési ház középső részének felújítása, a nagyterem és az épület szebbé tétele most zajlik. Felújítottuk a fogorvosi rendelőnek és civilszervezeteknek helyet adó régi gyógyszerárat. A település infrastrukturális területen is sokat fejlődött. Néhány szakaszt kivéve kiépült a szennyvízhálózat, ivóvíz javítás keretében megújult vízműtelep, közel 15 km-es szakaszon megépült a belvízelvezetés. Kb. 40 db új parkolót sikerült átadni, felújítottunk, vagy újonnan építünk aszfaltozott és térkövezett belterületi utakat, illetve közel 3 km hosszan külterületi utat is fel tudunk újítani, valamint a település egészére megépítjük a kerékpárutat. Korszerűsítettük a közvilágítást. A megépülő új lakóotthonok nemcsak szociális területen, hanem a településünk egész arculata szempontjából is újat hoznak nekünk. A felújítások mellett visszük a közmunkaprogramok feladatait, amely nemcsak a foglalkoztatás szempontjából lényeges, de ezzel is gazdagodtunk is. A munka látszik a közterületeken, járdák építésével, betonelemek készítésével, fatárgyak kihelyezésével, a volt rendőrségi udvar épületeinek felújításával, új sertéstartó telep építésével, és a művelhető területek mezőgazdasági bevonásával. Említést tennék a munkahelyteremtés piaci feltételeinek bővüléséről: saját erőből és pályázati lehetőségekkel erősödtek és fejlődtek eddigi vállalkozásaink, akik jelentős gazdasági szereplők és foglalkoztatók a településen. 2018 pedig ebből a szempontból is nagyon fontos lesz. Az új vágóhid és húsfeldolgozó megépítése jelentősen kibővíti a munkahelyteremtés helyi lehetőségeit.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A választókkal való kapcsolatomat talán két szóval tudnám igazán kifejezni: emberi és partneri. Egy vezetőnek e két dolog mezsgyéjén kell kialakítani kapcsolatait választóival, akkor is, ha egy bizonyos ügyben tud nekik segíteni, de akkor is, ha ez a segítség nem lehetséges. Amennyiben ezt következetesen tudjuk vinni, a választókkal való kapcsolatot a kölcsönös bizalom jellemezheti. Úgy érzem, jelenleg elmondhatom, hogy ezt a bizalomra épülő kapcsolatot érezhetem magam mögött. Mint szóltam róla, településünket aktív közéletiség jellemzi, megközelítően 20 civilszervezettel. Polgármesteri munkám során próbálok aktívan részt venni munkájukban, rendezvényeiken. Ez sokat jelent számomra is, hiszen ilyenkor alakulhat ki olyan légkör, amely egy közvetlenebb kapcsolatot jelenthet a közösségek tagjaival. Emellett e kérdésre válaszolva említem meg, hogy polgármesterségem mellett a helyi református egyházközség gondnoka is vagyok. Ez a feladat és elhívás szintén nagy felelősséggel jár, s tiszteletes asszonnyal és presbitertársaimmal mindent megteszünk egyházunk lelki és anyagi épüléséért.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Igazán jó csapat és segítők nélkül munkánk szélmalomharc lenne. Hiába elgondolás, ötlet, ha a kivitelezésben nem állnának mellettem nagyon sokan. A legközelebbi „csapat” természetesen a polgármesteri hivatal apparátusa, akikkel a legszorosabb a kapcsolatom. Emellett ott állnak mellettem a különböző intézményeink vezetői és dolgozói, a helyi református egyház, valamint a civilszervezetek egész tagsága, illetve a településünk vállalkozói. Ők így együtt, akikkel a legtöbbet kell vállalnunk ezért a településért.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Ez egy nehéz kérdés, de talán két olyan eseményt tudok kiemelni, ami a település egészségéért végzett munkám során lelki megelégedettséget és örömet adott. 2014-ben ünnepeltük a település első írásos említésének 800 éves, míg a templom építésének 400 éves évfordulóját. Sok szép rendezvény került megrendezésre ezen ünnepsorozatán, de a legfelemelőbb és lelkileg igazán legmeghatóbb az volt, mikor a templomunk harangjainak hangját, Sárrétudvari megemlézése mellett meghallhattam a Kossuth Rádió déli harangszavában. Úgy éreztem, olyan generációt képviselünk, aki tesz ezért a településért. Van még egy másik, talán más jellegű emlékezetes pillanatom. 2015-ben Sárrétudvari labdarúgó csapata megyei kupadöntőt játszhatott. Bizonyos egyeztetések után erre a mérkőzésre a majdnem újonnan átadott Nagyerdei Stadionban kerülhetett sor. Településünk igazi labdarúgó lázban élt ekkor, s a mérkőzésre a 3000 lakosból mintegy 1000-en beutaztak Debrecenbe, s olyan hangulatot varázsoltak, ami igazán felejthetetlen. Ez egy emlékezetes pillanat volt, hiszen azt éreztem, hogy tényleg nagyszerűen összetartó ez a település.

- Mi volt eddigi munkája legjobb emléke?

Nagyon sok szép emlék ivódott belém polgármesterségem óta. Nemigen tudok egyet kiemelni belőlük. Emlékezetesek a sikeres közösségi alkalmak, így „falunapjaink”, adventi ünnepsorozataink, idősök

napja, egyházunk szép alkalmai. Emlékeztetek a fejlesztéseinket megkoronázó átadási ünnepek, illetve vállalkozóink sikeres beruházásai.

- *Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?*

Természetesen vannak rossz emlékeim is, mikor támadják munkámat, vagy alaptalanul mérik rám a „nem akar segíteni” mondatot, vagy vádoltak képtelen és igaztalan dolgokkal. Egyet viszont, ami a legrosszabbnak tűnik, nem tudok mondani.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

A hátország természetesen a család, szűkebb és tágabb értelemben véve. 29 éve vagyok házas, feleségem Kissné Dr. Hegedűs Gabriella ügyvéd. Két gyermekem van: Vilmos fiam hegedűművész, felesége operatőr, míg Hedvig Zsófia lányom a Pázmány Péter Tudományegyetem hallgatója.

- *Tervezi-e a munka folytatását?*

Igen, 2019-ben indulni kívánok a polgármesteri választáson.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

A polgármesterség egy olyan munka, amit a közösség egészéért kell végezni. Polgármesterként felelősök vagyunk mindenkiért és mindenért!

SZEREP KÖZSÉG

Anonimus Gesta Hungarorum című művében is megtalálható a község neve: Szabolcs és Tas vezérek egy Homosoer nevű folyó mellett szállának alá, és jövének Szerep mocsaráig (lutum Szerep) s innen megindulván...

Szerep mocsara nem csak a települést övező mocsaras, nádas ingoványt jelentette, hanem az egész – a későbbi – Nagysárrétet is ezen a néven ismerték évszázadokig. A honfoglaló magyarok ezen a területen kis létszámú, sváb ajkú lakosságot találtak, akik réti állattartással, halászattal, pákászattal és némi gabonatermesztéssel foglalkoztak. A vármegyék kialakításakor a községet Békés om- be sorolták, és odatartozott majd 300 évig. A község első ismert kegyurai a Zovárd nemzetség tagjai voltak, akik Békés és Bihar om- ben 13 falut bírtak. A 13 falu birtokközpontja Szerep volt, ide építettek egy bencés monostort is, Szent György emlékének szentelve.

Tóthné Verő Tünde

(1970) polgármester

„A hatalom: szolgálat! Minél erősebb vagy, minél nagyobb hatalmad van, annál inkább felelős vagy másokért.”

2014-ben került a helyi választói akarat eredményeként a polgármesteri pozícióba. 2000 óta dolgozik a polgármesteri hivatalban. Közfoglalkoztatás szervező munkakörben kezdte feladatát, közben elvégezte a Debreceni Egyetem általános szociális munkás szakát, majd az igazgatásszervező szakot is. Sok tanulás és szorgalmas munka eredményeként 2008-ban a település jegyzője lett. Végigjártam a „számárlétrát” – ahogy maga fogalmaz -, és megismerte a hivatal munkájának szinte minden területét. 2014-ben a település polgármestere nyugdíjba vonult, jelezte, hogy nem indul a választáson. Utódját Tóthné Verő Tündében látta, s biztatta, hogy induljon a választáson. Sokat gondolkozott, hogy megpróbálja-e. Tudta, hogy a tisztség ellátására szakmailag és emberileg felkészült. Szerep településen él a családjával, és nem volt mindegy számára, hogy milyen a közvetlen élettere, ezért úgy érezte, hogy tenni tud egy élhetőbb település kialakításáért. Ismeri az itt élő embereket, a mindennapi problémáikat.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Legnagyobb problémát a munkanélküliség jelenti a településünkön, illetve a lakosság halmozottan hátrányos helyzete. 2014-hez képest most a felére sikerült csökkenteni a munkanélküliek számát.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Nagyon sok fejlesztést sikerült megvalósítani, természetesen pályázatokból. Tornaterem épült, új piactér, orvosi rendelő és védőnői szolgálat újult meg. A könyvtárunk hőszigetelést és új vakolatot kapott. Mini bölcsőde készült, az óvoda konyhája is megújul. Kiépítettük a térfelügyelő kamerarendszert a településen, amit

minden évben folyamatosan tudunk bővíteni. Ezzel természetesen új munkahelyek is létesültek. A meglévő szolgáltatásaink bővítésével újabb dolgozókat tudtunk alkalmazni. Nagy örömeinkre szolgál, hogy hamarosan befejeződik a településünk főútjának és a Szerep-Sárrétudvari összekötő út teljes felújítása. A településen megvalósuló beruházások elősegítik a helyi lakosság életminőségének javulását.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Családommal együtt ezen a településen élek, itt fekszem le és kelek fel. A mindennapjaimat itt élem. Napi szinten van kapcsolatom a választókkal, ismerjük egymás életét. Településünk 1600 fős kistelepülés, mindenki ismer mindenkit. Számomra a legjobb dolog az, hogy bizalommal keresnek az emberek, mindenkin megpróbálok segíteni, a problémájára megoldást keresni. Kevés a helyi civil szervezetünk, őket szeretném kicsit erősíteni. Nagyon aktívak a nyugdíjasaink, polgárőreink. Mondhatom, hogy részese vagyok a mindennapjaiknak, nem csak a rendezvényeiken vagyok ott rendszeresen, hanem ha szükségük van a segítségemre, akkor is. A polgárőrségnek közösen írtuk meg a pályázatot a polgárőr autóra, amit meg is nyertek. A nyugdíjas egyesületnek egészségnap megszervezésére és kirándulásra pályáztunk sikeresen. De én is mindig számíthatok rájuk, települési rendezvényeken rendszeres fellépők a nyugdíjasok, a rendezvényeinket a polgárőrök biztosítják. A helyi birkózó egyesületnek az elnöke vagyok. A birkózáshoz nem igazán értek, de a gyerekek lelkesedését mindenképpen támogatnom kellett. Amennyire tudom, segítem az egyesület munkáját. Szintén támogatom a helyi sportegyesületet is, fontosnak tartom a sportolást. Népdalkör is működik a településünkön, rendezvényeink rendszeres fellépői. A civil szervezetek programjain rendszeresen részt veszek, ezzel is jelezve, hogy fontosak számomra. A települési rendezvényeket szervezem, önkéntes segítőkkel közösen, akiknek fontos, hogy egy-egy boldog, elégedett napot együtt tölthessen a település apraja, nagyja.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Munkám során a legnagyobb segítséget a hivatali dolgozók jelentik. Fontos, hogy az igazgatási, pénzügyi dolgok megfelelően legyenek ellátva, ezt pedig a hivatali dolgozók végzik. Partnerek a pályázatok előkészítésében, elszámolásában. Fontos az intézményvezetőkkel való folyamatos és jó kapcsolat is, hisz mindegyikünk érdeke a településen élők megfelelő ellátása. Lényeges a képviselő-testülettel való békés kapcsolat, mert mindegyikünk érdeke a település fejlődése. Kiemelt figyelmet fordítok a környező települések polgármestereivel, az országgyűlési képviselőnkkel és a megyei vezetőkkel történő kapcsolattartásra. A település önkormányzati feladatainak hatékonyabb ellátása csak az együttműködésekkel valósulhat meg.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Nekem a pályázatok eredményhirdetési a legemlékezetesebb pillanatok. Amikor értesülünk egy-egy pályázat támogatásáról, kezdődhet a kivitelezés szervezése, és már szinte látom a végeredményt.

- *Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?*

Legszebb pillanataim az elkészült fejlesztések átadása. Mindig örömmel tölt el, hogy valami újat alkothattunk, ismét egy jó dolgot adhattunk a településnek. A sok munka és álmatlan éjszaka után ismét valami újat, szépet sikerült elérni. Büszkeséggel tölt el, hogy a munkám eredménye, hogy ismét adhattam valamit a lakosoknak. Sokszor eszembe jut ilyenkor, hogy 10-20 vagy 30 év múlva is ott lesz az az építmény, és az az én polgármesteri ciklusom alatt készült.

- *Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?*

Településvezetőként napi szinten találkozom embereknek, családoknak, intézményeknek, közösségeknek, a településnek, a térségnek a gondjaival. A lakosságot érintő nehézségek egy részére azonnal vagy rövid időn belül megoldást találunk, más problémák megoldása az összetettségük miatt hosszabb időt vesz igénybe. Találkozom azonban olyan élethelyzetekkel, gondokkal is, amelyeknek a megoldására bármennyire is törekszünk, tehetetlenek vagyunk.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Megígértem a választóknak, hogy a települési rendezvényekre hívni fogok egy-egy nevesebb fellépőt. Ezt sikerül is tartani, vendégünk volt már a Desperádó, Czibi Norbi, Péter-Szabó Szilvia stb. Ezeken a rendezvényeken elnézem a lakosokat, az örömet, boldogságot látni az arcukon. Hálásak, hogy a mi kis falunkban személyesen is látni egy-egy nevezetesebb fellépőt. Ilyenkor azt mondom, ezt az örömet látva, megérte.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

A polgármesteri munka teljes embert kíván, ez nem heti ötnapos és nyolcórás munka. Ez 24 órás munka, úgy lehet teljes emberként végezni, ha van mögöttünk egy biztos, nyugodt pont. Ez pedig a család. Mielőtt indultam a választáson, megkérdeztem a férjem és a fiam, ők támogatásukról biztosítottak. Tudták és elfogadták, hogy rájuk kevesebb időm marad, de mindenben a mai napig mellettem állnak, és segítenek. Ők jelentik a nyugalmat, feltöltődést az életemben.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Természetesen. Úgy érzem, elkezdtem valamit építeni a településen, és ezt még szeretném folytatni.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

A hagyomány úgy mondja: „a hatalom: szolgálat”! Minél erősebb vagy, minél nagyobb hatalmad van, annál inkább felelős vagy másokért. Aki pedig legfelül van, annak nincs „énje” – minden tetteivel, gondolatával szolgál – még a lélegzetét is másokért veszi... (Müller Péter: Ji King Jóskönyv, 236. old.)

Felelős vagyok a településemért, lakosaiért. Munkám során a település és lakosai érdekét kell nézmem. Feladatomat becsületesen, tisztességesen végzem. Legfontosabb számomra, hogy nyugodtan alhassak, a lelkiismeretem tiszta legyen, amit meg lehet tenni, megtettem.

A község Hajdú-Bihar megye déli részén, a volt Püspökladányi járásban terül el. A község határa hosszú, elnyúlt alakban terjeszkedik, és belterülete a külső határrészhez viszonyítva a határ délnyugati szegletében helyezkedik el. A községgel közvetlenül határosak Kaba városa, Hajdúszovát, Földes és Báránd községek. Tetétlen régi település. Az eddig fellelt iratok közül a legrégebbi 1441-ben említi a falut. A Tetétlenről szóló leírás Karczag Vilmos "Album gróf Zichy Géza 25 éves írói és művészi jubileuma alkalmára" című munkája és "Tetétlen község 25 éve 1944-1969" című helyi gyűjtés alapján íródott. A község 1944. október 18-án szabadult fel a német megszállás alól.

A háború után itt is – mint bárhol országszerte – semmiből kellett újrakezdeni mindent. Az emberek közösen összefogva próbálták helyreállítani a háború okozta károkat. 1971. április 25-től 1990. december 31-ig Tetétlen közigazgatásilag Kaba nagyközséghez tartozott.

Borbélyné Fülöp Hajnalka

(1969) polgármester

„Ezt a munkát csak a bizalomra, töretlen hitre, elkötelezettségre és kitartásra kell és szabad építeni. „

2010 óta vezeti a sárréti települést. Kisebb megszakításokkal mindig Tetétlenül élt, dolgozott és él jelenleg is a családjával. Szeret itt élni, szereti a tetétleni embereket, fontos számára a település fejlődése, jövője. Településvezetőként tud a leginkább ezeknek a célkitűzéseknek eleget tenni, illetve tudja ezt a kis közösséget leginkább képviselni, ezért vállalta a megmérettetést és a szolgálatot 2010 és 2014 évben is.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Településünk több tekintetben is a hátrányos helyzetű községek közé tartozik. 2010-ben, amikor a munkámat megkezdtem, a felméréseket követően több olyan meghatározó problémával álltunk szemben, melynek hatékony megoldása jelentős mértékben meghatározta a község fejlődésének és jövőjének irányvonalát. Olyan súlyos mértékű munkanélküliség volt jellemző a településen, melyből eredően gyakorlatilag minden helyi család érintett volt. Ennek közvetett eredményeként pedig rendkívül rossz volt a közbiztonság a településen, a családok szociális helyzete, a tetétleni emberek egészségi és mentális állapota szintén nagyon rossz képet mutatott. Generációk közötti szakadék, rohamosan csökkenő tendenciát mutató születésszám és lakosság szám. Egy széthúzó, megosztott közösség, aki elszigetelődött s nem látta a kiutat ebből a nehéz helyzetből. Az önkormányzat minimális mértékű saját bevétellel rendelkezett, hiányzó ellátási területek a helyi szolgáltatások keretében, kihasználatlan és fokozatosan romló állagú önkormányzati épületek, a használat alatt álló közintézmények üzemeltetése az épületek infrastrukturális feltételeiből eredően pedig gazdaságtalan volt.

- *Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?*

Néhány fejlesztési beruházás kivételével a közösség érdekében előzetesen meghatározott célok teljesültek. Évek óta stabilan tudjuk tartani a foglalkoztatási lehetőségeket. Létrehoztunk egy települési márkát több száz saját termékkel, és az ezek értékesítéséhez szükséges nemzeti és nemzetközi értékesítési hálózatot több csatornán keresztül. Bővítettük a helyben elérhető szolgáltatásokat (fogászati ellátás, mezőőrség, településőrség, helyi piac, helyi kis sütőde és bolt, folyamatosan működő közösségi tér, DJP pont stb.). A közösségi programokon és közösség-, valamint személyiségfejlesztő programokon keresztül sikerült egységes, összetartó kis közösséget kovácsolni a helyi lakosokból, jelentős mértékben fejlődött a település környezete, infrastrukturális ellátottsága, egy-két kisebb fajsúlyú bűncselekmény fordul már csak elő évente, élhetőbb lett a község. Az önkormányzati épületeket korszerűsítettük, bővítettük és a kihasználatlan épületeket hasznosítottuk.

- *Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?*

Kis településként napi, közvetlen kapcsolatban vagyok a helyi lakossággal, a választókkal. Közösségünk valóban nagy fejlődésen ment keresztül pozitív irányban. Az elmúlt években az emberek szemléletfejlődése, egymáshoz való hozzáállása olyan mértékben változott, hogy több olyan eredményt tudtak elérni közösen, amely ezt megelőzően elképzelhetetlen lett volna. Igyekszem minden közösségi programon részt venni, s minél több csatornán keresztül tartani a kapcsolatot a helyi emberekkel.

- *A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?*

Hátrányként éljük meg azt a változást, amelyből adódóan az önálló önkormányzati hivatal helyett ma már csak kirendeltség működik a településünkön. Bár jelentős mértékű változás következett be az önkormányzati feladatellátás tekintetében, a lakosok mindennapi problémái, a település-fenntartás és üzemeltetés, valamint a foglalkoztatási programok működtetése nagyobb létszámú támogatást igényelne. Kirendeltségünkön nagy szakmai és gyakorlati tapasztalattal rendelkező szakemberek dolgoznak. Az ellátott feladatokhoz mért és szükséges létszámot pedig igyekszünk más pályázati források igénybevételével biztosítani.

- *Munkája legemlékezetesebb pillanata?*

Amikor az egyik legnagyobb problémánkra megoldást nyújtó foglalkoztatási programjaink elindultak. Majd ezt követően, amikor ezen programokban elért eredményekért átvehettem az első elismeréseket, és ezt követően ezt megoszthattam itthon azokkal az emberekkel, akik ebben oroszlánrészt vállaltak, s akik tulajdonképpen megvalósították ezeket a feladatokat.

- *Munkája legszebb pillanata?*

Munkámban az a legszebb, hogy változatos. Kiragadni nem igazán tudok egy-egy pillanatot, hiszen mindig az a legszebb, amikor egy-egy célkitűzést elérünk, amikor tudunk segítséget nyújtani valakinek, amikor érezzük, hogy nem hiábavaló volt a munkánk.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

A mai napig tartó folyamatos hiábavaló próbálkozások a Zichy kastély tulajdonjogának visszaszerzésére és helyreállítására vonatkozóan.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Több ilyen történet van, ami miatt nagyon szerencsésnek érzem magam. Az egyik ilyen emlékezetes történet még nem is olyan régi történet, amely egy rekordkísérlet megdöntéséhez kapcsolódik. A közösségünkben végbement fejlődés nagyszerű példája volt ez az esemény. A rekordkísérlet meghatározása viszonylag könnyen ment, és mindenki nagyon lelkes volt a hír hallatán, hogy újabb rekordra készülünk. Aztán amikor már a feladat tényleges megvalósítása következett, bizony többször voltunk pattanásig feszültek, és többször elhangzott az is, hogy talán mégsem tudjuk mi ezt megcsinálni... De mindig sikerült egymást átsegíteni ezeken a pontokon, és mindig volt valaki, aki tudott hitet és megoldást mutatni. Jó érzés volt látni, ahogy napokon keresztül a település szinte valamennyi lakója megmozdult, és aktívan kivette részét az előkészületi munkákban. Amikor idősek és fiatalok együtt dolgoztak a sikeres rekord elérése érdekében jó hangulatban. Aztán már, amikor sikeresen megvalósítottuk ezt a feladatot is, nagyon jó érzés volt látni az abban résztvevő helyi lakosok örömét. Jó volt látni, hogy együtt tudtak örülni felhőtlenül a közösen elért sikernek. Az I. Homoktövis fesztivál keretében a legtöbb töltelékkel egyszerre megfőzött 7377 db töltött káposzta magyarországi rekordja igazolta, hogy közösségünk minden nehézség ellenére képes elérni a kitűzött célokat az összetartásának, hitének és kitartásának köszönhetően.

- *Mi jelenti a háttérrel az Ön számára ebben a munkában?*

Biztos, stabil és nyugodt háttér nélkül nem lehet ezt a munkát eredményesen ellátni. Tekintettel arra, hogy ez a feladatellátás, ez a szolgálat, melyet elvállaltam, nagyon sok energiát és időt igényel, így sajnos a család szorult és szorul háttérbe. Az otthoni feladatok ellátását magukra vállalták, hogy nyugodt hátteret tudjanak biztosítani számomra. Amikor nehezebb időszakok következtek be a munkám során, szintén a családom volt az, aki igyekezett a szeretetével, törődésével feltölteni, és újabb energiát adni. A megértésük és támogatásuk nélkül nem tudtam volna ellátni ezt a feladatot.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Ígéretemhez és az embereknek tett eskümhöz híven töretlenül végzem a munkámat, legjobb tudásom

szerint a lehetőségek maximális kihasználásával. Jelen önkormányzati ciklus végéig, amennyiben erőm és egészségem engedi, mindenképpen ellátom a feladatomat. A jövő tekintetében más irányú lehetőségek is felvetődtek már számomra. Ugyanakkor a folytatás pedig nem kizárólagosan az én döntésemén múlik, hiszen ez a település közösségének, a választóknak a döntése is lesz.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Az emberek szeretete és szolgálata. Ezt a munkát csak a bizalomra, töretlen hitre, elkötelezettségre és kitartásra kell és szabad építeni.

TÉPE KÖZSÉG

Tépe a régi Bihar és Szabolcs vármegyék közelében, a mai Hajdú-Bihar megye területén, a 47-es főút, valamint a Kálló vize mellett, Debrecentől délre, a hajdani Sárrét mocsarainak szélén fekszik. A község Derecske tőszomszédságában, Konyár, Gáborján, Szentpéterszeg, és Berettyóújfalu között terül el. Tépe déli határát hajdan erek tömkelege szelte-szántotta át meg át, s valamennyi a Derecske alatt csörgedező Kálló érbe hordta a vizét. Az árvízveszély szinte mindig fennállt, mivel a Berettyó nemcsak az óriás sárréti mocsárrengeteget éltette, de fenntartotta az áradmányos, lápos, mocsaras területeket is. A Kálló vize bár gyakran változtatta medrét, ma is régóta ismert helyén csordogál, de a szárazabb évszakokban vagy aszály idején ki is szárad. A Kálló ma már nem árvízmeder többé. Az erek és a lápvilág nagy bőséggel adott halat és vízimadarat a szegény népnek, sőt a történelem zivataros évszázadaiban üldözötteknek nyújtott menedéket.

Balogh András

(1957) polgármester

„Közösséget építettünk Tépén.”

1957-ben Derecskén született, paraszti családba. Édesapja földműveléssel foglalkozott, az akkori kis szövetkezet elnöke volt 1956. augusztus 30-ig. Az új kollektivizálásban azonban már nem akart részt venni, ezért Budapestre ment dolgozni egy építőipari vállalathoz. Édesanyja a háztartást vezette. Iskolái elvégzése után a helyi termelőség szövetkezetben dolgozott, mint gépesítési ágazatvezető. 1989-től mezőgazdasági egyéni vállalkozó lett. Elismerte elődje húszéves településvezetői munkáját, de – ahogy mondja – úgy gondolta, szükség van egy új típusú szemléletre, egy lendületesebb vezetésre. Második ciklusát töltő polgármester, 2010-ben került az önkormányzat élére.

- A folyamatosan változó világunkban a gazdasági kihívások következtében egyre többen vannak olyanok, akik életük során akár több alkalommal is kénytelenek munkahelyet, foglalkozást váltani. Ez történt velem is. A helyi rendszerváltoztatásban aktívan részt vettem. Jó volt érezni azt, hogy a tépei emberek szíve egyszerre dobbant a remélt ősi juss, a föld visszaszerzése reményében. A kárpótlás révén mi is földhöz jutottunk, amelyen napjainkig szántóföldi növénytermesztést végzünk.

Helyben lakóként mindig is érdekelt a falu jelene és jövője. Ez akkor csúszosodott ki, amikor veszélybe került a község általános iskolájának megmaradása. Az iskolamegmentési törekvés élére álltam. Így kaptam 2006-ban önkormányzati képviselőként bizalmat. A 2010-es választásokig mint képviselő aktívan részt vettem az önkormányzati munkában. 2010-ben a választók bizalmából polgármester lettem. Jelenleg a második ciklusban vagyok polgármester. 2010 óta a képviselő-testület összetétele változatlan, együtt munkálkodunk a település javára.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

2010 őszének legnagyobb kihívása az önkormányzat pénzügyi gazdálkodásának rendbetétele, megerősítése volt. Céлом volt, hogy munkatársaim érezzék munkájuk felelősségét. Az önkormányzati hivatal dolgozói két éven belül lecserélődtek. Nyugdíjazás, illetve átszervezés révén.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Választási ígéretem volt, hogy helyi munkavállalók dolgozzanak a hivatalban. Ez teljes egészében megvalósult. Jelenleg kiváló csapatmunka folyik. A pénzügyi stabilitáshoz, az adósság konszolidáció jelentősen hozzájárult. A következetes, szigorú költségvetésünk biztosítja az önkormányzat gazdálkodását. Tépe község fejlődése lendületet kapott. Jelentős beruházásokat, fejlesztéseket végeztünk az elmúlt években. Épül, szépül településünk.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Lakosaink is érzik a változást. Közösségi rendezvényeinken aktívan részt vesznek. Ilyenek: a hurka- és kolbásztöltő fesztivál, falunap, fogathajtó verseny, idősek napja stb. Közösséget építettünk Tépen, kapcsolatam a lakossággal közvetlen, és köztük vagyok, köztük élek, mindig elérhető vagyok számukra.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Felejthetetlen közös emlékek a határon túli kirándulások, az általános iskola tanulóival, a nyugdíjas klub tagjaival. Jelentős és biztató eredmény, hogy általános iskolánkat helyben tudjuk tartani. A falunk építésében, szépítésében meghatározó segítség a 2012-ben elindult közmunkaprogram. A program eredményességét 2012-ben és 2017-ben miniszteri elismerésben részesítette Dr. Pintér Sándor belügyminiszter.

- Mi jelenti a háttérét az Ön számára ebben a munkában?

Az eredményes, sikeres munkához kell egy biztos, kiegyensúlyozott családi háttér. 38 éve élek boldog házasságban pedagógus feleségemmel, aki szülőfalunkban tanítja a gyerekeket írni, olvasni már 39 éve. Két gyermekünk van, Éva és András. A jövő reménysége öt drága unoka, kik a napjainkat bearanyozzák.

Az Árpád-kori település neve a Csege, honfoglalás kori személynévből alakult ki. IV. Béla 1248-ban kiadott adománylevele szerint Csege országos jelentőségű rév volt, az itt áthaladóknak vámot kellett fizetniük. Az akkori falunak halászati joga volt a Völgyes, Nagy-morotva és a Hortobágy vizére is. IV. Béla hat évvel a tatárjárás után, 1248-ban kelt oklevelében a falut az egri Püspöki egyháznak adományozta katonaállítás fejében.

1332-ben Károly Róbert birtoka volt, mint adófizető egyházas hely. A XIV. századtól a Bajoni család, majd a Hunyadi család birtoka lett. A település első okleveles említésekor (1248) Villa Chege, az Anjou-korban (1336) possessió (= valakinek a birtokában lévő település), Hunyadiak korában, pedig oppidum (= magán földesúri joghatóság alatt álló mezőváros) néven szerepelt. A Tiszántúlról a nyugatra irányuló marhakereskedelem főútvonala itt haladt át. 1478-tól a debreceni mészáros céh is ezt az útvonalat használta.

Szilágyi Sándor

(1955) polgármester

„Olyan élhető települést szeretnék kialakítani, ahol a fiatalok nagy része megtalálja a számítását.”

2011-ben lett a Tisza-parti város polgármestere. Polgármesterré választása előtt több éven keresztül tagja volt Tiszacsege Város Képviselő Testületének. Képviselőként aktívan tevékenykedett, hisz nagymértékben szíven viselte Tiszacsege nék, szülővárosának és lakosainak sorsát. Érzekelte a hiányosságokat, amit szeretett volna pótolni, és amelyeknek megoldására lehetőséget látott.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívást az jelentette számomra, hogy az önkormányzatot 604 mFt költségvetési hiánnyal vettem át. 2011 elején többször előfordult, hogy a közintézményekben dolgozók nem kaptak fizetést. Megszorító intézkedésekre volt szükség, hiszen az óvodában, orvosi rendelőben már ki volt kapcsolva a gázszolgáltatás. Rácz Róbert kormány megbízott úr közbenjárásával a Belügyminisztériumtól kaptunk 108 MF vissza nem térítendő támogatást, hogy a legszükségesebb problémákat megoldjuk. Az igazi megoldást azonban az állam konszolidációs politikája jelentette. 604 mFt önkormányzati tartozást egyenlített ki. Ennek következtében a település megtarthatta a termálfürdőt és a kismajori kastélyt.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Az önkormányzat anyagi problémái teljes mértékben megoldódtak. A műszaki ellátottsága nagymértékben javult, sőt a mai napra erógép és munkagép, valamint személygépjármű-parkkal is rendelkezik az önkormányzat. A kormányunk által biztosított közmunka program lehetőségén belül kezdetben sikerült 640 embert foglalkoztatni, amely a lakosság életminőségét jelentősen javította. Ma már ezeknek az embereknek jelentős része a munkaerőpiacon megtalálta a képességének

és képzettségének megfelelő munkát. Tiszacsege Város Önkormányzata folyamatosan használja ki a pályázati lehetőségeket, ennek eredményeképpen több sikeres pályázatot tudhatnak magukénak. Ennek a folyamatnak lehet köszönni azt is, hogy 2014-ben megalakult a Tiszacsegei Szociális Szövetkezet. Fő tevékenysége szárastészta készítés és turisztikai tevékenység. A zöldváros projekt keretében 250 milliós beruházás 2018 nyarán elkezdődött. Ebben a ciklusban megépül a sportcsarnok 4 teremmel, 750 millió forintból, város rehabilitáció 160 millió forintból, az iskola energetikai fejlesztése 100 millió forintból, 100 millió forintot tudunk külterületi utak fejlesztésére fordítani, 41 millió forintot a műfüves pályára. A legjelentősebb fejlesztés, a szennyvíz-beruházás 1 milliárd forintért 2019-ben fejeződik be.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A kapcsolat a választókkal jó, folyamatos és közvetlen. Nyitott ajtó mellett végzem munkámat, igyekszem úgy beosztani az időmet, hogy minden olyan élethelyzetben tudjak segíteni, amiben tudok. A civil élet 1990-től beindult, de lassabban a vártnál. Polgármesterségem ideje alatt az önkormányzat anyagi támogatása révén több civil szervezet is sikeresen és aktívan működik. Ilyen pl. a Tiszacsegei Hagyomány-őrző Néptánc Egyesület, a Tiszacsegei Önkéntes Tűzoltó Dalárda, Patás Pajtás Lovasudvar. Az alapítványok közül a „Tiszacsege Ifjúságáért” Alapítvány, Tiszacsege Fejlődéséért Alapítvány. Élő kapcsolatot ápolunk a határon túli magyarsággal: Magyarvista, Gorbau, Szalárd testvértelepülésekkel.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Én a közvetlen munkatársaimra számíthatok, és élvezem is a támogatásukat, értem ezalatt az önkormányzat képviselő-testületét, a hivatal dolgozóit és az önkormányzat intézményeinek dolgozóit is. Értik és elfogadják céljaimat, azok megvalósításában lelkiismeretes és odaadó munkájukkal maximálisan támogatnak.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Kiemelkedően jó és rossz emlékem nincs, de a jók között említem meg, kormányunk miniszterelnökének, Orbán Viktor miniszterelnök úrnak Tiszacsegén tett meglepetésszerű látogatását, mely alkalommal személyes beszélgetésre is sor került. 2017 novemberében Dr. Pintér Sándor belügyminiszter úrtól Tiszacsege Város Önkormányzata Közfoglalkoztatási programok megvalósításában nyújtott kiemelkedő szakmai tevékenysége elismerést kapott. Oklevél és pénzjutalom is járt. Ebből vásároltuk az önkormányzat részére a 8 személyes kisbuszt. Több ilyen elismerő momentum is volt eddigi polgármesterségem ideje alatt, amely erőt és biztatást ad ahhoz, hogy a megkezdett munkámat tovább folytassam. Ehhez kellő támogatást kapok országgyűlési képviselőnkől, Bodó Sándor államtitkár úrtól, a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzattól, Munkaügyi Központtól és a környékbeli polgármester kollégáktól.

- *Mi jelent hátszínét a munkában?*

Az igazi „hátszínét” a családi háttér jelenti, amely maximálisan támogat tevékenységemben, és így az önkormányzati munkára tudok összpontosítani. Ezen kívül a rokonság, a barátok és a munkatársak támogatására is számíthatok. Hálás vagyok mindazért a biztatásért, segítségért, amit tőlük kapok.

- *Tervezi folytatni a megkezdett munkát?*

Igen, tervezem a folytatást. Úgy érzem, hogy a megkezdett fejlesztéseket szeretném befejezni.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Olyan élhető települést szeretnék kialakítani, ahol a fiatalok nagy része megtalálja a számítását. Növelni szeretném a település megtartó erejét, és vonzóvá tenni a turisták számára is, kihasználva ehhez a Tisza-part által nyújtott lehetőségeket.

Tiszagyulaháza telepés község, 1908-ban jött létre. A teleülésen 1910. évi népszámlálás szerint 493 fő élt. A mezőcsáti járáshoz tartozott. 1946-ban a Szabolcs vármegyei Alsó Dadai járáshoz csatolták, majd Tikos községgel körjegyzőséget hozott létre. 1950-től Hajdú-Bihar megyéhez csatolták, majd a Polgári járáshoz tartozott. A lakosság mezőgazdasággal foglalkozott, s az 1959 évi kollektivizálás idején termelőszövetkezet alakult a faluban. Fokozatosan kiépültek azok a legfontosabb közintézmények, létesítmények, mely a 800 főnyi lakosság ellátásához szükségesek. 1970-ben a Polgári járás megszüntetésével Tiszagyulaházát Polgár nagyközséghez csatolták, s a faluban az ügyeket több mint 20 éven át tanácsi ügyintéző végezte.

A rendszerváltás után 1991-ben lett újra önálló a község demokratikusan választott önkormányzattal és Folyás községgel közösen választott körjegyzővel.

Mikó Zoltán

(1955) polgármester

„Büszkének lenni az elért eredményekre, együtt örülni azoknak, az egyik legfelemelőbb érzés a világon!”

2005 óta vezeti a Tisza-parti kis települést. Időközi választáson meggyőző fölényrel győzött, öt ellenfelét utasítva maga mögé, igaz – ahogy mondja - tapasztalata volt a közigazgatási feladatokban, hiszen alpolgármestere volt Tiszagyulaházának. A feladat úgy talált rá, hogy azt nem kereste, 2006-ban viszont már tudatosan indult, a segítő és jobbitó szándék motiválta.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Amikor a település élére kerültem, akkor szembesültem csak azzal, hogy mennyi minden hiányzik még, és mennyire messze áll Tiszagyulaháza az élhető település fogalmától. Ennek tudatában kezdtem el a munkát. Nagyon nehéz volt, de mára azt mondhatom, megtérült minden percnyi befektetett energia.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

2007-ben új iskolát építettünk 50 millió forint értékben, pályázati forrásból. Megtörtént az óvoda felújítása, ami olyan leromlott állapotban volt, hogy az ablakokat nem merték kinyitni az óvónők, mert kiesett. A művelődési ház sem volt jobb állapotban, 1970 óta senki nem költött a modernizálására, most ezt is magunk mögött tudhatjuk már. Az építés mellett persze a berendezés, az intézmények tárgyi feltételeinek a biztosítása is fontos volt számomra, így az iskolában megújítottuk a teljes infrastruktúrát, számítógépek, interaktív táblák padok, asztalok, irodabútorok, laptopok lettek beszerezve, a művelődési házban pedig teljes nyílászáró csere, vizesblokk felújítás mellett megszüpült a könyvtár, a társalgó, a színpad az önkormányzati varroda függönyöket és terítőket varrt és, kialakítottunk egy 150 fős rendezvényhez megfelelő eszközkészletet.

Jelenleg az óvodaudvar felújítása van napirenden, 20 millió forint ráfordítással új udvar épül filagóriával, kültéri játékelemekkel. Az egészségház felújítása is szívügyem volt, és fogorvosi rendelőnk is van, egyedül a környéken, ennek szakmai működési feltételeit megteremtettük. Az egészségházunk komplex szolgáltatást nyújt, védőnői szolgálat és gyógyszerár is működik benne. A sportpálya felújítása is fontos feladatunk, és játszóterünk modernizálása, szépen megfontolt apró, de határozott lépésekkel haladunk a cél felé, hogy Tiszagyulaháza egy élhető és szerethető település legyen ne csak nekünk, aki ragaszkodunk hozzá és itt maradtunk, hanem azok számára is, akik fiatalok, és csak tervezik a jövőt. Jó érzés, hogy van egy gyönyörű főterünk is, a Gólya tér, amit az ott található minden elemében a közfoglalkoztatottak készítették. Szökőkútunk van, híd, virágos felületek, padok, pihenő szigetek. Ezt összekapcsoltuk a sportpályával, de új buszmegállót is építettünk, belvízelvezető árkokat és utakat. Mindezt az elmúlt 13 évben. Hamarosan elkészül a kondiparkunk is a sportpályán. És nem állunk meg, hiszen terveink vannak: a turizmusfejlesztés egész pontosan, a vendégejszakáknak megfelelő helyek kialakítása, a horgásztó, temető felújítás, utak, járdák építése.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A lakosság nagy részének csak Zoli vagyok, azt hiszem, a kapcsolatunkról ez sokat elmond. Pedig „gyüttmentként” kerültem a faluba 1983-ban hivatásos vadászként. Aztán hamar befogadtak, ami annak is köszönhető, hogy közvetlen vagyok. 1994-ben indultam először képviselőnek a választáson.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Van egy „szekérelméletem”: a falu egy szekér képletesen szólva, és be van fogva elé a polgármester, aki húzza, és jönnek, akik szeretnének tenni a településért, és beállnak mellé. Ezek Tiszagyulaházán a polgárőrség, az alapítvány és sokan állunk előtte, és sokkal könnyebben mozog, mint amikor egyedül húztam. Úgy van ez, hogy a polgármester kitalál valamit, de a közmunkások, a lakosság valósítja meg, mindenki, aki segíteni akar. Nagyon jó a közösségi élet a faluban. Létrehoztuk a polgárőrséget, az alapítványt újjászerveztük, és segítséggel az Eszterág Néptáncsoportot. Neve egy szabolcsi kifejezése a gólyafészeknek, mivel a faluban 30 gólyafészek van. Ez az egyik nevezetességünk, s erre minden évben megszervezzük a Gólya fesztivált, de egyéb programokat is, például van gyermeknap, idősek napja, adventi vásárunk.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Mindennap rácsodálkozok a mostani virágos, szökőkutas, faragott szobros és gyönyörű Tiszagyulaházára, és visszagondolok a 13 évvel ezelőtti településre. Itt van nálunk a megye egyetlen szív alakú lakatfala. Sokan megállnak, fényképezkednek, és viszik a hírét Tiszagyulaházának.

- *Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?*

Mikor látom, hogy a lakosság együttműködve a közösségekkel, használja a teret, és mindent, amit mi építettünk meg számukra. Már nagy a közösségi élet, szalonnasütés van, családi programok, gyerekes anyukák jönnek, közösség épült a tér által.

- *Mi volt eddigi munkája legrosszabb emlékei?*

Az elutasított pályázatok hidegzuhanyként érnek, de én hiszek a falu erejében és abban, hogy az 1000 fő alatti településeket kiemelten kell kezelni, mert a falu él és élni fog.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

A 2011-ben megvalósult közmunkaprogram értékteremtését kell kiemelni, mert ez tette a csodát Tiszagyulaházával. Kertészetünk megyei és országos hírnevet vívott ki magának. Csak egyynyári virágból 80 ezer darabot nevelünk, és 19 településen virít a tiszagyulaházi virág. A Tisza íze védjegyű csiliszósok is országos hírűek. Betonüzemünk 40x40-es színes járdalapokat gyárt, és ebből 8000 darabot tettünk le eddig a településen. Az óvoda, iskola, művelődési ház, posta, temető, Gólya tér, orvosi rendelő környékén, és parkolót is csináltunk. A betonüzem gyártja az ikerpadokat és a nagyméretű virágtartókat, amik már több településen ott vannak. Mi ez, ha nem értékteremtés, egy olyan történet, amire joggal vagyunk büszkék, mert több állami kitüntetést elismerést is kaptunk érte.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

A család természetesen. Párom, Dudás Olga a kertészet vezetője. Minden, ami virág, az ő álmai alapján valósul meg. Lányaim – Eszter, Kriszti, Zsófi – büszkék apjuk munkájára, és elfogadják, hogy 13 év után is 10-12 óra a szolgálat. Vagy ennél sokszor több, mert hétvégén és ünnepnapokon is feladat van.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Igen, sok minden hiányzik még szerelmetes kislalunkból, és ha erő, egészség lesz, és a lakosság is úgy gondolja, akkor ezeket szeretném megvalósítani. Betanítani egy fiatal agilis képviselőt, aki később majd átvehetné a polgármesteri feladatokat, ha a lakosság is úgy gondolja.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Mindig is szolgálatnak és nem hatalomnak tekintetem a polgármesterséget. Széppé és élhetővé tenni egy települést közös érdekünk. Büszkének lenni az elért eredményekre, együtt örülni azoknak, az egyik legfelemelőbb érzés a világon.

Első okleveles említése IV. Béla királyunktól származik, a tatárjárás idejéről (Ujleauta). A lakosság akkor még elenyésző volt, de kedvező fekvése miatt a tatárveszedelem múlásával itt próbált meg új települést létrehozni, többek között kunokat és jászokat is hívott ide. A települést sorra érték a nagyobbnál nagyobb csapások, Abd el Rahin Hanan török szpáhi szinte az egész települést kiirtotta, ráadásul a Habsburg és Török Birodalom közötti államrész révén állandó csaták terephelye volt.

Újlétaként való első említése Halász Bélától származik, aki három aranyforintért megvette a falut és környékét a királytól, hogy földet műveltethessen a parasztokkal. Azonban ők fellázadtak, és álmában meggyilkolták a „Denevérfejű Zsarnok”-ot. (Ők akkoriban így gúnyolták.) Legjobb barátja, Balla Márton bosszúhadjáratán tizenhét falusi is életét veszítette, azonban a király később őt is kivégeztette.

Szimáné Tóth Erzsébet

(1966) polgármester

„Mindig az volt a célom, hogy az újlétai emberekért tegyek.”

1966. szeptember 8-án született Debrecenben Szimáné Tóth Erzsébet, aki a 2014-es októberi választások óta az 1115 lélekszámú Újléta község polgármestere. Új munkája – a község vezetése – még a vártnál is nagyobb kihívások elé állította, amelyeket mára maradéktalanul teljesített, ugyanakkor tervek sokaságával néz a jövőbe. Korábban is olyan munkakörökben dolgozott, melyek során napi, személyes kapcsolatban volt az emberekkel. Különböző problémákkal fordulhattak hozzá, ő pedig szívesen segített még akkor is, ha nem tartozott a munkakörébe. Empatikusnak tartja magát, ennek köszönhetően pedig lelken viseli az itt élő emberek sorsát. 2014-ben úgy gondolta, hogy polgármesterként, településvezetőként lehetőségei kiszélesednek, ezáltal képviselheti az újlétai emberek érdekeit. Hiszi azt, hogy az itt élők érzik az irányukba sugárzó szeretetet és segítőkészséget. Ez motiválta abban, hogy a polgármesteri hivatást válassza.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Sajnálatos módon olyan nagymértékű adósságot örököltem, hogy amikor megválasztásomat követően szembesültem vele, teljesen el voltam keseredve. Tudtam, hogy a feladataim közül ez lesz a legfontosabb, ugyanakkor a legnehezebb is. Hogy mindent elkövessek az adósságrendezése, a csődhelyzet elkerülése érdekében. Természetesen segítséget kaptam a kormánytól, de olyan döntéseket is meg kellett hoznunk együtt a képviselő-testülettel, melyek nem igazán voltak népszerűek a lakosság körében. Nekem azonban az volt a tét, hogy önkormányzatunk működőképessége megmaradjon.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Korábban képviselőként is szorgalmaztam, hogy Újlétán számoljunk be a lakosságnak a településen történt eseményekről. Örömmre szolgál, hogy 2016 óta havonta megjelenő helyi újságból olvashatják a fontosabb történések összefoglalóit a lakosok, képekkel illusztrálva. Erre nagyon büszke vagyok. Számos programot szervezünk, melyeken az idős generáció egészségügyi vagy más okokból nem tud részt venni, ám így ők sem maradnak ki az újlétai közösségi életből. Újszülötteket látogatok, és felkeresem a község legidősebb lakóit. Elmondhatom, hogy Újlétán két belterületi utca kivételével minden út aszfaltozott, a jelenleg még szilárd burkolattal nem ellátott területek felújítására is keressük a lehetőségeket. Folyamatosan zajlik a belterületi utak karbantartása, kátyúzása, azonban a település fő megélhetése a tormatermesztés, így az ehhez szükséges gépek hamar leamortizálják azokat. Lezajlott az ivóvízminőség-javító beruházás is, melynek köszönhetően ellenőrzött, tiszta, arzénmentes víz folyik a csapokból. A fő cél az volt, hogy minden pályázati lehetőséget megragadjunk, olyanokat is, amelyekhez némi önerő is szükséges. Rendkívül sikeres a Start Munkaprogram, melynek keretében új gépekre is pályáztunk. 2016 óta száraztészta üzemünk működik, a készterméket kimondottan a 250 fős szociális konyhán hasznosítjuk. 2015-ben egy meghatározó energetikai korszerűsítésen esett át a helyi általános iskola mindkét épülete, s mintegy 48 millió forintos állami támogatásból rekonstruáltuk az óvoda konyháját, illetve lecseréltük a kültéri játékok jelentős részét is. Nemrégiben létrehoztuk a Csodavár Biztos Kezdet Gyermekházat, amely segít együtt dolgozni a szülőkkel és gyerekekkel a csecsemők és kisgyermekes testi, szellemi és szociális fejlődésének előmozdításáért, különösen a hátrányos helyzetűekért, hogy harmonikusan fejlődhessenek. Ezen kívül pályázni szeretnék még ebben a ciklusomban egy műfüves pálya kialakítására, valamint pályázatunk van beadva egy 90 nm-es kondipark és egy korszerű játszótér létrehozására is. Egy szegregációs pályázat segítségével több hátrányos helyzetű család társadalmi felzárkóztatása és integrációja is megvalósul hamarosan, valamint egy új művelődési házat is megálmodtam már, amely ha megépül, valódi közösségi térként várja majd a kikapcsolódni vágyókat a település központjában.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Szorgalmas, segítőkész és jószívű emberek vannak körülöttem. Régebben egyetlen program hozta össze az évben Újléta lakosságát, a falunap. Napjainkra azonban ünnepeink a farsangot, köszöntjük a hölgyeket nemzetközi nőnap alkalmából, de összegyűlünk nagypénteken, a munka ünnepén, és a játéké a főszerep a gyermeknapon. Újléta legnagyobb közösséget megmozgató programja még mindig a falunap, de ezen kívül a családi nap, az idősek napja, az adventi program és az esztendő legmeghittebb rendezvénye, a mindenki karácsonya is számos látogatót vonz. Azt gondolom, hogy rendezvényeinknek egyre nagyobb sikere van. Az iskola és az óvoda valamennyi programján részt veszek, kiváló a kapcsolatom minden intézménnyel s azok dolgozóival is. A civil szervezetekkel is nagyon jó önkormányzatunk viszonya. A Lila-

akác Népdalkör a Mozgáskorlátozottak Egyesületén keresztül 2 évente sütifesztivált szervez itt Újlétán, de számos helyre ellátogattam már velük, s engem elragadott az az összetartó erő, ahogyan az ép emberek és a mozgásukban korlátozottak együtt szórakoznak, segítik egymást. Eredményesen tevékenykedik a polgárőrségünk, ami elősegíti a közbiztonság javulását, önkormányzatunk minden évben igyekszik támogatni az önkénteseket egy csekély anyagi hozzájárulással. A mindennapi sportolás népszerűsítése érdekében pedig sportegyesület is működik a községben.

- *A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus áll Ön mögött?*

Fogalmazhatok úgy, hogy egy fantasztikus csapat áll mögöttem. A munkatársaimmal kitűnő a viszony, ami az eredményes, közös munkánkban is érzékelhető. A polgármesteri hivatalban szinte családias a légkör, egy összekovácsolódott társaság alakult ki, akikkel egymást segítve haladunk előre. Van egy képviselő asszony a testületben, aki maximálisan támogat a munkámban. Ő szervezi a programjainkat és a megvalósítás folyamatában is aktívan kiveszi a részét. Minden évben közös kirándulást szervez, ahonnan felejthetetlen élményekkel térünk haza. Nagyszerű apparátus van mögöttem, kölcsönösen számíthatunk egymásra.

- *Munkája legemlékezetesebb pillanata?*

A legtöbb nap emlékezetes, hiszen mindennap történik valami felejthetetlen esemény. A legemlékezetesebb pillanat azonban számomra egy negatív esethez köthető. 2017-ben egy olyan adósságot örököltem egyik napról a másikra, hogy annak elrendezésére semmiféle külső segítséget nem kaptam. 2009-ben ugyanis a szennyvízberuházás kivitelezéséhez a társulás önerőt vett fel, és annak a kifizetése 2017. január 31-ig nem történt meg. Félttem és aggódtam, hogy csődhelyzetbe kerülünk, de mindenféle külső segítség nélkül a takarékszövetkezet vezetőasszonyával közösen találtunk megoldást a kialakult helyzetre.

- *Munkája legszebb pillanata?*

A legszebb pillanatom az volt, amikor sikerült rendezni a megörökölt adósságokat. Egy ugyan még folyamatban van, de én látom az alagút végét. Úgy érzem, ha ezen túl leszünk, a jövőben már tudunk építkezni. Szép pillanat, amikor egy-egy beruházás elkészültével átadjuk a felújított létesítményt az újlétaiaknak, és látom azt, hogy jól érzik magukat a településen.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

Nekem nincsenek rossz emlékeim. Mindig pozitívan álltam az emberekhez, ami az esetek többségében kölcsönös volt.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Amire szívesen gondolok vissza, az 50. születésnapom. Csupán két éve voltam polgármester, és a munkatársaim tűzijátékos tortával leptek meg engem. Megható pillanat volt azt érezni, hogy elfogadnak és visszaigazolnak, hogy jól csinálom, amit csinálok. Ezt soha nem fogom elfelejteni.

- *Mi jelenti a háttérjátékot az Ön számára ebben a munkában?*

Elsőként a családomat kell kiemelnem, hiszen ha ők nem támogatnának, akkor nem igazán lennék sikeres a munkámban. Férjemmel egy gyermekünk van, aki Budapesten dolgozik és tanul. A párom természetesen foglalkozik, és a háttérből mindketten maximálisan segítenek engem. Szerencsés vagyok, mert kímélnek, hogy maradéktalanul a munkámra tudjak koncentrálni. Fantasztikus családom van.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Igen, tervezem, hiszen egy ciklus alatt éppen csak beleláttam az önkormányzat tevékenységébe. Kezdként át kellett látnom a feladatokat, meg kellett szoknom a napi teendőket. Ez egy gyakorlat volt számomra, hogy a jövőben nagyobb távlatokban tudjak gondolkozni.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Mindig az volt a célom, hogy az újlétai emberekért tegyek. Minél közelebb szeretnék kerülni a helyiekhez, hogy egy személyes kapcsolatot kialakítva együtt, közös erővel tudjuk építeni a közösséget.

*"Mecélozni a legszebb álmat,
Komolyan venni a világot,
Mindig hinni és remélni,
Így érdemes a Földön élni."
(Shakespeare)*

ÚJTIKOS KÖZSÉG

A település története évszázadokon keresztül összeforrt Polgár történetével, mint a falu külterületi része. A kora Árpád-korban lakott hely a tatárjáráskor elnéptelenedett, s jórészt lakatlan maradt a török hódoltság ideje alatt is. A második hajdúfelkelés után a Homonnai által Polgárra telepített hajdúk használták a tikosi területeket.

A 20. század első harmadában a község területe még nem volt lakott, ez időben a Tikos-tanyán és a borockási cselédházakban éltek az emberek. Tikos az egri Székeskáptalan birtokában volt. A település sokáig Szabolcs megyéhez tartozott Tikos néven. 1948-tól lett Újtikos, és 1950-ben Hajdú-Bihar megyéhez csatolták, a polgári járás illetékességi körébe. 1970-ben elvesztette önállóságát, Polgár társközsége lett. 1991-ben szűnt meg ez a kényszerházasság, azóta önálló, fejlődése töretlen, s nagyot lépett az infrastruktúra fejlesztése terén.

Takács József

(1970) polgármester

„A mi munkánk olyan, mint egy jéghegy, körülbelül 10%-a látszik. Ami látszik, azt sokan meglehetősen irigylik, de ha meglátnák a víz alatti 90%-ot, visszariadnának.”

2010-ben indult a polgármester választáson, mivel megkeresés érkezett felé, hogy vállalja a jelölést, mert alkalmasnak tartja a falu a feladatra. Mint mondja, akkor készített egy programot, amelyet átbeszélt támogatóival, s alkalmasnak gondolták arra, hogy a település jövőjét az abban megfogalmazottaknak megfelelően tervezve alakítsák.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Még egy hete sem voltam polgármester, amikor fizetési felszólítást kaptam, amennyiben 8 napon belül nem fizetünk, adósságrendezési eljárást indítanak ellenünk. Később el is indították az eljárást, ráadásul ez csak egy volt a lejárt határidejű tartozások közül amiket, toltunk magunk előtt. Folyószámla hitelkeretünk akkor 10 MFt volt, és folyamatosan 9MFt kimerítettséget mutatott. Komoly csőd-helyzet fenyegetett, válságmenedzselésre volt szükség. Elbocsátásokat és munkaidőt csökkentést eszközöltem, adósság átütemezéseket, előnytelen szerződések módosításait kellett kezdeményeznem, adót kellett emelnünk. A hozzánk hasonló kistelepülések gondjai sajnos nálunk is jelen voltak (és részben vannak is), úgymint fiatalok aránya alacsony, jelentős munkanélküliség, elhasználódó infrastruktúra stb. 2010 – 2011 fordulóján rekordmennyiségű csapadék zúdult térségünkre, belvíz védekezési készülség II. fokozatát kellett elrendelni, a falu több pontján szivattyúztunk, és a homok, valamint a homokzsákok elő voltak készítve a lakóházak védelmére. Szerencsére ezek bevetésére nem került sor, de négy utcában az útalap a belvíz következtében „felúszott”, jószerével járhatatlanná vált. Egy

önkormányzati épület is sérült. A belvízelvezető rendszerünket sikerült felújítani, ma már egy lakosnak sem kell attól tartania, hogy elviszi a házát a belvíz, a négy legjobban tönkrement utca új burkolatot kapott. A korábban éveken át beázó művelődési házra új tetőt építettünk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Új, stabil közösségek jöttek létre. Új rendezvények honosodtak meg nálunk, sikerült hagyományt teremteni. Olyan fejlesztéseket sikerült megvalósítani, és olyan fejlesztéseken dolgozom, amelyek hosszú távon fenntarthatóak, értem ezalatt, hogy az önkormányzatunknak nem kerül többbe a működtetésük, mint korábban, sőt megtakarításokat eredményeznek. Sikerült a programomban prioritásként megjelölt kialakítandó közösségeknek teret, helyet kialakítani, ahol összejöhetnek. Az iskola és óvoda energia hatékonyságát növeltük napelemes rendszerrel, a belvíz kártételének legjobban kitett településrészekben mederlemmel burkoltuk a meglévő árkokat.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Az államilag finanszírozott hivatali létszám Újtikoson 23 fő, így hivatali apparátusról beszélni elég fellengzős lenne, ugyanakkor aki ott dolgozik, szakszerűen, megbízhatóan, munkáját szolgálatnak tekintve végzi feladatait. Az önkormányzat dolgozói is egytől-egyig megállják, a helyüket, számíthatok rájuk. Ők működtetik az óvodát a konyhánkkal, a művelődési házát, a szociális hálózatunkat, a házi segítségnyújtást, egy fő karbantartónk van, aki valamennyi önkormányzati épület minden sarkát, csavarját ismeri. Magam mellett érzem az iskolát, ami ugyan nem a mi fenntartásunkban van, de az újtikosi jövőt „építi”. De még így is kevesen lennénk.

A csapatmunka oroszlánrésze azokra a lakosokra, „civilekre” hárul, akik időt, energiát, időnként anyagiakat nem kímélve hajlandók tenni településünkért, a faluközösségért. Ide számítom azokat, akik segítenek megművelni az önkormányzati földeket, akik karbantartják a külterületi utakat, felajánlják segítségüket, munkájukat, anyagi javaikat, akik támogatják az iskolát, óvodát, akik aktívan részt vesznek a rendezvényeinken, önkéntes feladatot vállalnak, legyen az sütés, főzés, ezek előkészítése, pakolás, szervezés-irányítás, rendfenntartás, gyermekfelügyelet, arcfestés stb.. Akik nem azt nézik, hogy ki a polgármester, hanem a környezetükben élőkért akarnak tenni, hogy még jobban otthon érezhessék magukat Újtikoson. Nagyon sok ilyen ember van nálunk hála Istennek, és megérdemelnék, hogy név szerint említsem meg őket, de annyian vannak, hogy óhatatlanul kimaradna valaki, és azzal megbánhatnám. A legbelső, legközvetlenebb csapat nyilván a családom. Nős vagyok, két fiam büszke apja. Él még édesanyám, bátyám és családja és rokonaim, akik a politikai szelektől függetlenül támogatnak.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Amikor az első megnyert pályázatunkról szóló értesítést kézhez vettem. Az iskola és óvoda tetejére telepítendő napelem-park volt az.

- *Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?*

Több ilyen van, talán a rendezvényeink látogatottsága, ami messze túlmutat azon, ami a lakosság-számból következne, vagy amikor a segítők sűrögnek-forognak, és mindenki azon munkálkodik, hogy minden jól sikerüljön, vagy amikor dicsérő szavakkal emlegetik Újtikost, és kihúzhatom magam.

- *Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?*

Ezekből is van egy-kettő. Azt hiszem, amikor dolgozóktól kellett megválni, családokat hozva ezzel nehéz helyzetbe, de minden pillanat megvisel, amikor nincs lehetőség a jót választani, két rossz közül kell dönteni.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Többször meséltem, elnézést azoktól, akiknek a könyökén jön ki. Napokon át dolgoztunk, késő estig a Vis Maior pályázatunkon. Postára adás előtt felvetődött egy kérdés, hogy vajon jól értelmeztük-e a beadási határidő dátumát? Megkérdeztük az Államkincstártól, és azt a választ kaptuk, beadható, de kérdezzük meg a minisztériumtól is. A minisztérium illetékese visszakérdezett, hogy mire akarunk pályázni? Út helyreállításra – válaszoltuk. Akkor mindegy, mi a határidő, mert arra úgyse lesz már pénz, mondta. A jegyző nőnk hallotta a beszélgetést, és megkérdezte: – Akkor, most mit csináljunk? – Mit csinálnánk, napok óta dolgozunk vele, persze, hogy beadjuk! Válaszoltam. Nyertünk.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?*

A családról fentebb beszéltem. Sokkal kevesebb időt töltök velük, mint szeretnék, vagy mint amíg korábbi munkahelyemen dolgoztam, ez látom nekik is rosszul esik, de talán jobban megbecsüljük, amit együtt tudunk tölteni.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Igen.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Szolgálat. És ez nem csak szólam. Azt szoktam mondani, ez olyan, mint futball szövetségi kapitánynak lenni, ezt mindenki jobban tudná csinálni, és néhányan ezt hangoztatják is magukról. A mi munkánk olyan, mint egy jéghegy, körülbelül 10%-a látszik. Ami látszik, azt sokan meglehet irigylik, de ha meglát-nák a víz alatti 90%-ot, visszariadnának.

VÁNCSOD KÖZSÉG

Váncsod község a megye déli részén, Debrecentől 50 km-re, a bihari térségben helyezkedik el. A település annak a Bihari síknak az északi részén található, amely valójában a Sebes-Körös hordalékkúpjának felel meg. A táj jellemző felszíni formái a fattyúágak, morotvaroncok és a hozzájuk kapcsolódó parti dűnesorok.

A 13. század elején már említik a település nevét Iváncsod néven egy perrel kapcsolatban. A falu régen nem a mai helyén állt, hanem az ún. Egyházas-szigeten. A település református temploma 2015-ben 27 millió forintból újult meg. A felújítás során szellőző vakolattal látták el a lábazatot, kicserélték a nyílászárókat, megoldották a csapadékvíz elvezetését, és elbontották a templomot körülvevő kerítést.

Szalay Csaba (1971) polgármester

„Hiszek a falusi közösség építő és megtartó erejében.”

2010 óta Váncsod község polgármestere. Minden szál ide köti, szülei hosszú évekig pedagógusként szolgálták a települést. Több közösséget vezettek, segítettek és vittek sikerre. Élete egyik legszebb időszaka a gyermekora, és a gyökerei is a településhez fűzik. Váncsod község 2010 előtt is rendezett, szép falu volt, viszont az összetartozás, a közösség nem volt fontos. Ezért úgy gondolta, hogy az addig megszerzett tudását és tapasztalatait a település szolgálatába állítja.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Egy végtelenig megosztott, elkeseredett településre érkeztem haza, ahol nagy volt a széthúzás és az ellenségeskedés. Ennek eredményeképpen alig volt felfedezhető közösségek létezése a községben. Legfontosabb és első feladatomban azt tekintettem, hogy elinduljon a párbeszéd az emberek között. És persze arra is gondot fordítottam, hogy engem elfogadjanak, merjenek hozzám fordulni ügyesbajos dolgaikkal.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

A 2010-es választási ígéreteimből a két ciklus alatt gyakorlatilag mindent sikerült megvalósítani. Még olyanokat is, amiket nem ígértem, de lehetőség volt rá, így számos beruházás zajlott és jelenleg is zajlik a településen. Az önkormányzathoz tartozó intézmények mindegyikét felújítottuk (rendelő, Művelődési Ház és Könyvtár, óvoda, ravatalozó, sportlétesítmények). A kulturális életet is sikerült újjáéleszteni. A Művelődési Ház és Könyvtár és a hozzá tartozó közösségi terek számos rendezvénynek adnak otthont. Nagy öröömre szolgál, hogy a ren-

dezvényekre sokan kíváncsiak, a látogatóinak száma egyre bővül. Számos új művészeti csoport alakult az elmúlt években, akik a település motorjai. A településen a legnagyobb munkáltató az önkormányzat. Visszavettük a korábban bérbbe adott földjeinket, és a közfoglalkoztatás segítségével megsokszoroztuk az önkormányzat bevételét. 2010 óta az önkormányzat eszközállományának az értéke tízszeresére nőtt.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Azt vallom, hogy egy település vezetője nem lehet megosztó személyiség. Az a dolgom, hogy a veszekedéseket elsimítsam, az ellentéteket tompítsam. A település lakosaival közvetlen a viszonyom, számíthatnak rám. Az önkormányzat kiemelt feladatának tekinti a közösségek, művészeti csoportok morális és anyagi támogatását. Ennek is köszönhető, hogy a település lélekszámahoz képest sok kis közösség működik a faluban.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Szerencsére sokan voltak, akik változást akartak a falu életében, és ezért szívesen segítettek. A két ciklusom alatt sikerült egy olyan szakembergárdát kialakítani az intézményekben, akik nélkül nem juthatnék messzire. Nem beszélve azokról a lelkes önkéntesekről, akik idejüket és energiájukat nem kímélve segítik a mindennapi munkánkat.

- Mi volt munkája legemlékezetesebb pillanata?

A legemlékezetesebb pillanat az volt, amikor 2010-ben átvehettem a polgármesteri megbízó leveletem. Akkor tudtam, hogy egy új korszak kezdődik.

- Mi volt munkája legszebb pillanata?

Egy testületi ülés alkalmával néhány gyerek egy kockás lapon aláírásokat nyújtott át nekem, azzal az igényükkel, hogy szeretnének egy görkorsolya pályát. A legszebb pillanat az volt, amikor rövid idő után átadhattam nekik, és teljesíthettem a kívánságukat.

- Mi volt munkája legrosszabb emléke?

Sajnos abból is jut elég. Amikor a bíróságon kellett elégtételt venni az igazamért.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Több száz külhoni magyar előttem tett állampolgársági esküt. Hálás vagyok, hogy boldog pillanatokat élhettem át velük együtt.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A párom és az ötéves kislányom, és az a támogatás, amit egy család adhat.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Mindenképpen, nagyon sok tervem van még. Nem csak élhető, hanem irigylésre méltó Váncsodot szeretnék.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Hiszek a falusi közösség építő és megtartó erejében.

VÁMOSPÉRC S VÁROS

Vámospércs több mint 700 éves múltra visszatekintő település. A város történelmében mégis a legfontosabb dátum 1605. december 12-e, amikor a „Hajdú Magna Chartának” is nevezett Korponai kiváltságlevelében Bocskai István letelepítette a hajdúkat. A hajdúk nemcsak Bocskaiért és hitükért, de vallásukért, a protestáns hitért is harcoltak.

Az első világháború után bekövetkező területi változások miatt az országon belül periférikus helyzetbe került, ami a település hanyatlását okozta. A második világháború után sem javult a helyzete, lakossága folyamatosan elvándorolt.

Az utóbbi egy-két évtizedben azonban biztató jelek mutatkoztak, s a nagyközség központi szerepet játszott a Ligetalja életében. Ennek tudatában 1997-ben a település vezetői előterjesztették várossá nyilvánítási kérelmüket, hogy az egykori hajdúvárosok közül utolsóként visszaszerezzék városi státuszukat. A városi címet 2001-ben kapták meg.

Ménes Andrea (1968) polgármester

„És az ember nem szitkozódott és nem sírt, hanem kiment megint az ő udvarára, és hittel a szívében kezdett új oszlopot építeni az ő Istenének.”

2006 októberében lett Vámospércs polgármestere. 1992-ben alapította meg a helyi FIDESZ alapszervezetet Vámospércsen. 1998-tól a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat tagja, 2002-ben Vámospércs város képviselőjévé választották. Iskolaigazgatóként dolgozott egy szomszédos településen, ahol politikai nézetei miatt nem hosszabbították meg 2005-ben a vezetői megbízását – emlékszik vissza. Emiatt egy olyan élethelyzetbe került, amely válaszut elé állította. 2006-ban választások voltak Magyarországon, ezért úgy érezte, itt az ideje megmérettetni magát polgármester-jelöltként. Akkor már hosszú évek óta foglalkozott politikával, s betekintést nyert a helyi és a megyei önkormányzat munkájába is. Úgy érezte, elegendő tapasztalatot és tudást szerzett ahhoz, hogy szülőfaluja közösségének javát szolgálja, ezért megmérettette magát. Úgy gondolta, ha ennyi munka után nem bírja az emberek bizalmát, más irányba kell a szakmai pályafutását építeni.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Az elődöm súlyos, hosszantartó betegségét követően a megválasztásomat követő napokban életét veszttette. Nagyon sokan engem hibáztattak a halála miatt, ezért életem egyik legszebb napját nem élhettem meg abban a boldogságban, ahogyan az méltó lehetett volna. A legnagyobb kihívást számomra az elnyert nagy fölényű győzelem megszolgálása volt. Nyugalmat kellett teremteni, s közben bizonyítani és bizonyítani. Ebben a nem túl bizalmi környezetben, amely elsősorban a városházán körülvelt, igen sok félbehagyott feladattal szembesültem. Volt két jelentősebb beruházásunk, amellyel igen sok probléma adódott. Az előkészületi munkálatok hibái miatt több tízmillió plusz forrás bevonásával lehetett csak használatos állapotba hozni azokat az épületeket, amelyek ekkor felújítás alatt

álltak. Az egyik az iskola, a másik a művelődési ház volt. Nagyon rossz állapotban voltak az utak, a víz- és csapadékvíz elvezető rendszer, nem volt szennyvízhálózat, s a szennyvíztisztítónk egy szigeteletlen tó volt, amellyel folyamatosan szennyeztük nem csak a környezetünket, de az ivóvíz bázisunkat is. A cég, amely az egészséges ivóvíz biztosításáért és a szennyvíz tengelyen való elszállításáért volt felelős, többségében magánkézen volt, ezért a profit lefölözése és nem a fejlesztés volt a céljuk. Nem voltak jól működő civil szervezetek, az emberek nem szívesen fogtak össze semmilyen cél érdekében. Nem rendelkezett a város koncepcióval a városfejlesztés területén, ötletszerűen ragadtak meg lehetőségeket, emiatt nem volt harmonikus a városkép sem. Nem használták ki a város kedvező földrajzi fekvését, semmilyen téren nem töltöttük be azt a térség központi szerepet, amely ezt a települést megillethette volna.

Ezért az első legfontosabb feladatnak azt tekintettem, hogy ha nehézségek árán is, de fejezzük be a megkezdett beruházásokat, illetve haladéktalanul kezdjünk el koncepcionálisan gondolkodni a városfejlesztéssel kapcsolatban. Nézzünk szembe az adottságainkkal, a lehetőségeinkkel, s fogalmazzuk meg, hova szeretnénk eljutni, s ahhoz milyen feladatok megvalósításán keresztül vezet az út. 2008-ban fogadtuk el az integrált városfejlesztési stratégiánkat, amelyet folyamatosan egyeztetünk a helyi lakosokkal, vállalkozókkal, civilekkel. Aztán belevágtunk, s elkezdjük az abban megfogalmazottakat megvalósítani.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Amire a legbüszkébb vagyok, az két olyan fejlesztés, térségi szintű beruházás, amelynek a most már meglévő s elismert térségközponti szerepünket is köszönhetjük. Az egyik a kistérségi szakorvosi rendelőnk, melyet hat településsel együtt valósítottunk meg, s a térség majd húszezer lakosát szolgálja éppúgy, mint a kormányablakunk, amely helyben elérhetővé tesz minden olyan hatósági ügy elintézését, itthon Vámospércsen, amelyért egyébként Nyíradonyba, a járás központjába kellene utazni. Nagy előrelépés volt, hogy Nyírmártonfalvával közösen, lakossági hozzájárulás nélkül építettük meg a szennyvíztisztító telepünket és belterületi hálózatunkat.

Büszke vagyok arra, hogy ma már minden gyermekünk felvételt nyer 3 éves korában az óvodába, nincs férőhely hiányunk, s művészeti iskolát alapítottunk, tanuszodát működtetünk, műfüves pályát építettünk, minden olyan feltételt megteremtettünk, mely a kicsinyeink optimális fejlődését szolgálja. Azt tartjuk, hogy a legnagyobb érték az ember, ezért nagy hangsúlyt fektetünk a humánszolgáltatások fejlesztésére s az emberi kapcsolatok építésére. Közösségi tereket alakítottunk ki, kerékpárutat, lámpás csomópontot, parkolókat építettünk, mindemellett térfigyelő kamerák is vigyáznak az itt élők biztonságára. Nagyon büszke vagyok arra, hogy olyan élhető kis várost építettünk, melyet sok környékbeli fiatal választ lakóhelyül, s alapít itt családot vagy taníttatja a gyermekét, s látogatja a kulturális eseményeinket.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Együtt élek a választóimmal, talán azt is mondhatom, együtt lélegzem velük. Minden rendezvényen, jeles ünnepen ott vagyok, részese vagyok az örömeiknek, s támogatom őket akkor, amikor elesettnek érzik magukat. Nagy empátiával fordulok a problémáik felé, s igyekszek azokra megoldásokat találni. Több civilszervezet munkáját támogatom nem csak erkölcsileg, de anyagi javakkal is. Sokat teszek a sport, a műveltség és a kultúra népszerűsítése érdekében. Nagy figyelemmel fordulok az idősek felé is. Igyekszünk bevonni a város életébe őket, számítunk a tapasztalataikra, a bölcsességeikre, s nem hagyjuk őket elmagányosodni. Nagy múltú hagyományőrző közösségeink vannak, melyek közül több mint négy évtizedre tekint vissza a „Kölcsey Ferenc díjas” népdalkörünk. A legkisebb hajdúvárosként nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy megőrizzük hajdú hagyományainkat, melyek többszáz évvel ezelőtt kiemelték minket a környező települések közül.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Elsősorban a képviselő-testületem tagjai s a hivatal, valamint az intézmények dolgozói, akikre számíthatok. Emellett minden jelentősebb, összefogást igénylő rendezvény szervezésekor ez a mag kiegészül lelkes civilekkel. A feladat profiljától függően szólítok meg közösségeket, segítőköt.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Nagyon sok emlékezetes pillanat van. Mégis legtöbbször könnycseppekre emlékszem..., örömkönynyekre. Ilyenkor mindig azt érzem, milyen szerencsés vagyok, hogy olyasmit tehettem, ami előcsalja a legbensőségesebb emberi érzéseket. Például egy öregember, aki visszakapta a magyar állampolgárságát, s zokogott az eskütételen, mert már nem bízott benne, hogy ezt is megélheti... A gyermekeink sikereire, amikor hírnevet szereznek a tehetségükkel. De nagyszerű érzés minden alkalommal, amikor alkotunk, olyasmit építünk, amit még unokáink is látni fognak. Ezek természetesen nagyon emlékezetes pillanatok.

- Mi volt eddigi munkája legszebb pillanata?

Amikor érzem az emberek bizalmát, szeretetét és megbecsülését.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Amikor igaztalanul támadtak, s belekeverték a családomat is, pusztán politikai haszonszerzés céljából.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Nagyon sok emlékezetes pillanatot megél az ember, ha mások szolgálatára szegődik. Pozitív, kedves pillanatok és kiábrándítóakat is. De csodálatos az emberi elme, mert csak a jókra emlékezem.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Mértékletességre int, tükröt tart elem, tartást ad, bátorít s a menedékem, a legbiztosabb pont a világban.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Wass Albert: Előhang c. versében van megfogalmazva legszebben!

"Volt egyszer egy ember, aki az ő háza udvarán oszlopot épített az ő Istenének. De az oszlopot nem márványból faragta, nem kőből építette, hanem ezer, meg ezer apró csillámló homok-szemcséből, és a homok-szemcséket köddel kötötte össze.

És az emberek, akik arra járva látták, nevettek rajta és azt mondták: bolond.

De az oszlop csak épült, egyre épült, mert az ember hittel a szívében építette az ő Istenének.

És amikor az oszlop készen állott, az emberek még mindig nevettek és azt mondták: majd a legelső szél összedönti.

És jött az első szél: és nem döntötte össze.

És jött a második szél: és az sem döntötte össze.

És akárhány szél jött, egyik sem döntötte össze, hanem mindegyik szépen kikerülte az oszlopot, amely hittel épült.

És az emberek, akik ezt látták, csodálkozva összesúgtak és azt mondták: varázsló. És egy napon berohantak az udvarára és ledöntötték az ő oszlopát.

És az ember nem szitkozódott és nem sírt, hanem kiment megint az ő udvarára és hittel a szívében kezdett új oszlopot építeni az ő Istenének.

És az oszlopot most sem faragta márványból, sem nem építette kőből, hanem megint sok-sok apró homok-szemcséből, és a homok-szemcséket köddel kötötte össze."

TARTALOM

Ajánló (Szólláth Tibor)	5	Magyarhomorog (Barabás Károlyné)	126
Ajánló (Fehér Miklós)	7	Mezőpeterd (Pap Kálmán)	131
Előszó (Sári Andrea)	9	Mezősas (Somi László)	135
Bagamér (Orvos Mihály)	11	Mikepércs (Tímár Zoltán)	139
Berekböszörmény (Nagy Ernő)	15	Monostorpályi (Szabó József)	144
Berettyóújfalu (Muraközi István)	19	Nagyhegyes (Bajusz Istvánné)	149
Bihardancsháza (Major József)	25	Nagykereki (Zilahi Károly)	154
Bihartorda (Im memoriam Módos Imre)	29	Nagyrábé (Tiszai Károly)	158
Bocskaikert (Szöllős Sándor)	33	Nyíracsad (Dr. Nagy János)	162
Bojt (Bereginé Szegedi Hajnalka)	36	Nyirábrány (Nyíri Béla)	165
Csökmő (Nagy Tibor)	39	Pocsaj (Kecskés Gyula)	170
Ebes (Szabóné Karsai Mária)	43	Sáránd (Szántó József)	174
Egyek (Dr. Miluczki Attila)	48	Sárrétudvari (Kiss Tibor)	179
Esztár (Szécsi Tamás)	52	Szerep (Tóthné Verő Tünde)	184
Folyás (Magyar Sándor)	56	Tetétlen (Borbélyné Fülöp Hajnalka)	189
Földes (Jeneiné Dr. Egri Izabella)	60	Tépe (Balogh András)	194
Fülöp (Hutóczki Péter)	65	Tiszacsege (Szilágyi Sándor)	197
Gáborján (Mező Gyula)	68	Tiszagyulaháza (Mikó Zoltán)	201
Görbeháza (Giricz Béla Lászlóné)	72	Újléta (Szimáné Tóth Erzsébet)	205
Hajdúbagos (Szabó Lukács)	77	Újtikos (Takács József)	210
Hajdúböszörmény (Kiss Attila)	81	Vánocsod (Szalay Csaba)	214
Hajdúnánás (Szólláth Tibor)	85	Vámospércs (Ménes Andrea)	218
Hajdúsámson (Antal Szabolcs)	91		
Hajdúszovát (Váradi Jenő)	95	Tartalom 223	223
Hosszúpályi (Berényi András)	100	Impresszum 224	224
Kaba (Szegi Emma)	106		
Komádi (Tóth Ferenc)	110		
Körösszakál (Pálfi Tamás)	114		
Körösszegapáti (Tarsoly Attila)	118		
Létavértes (Menyhárt Károly)	122		

*Köszönet Fehér Miklósnak,
az Országos Széchényi Könyvtár
Könyvtári Intézet igazgatójának
a szakmai ajánlásért.*

*Köszönet Hajdúnánás polgármesterének,
Szólláth Tibornak,
hogy segítette a kötet elkészültét, és
ajánlásával támogatta a célt.*

*Sári Andrea
szerkesztő*

*Felelős kiadó és szerkesztő: Sári Andrea
Magyar nyelvi lektor és korrektor: Ötvös-Varga Krisztina
Grafikai szerkesztő: Vincze László*

© Dono Te Libro

ISBN 978-615-00-1493-7

*Készült: a Kapitális Kft. nyomdájában,
Debrecenben 2018-ban.*

„A polgármesteri munkával kapcsolatosan két érdekes fogalmat kell tisztázni: az egyik a szolgaság, a másik a szolgálat.

Szolgaság esetében mások veszik el a szabadságomat, míg szolgálat esetén önként mondok le róla.

A szolgálatban mindig van alázat, jó szándék és felelősség.”

Dr. Nagy János polgármester, Nyíracsad